DINCOLO DE MĂŞTI

Sean Penn
vrea să renunţe la băutură

Dependenţa de alcool a primului soţ al Madonnei este o problemă serioasă a... Hollywoodului, şi asta de mulţi ani încoace. Dar, în sfârşit, se pare că actorul s-a hotărât să pună capăt cât de curând acestui viciu. Şi-a dat seama, declară el, că, fiind mai mult beat decât treaz, nu poate să ţină pasul cu ritmul de viaţă al copiilor săi pe care „îi adoră". La 41 de ani, mai adăuga el, e cazul să-ţi dai seama că o viaţă mai echilibrată e opţiunea cea mai înţeleaptă. „În prezent, sunt alcoolic, duc viaţa unei larve, dar vreau să devin un om normal. La vârsta asta nu mai pot să mă comport ca un celibatar de 27 de ani, mai ales că sunt tată, Mie îmi trebuie trei zile ca să îmi revin după o cădere provocată de alcool, timp în care copiii nu-mi dau pace cu problemele lor. Trag de mine şi îmi spun: ridică-te, rezolvă aia, rezolvă ailaltă. În acele momente mă simt ca un idiot."

Robert De Niro
interpret de muzică rock

Cameleonicul Robert De Niro nu pierde nici un prilej pentru a-şi arăta o nouă latură a talentului său incontestabil. De curând, el „s-a infiltrat" printre membrii supravieţuitori ai formaţiei „Queen", pentru a readuce în memoria publicului, într-o comedie muzicală, traiectoria faimosului grup. Spectacolul, intitulat „We Will Rock You", scris de Ben Elton, va fi prezentat pe scena teatrului Dominion din Londra, pe 14 mai. De ce a făcut-o? „Pentru mine, asta e o nouă aventură, a declarat Robert De Niro. Sunt implicat în acest proiect de mai mult timp şi cred că va fi formidabil". Iniţial, spectacolul trebuia să se inspire din viaţa membrilor grupului şi, în special, a liderului său, Freddie Mercury, dar Brian May, fostul chitarist al formaţiei „Queen", a considerat ideea „cam prea complicată". Aşa că producătorul comediei muzicale – Robert De Niro – în colaborare cu scenaristul şi membrii grupului au conceput un spectacol a cărui acţiune aduce cu un melanj din „Matrix", „Legenda regelui Arthur" şi „Terminator 2", dar derulată pe un fundal sonor inconfundabil, adică 100% „Queen".

Sharon Stone
nu e chiar aşa deşteaptă

Când rişti ca lumea să te uite definitiv, preferi să o provoci să te vorbească chiar şi de rău, dar măcar să-şi amintească de tine. Cam aşa a procedat Sharon Stone care, situată de prea mult timp într-un con de umbră a carierei sale, a găsit de cuviinţă să atragă atenţia asupra ei mărturisind fără s-o forţeze nimeni că a minţit când a tot afirmat că face parte din MENSA, organizaţia care reuneşte persoanele cu un coeficient de inteligenţă (Q.I.) mai mare de 135. Ea pretindea că are un Q.I. de 153, dar de curând a recunoscut că asta a fost o invenţie de-a ei. În schimb, a susţinut că a urmat cursurile unei şcoli din cadrul MENSA. Altă minciună! Jim Blackmore, unul dintre reprezentanţii acestei organizaţii a precizat că e imposibil ca actriţa, în prezent în vârstă de 43 de ani, să fi urmat cursurile unei şcoli care şi-a încetat activitatea la începutul anilor '60...

Singura vedetă hollywoodiană care face parte din această organizaţie este Geena Davis, eroina din „Stuart Little".

Will Smith
hoţ de Oscaruri?

Will Smith spunea cândva că dacă şi-ar pune în cap ar putea deveni chiar şi preşedintele Americii. Cu alte cuvinte pentru el nu există limite, totul este să îşi dorească cu adevărat ceva. Anul acesta se vedea în ipostaza de mare învingător la premiilor Oscar. S-a aflat printre nominalizaţi pentru rolul din „Ali", iar conjuncturа promitea să-i favorizeze pe actorii de culoare. S-a întâmplat însă ca principalul său rival, Denzel Washington să primească Oscarul pentru cel mai bun actor. Tânărul Will a turbat de furie, dar la câteva zile după ceremonie, a găsit nimerit să se ducă în vizită la învingător şi să-l felicite. I-a cerut gazdei să-l lase să vadă cele două statuete pe care le deţine până în prezent: cea de anul acesta şi Oscarul de anul trecut câştigat la categoria cel mai bun actor într-un rol secundar („Glory"). Dar nu s-a mulţumit să le privească de aproape şi să le pună la loc, pentru că n-a rezistat tentaţiei de a subtiliza una dintre ele. „Am strecurat una dintre ele în buzunar. Erau atât de frumoase, aurite şi strălucitoare, că nu m-am putut abţine. Nu intenţionam s-o păstrez, deşi lui Denzel îi mai rămânea una... În orice caz, m-a prins şi şi-a recuperat trofeul", declara cu insolenţă Will Smith.

Tom Cruise şi Penelope Cruz
şi-au spus adio?

Cei care au pariat pe faptul că Penelope Cruise nu-i va lua definitiv locul roşcatei Nicole Kidman din inima lui Tom Cruise au câştigat. Deşi Penelope s-a străduit din răsputeri să tot spună că nu a deranjat-o faptul

că iubitul ei şi-a petrecut sărbătorile de iarnă în sânul fostei lui familii, adică alături de fosta soţie şi de cei doi copii ai lor, nemulţumirea a măcinat-o profund. Şi poate că încă nu ar fi făcut pasul hotărâtor, de a pune punct relaţiei sentimentale, dacă într-un interviu Tom Cruise nu ar fi refuzat cu obstinaţie să mărturisească dacă este sau nu îndrăgostit de ea. Atât i-a trebuit tinerei cu sânge latin că şi-a şi făcut valizele şi a luat calea Spaniei pentru a-şi plânge nefericirea alături de ai ei.

Sunt şi unele voci care susţin că de fapt aşa-zisa poveste de dragoste dintre Tom Cruise şi Penelope Cruz n-a fost decât o invenţie publicitară menită să contribuie la promovarea filmului „Vanilla Sky", în care cei doi sunt protagonişti.

Milla Jovovich
s-a dat în spectacol

Fosta soţie a regizorului francez Luc Besson, figura feminină cea mai sexy din „Al cincilea element", neînfricata „Jeanne D'Arc" sau eroina din „Resident Evil", alias Milla Jovovich, a fost recent o dezamăgire pentru francezi. Invitată de animatorul canalului France 2, Thierry Ardisson, la un talk-show, actriţa şi-a pierdut controlul când gazda sa a abordat printre altele un subiect mai delicat, evocând anii petrecuţi într-o puşcărie americană de către tatăl ei, Bogich Jovovich, condamnat pentru fraudă. În plin interviu televizat, Milla a răbufnit într-o furie nestăvilită de nervi, apoi s-a ridicat şi a părăsit studioul vociferând. În culise, a declarat că Thierry Ardisson – o vedetă TV foarte iubită şi apreciată de publicul francez – este grosolan şi necivilizat.

Winona Ryder
trimisă în agricultură

Winona Ryder continuă să susţină că nu a furat articole de îmbrăcăminte dintr-un magazin şi că tot procesul în care a fost târâtă este o cruntă nedreptate care i se face. Dar, aşa nevinovată cum se consideră ea, actriţa a acceptat să frecventeze şedinţele Asociaţiei cleptomanilor şi hoţilor anonimi, care se străduieşte să-i ajute pe membrii săi cu obiceiuri nu tocmai lăudabile să reflecteze mai serios la propriul lor comportament. Terry Schulman, preşedintele asociaţiei, declară că actriţa ar trebui să profite de pe urma întâlnirilor de grup la care participă, pentru că o învaţă cum să se analizeze şi să se cunoască pe sine. Potrivit opiniei lui, Winona Ryder are nevoie de o perioadă de reîntoarcere la natură, la adevăratele valori simple ale existenţei, ceea ce nu exlude ideea, poate dureroasă dar în favoarea ei în cele din urmă, de a renunţa la actorie. „Are nevoie de solitudine în mijlocul naturii. Ar putea, de exemplu, să practice în viitor agricultura", mai adăuga Terry Schulman.

Harrison Ford şi Calista Flockhard?

Diferenţa de vârstă dintre „bătrânul" Indiana Jones şi aiurita Ally McBeale e de vreo 25 de ani, dar se pare că asta nu-i împiedică să-i facă pe cei din jur să creadă că relaţia sentimentală dintre ei e din ce în ce mai strânsă şi mai nuanţată. Iar argumentul cel mai solid pentru „clevetitori" constă în faptul că tânăra actriţă a cerut insistent producătorilor serialului în care este protagonistă să-i facă programul în funcţie de cel... al noului ei prieten. Şi asta pentru a putea beneficia de cât mai mult timp liber pentru a fi alături de Harrison Ford. Ba chiar, a mers până acolo încât a încercat să influenţeze povestea eroinei din „Ally McBeal", astfel încât în primele episoade din viitoarea serie ea să apară cât mai puţin. Asta ar fi însemnat pentru ea doar trei zile de lucru pentru câteva episoade, ceea ce i-ar fi dat timpul liber necesar pentru a fi împreună cu... prietenul ei. Relaţia dintre ei a devenit publică însă cu prilejul festivităţii decernării premiilor „Goldent Globe", când Calista Flockhard a apărut la ceremonie la braţul lui Harrison Ford. El urma să fie recompensat cu un trofeu pentru întreaga carieră cinematografică.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Nicole Kidman
într-un rol de 15 secunde

Nicole Kidman ar putea să intre în Cartea Recordurilor, pentru că în „Panic Room", ea are o intervenţie de 15 secunde. Când personajul Meg Altman (interpretat de Jodie Foster) îi telefonează fostului ei soţ, la capătul firului îi răspunde vocea unei femei, noua prietenă a ex-bărbatului ei. Vocea este a roşcatei Nicole Kidman. Asta e tot. Cum e posibil aşa ceva? Iniţial, David Fincher, regizorul filmului „Panic Room" care imediat după lansare a înregistrat un succes de box-office răsunător, a mizat pe colaborarea cu Nicole Kidman care fusese aleasă pentru rolul lui Meg Altman. S-a întâmplat însă ca după trei săptămâni de la începutul turnării filmului, Nicole Kidman să se accidenteze pe platourile de filmare de la „Moulin Rouge" la care încă mai lucra şi să fie nevoită să renunţe la „Panic Room", în locul ei fiind distribuită Jodie Foster. Totuşi, părerile de rău au rămas şi de partea regizorului David Fincher şi a actriţei Nicole Kidman. Şi atunci, simbolic, cei doi au găsit o modalitate de a lucra totuşi împreună.

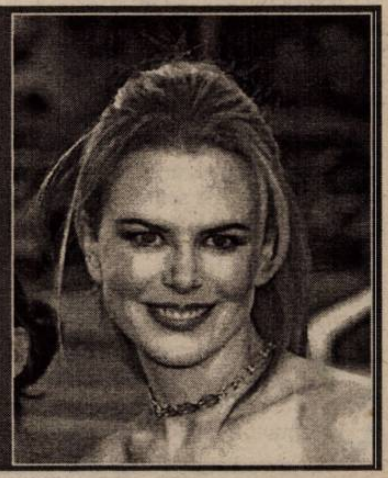

SERMOTERAPIA

o noutate mondială insolită

Despre *Grigore ALBU-GRAL* (scriitor, profesor de filozofie, logică şi limba română, terapeut şi clarvăzător) s-au făcut publice încă prea puţine lucruri, în raport cu „greutatea" teoriilor sale. Teorii demonstrate de nenumărate ori în emisiuni radio şi de televiziune transmise în direct, uluind întreaga asistenţă. Fără nici un fel de îndoială, timpul va confirma valoarea şi valabilitatea de excepţie a cercetărilor sale, pe care mulţi s-ar grăbi să le includă în zona esotericului. Acestea par foarte complexe, dar de fapt se revendică dintr-o singură esenţă a lumii noastre – originea comună, evoluţia sub semnul unor cauze şi efecte interdependente, pe toate planurile şi în toate domeniile. În articolul de faţă, ne vom referi la un singur aspect al activităţii d-lui Albu, tratamentul prin cuvânt, denumit *sermoterapie,* unic în istoria ultimelor milenii, asupra căruia mai are de relevat o serie întreagă de amănunte.

Harul privirii interioare

Grigore Albu s-a născut în ultima zi de Crăciun, acum şase decenii. Momentul de hotar al vieţii sale l-a marcat, la numai 7 ani, un accident în urma căruia şi-a pierdut vederea, definitiv. Cu discreţia şi prudenţa cuvenite, apreciem că drama respectivă a însemnat, de fapt, naşterea în spirit înalt a acestui om, pe care dezvoltarea privirii dinăuntru l-a propulsat în spaţii greu accesibile neiniţiaţilor. Este vorba despre ceea ce numim, prin cuvinte obişnuite, *clarintuiţie* şi *clarvedere,* însuşiri comune cândva tuturor oamenilor, dar demult ascunse în subconştientul colectiv. Dovadă că este aşa – aceste „erupţii" personalizate, individuale, din ce în ce mai frecvente în ultimii ani, reprezentate de realizări „miraculoase" (vindecări, premoniţii, acţiuni din sfera aşa-numitului paranormal), indiferent de vârsta sau sexul, rasa ori religia protagonistului. Din păcate, asemenea oameni sunt deseori ignoraţi ori contestaţi, fără discernământ şi pe baza argumentelor simpliste venite din sfera materialului, de genul „ceea ce eu nu pot cunoaşte prin cele cinci simţuri nu există".

Sermoterapia, tratarea prin cuvânt viu, a început să se închege ca atare în anul 1996, simultan cu destinogeţia – citirea destinului – verificată pe multe mii de cazuri, toate fiind confirmate. Datorită amintitelor emisiuni realizate în direct, sunt de notorietate câteva situaţii mai insolite, din realizările aşa-zicând publice ale lui Grigore Albu: salvarea unei bătrâne din Călăraşi care era pe cale să devină victima unui incendiu (vizionarul a îndrumat pompierii, precis, către ea); refacerea unui ficat măcinat de ciroză; găsirea unor maşini furate; stabilizarea ciclului unei femei din Bacău, care avea această disfuncţie de 13 ani. Şi exemplele pot continua.

„La început a fost cuvântul..."

Acest scurt citat biblic, referitor la Geneză, dar intrat într-un gen de limbaj cotidian, ascunde o semnificaţie covârşitoare pentru omenire. Dacă alăturăm fie şi numai acest adevăr de ideea acelei îndepărtate „limbi unice" (puţin probabil să fi fost ceea ce înţelegem astăzi prin limbă: rostire-scriere), pe care Divinitatea a pus-o cumva la index, pedepsind omenirea dedată păcatelor legate de lumea materială, prin miticul amestec de la „Turnul Babel", avem prilejul unor extraordinare revelaţii. Simplificând mult lucrurile, putem spune că d-l Albu se raportează la contextul menţionat, folosindu-se de temeiuri ştiinţifice – etimologia şi lingvistica reprezentând fundamentul.

Procedura terapeutică propriu-zisă implică *trei* etape importante. *Prima* este stabilirea codului fonogenetic (a cuvintelor de combatere a suferinţei). Au importanţă aici atât numele de botez al pacientului, cât şi numele bolii, în funcţie de care se stabilesc cuvinte-antidot, vindecătoare, aflate în numele de plante medicinale, de cristale ş.a.m.d. *Al doilea* pas implică folosirea definiţiilor, prin mijlocirea a trei simţuri corespunzătoare, la nivel literal, intuitiv şi auditiv. Procedeul *al treilea* este cel mai important: diagnosticarea propriu-zisă, realizată prin câteva reguli de limbaj, construit în funcţie de nevoile tratării. Imensul avantaj constă în stabilirea cauzelor, iar nu a efectului bolii.

O terapie, de fapt, multimilenară

În câteva emisiuni televizate, Grigore Albu a diagnosticat corect persoane necunoscute până atunci, suferind de boli pentru care existau analize de laborator. „Asculţi pe cineva vorbind şi poţi să-i spui ce probleme are, după felul cum alcătuieşte propoziţiile. Consoanele au rolul cel mai important, semnificaţia aşezării lor. Pentru sermoterapeut, trebuie să intre în rutină această analiză extrem de rapidă, fără creion şi foaie de hârtie în faţă. Mie îmi este suficient să aud o frază-două, rostite de orice persoană, ca să realizez o asemenea interpretare." – afirmă d-l Albu.

Spuneam că numele bolnavului este foarte important în tratament. Explicaţia este că, dacă de pildă, există doi bărbaţi diagnosticaţi cu aceeaşi afecţiune, un reper pentru diferenţierea tratamentelor îl constituie diferenţele dintre alcătuirea numelor de botez, care îi facilitează terapeutului intrarea în subconştientul subiectului. Este un fel de drum iniţiatic care conduce, pas cu pas, la depistarea denumirilor acelor plante (sau cristale sau preparate complexe) care se potrivesc cel mai bine la combaterea bolii. Din acestea, va fi preparat remediul optim. Sub acest aspect, se recunoaşte bine o formă evoluată, să zicem, a practicilor vindecătoare străvechi, cunoscute (şi) în lumea satului românesc, ale căror protagoniste sunt bătrânele „doftoroaie" descântătoare. De altfel, Grigore Albu remarcă, fără nici un fel de reţinere, că „sermoterapia se revendică direct din *kagyo-magye,* ştiinţa despre trup şi suflet a geto-dacilor, care a stat la baza ştiinţelor oculte".

*

Sermoterapeutul Grigore Albu intenţionează să aprofundeze în următorii cel mult doi ani această metodă, care necesită şi temeinice cunoştinţe de anatomie, fizică şi chimie. El spune despre cuvânt că este – în domeniul respectiv – ca în orice tratament: medicament vindecător, dar şi otravă, dacă nu e folosit cum trebuie. Pentru omul obişnuit, ar fi ideal să existe formule de apărare simple, de genul „aşa trebuie să fie" (adică „răul a trecut") sau „am luat aminte" („am învăţat dintr-un necaz"); ele ne-ar face astfel să fim mult mai atenţi la ceea ce iese din sfera materialului, repunând în schemă întregul proces de cunoaştere şi readucându-ne astfel, în ordine firească, sănătatea: dinspre spirit, în suflet şi-n trup.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

STELIAN FULGA - terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiţie obligatorie în vindecarea oricăror afecţiuni.»

- După 4 ani petrecuţi între călugării-terapeuţi din Tibet, Stelian Fulga a obţinut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci şi cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate cără în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină".*
- Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obţinut din seminţe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor) şi ulei de seminţe de in (regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăţă de toxine, dispar problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia.*
- *Boli vindecate:* stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecţiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.
- Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienţilor o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugaţi să comunice şi *grupa sangvină a bolnavului.*
- *Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, Şos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea staţiei de metrou Piaţa Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienţii vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include şi cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.*

AMIDONUL în dieta cotidiană

În ultimii ani, pâinea, pastele făinoase, cartofii, legumele uscate – toate, conţinând amidon – au pătruns cu destul de multă forţă în alimentaţia omului obişnuit, din considerente pe care nu le comentăm aici. Numite şi „zaharuri lente" (în opoziţie cu „zaharurile rapide", care pătrund repede în sânge şi duc la creşterea în timp scurt a glicemiei), alimentele amintite îşi eliberează caloriile pe parcursul mai multor ore. În consecinţă, apariţia senzaţiei de foame se întârzie, evitându-se acele subite accese ce ne împing... spre frigider şi, desigur, hipoglicemiile. Totuşi, feculentele – cum sunt numite alimentele bogate în amidon vegetal – nu au fost întotdeauna privite cu ochi buni; din diferite motive. Mult timp, dieteticienii şi „specialiştii" în cure pentru slăbit (mai ales cei din mass-media pentru femei) au proclamat interdicţia strictă asupra consumului de pâine, paste şi cartofi, pentru cine dorea să slăbească şi pentru diabetici, în particular. Sigur că efectul a fost garantat. Numai că studii efectuate în special în SUA au arătat clar că persoanele care urmează „la sânge" un asemenea regim prezintă un risc ridicat de infarct miocardic. Pentru că, private de glucide, acestea suplimentează, în compensaţie, raţia de lipide, agresând astfel inima.

PÂINEA: pe la sfârşitul veacului al 19-lea, în Franţa se consumau peste 800 g de persoană, zilnic. Astăzi, s-a ajuns la cealaltă extremă: în medie, 170 g de pâine, faţă de 240 g carne, cu o puternică disproporţie între sat şi oraş. Situaţia se poate raporta şi la România, păstrând anumite proporţii şi repere. În ce-i priveşte pe francezi, nutriţioniştii şi-au spus întotdeauna cuvântul, cu fermitate: după epoca interzicerii pâinii în schimbul păstrării siluetei, au ajuns la concluzia că nu pâinea îngraşă, ci ceea ce mănânci o dată cu ea. O mică restricţie se impune, căci pâinea absoarbe în parte caloriile, dar – pe de altă parte – ea limitează întrucâtva trecerea grăsimilor în sânge. Concluzia ar fi că 200 g de pâine pe zi ne-ar fi de-ajuns.

În chestiunea pâinii, dieteticienii mai remarcă două aspecte: 1 – credinţa că miezul este „mai caloric" decât coaja (fals – compoziţia lor este identică, în ciuda hidratării diferite); 2 – pesmeţii nu sunt mai săraci în calorii, ci, dimpotrivă, ei conţin anumite grăsimi, iar introducerea lor preferenţială în diete de slăbit provine doar din... uşurinţa mai mare de a calcula cantitatea prescrisă zilnic. Prin urmare, încercaţi să nu faceţi excese, dar nici să nu eliminaţi pâinea din alimentaţia cotidiană.

PASTELE FĂINOASE, fabricate din făină de grâu, sunt mai bogate în proteine decât pâinea şi constituie o sursă deloc neglijabilă de glucide complexe, deci de „zaharuri lente". În combinaţie cu diverse sosuri (savuroase, dar „grele"), ajung să cântărească mult în dieta cotidiană. O singură precizare: tăiţeii reprezintă baza regimului alimentar al multor sportivi care depun efort fizic mare, pe durate îndelungate.

CARTOFII reprezintă una dintre legumele cel mai des întâlnite în alimentaţie. Ei sunt consideraţi o excelentă sursă de glucide, dar şi – spre deosebire de alţi furnizori de amidon – buni depozitari de vitamina C, de alte vitamine şi de oligoelemente, indispensabile organismului. Aceasta, la un conţinut caloric de patru ori mai mic faţă de cel al cerealelor sau al legumelor uscate. Excepţii există însă şi în acest caz – omniprezentele chips cu arome şi cu sare, ca şi cartofii prăjiţi serviţi ca garnitură pentru fripturi – frecvent consumate, la toate vârstele, ceea ce ar putea să reprezinte o atenţionare serioasă, legată de viitorul potenţial al sănătăţii noastre.

OREZUL câştigă teren şi credibilitate, pornind de la o apreciere mai degrabă anecdotică. Prima – chinezii sunt mai slabi; a doua – ei consumă orez la fiecare masă; în concluzie – orezul ajută la păstrarea siluetei. Şi lucrul e cât se poate de adevărat, ceea ce recomandă consumarea mâncărurilor pe bază de orez, nu neapărat pentru slăbit, ci datorită calităţilor complexe ale acestuia. El este nu doar hrănitor şi sănătos, ci şi detoxifiant, dacă se consumă în fiecare dimineaţă câte două linguri, crud (poate fi măcinat), pus la înmuiat în apă, cu 10-12 ore înainte.

LEGUMELE USCATE, în a căror categorie sunt incluse fasolea albă, lintea, mazărea, soia, conţin proteine indispensabile organismului uman (se găsesc, de exemplu, mai multe în linte, decât în carne), glucide complexe şi o mare cantitate de fibre. Acestea din urmă nu au valoare nutritivă, în schimb, mărindu-şi volumul prin absorbţia lichidelor, dilată bolul alimentar şi accelerează tranzitul intestinal, ajutând la eliminarea constipaţiei – un inamic extrem de periculos al sănătăţii, întrucât poate provoca frecvent cancerul colonului. Este un detaliu foarte important, legat de dieta zilnică, dacă ştim să o aşezăm alături de ideea de sănătate. De menţionat că fibre se găsesc, în cantitate mai redusă, şi în caisele deshidratate, în migdale şi în cereale.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

SCRISORI

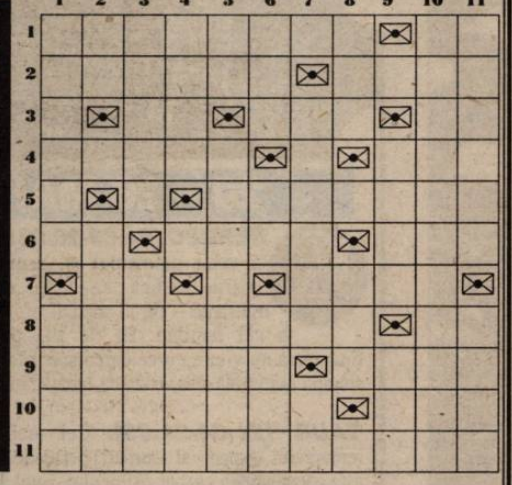

ORIZONTAL: 1) A compus 5 scrisori în versuri (Mihai) – Post-scriptum (abr.). 2) Filozof şi scriitor latin, autorul a 20 de cărţi cu scrisori morale către Luciliu (Lucius Annacus) – Mobilul unei scrisori. 3) Ion Gheorghe – Drumuri – Scrisori fără conţinut! 4) Destinatar sau expeditor (var.) – Radioteleviziunea Română (siglă). 5) Subiectul unor scrisori (pl.). 6) Nicolae Iorga – Ton sesizat în scrisorile amicale, dar şi în cele satirice – Un pachet de scrisori. 7) Suflet sincer! – Primirea scrisorilor la domiciliu. 8) Gen de scrisori cu caracter solemn – Tudor Arghezi. 9) Scrisorele – Poştaş (înv.). 10) Scrisori adresate prietenilor – Ontici! 11) Scrisori a căror remitere este garantată.

VERTICAL: 1) Poet rus care a trimis o „Scrisoare mamei" (Serghei) – Peogram de primire şi remitere a scrisorilor. 2) Mihai Eminescu – Scrisori cu un conţinut josnic. 3) Palpită la primirea scrisorilor – Privitori la cetăţeni. 4) Excrescenţe pe piele – Literă chirilică. 5) Precis e la mijloc! – Pe neaşteptate (cum vin uneori scrisorile). 6) Tolba cu scrisori – Om sucit! – Pisc în Elveţia. 7) Conţinut nedorit într-o scrisoare – Elena Negri. 8) Bate-n ea poştaşul (pl.) – Localitate în India. 9) Poet român (Silviu) – Aflate în coloană! 10) Serviciu poştal de unde se ridică personal corespondenţa. 11) Vorbă de duh, glumă, întâlnită în scrisori – Scrisorile de credit, de exemplu.

DICŢIONAR: CACO, AELA, DEO.

Gheorghe Nistoroaia
Bucureşti

SOLUŢIA CAREULUI *(Scrisori):* EMINESCU - PŞ - SENECA - SCOP - E - IG - CAI - SI - NUMIT - M - RTR - I - A - AMORURI - NI - UMOR - SET - NC - N - ADUS - OFICIALE - TA - RAVASE - OLAC - AMICALE - ONT - RECOMANDATE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

CAPRE ŞI ŢAPI

1. Din ce familie face parte capra?
2. Unde trăieşte capra de stâncă?
3. La poalele căror munţi se află staţiunea turistică „Poiana Ţapului"?
4. Ce legătură există între numele tragediei antice şi ţap?
5. Cine a interpretat rolul caprei în filmul „Mama" regizat de Elisabeta Bostan în 1976?
6. Cine a compus muzica operei „Povestea ţapului"?
7. Ce pictor american a realizat în 1959 tabloul „Monogram" înfăţişând un ţap într-un cadru aparte?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Cel mai lung sistem muntos de pe planetă este Coridiliera Andină (Munţii Anzi), desfăşurându-se pe circa 9000 km în America de Sud. 2) Vârful „Moldoveanu" se află în masivul Făgăraş. 3) Muntele sacru din mitologia dacilor se numea Kogaionon. 4) Poezia „Munţii" publicată în revista „Sburătorul" la 6 decembrie 1919 a fost scrisă de Ion Barbu (1895-1961). 5) Tabloul alegoric „Vârful cu Dor" este opera pictorului român George Demetrescu Mirea (1852-1934). 6) Muzica operei „Chemarea munţilor" aparţine compozitorului şi pianistului Eugen d'Albert (născut în 1864 la Glascow şi mort în 1932 la Riga). 7) Filmul „Munţii sălbatici" a fost realizat în 1985 de regizorul chinez Yan Xucshu.*

Poşta cititorilor Se pare că prietenii rubricii sunt pasionaţi de istorie, deoarece la întrebările cu tema „Voievozi români" am primit foare multe răspunsuri bune, multe însoţite de detalii interesante.

Au răspuns corect la 7 întrebări: *Florentina Gorea – Topliţa; Elena Ispas – Piatra-Neamţ; Maria Besciu şi Angela Toma, ambele din Bucureşti, Dumitru Vişescu – Cruşovăţ, judeţul Caraş Severin; Ion Ciocşan – Pucioasa; prof. Marin Ştefan Şimleul Silvaniei; Toma-Dan Creţu şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

A dat 6 răspunsuri corecte: *Dan Victor Munteanu* – Galaţi. Pentru Dumnezeu, nu vă mai grăbiţi aşa! Aţi greşit la cea mai uşoară dintre întrebări, la care sigur ştiaţi răsunsul bun!

A răspuns corect la 5 întrebări: *Maria Iova – Constanţa,* care, cu onestitatea care o caracterizează nu dă nici un răspuns acolo unde nu ştie şi nu încearcă „la noroc"!

Reînnoim rugămintea de a nota pe plic numele rubricii sau al autorului ei, cel puţin pe durata concursului. (I. Stoica)

ŞAH

GARCIA-ESTEVEZ, 1986

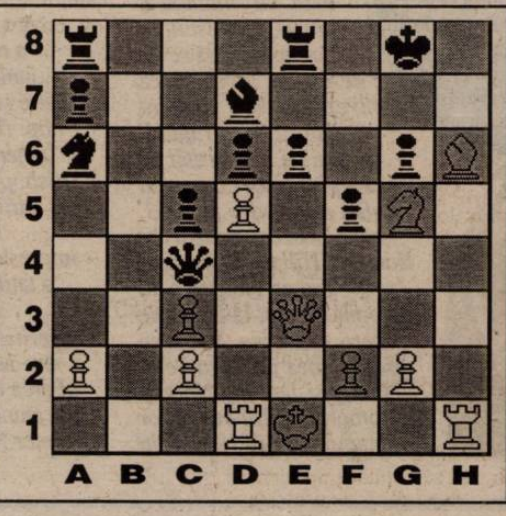

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1. Ng7! f4 [1... exd5. 2. Nf6 Te3 3. fe3 şi apoi mat: 1... Rg7 2. Th7 Rg8 (2... Rf8 3. Ce6) 3. Td7 exd5 4. Ce6 cu câştig uşor] 2. Nf6 fe3 3. Th8 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„LABIRINT"

A UMPLE CU PAIE / LEGĂTURĂ AMICALĂ		IAU RĂNIŢII CU TARGA / CORSARI		MĂMĂLIGĂ MOALE / A APĂREA BRUSC		BLUZĂ RUSTICĂ / RĂNIT DE CUŢIT		CULPĂ / CENTRU DE ÎNOT!		VENTILARE / SUL DE SCOTCH
BOLOVAN / DOVEZI DE MĂRINIMIE							MARE CINSTE / NĂDRAGII BĂDIŢEI		TALIE MIJLOCIE! / BĂUTURĂ ...MINERALĂ	
ANIMAL DE POVARĂ				POFTIM DE VEZI! / SCUMPE LA VEDERE						BIRLIC / LISTĂ DE RUGĂCIUNE
					A STOARCE DE BANI / PETRECEREA MIRILOR					LOCALUL DIN MĂCIN!
	PATRIA ŞAHULUI / TRAI					VÂNEAZĂ CRUSTACEE / PĂSĂRI ÎN TIGAIE!				
		BARE METALICE / ARDEI... UMPLUT						BOLDURI / COMIC SLAB		
ELEVI / MAMA SĂNĂTĂŢII / ORIZONT							A CUNOAŞTE / PATRIARH BIBLIC			RĂCEALĂ STRĂŞNICĂ
				A LUA ÎN CĂTARE / ÎN UGER!						LUATE DIN STOC!
PAT DE SUFERINŢĂ / PETIC, BANTĂ						ARMATA LUI VODĂ				
					ÎNDRUMĂTOR SPIRITUAL					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „IREZISTIBILE". *Orizontal:* C - S - G - A - V - G - CONFERENTIAR - SAIVAN - RARE - CARNAT - BATAI - SAC - ACELA - E - SI - STRANA - SR - O - PIR - PALME - LAI - ARI - AUZI - ULEIATI - JOC - FRIG - DEMODAT - ARABA - ARENE - GRILA - FRAIER.

Test

În acest desen s-au strecurat opt erori. Vă invităm să le aflaţi. *(Gh.R.)*

SOLUŢIA: *1) Reflectorul (stânga) are implantat un stecher. 2) Becul de la „gratâ" în locul microtonului. 3) Reflectorul poziţionat (dreapta) este suspendat în aer. 4) Cel din faţă luminează deşi nu este conectat la priză. 5) Crainicul poartă un papion şi o earbă. 6) Masa din spatele lui are un picior diferit faţă de celelalte. 7-8) Omul aşezat (stânga) are o singură parte a mustăţii şi trei mâini.*

UmOr

– Vai ce nenorocire! Se adresează un plasator directorului unui teatru. Un spectator a căzut de pe balcon în stal! Ce facem cu el?

– Puneţi-l imediat să plătească diferenţa de bilet!

– Ce umilitor!

Un cetăţean dictează notarului dorinţele sale testamentare:

– ...şi vreau ca la înmormântarea mea să cânte Orchestra Filarmonică!

– Perfect, domnule, şi ce doriţi să ascultaţi?

– Când voi ieşi la pensie o să mă aşez într-un balansoar şi luni de zile n-o să fac nimic...

– Şi după aceea?

– După aceea am să încep să mă legăn...

Două prietene stau de vorbă:

– Soţul meu este teribil de gelos!

– Ce ridicol! Al meu nu e deloc!

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ Cojile de ouă, bine uscate şi apoi pisate mărunt, constituie un foarte bun îngrăşământ pentru plante. De asemenea, apa în care au fiert ouăle poate fi folosită ca îngrăşământ deoarece conţine săruri minerale care fortifică plantele.

◆ Apa rămasă de la fierberea cartofilor este şi ea un posibil supliment de... hrană pentru plante, deoarece e bogată în amidon şi minerale.

Trucuri ...utile

◆ Un strop de vin roşu pus în apa de udat florile dă mai multă vigoare plantelor din ghivece. Un efect asemănător are drojdia de bere uscată, diluată în apă. Un vârf de linguriţă la o sticlă de doi litri este suficientă.

◆ Plantelor care se dezvoltă bine în pământ acid (azaleele, de exemplu) le merge foarte bine dacă sunt udate din când în când cu apă minerală.

◆ Zaţul de cafea turnat la rădăcina plantelor le ajută să crească mai repede şi mai frumos.

◆ Puricii şi ceilalţi dăunători care atacă plantele pot fi alungaţi dacă în pământul din ghivece veţi introduce fie câţiva câţei de usturoi curăţat, fie câteva rondele de măr sau dacă veţi înfige în pământ câteva beţe de chibrit cu gămălia de fosfor în jos.

◆ Dăunătorii pot fi alungaţi sau distruşi şi prin stropirea plantei cu o soluţie de apă cu tutun (lăsat mai întâi la „macerat"), cu o soluţie de apă cu săpun de rufe sau cu apa în care au fiert urzicile.

◆ Pământul de la suprafaţa ghivecelor nu mai mucegăieşte dacă peste el se presară un strat fin de nisip. *(A. Popescu)*

GLADIATORII pe patru roţi

În SUA, chiar aşa se şi numesc: *monster-trucks* (camioane-monstru). Caroseria de maşină normală (sic!) stă însă aşezată pe roţi de până la 3 metri diametrul, de la înălţimea cărora îşi arată întreaga forţă a celor 1500 cai-putere. La ce servesc asemenea „mutanţi" auto? De dragul spectacolelor agresive, americanii au inventat competiţii (să nu le spunem sporturi!) speciale pentru aceşti gladiatori metalici pe patru roţi: *crashing* (strivirea autoturismelor scoase din uz), *wheeling* (mersul pe roţile din spate), *jumping* (salturile peste obstacole improvizate). Recordul la *jumping* îl deţine un 4x4 de 5 tone şi roţi de 1,70 m diametrul, cu saltul peste un Boeing-727, la 7 m înălţime şi 61,57 m lungime. Nici la viteză nu stau deloc rău

aceşti monştri, zdrobitorii de caroserii atingând 100 km/h în numai 5 secunde, cele mai rapide exemplare având viteza maximă de 160 km/h. Doriţi să achiziţionaţi o asemenea „jucărie"? Vă puteţi satisface dorinţa, în schimbul a circa 7 miliarde de lei... (A.N.P.)

Epoca pietrei... de jad

Pentru indigenii maori din Noua Zeelandă, Epoca Pietrei a fost de fapt Epoca Jadului Piatra pe care o aveau la îndemână era nefritul, o varietate de jad, iar meşteşugul confecţionării amuletelor şi armelor s-a transmis din generaţie în generaţie până în zilele noastre. Acestea au fost răspândite şi în Europa după 1789 când James Cook a atins aceste pământuri îndepărtate. (I.S.)

Patria dansului

Aceste tinere balineze readuc în mintea noastră poveştile cu zâne. Ele participă acum la un dans sacru ale cărui miş-cări, destul de complicate, le-au învăţat încă din copilărie. Anual au loc festivaluri unde se practică dansurile străvechi, care odinioară puteau fi văzute

numai în temple. Graţia artistelor atrage acum mulţimea vizitatorilor străini care vin în Bali ca într-o adevărată patrie a dansului. (I.S.)

Ascensiune aniversară pe Everest

Deşi abia anul viitor va fi jubileul cuceririi celui mai înalt vârf muntos al lumii, Everestul, în această vară se va desfăşura ascensiunea aniversară. Acel moment istoric al înfruntării omului cu natura atât de aspră a piscurilor cu oxigen rarefiat s-a produs în 1953, când neozeelandezul Sir Edmund Hillary şi şerpaşul Tenzig Norgay s-au apropiat de cer, la 8.846 de metri altitudine. Vor face ascensiunea jubiliară Peter Hillary şi Jamling Norgay (în fotografie), fiii celebrilor campioni din 1953. Din echipa de alpinişti a respectivilor „juniori" va face parte şi Brent Bishop, fiul primului american (Barry Bishop) care a pus steagul ţării sale pe Everest, în 1963. Rememorând impresionanta performanţă a taţilor lor, generaţia de astăzi recunoaşte că severitatea traseelor nu mai este aceeaşi ca odinioară. „Parcă drumul a fost pavat de atunci", afirmă cu umor Peter Hillary. Într-adevăr, acum jumătate de secol, dificultăţile atingerii „acoperişului lumii" erau comparate cu cele ale ajungerii pe suprafaţa Lunii. Şi, adăugăm noi, pentru alpiniştii de talia „clanului" Hillary ar trebui inventat un alt Everest, care să-l umbrească pe cel existent. (P.I.)

MISTY *un V.I.P. fără ifose*

Simpatica vulpiţă din imagine, cu alură de pisică, este chiar un fel de VIP în Anglia, dar dintre cele care nu-şi ţin pe sus – cum s-ar zice – nici botul, nici coada. Privită cu un ochi atent, întreaga sa existenţă dezvăluie o spectaculozitate aparte. Orfană, Misty a fost adoptată de soţii Cornyck, care conduc un centru de îngrijire a animalelor sălbatice. Acolo i-au descoperit aptitudinile... actoriceşti, care, dublate de un dresaj pe măsură, au propulsat-o în lumea vedetelor. Foarte rapid, „agenda de lucru" a vulpiţei s-a umplut: afişe, campanii publicitare, emisiuni de televiziune pentru copii ş.a.m.d. În plus, ea s-a dovedit a fi o excelentă mamă socială pentru puii de vulpe ajunşi la centru. În ce priveşte relaţiile cu speciile înaripate, amiciţia lor nu reprezintă câtuşi de puţin o demonstraţie actoricească! *(A.N.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MURES

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Lumea sub lupa... gravitaţiei ■ În ce sens se roteşte Pământul? ■ Femina club ■ Mediul ambiant şi sănătatea ■ Alergiile la timpul prezent ■ Îndrăzneala de a visa ■ Viitorul aparţine spaţiului ■ Codul profetic al Sfinxului ■ Întâmplări adevărate ■ George Clooney pluteşte pe valurile succesului ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

20 – 26 MAI

BERBEC (21.03-20.04): Se pare că a venit momentul să luaţi taurul de coarne, adică să luaţi o hotărâre tranşantă – fie în mediul profesional, fie în cel familial. Pe de altă parte, curba financiară nu vrea să urce deloc spre piscuri, aşa că situaţia materială stagnează cu încăpăţânare.

TAUR (21.04-21.05): Cel mai remarcabil aspect al acestei perioade este ascensiunea curbei psihicului. Sunteţi mai optimist decât oricând şi aveţi multe iniţiative profitabile, care vă vor aduce numeroase avantaje în viitorul apropiat. Atenţie la un Capricorn din anturaj!

GEMENI (22.05-21.06): Nu amestecaţi afacerile cu probleme profesionale sau cu afacerile! În acest interval, o persoană de sex opus se cam intersectează cu drumul paşilor dv. şi acest lucru s-ar putea să aibă consecinţe neplăcute. Nimic nou despre bani, deocamdată.

RAC (22.06-22.07): Cu luciditate şi cu un dinamism mai rar întâlnit la Raci vă încumetaţi să abordaţi câteva probleme spinoase de la serviciu sau de acasă. Opiniile dv. vor fi asimilate de cei din jur şi acest lucru vă va ajuta foarte mult pentru finalizarea unor proiecte personale.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară are un maxim de toată frumuseţea, pe la mijlocul săptămânii. Se pare că veţi reuşi să vă achitaţi toate datoriile şi chiar să vă îndreptaţi ochii spre unele cadouri pe care aţi vrea să vi le faceţi dv. înşivă. O veste bună de departe, duminică.

FECIOARA (23.08-21.09): Se pare în această perioadă vă veţi bucura de generozitatea inimii unei persoane de sex opus din anturajul profesional. Pe de altă parte, cineva din familie vă provoacă o surpriză neplăcută (în a doua jumătate a intervalului).

BALANŢA (22.09-22.10): Aveţi de făcut o opţiune destul de importantă, probabil în sfera relaţiilor sentimentale. Curba cu pricina oscilează în toată perioada, fapt care demonstrează că nu sunteţi încă pregătit pentru o astfel de decizie. Oricum, sufletul dv. este greu încercat acum.

SCORPION (23.10-21.11): S-ar părea că marţi sau miercuri va fi o zi „glorioasă" pe plan financiar, dacă nu cumva astrele greşesc. Curba responsabilă cu situaţia materială are un maxim care spune totul despre înzdrăvenirea bugetului dv. Mici probleme de sănătate pot apărea în weekend.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Sub influenţa mai puţin benefică a lui Uranus, disensiunile în mediul profesional se vor ţine lanţ, iar consecinţele negative nu vor întârzia să apară. Poate că ar trebui să vă mai domoliţi orgoliile şi daţi dreptate şi altora, dacă e cazul.

CAPRICORN (21.12-19.01): Linişte şi pace în constelaţia dv., astrele nu vor să se amestece în destin în această perioadă. Şi totuşi, poziţia Lunii faţă de Soare pare să indice unele excese temperamentale şi chiar decizii luate cu inima şi nu cu mintea. Important este să nu le regretaţi mai târziu.

VĂRSĂTOR (20.01—18.02):: Curba financiară şi cea sentimentală sunt acum cele mai zvăpăiate, ambele având câte un maxim în prima jumătate a intervalului. Marţi sau miercuri primiţi bani, iar relaţiile din cuplu pot reprezenta un exemplu pentru toţi îndrăgostiţii.

PEŞTI (19.02-20.03): Nimeni nu vă poate scoate la lumină din obscuritatea gândurilor cenuşii care se abat asupra dv. O dată cu încheierea primăverii, Peştii intră într-o perioadă de resemnare, după agitata perioadă în care au reînviat alături de natură şi au „ars" la temperaturi foarte ridicate.

Personalităţile săptămânii: *Garabet Ibrăileanu, Tudor Arghezi, Eduard Caudella, Constantin Dobrogeanu-Gherea, Corneliu Coposu;* Honoré de Balzac, Albrecht Dürer, Richard Wagner, sir Laurence Olivier, regina Victoria a Angliei, Anton Diabelli, Maurice Ravel.

SERIE NOUĂ - 574 • ANUL XLV • 23 MAI 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 21 (2324)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Lenea este mama tuturor viciilor, dar fiind o mamă – trebuie s-o respectăm.
(Robert Frost)

Speranţa e singurul motor care merge cu... nimic.
(Anatole France)

Educaţia e ca un pom fructifer, dacă nu e altoită, face fructe mici şi acre.
(Robert Frost)

Alergiile la timpul prezent

Cea mai frecventă formă de alergie este la polen, manifestându-se în special primăvara.

În ţara noastră, peste 3 milioane de oameni, adică 15 la sută din populaţia totală, sunt afectaţi de alergii.

pag.14

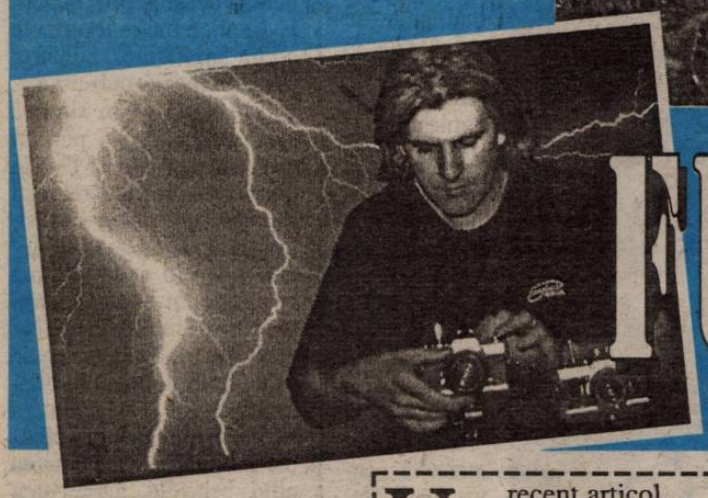

FULGERELE sub control

Spectacolul cunoaşterii

LUMEA sub lupa... gravitaţiei

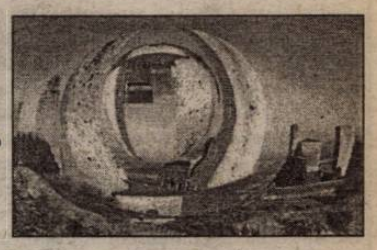

Femina club

Eleganţă în alb şi negru

Terra X

VICTOR HUGO şi pedeapsa cu moartea

Misterele lumii

KILOMETRUL 178 - ultima staţie

Consultaţii fără plată

Colericii – mai vulnerabili la INFARCT

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

- Labirint sentimental
- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate

Viaţa în Univers – o certitudine?

Un recent articol, publicat de prestigioasa revistă britanică „Nature", prezintă o concluzie surprinzătoare a doi fizicieni australieni, Charles Lineweaver şi Tamara Davis: viaţa în Univers ar putea fi mult mai răspândită decât credem noi! Estimarea lor este că dacă ne vom limita căutările la planete de tipul Pământului, şansa de a găsi viaţă în Galaxia noastră este de una la trei asemenea planete. Poate şi mai mult dacă acceptăm şi alte tipuri de planete. Condiţia ar fi ca pe toate acestea să existe acel... *„ceva"* care a făcut ca viaţa să apară şi să evolueze pe Terra. S-ar putea, de altfel, ca printre exoplanetele pe care căutăm viaţă să fim nevoiţi să le identificăm şi pe acelea care sunt nu doar asemănătoare, ci *identice* cu Pământul, după cum este posibil ca viaţa să existe şi pe planete total diferite de a noastră, caz în care probabilitatea descoperirii ei ar fi mult mai mare. *(M.D.)*

Labirint sentimental

cartea albă

Titu Maiorescu fără mască

O carte excelentă de date biografice legate de Titu Maiorescu semnează Constantin Popescu-Cadem la editura *Caritas*. În faţa instanţei documentelor, C. Popescu-Cadem ne prezintă un Titu Maiorescu altfel decât în manualele de şcoală, alternative sau nu, universitare sau preuniversitare, oferind date interesante despre activitatea de francmason a criticului şi ministrului care a oferit culturii române unicul volum de poezie al poetului nostru naţional. Legat de acest subiect ne este prezentată societatea „Junimea" de la Iaşi, locul în care marii scriitori moldoveni şi-au citit operele, ca fiind o societate francmasonică, dar şi o analiză extrem de exactă a „haremului lui Maiorescu", în care descoperim o altă faţetă a „seriosului" profesor Maiorescu. „Cu toată luciditatea unei minţi distante faţă de contingentul efemer şi, nu de puţine ori, a unei atitudini misogine, datorită frustrărilor sentimentale din mediul familial şi ale unei, se pare, virilităţi excesive, cerebralul şi glacialul, mai mult în aparenţă, Titu se abandona în voie plăcutului anturaj feminin, pe care l-a cultivat cu asiduă şi cu aristocrată curtenie. S-a logodit repede, la douăzeci de ani, ca la 22 de ani să fie deja însurat. O întâmplare stupidă, un fatum hilar, o groapă în mijlocul unei străzi berlineze îl împing în braţele unei nemţoaice. Iubitor de femei sub masca unui intelectual distant, autorul cărţii ne prezintă cu suficiente detalii, ceea ce contemporanii numeau „haremul lui Maiorescu", panoplia aventurilor amoroase ale lui T. Maiorescu, profesorul care nu se dădea înapoi din faţa nici unei aventuri amoroase, nu de fiecare dată platonice. Autorul încearcă să prindă în insectar femeile care au intrat în viaţa lui Maiorescu, în lumina unor documente analizate cu acribie: Clara Kremnitz, Mite Kremnitz, Cleopatra Lecca, Ana Rosetti sunt numele cele mai cunoscute, pe lângă alte aventuri pe care documentele nu le-au păstrat. Interesantă este analiza pe care o face C. Popescu-Cadem relaţiilor speciale, la frontiera incestului, dintre Emilia Maiorescu, sora criticului, şi Titu Maiorescu. O iubire pătimaşă, chiar dacă platonică, confruntări dramatice ca între amanţi, efuziuni sentimentale speciale, cam acestea au fost relaţiile speciale dintre frate şi soră: „Într-adevăr, Emilie, noi suntem doi oameni – o simt intens – creaţi şi formaţi unul pentru altul; desfid întreaga omenire să-mi indice ceva mai bun. Noi trebuia să fim nu fraţi, ci soţi...pentru că tu eşti obiectul meu, pentru că eu trăiesc în tine şi pentru tine...". Cine ar încerca un studiu psihanalist al acestei relaţii speciale ar descoperi, cu siguranţă, lucruri interesante legate de personalitatea lui Titu Maiorescu. Dacă despre unele femei din viaţa lui Maiorescu se ştie, în general, suficient, în privinţa Olgăi Neumann se poate pune întrebarea: „cine este această excepţională şi enigmatică femeie care a jucat un rol atât de important în ultimii ani ai vieţii lui Titu Maiorescu?". Începând din 26 nov/9 dec. 1914 şi până la 2/15 iunie 1917, însemnările lui Titu Maiorescu abundă de numele tinerei sale secretare Olga Neumann. Nu este filă în ultimele lui cinci caiete (37-41), nu există dată în care să nu fie pomenit numele acestei interesante domnişoare Olga Neumann. Există puţine date despre această femeie, ceea ce se ştie cu siguranţă este că „ideea şi străduinţa de a-i găsi lui Titu Maiorescu o secretară serioasă şi capabilă, o infirmieră devotată şi instruită, o doamnă de companie inteligentă, educată şi rafinată, o bună camaradă în toate, cu tact şi multă pacienţă a aparţinut Liviei Dymsza", fiica lui Maiorescu spune autorul cărţii „Titu Maiorescu, date biografice". O carte care mustesţe de documente interesante şi care se citeşte pe nerăsuflate.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

ALEXANDRA T., Bârlad: „...Am citit cu nedumerire, în această rubrică, faptul că unele persoane desconsideră astrologia. Nici dumneavoastră, domnule Ianieri, nu sunteţi prea departe de această atitudine. Fără să intru în multe detalii, aş vrea să vă povestesc o întâmplare semnificativă din viaţa mea. Atunci când m-am căsătorit, acum 15 ani, am consultat „în joacă" o doamnă astrolog. Printre multe alte informaţii, respectiva doamnă mi-a spus fără menajamente că eu (Săgetător) şi iubitul meu de atunci (Capricorn) nu vom face niciodată casă bună, pe baza unor argumente astrologice (...) Evident, n-am putut să cred la vremea respectivă aşa ceva, însă viaţa a demonstrat că a avut dreptate. N-au trecut nici doi ani şi, între mine şi V. au apărut divergenţe ireconciliabile. Acum am 42 de ani şi pot să vă spun că şi alte preziceri s-au confirmat (privind cariera profesională şi relaţiile cu anumiţi prieteni, din diverse zodii) (...) Ceea ce aş dori de la dumneavoastră este o confirmare sau infirmare a prezicerii acelei doamne astrolog, dacă, după informaţiile pe care le aveţi, o Săgetătoare şi un Capricorn nu se pot înţelege. Vă mulţumesc pentru răbdarea de a-mi fi citit scrisoarea".

– Stimată doamnă Alexandra T., în primul rând vă mulţumesc pentru scrisoarea trimisă (mult mai amplă decât am putut noi cita). Vreau să vă spun că atitudinile şi observaţiile cititorilor noştri sunt binevenite. În ceea ce priveşte astrologia, nici o reacţie exagerată nu este adecvată; această pseudoştiinţă nu poate face minuni, dar dacă rezistă şi îşi menţine interesul de atâtea mii de ani (dezvoltându-se împreună cu astronomia, în toate „oazele" de civilizaţie antică), înseamnă că are, totuşi, un farmec aparte.

Revenind la problema afinităţilor sentimentale, precizez că Săgetătoarele au relaţii excelente cu Gemenii; legăturile cu Taurii şi cu Racii sunt dintre cele mai nefavorabile. În consecinţă, faţă de un bărbat-Capricorn legăturile sunt oscilante. Desigur, acestea sunt aprecieri generale, persoana care v-a făcut astrograma a luat în calcul mult mai multe elemente definitorii ale destinului dv. (ascendentul, popularea domiciliilor, unghiurile interplanetare etc). Eu mai vreau să adaug doar că un nativ al unei zodii de Foc (precum Săgetătorul) mai rar are relaţii cordiale cu un nativ al unei zodii de Aer (Capricorn). Mai în glumă, mai în serios, printre superlativele astrologice figurează şi femeia-Săgetător, ca fiind cea mai capricioasă.

*

– Dragă Mirela, mă pui în mare încurcătură. Practic, asupra ta se exercită influenţe pe care numai tu le poţi „rezolva" conform cu propria ta judecată. Important este să-ţi cunoşti posibilităţile şi interesele. Va fi un pas decisiv şi nu trebuie nici un moment să faci un lucru din obligaţie sau să faci pe plac cuiva. Pe de altă parte, dacă tot mi-ai spus în ce zodie te-ai născut (Peşti), nevrând deloc să te influenţez la rându-mi, îţi precizez că verbul existenţial al acestor nativi este „a crede". Poţi să înţelegi multe din acest gen de caracterizare, inclusiv cu care

MIRELA S.M., Iaşi: „...Nu mă înţeleg deloc cu părinţii mei în privinţa facultăţii pe care vreau s-o urmez. Ei îmi spun să nu dau la drept, ci la o facultate de informatică, poate electronică (...) Şi, faţă de această problemă, prietenul meu îmi spune că nu am nici un talent la calculator şi că trebuie să tocesc pentru a intra la drept. Eu ţin foarte mult la M., este un băiat foarte bun şi politicos, este deştept şi sunt convinsă că mă iubeşte (eu sunt Peşte, iar el este Capricorn). Dar de ce nu vrea să mă ajute să învăţ să lucrez ca lumea la calculator, dacă ţine la mine atât de mult? (...) Nu ştiu ce să aleg, acum voi termina clasa a 11-a şi ar trebui să iau o hotărâre. Să fac aşa cum îmi spune el, sau cum îmi spun părinţii?"

foarte bine cu Capricornul (zodie de Pământ), afinitatea reciprocă dintre aceşti nativi fiind foarte puternică – din acest dintre cele două cariere (drept sau informatică) se potriveşte. Referitor la o altă întrebare a ta, îţi precizez că femeia-Peşte nu are relaţii excelente cu bărbatul-Capricorn, ci cu Racii şi Scorpionii (afinitatea minimă manifestându-se faţă de Lei şi Vărsători). Dar un alt criteriu arată că Peştii (zodie de Apă) se înţeleg etala concepţiile asupra Universului fizic. Dar în acelaşi timp, fizicianul nepereche cânta foarte bine la vioară şi a avut o atitudine umanistă, pacifistă pe toată perioada vieţii... Ce te-ar împiedica să urmezi ambele facultăţi, în ordinea pe care o vei hotărî tu?

punct de vedere. În încheiere, pentru a te „lămuri", aş vrea să mai adaug următorul aspect: un Peşte clasic, cum a fost Einstein (născut la 14 martie), n-a avut nevoie de calculator pentru a construi uriaşele sale teorii şi pentru a-şi

RADU IANIERI

Singur şi fără serviciu

„A trecut aproape un an de când am terminat Facultatea de drept şi de atunci încerc să găsesc un serviciu dar fără succes. Acest lucru m-a marcat foarte mult. Nu mai am chef să ies din casă, mai tot timpul mi-l petrec în faţa calculatorului sau citind literatură de specialitate pentru a dobândi noi cunoştinţe în domeniul în care m-am pregătit. Ghinionul nu mă urmăreşte doar sub aspect profesional ci şi sentimental. Cunosc foarte puţine fete, unele nu-mi plac fizic iar cele care îmi plac sunt cuplate. Mă simt singur şi deprimat. Dacă aş avea o prietenă poate aş putea să depăşesc problema şomajului". (Ionuţ, 24 de ani, Hunedoara)

Răspuns

Există atâţia tineri sau mai puţin tineri care se plâng că nu au noroc în dragoste dar de multe ori norocul poate fi provocat. Unii dintre ei deşi cunosc puţine fete, la un moment dat, când speranţele i-au părăsit, îşi găsesc o prietenă şi chiar o viitoare soţie. Alţii, deşi au posibilitatea să întâlnească multe fete, nu reuşesc să lege o prietenie. În mod logic, cu cât aceste contacte sunt mai diverse, cu atât şansa de a-ţi găsi perechea este mai mare. Aşadar, primul lucru pe care îl ai de făcut este să ieşi din izolarea morală şi casnică, să te întâlneşti cât mai des cu prietenii sau chiar şi cu fetele care nu-ţi plac (s-ar putea ca la un moment dat să-ţi depăşeşti exigenţele estetice şi să fii atras de calităţile interioare ale uneia dintre ele). La o bere, la plimbări cât mai lungi (nu ştii cu cine te întâlneşti pe stradă). În anturajul lor trebuie să apară şi fete care să-ţi placă fizic şi poate ai şansa de a le cuceri. Fii optimist, învaţă să fii sigur pe tine, să fii jovial, agreabil şi să ai mereu iniţiativă pentru că fetele, în general, au o predilecţie pentru acest gen de băieţi. E drept că multe dintre ele adoră invitaţiile la teatru, film, petreceri, pub-uri etc. Şi presupun că în situaţia ta financiară nu-ţi permiţi asemenea „excese". Dar în momentul în care reuşeşti să cucereşti o fată, sunt sigur că va înţelege acest lucru. Mă văd nevoit să mă contrazic în final şi să-ţi spun că primul lucru pe care îl ai de făcut, nu trebuie să fie acela de a ieşi cu prietenii ci de a-ţi canaliza energia, inteligenţa, calităţile profesionale în căutarea unui serviciu. Dragostea mai poate aştepta.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

PE SCURT

Stres nupţial

În Iran tinerii însurăţei se văd cu adevărat doar în noaptea nunţii. A doua zi, familiile lor aşteaptă cu nerăbdare dovada virginităţii soţiei. Evenimentul a devenit în multe cazuri stresant pentru bărbaţi care se văd nevoiţi, uneori, să recurgă la stimulente pentru a-şi îndeplini misiunea nupţială. Nu întotdeauna însă şi reuşesc, în astfel de cazuri stresul devenind şi mai mare. Din acest motiv, multe căsătorii s-au sfârşit înainte de a începe...

Dragoste la mare

Pentru tinerii căsătoriţi, vacanţa la mare e mai ispititoare decât vacanţa la munte şi asta pentru faptul că expunerea la soare face să crească dorinţa sexuală. Responsabil de acest lucru

este nivelul crescut de melanină, un hormon care asigură pigmentarea pielii şi care face sângele să „clocotească" în vene.

Contraceptive pentru bărbaţi

O echipă de cercetători australieni a produs un anticoncepţional injectabil, pentru bărbaţi, care se foloseşte o dată la trei luni. Cei care nu suportă injecţiile vor trebui să aştepte cel puţin un an până se vor realiza şi pilule care se administrează doar în zilele „fierbinţi".

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comerciala „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Șocantele surprize ale științei

Lumea sub lupa... gravitației

Noi, oamenii obișnuiți, când privim cerul înstelat ne bucurăm pur și simplu de frumusețea lui sau poate căutăm o stea anume sau o constelație... Atât. Privit cu ochii specialistului însă, sau ai cuiva care caută ceva anume sau urmărește cu un interes special o anumită zonă a cerului, bolta înstelată apare de multe ori ca un... caleidoscop, jocul de copii în care privind printr-un tub special, plin cu tot felul de fragmente colorate de sticlă, „vede" lucruri diferite după cum rotește tubul. Pe cer se pot vedea stele care se află... acolo unde n-ar trebui să fie, imagini care dintr-o dată se văd dublu, galaxii întregi care se răsucesc și devin niște fire desfășurându-se de-a lungul drumurilor cosmice... Iluzii? Da. Doar că de data aceasta „vinovată" este gravitația. Ea, care acționează asupra oricărui corp care are o masă, acționează și asupra luminii. Care „nu are greutate", dar are energie. Ceea ce, conform formulei lui Einstein, înseamnă același lucru. Și astfel, lumina care ajunge la noi ne oferă uneori imagini deformate de această trecere prin ceea ce fizicienii au numit...

Lentile gravitaționale

Începutul a avut loc acum mai bine de 200 de ani, în 1801, când germanul Johann Georg von Solder a intuit primul că lumina ar putea fi deviată de forța gravitațională. Einstein a făcut apoi lege din această idee, iar astronomul Arthur Eddington a verificat această ipoteză în 1919, cu ocazia eclipsei totale de Soare din anul respectiv. Într-un fel, totul se petrece ca în cazul mirajelor din deșert, unde razele de lumină „se îndoaie" din cauza traversării unor straturi de aer cu densitate și temperatură variabile, făcând astfel ca omul să vadă obiectele din jur acolo unde de fapt ele nu se află. Gravitația Soarelui nu este totuși suficientă pentru a crea asemenea efecte! Astfel – precizează revista italiană „Focus" – prima adevărată lentilă gravitațională a fost observată de-abia în 1979 la Observatorul de la Jodrell Bank, în Anglia, de către astronomul Dennis Walsh. El urmărea un sistem de doi quasari (obiecte quasi-stelare extrem de luminoase, importante prin faptul că emit și lumină în domeniul lungimilor de undă vizibile și sunt și foarte puternice surse radio). Aceștia erau foarte apropiați și aparent egali ca dimensiune, unul din ei fiind vecin cu o galaxie. Cam asta a fost ce a observat Walsh! La un moment dat însă, el și-a dat seama că de fapt era vorba de... un singur quasar, cel de-al doilea fiind doar imaginea primului, „ajunsă" pe Terra pe un drum ocolit, tocmai datorită galaxiei vecine care acționa ca o lentilă. (*Aveți posibilitatea să verificați foarte ușor acest lucru: este suficient să priviți un obiect oarecare prin ..marginea unei perechi de ochelari. Veți vedea... două obiecte, de fapt obiectul dublat, una din imagini fiind cea directă, văzută cu ochiul liber, cealaltă fiind imaginea văzută prin lentila ochelarilor*). În prezent am ajuns să cunoaștem câteva sute de lentile gravitaționale. Care ne fac să vedem uneori două, alteori până la șase imagini ale unui aceluiași obiect cosmic îndepărtat.

Un zoom cosmic

...și, ca orice lentilă, lentilele gravitaționale au în același timp un efect de „mărire" a imaginii. Ceea ce face ca obiectul respectiv să ne apară de câteva zeci sau chiar sute de ori mai luminos. Cum se întâmplă cu o galaxie care în felul acesta a devenit celebră, numită galaxia Abell 2218, în interiorul căreia a putut doar astfel să fie identificată (cu ajutorul marelui telescop al Observatorului Keck din Hawaii) o „antică" galaxie care datează dintr-o perioadă când Universul avea doar vârsta de 600 de milioane de ani – o galaxie pe care am putut-o vedea, dublată și ea, doar pentru că Abell a „mărit-o" de 30 de ori!

Și pentru că tot am vorbit de surprize șocante, să mai spunem și că aceste lentile nu trebuie neapărat să fie gigantice, cum poate am fi tentați să credem, având în vedere forța de gravitație substanțială ce trebuie să fie pusă în joc. Institutul pentru Telescopul Spațial din Statele Unite a anunțat observarea unei slabe iluminări suplimentare a unui grup de stele din galaxia noastră. Ei au atribuit acest fenomen trecerii prin fața stelelor (sau, dacă vreți, interpunerii între stelele respective și noi, ca observatori) a unui grup de planete. Dacă observația lor este confirmată, atunci vom asista la o nouă premieră cosmică: primele planete care circulă liber pe bolta cerească, fără să se rotească în jurul vreunui soare!

A trecut o gaură neagră...

Câteodată este de-a dreptul frustrant să te gândești că există deasupra ta corpuri cerești pe care nu le vei putea vedea niciodată, indiferent cât de performante ar fi instrumentele de observație. Așa se întâmplă cu găurile negre, stele aflate în stadiul final al existenței lor, ajungând la o forță de gravitație atât de mare încât nimic, nici măcar lumina nu mai poate părăsi suprafața lor. Strict invizibile, ele își „semnalează" totuși prezența prin efectele pe care le produc în jur, determinând uneori adevărate „fluvii" de materie „curgând" spre zona de spațiu cosmic în care se află. Un alt tip de eveniment a avut loc se pare în 1999, când prin fața unei stele a trecut o asemenea gaură neagră, realizând o lentilă gravitațională care a deformat atât de puternic imaginea stelei, încât schimbarea a fost imediat înregistrată de astronomi. A fost nu doar un adevărat spectacol, ci un prilej unic de a înregistra una din cele... mai mici găuri negre, doar de 7 ori mai mare decât Soarele nostru și, din nou o raritate absolută, o gaură neagră „liberă", neaflându-se în centrul vreunei galaxii.

Incredibila forță a vidului

Făcând un „recensământ" al lentilelor gravitaționale din Univers, se poate ajunge la descifrarea finală a structurii geometrice a acestuia. Un Univers care se află (încă!) într-o permanentă expansiune, care, în special are loc cu o viteză mult mai mare decât cea la care ne-am fi așteptat și care este imprimată de o curioasă forță numită „chintesență", o forță generată de vidul cosmic! Departe de a fi gol, vidul se dovedește astfel că este „sediul" unor nebănuite energii. Iar Universul întreg apare mai curând ca un enorm burete. În el, în jurul găurilor, care reprezintă „bulele de vid" ale spațiului, se îngrămădește în primul rând așa-numita materie întunecată. Invizibilă, ea constituie totuși majoritatea covârșitoare a materiei cosmice, și, printre particulele ei, pe care, nevăzându-le niciodată, oamenii le-au numit cu nume stranii, ca axioni, neutralini sau altele asemănătoare, se întâlnesc și obișnuitele stele, planete, galaxii, supergalaxii, a căror imagine ajunge la noi uneori atât de modificată din cauza lentilelor gravitaționale care fac din Univers un imens caleidoscop aflat într-o permanentă mișcare și frământare...

MIHAELA DOROBANȚU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-și pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Și găsește apoi răspunsul..."

1990 INTERNETUL

Omenirea a (re)devenit un organism informațional unitar; deocamdată, grație performanțelor uluitoare tehnico-științifice. Până prin anii 60, primele ordinatoare erau folosite separat, ca și cum fiecare ar fi fost... singur pe lume. Ideea de a le conecta între ele, pentru ca astfel să poată comunica, le-a venit cercetătorilor de la ARPA (Advanced Research Project Agency), un departament de cercetare al armatei americane. Prima rețea a realizat-o Vinton Cerf, în anul 1969, din patru ordinatoare, ea numindu-se ARPANET (din ARPA plus NETwork). În anii 70, oamenii de știință au găsit în această modalitate de comunicare rapidă cel mai bun mijloc de a schimba informații – acest element vital în domeniu. Așadar, începea era poștei electronice.

În 1982, ordinatoare de diferite modele puteau să-și transmită pachete de informații, datorită protocolului de comunicație universală Transmission Control Protocol/Internet Protocol (TCP/IP). Patru ani mai târziu, diversele centre de cercetări americane erau legate între ele prin rețeaua NSFnet. Se intrase deja în ultima linie dreaptă, ajungându-se la celebrul *Archie*, primul computer căutător de fișiere, realizat în 1990. În același moment, la Geneva, cercetătorul Tim Berners-Lee punea la punct un nou limbaj (html), care permitea așezarea în pagină, într-un mod foarte atrăgător, a informațiilor, încorporarea unor imagini, a sunetului, a desenelor, a animației etc. Pe baza anumitor cuvinte, se trecea de la un fișier la altul, de la un site la altul, se „circula" pe ceea ce ulterior s-a numit World Wide Web.

Datorită imensului număr de ordinatoare, din ce în ce mai sofisticate, peste 400 milioane de pământeni au acces astăzi la Internet. O uriașă „plasă" informațională, cu scopul declarat de a nu face din planetă o captură, ci – dimpotrivă – de a-i oferi deschideri complexe și rapide către cele mai nebănuite locașuri ale Universului.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ecologia aduce independența energetică

Islanda va deveni o țară independentă, din punct de vedere energetic, până în anul 2030, datorită hidrogenului. Poziția ei insulară – dar, desigur, voința, tenacitatea și responsabilitatea umană, înainte de toate, vor permite totodată o protecție a mediului mult sporită, sub același aspect al folosirii combustibililor. Cum se va realiza aceasta? Prin înlocuirea treptată a petrolului și a gazelor naturale, acum importate, cu hidrogen. În Reykjavik, circulă trei autobuze echipate cu baterii cu combustibil, până la sfârșitul anului, toate cele circa o sută de mașini din capitală trecând la această propulsie. Peste încă doi ani, vor fi introduse în circulație și primele autoturisme și vapoare de pescuit cu hidrogen. La capătul proiectului, Islanda va elimina petrolul din domeniul transporturilor și emisiile de bioxid de carbon vor fi reduse cu 50%, devenind astfel prima țară care nu (mai) produce particule poluante. Un exemplu pentru întreg mapamondul și o dovadă clară că, dacă se dorește, orice lucru pozitiv se poate realiza.

Sandvișul... secret militar

Probabil că în viața modernă, mai ales în mediul citadin, n-ar avea deloc căutare, decât ca o extravaganță. Totuși, în domeniul militar, un sandviș care să poată fi mâncat și peste un an, doi, trei, înseamnă o veritabilă realizare revoluționară... tehnico-tactică. Un asemenea aliment, care nu face parte din „recuzita" vreunui film SF, chiar a fost preparat de cercetătorii militari americani, pentru omnipotența și omniprezența lor armată. Performanțele sandvișului

războinic par, deocamdată, mai mult de domeniul senzaționalului: acesta se menține proaspăt până la trei ani, în orice condiții de climă și de umezeală atmosferică, nu se deteriorează fizic, dacă este „agresat", și se prezintă în versiuni culinare tentante: perperoni, pui la grătar, iar pe lista de așteptare stau și alte ingrediente. Lăsând gluma deoparte, să precizăm că performanța amintită se bazează pe câteva elemente bine studiate: concentrate de substanțe ce absorb oxigenul, prevenind astfel dezvoltarea bacteriilor, umectanți chimici ce nu permit absorbirea apei de pâine și un ambalaj rezistent, din plastic laminat. Acesta este un prim pas în realizarea mai multor asemenea meniuri speciale. Păcat că atâtea resurse – financiare, inteligență, tehnică – se scurg (tot) către domeniul militar! *(A.N.P.)*

Noi indicii asupra originii vieții

O descoperire foarte recentă a unor biochimiști și geofizicieni canadieni a declanșat o controversă privind anumite aspecte cu privire la apariția și dezvoltarea vieții pe Pământ. În unele mine de cărbune din nordul Canadei au fost observate emisii de hidrocarburi simple (metan, etan etc.) care nu au o proveniență biologică, așa cum ar fi firesc conform cu teoriile actuale.

Asocierea hidrocarburilor cu organismele vii este deja demonstrată. Anumite bacterii specifice mlaștinilor produc metan, iar prin îndelungata descompunere biologică a plantelor și animalelor s-au format zăcămintele de petrol și gaze naturale. De ce gazele în cauză nu provin din același gen de sursă?

Răspunsul dat de specialiști este aparent simplu: gazele s-au format înainte de apariția vieții pe Terra, acum aproximativ patru miliarde de ani. Dar consecințele acestui fapt sunt foarte interesante pentru a înțelege atât succesiunea evenimentelor (ce au fost mai întâi, formele rudimentare de viață sau hidrocarburile?), cât și mecanismul formării metanului și altor gaze hidrocarbonate ușoare. Un argument în favoarea hidrocarburilor care au precedat viul este formarea și degajarea de astfel de compuși de-a lungul oceanelor. De asemenea, „semnături" gazoase de același gen au fost găsite și în interiorul unor meteoriți. Un posibil scenariu al începuturilor vieții pe Pământ – din această perspectivă – ar fi următorul: respectivele hidrocarburi au „stimulat" apariția unor forme de viață primitive la mari adâncimi (peste patru kilometri), întrucât metanul și alți compuși simpli reprezentau, în absența luminii, hrana acelor microorganisme. De fapt, acest fenomen se petrece și astăzi în interiorul scoarței terestre. Dar, în pofida acestor ipoteze plauzibile, mecanismul de formare a hidrocarburilor respective în mediu anorganic rămâne un mister.

PAUL IOAN

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Paradoxuri ale ştiinţei

Nu o dată s-a întâmplat ca cei care aveau ceva de reproşat fenomenelor pe care le numim parapsihologice să invoce „claritatea" fenomenelor naturale, a celor fizice în particular. Naşterea Mecanicii Cuantice şi a Teoriei Relativităţii a impus însă oamenilor de ştiinţă să-şi schimbe radical concepţii nezdruncinate de câteva sute bune de ani şi pe care aveam destule motive să le credem veşnice. Şi totuşi precogniţia sau telepatia, ca să luăm doar două dintre cele mai cunoscute para-fenomene, au fost în continuare „ostracizate" în categoria fenomenelor nereproductibile şi privite ca paradoxale pe lângă cele pe care ştiinţa tradiţională nu avea nici o dificultate de a le înţelege, descrie şi explica. Sau cel puţin aşa a părut la început...

Dincolo de viteza luminii La viteze extrem de mari, apropiate de viteza luminii, se înregistrează în mod vizibil o contracţie a lungimilor şi o dilatare a timpului. Totul „curge" diferit pentru doi observatori care se deplasează cu viteze relativiste unul faţă de celălalt, şi singurul „element comun" este distanţa spaţio-temporală care îi separă (metrica). Când aceasta este negativă, ceea ce înseamnă că viteza este mai mică decât viteza luminii, cei doi pot „schimba informaţii". Când este pozitivă, nici un semnal cauzal nu-i poate uni – evenimentele sunt plasate „absolut aiurea" unul faţă de celălalt! În această lume cu patru dimensiuni, lumea lui Minkowski, funcţionează principiul relativităţii simultaneităţii şi spaţio-temporalităţii, principiu care a fost invocat de unii autori drept explicaţie a fenomenelor precognitive.

Există însă şi speculaţiile unor fizicieni, începând cu Feinberg, privind existenţa unor particule cu masă imaginară, tahionii, care s-ar deplasa cu viteză mai mare decât viteza luminii. Aceasta le-ar conferi posibilitatea de a călători „înapoi în timp". O călătorie care ar începe, paradoxal, cu mersul spre viitor şi reîntoarcerea dinspre trecut spre prezent pe o traiectorie care ar închide circular curgerea temporală prezent-viitor-trecut-prezent, o posibilitate care ar putea sta la baza transmisiei mesajelor precognitive.

Lumea lui Möbius Un alt model al fenomenelor de acest tip este avansat în 1973 de către Steven Rosen care pune în discuţie cunoscuta bandă Möbius. O puteţi realiza şi dv. foarte simplu, luând o foaie de hârtie (sau, mai comod, tăind o fâşie ceva mai lată din aceasta) şi să-i lipiţi capetele, dar doar după ce... aţi răsucit-o o dată! Veţi observa foarte uşor că aţi obţinut un „obiect" extrem de interesant, pentru că are... o singură suprafaţă. Nu ca un cilindru gol pe dinăuntru, de pildă, la care există în mod vizibil o suprafaţă exterioară şi un interioară şi dacă „plimbaţi" un pion de şah pe el, de exemplu, trebuie să-l faceţi „să sară" pentru a trece de pe o suprafaţă pe cealaltă. Pe suprafaţa (banda) lui Möbius, acest lucru nu este necesar. El se poate „plimba" şi să ajungă fără nici o problemă... dincolo. Modelul topologic al benzii lui Möbius aproximează astfel legătura şi implicit conexiunea dintre trecut şi viitor. Disjuncţia spaţiu-timp, care pare a fi depăşită în fenomenele de clarviziune, premoniţie şi retroviziune, îşi găseşte explicaţia printr-o modelare geometrică în care evenimentele separate datorită plasării lor pe două suprafeţe disjuncte (cazul inelului cilindric)sunt interconectate la aceeaşi hipersuprafaţă a unui continuum (banda lui Möbius) prin intermediul unei găuri a acesteia.

Physis şi Psyche Există şi o generalizare în spaţiu a acestei suprafeţe, numită închiderea (sau „sticla", cum spune George Gamow) lui Klein, după numele marelui matematician care a studiat-o, după cum există şi alte generalizări în dimensiuni suplimentare. În această concepţie, geometria Möbius-Klein sugerează o structură punctiformă a spaţiului şi timpului şi reuneşte într-un singur tot conştientul şi substratul său fizic purtător. Physis şi Psyche ne sunt astfel relevate printr-o prismă care sincronizează realitatea lumii în care trăim şi în care sinteza lor ne defineşte ca indivizi. Clarviziunea şi precogniţia apar aici ca o ocurenţă naturală a unei continue autotransformări într-o ierarhie de ordin superior a spaţiului şi timpului.

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Masa care vorbeşte

...Se pare că în masă se dau lovituri. Sau se pare că ea se ridică, se mişcă, apoi cade din nou şi chiar... bate din picior. Iluzie? Şarlatanie? Simplu fenomen de (auto)influenţare? Poate. Dar în interiorul lemnului din care este făcută masa se produce un fel de „lucrare" care uneori este suficient de violentă pentru a duce la deteriorarea mesei. Flammarion însuşi relatează că „masa" lui de exeperienţe a trebuit să fie dusă la reparat, la consolidat, de câteva ori şi este greu de presupus că simpla apăsare a mâinilor lui ar fi putut-o strica într-un asemenea hal. Există ceva dincolo de simpla forţă fizică – în modul în care acţionează masa se poate distinge efectul „acelei" forţe psihice despre care s-a vorbit.

Sunt semne speciale care se folosesc, semne convenţionale, prin intermediul cărora masa este „interogată". Şi până la urmă... răspunde! În ea sunt „bătute" fraze banale, fără vreo valoare literară, filosofică sau ştiinţifică, şi într-un final aceasta face „auzite" la rândul ei propriile sale fraze, pe care „le bate" ea acum, sau le dictează. „Le face medium-ul!" veţi spune, bătând din picior sau din mână sau face să trosnească un muşchi – dar atunci cum se explică apariţia aceloraşi sunete când nici un medium profesionist nu este prezent, ci numai amatorii care de obicei asistă? Sau când se desfăşoară adevărate reuniuni ştiinţifice, unde orice idee măcar de a trişa este exclusă? Spiritul mediumului şi al experimentatorilor joacă un rol aici, fără îndoială. Răspunsurile obţinute corespund în general stării intelectuale, ca şi cum facultăţile mentale ale celor prezenţi s-ar exterioriza din creierele lor şi ar acţiona „în masă", total independent de aceşti experimentatori.

Cum se poate produce un asemenea fapt? Cum putem să construim şi să dictăm fraze fără să ştim că facem acest lucru? Uneori ideile emise, afirmaţiile făcute par a proveni de la o persoană străină, de unde şi ideea noţiunii de „spirit" care apare într-un mod natural. De multe ori se întâmplă ca experimentatorii să aibă impresia descifrării unui cuvânt. Mai întâi începutul, primele litere. Apoi cineva crede că a ghicit sfârşitul. Ca să nu-l „piardă" însă, altcineva are ideea de a-l scrie pe o bucată de hârtie. Dar nul „Masa" nu este de acord! Reacţionează. Se enervează. Răspunde. Devine nerăbdătoare. Nu acesta este cuvântul. Un altul este dictat. Se distinge aici existenţa unui element psihic. Trebuie să-l recunoaştem, indiferent care ar fi natura sa...

Iar reuşita experienţelor nu depinde totdeauna de cei mai sinceri dintre participanţi, după cum nici nu îi poate neutraliza pe aceştia. Dar cine a avut ocazia să ţină o conferinţă, o prelegere, într-o adunare, ştie foarte bine acest lucru! De câte ori nu am văzut sau simţit influenţe funeste stopând din avântul lor intenţiile cele mai bune?

Astronom extrem de cunoscut la vremea lui, Camille Flammarion consideră că pentru început trebuie să se abţină de la orice intepretare teoretică. Nu însă fără a observa că ceea ce noi numim materie nu este ceea ce ni se pare nouă a fi, nouă, adică simţurilor noastre vulgare. Materia este acelaşi lucru cu energia, este doar o mişcare a deplasării de elemente invizibile, imponderabile. Universul întreg este un dinamism – materia, ea nu este decât o aparenţă...

MIHAELA DOROBANŢU

Stranii mutilări de animale

Începând din 1967, în S.U.A. dar şi în Canada, Puerto Rico, Brazilia, Spania, Insulele Canare etc., deseori fermierii şi-au găsit o vită ucisă, cu *anumite* organe (neinteresante comercial) îndepărtate: aparatul reproductiv, digestiv, alteori limba, buzele, ugerul, urechea, ochii. Tăieturile au fost totdeauna perfecte, fără franjuri sau sfâşieri. S-a apreciat că o asemenea netezime nu se putea obţine decât cu bisturie cu laser. De obicei sângele era extras complet din vene de parcă s-ar fi folosit cele mai moderne pompe de vid. La mijlocul anilor optzeci numărul acestor stranii şi inexplicabile mutilări de animale trecuse deja de 10.000 numai în SUA. Circa 90% din acestea aveau drept victime vite, restul alte animale: cai, câini etc. O altă ciudăţenie era absenţa urmelor în jurul animalului, inclusiv a urmelor de sânge. Deşi adesea animalul a fost găsit în zăpadă, noroi sau în mlaştini, la multe mile distanţă de locul unde ar fi trebuit să fie în mod normal, nici o urmă de paşi nu se vedea împrejur, nici urme ale animalului nici ale făptaşilor sau prădătorilor. Acest fapt, ca şi acela că locul găsirii era uneori inaccesibil vitelor sau vehiculelor, de pildă mici platouri montane, au acreditat ideea că hoiturile au fost aruncate acolo de la înălţime.

Se caută o explicaţie Investigaţii atente au înlăturat pe rând explicaţiile obişnuite: prădătorii (coioţii, vulturii etc.), controversatul *bigfoot*, omul sălbatic al pădurilor nordamericane, *cultele satanice*, experimentele guvernamentale secrete, de pildă cu gaze otrăvitoare etc. Unii au spus chiar că un ecarisaj guvernamental ascuns ucide vitele aflate într-un stadiu incipient al „bolii vacii nebune" pentru a preîntâmpina o epidemie. Aceste ultime ipoteze erau susţinute de numărul mare de elicoptere ciudate care au fost văzute frecvent în zonele în care au avut loc mutilările. Evident, oficialităţile au dezminţit implicarea lor. În plus, aceste aparate de zbor, de obicei negre şi fără nici un fel de însemne, făceau adesea manevre de care nici un elicopter obişnuit nu ar fi în stare, drept pentru care unii s-au întrebat dacă nu erau cumva OZN-uri adoptând un mimetism adecvat situaţiei. S-au fixat şi recompense, mergând până la 45.000 dolari, pentru informaţii care ar duce la prinderea unor eventuali făptaşi ai mutilărilor, dar sumele au rămas neatribuite.

Experimentatori din OZN-uri? Deşi nici ipoteza implicării OZN-urilor nu beneficiază de dovezi incontestabile, există totuşi câteva mărturii care pun pe gânduri. *În 1976 fermierul Pat Mc.Guire din Wyoming* a văzut o vacă dispărând pur şi simplu când un OZN a trecut pe deasupra ei. *În zorii zilei de 6 septembrie 1978, un băiat de 12 ani, pe nume Oscar,* dintr-un sat aflat la sud de Rosario (Argentina), s-a pomenit în faţa unui el cu diametrul de vreo 10 metri; din disc a coborât o făptură de peste 2 metri, care l-a invitat la bord. Lui Oscar i s-a părut însă că a zărit înăuntru un roboţel tăind în bucăţi oase mari care puteau fi de vită sau de cal, deci, speriat, a refuzat să intre. După aceasta, noapte de noapte, a visat că e în interiorul navei şi i se fac diverse examene medicale, după care se trezea ţipând. Cu şase zile înainte, tatăl lui găsise o vacă moartă pe proprietatea sa, cu coastele şi crupa lipsă. *Judy Doraty, din Huston (Texas),* a relatat sub hipnoză că, fiind răpită împreună cu fiica ei de un OZN, a fost martoră la aducerea la bord, a unui viţel alb-negru. Omuleţii i-au scos viţelului cu rapiditate, încă pe viu, inima, ficatul, rinichii, creierul, pe care le-au înţesat cu ace strălucitoare (poate sonde) continuate cu ţevi. Omuleţii i-au explicat că în felul acesta se măsoară *poluarea mediului. În 1980 un fermier din Texas* s-a întâlnit cu un umanoid cenuşiu, înalt de circa 1,20 metri, stând lângă un cadavru de viţel mutilat. *Într-o noapte de mai 1991, un alt fermier, din statul Washington,* a văzut un fascicul de lumină albastră ridicând în aer un taur de 800 kg. După un interval scurt, lumina s-a stins brusc şi animalul a căzut îndărât, lovindu-se de pământ cu o bufnitură surdă. A doua zi, pe cadavru s-au găsit urmele unei mutilări tipice.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/21

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Un caz complicat

Cazul doamnei din Ashtabula County (Ohio, SUA) a fost unul dintre cele mai mediatizate printre spiritişti, la finele secolului XIX şi începutul veacului următor. Complex, îmbinând aiurisant elemente de ficţiune şi realitate, acest subiect suprapune mai multe teorii şi explicaţii, toate discutabile.

Iată faptele. După moartea soţului său, doamna A. devine brusc interesată de spiritism. Îşi descoperă însuşiri de medium, reuşeşte să comunice cu defunctul prin intermediul celebrelor pocnete şi prin învârtirea mesei rituale. Ulterior, face o mare pasiune pentru anatomie şi urmează cursurile Facultăţii de medicină din Marlborough. După absolvire, începe să se petreacă fenomene uluitoare, cărora li s-au dat cele mai fanteziste explicaţii. Un corp pe care făcuse disecţie în timpul zilei revine sub formă de spectru, la miezul nopţii şi o terorizează cu ameninţări rostite de o „voce cavernoasă". Unicul martor al acestor fenomene a fost amantul său, împreună cu care a redactat şi o lucrare de parapsihologie.

Doamna din Ashtabula, convinsă că disecţiile se întorc împotriva ei, a ajuns la concluzia că este total imorală această operaţie. Numai că, practicând-o pe animale, lucrurile s-au petrecut la fel; vieţuitoarele se transformau, la adăpostul nopţii, în spectre răuvoitoare, care-i tulburau viaţa intimă. La un moment dat, ea a fost părăsită de acel iubit şi, culmea!, totul a revenit atunci la normal. Ce s-ar putea crede despre acest caz (relatat de mai multe enciclopedii de profil, printre care şi aceea a lui Lewis Spence, Bracken Books, London, 1994)?

La vremea respectivă, scepticul doctor M. Richmond i-a dat parţial crezare, afirmând că este vorba de o „emanaţie magnetică" a doamnei din Ashtabula. Dar explicaţia se opreşte aici. De ce? Alţii au spus, completând parcă folclorul spiritismului, că era vorba despre „răzbunarea soţului plecat în nefiinţă". Însă nici această „opinie" nu se sprijină pe vreun element concret, ştiinţific, plauzibil. Să fi fost totul o înscenare pentru a câştiga popularitate?

PAUL IOAN

În ce sens se rotește Pământul?

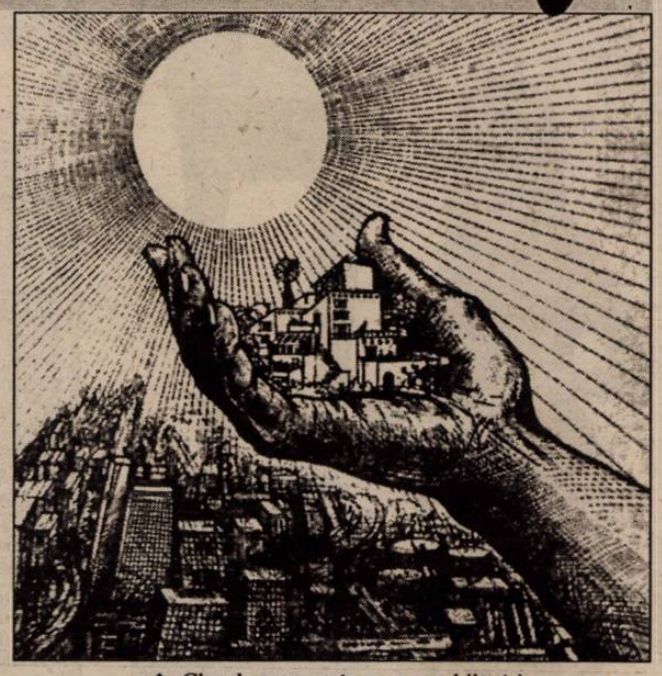

Acum douăzeci și doi de ani, o afirmație celebră făcea înconjurul planetei ca un avertisment privind multiplele modalități prin care omul își distruge propria „gazdă", generoasa natură: „O vietate, fie ea cât de simplă, își creează și menține o anumită ordine cu prețul creșterii dezordinii în mediul în care se află". Propoziția aparține oamenilor de știință americani Jeremy Rifkin și Ted Howard (autorii lucrării „Entropy, A New World View" – Entropia, o nouă viziune asupra lumii –, New York, 1980), comentați de Solomon Marcus în cartea sa „Timpul" (Ed.Albatros, 1985). De fapt, folosindu-se de mărimea termodinamică numită entropie (indicator al dezordinii sistemelor), Rifkin și Howard atrăgeau atenția că sensul activităților umane este cel al consumării galopante a resurselor de energie și, implicit, al degradării ireversibile a mediului. Acum, după mai bine de două decenii, realitatea confirmă cumplitul adevăr al respectivei afirmații.

Chinurile supraviețuirii

Informațiile despre proiecte și acțiuni concrete privitoare la salvgardarea naturii ne asediază simultan cu veștile despre noi și noi atentate asupra aceleiași greu încercate naturi. Iată câteva dintre cele mai noi semnale:

◆Organizația ecologică internațională Green Peace, în colaborare cu autoritățile locale, plănuiește salvarea zonelor silvice care însoțesc Marele Zid chinezesc;

◆Din ce în ce mai multe țări se ajută reciproc pentru repopularea zonelor sălbatice cu animale pe cale de dispariție (Nepalul a oferit, de curând, rinoceri Japoniei!)

◆Inițiativele privind calitatea vieții în zonele urbane au lansat un nou concept, și anume acela de *ecocetățean*, ar trebui să ia locul conceptului actual de *egocetățean*; gesturi individuale aparent banale (cum ar fi separarea deșeurilor menajere pe sortimente, întreținerea spațiilor verzi personale și colective, asigurarea că robinetele funcționează normal și nici o picătură de apă nu se pierde etc.) devin, la scară planetară, extrem de benefice.

Ne oprim aici cu această enumerare a problemelor stringente puse de specialiști în ecologie din mai multe țări dezvoltate. Nu se mai poate spune, actualmente, că protecția resurselor naturale este opțională sau că nu se cunosc consecințele. Pentru a demonstra această teză, vom analiza succint și separat trei inițiative foarte elocvente.

◆Clorul, prezent în apa potabilă (și nu numai) conduce la declanșarea unor grave maladii, inclusiv cancer;

◆Specialiștii care urmăresc degradarea solurilor constată că „armata" de microorganisme, care le conferă prin metabolismul lor calitățile nutritive indispensabile, este din ce în ce mai redusă în multe regiuni agricole și silvice ale lumii;

◆Din pădurile amazoniene se fură anual aproximativ 38 de milioane de vietăți, care sunt vândute clandestin, biodiversitatea fiind în extrem de rapidă diminuare (două exemple: o blană de jaguar poate ajunge la 20 de mii de dolari, iar o varietate rară de papagal se vinde și cu 60 de mii de dolari!);

◆Tot mai multe catastrofe naturale sunt puse exclusiv pe seama degradării mediului, pe primul loc situându-se despăduririle;

Ce putem face acum, în ceasul al 12-lea?

● Centrul Internațional de Cercetări Agrosilvice (CICA) a lansat un vast proiect pe care l-am putea intitula *„Operațiunea celor 5,5 miliade de arbori"*. Cu eforturi financiare considerabile (3,3 miliarde de dolari), mai multe zone din sudul Asiei și din China, din Africa și America vor primi spre plantare acel număr impresionant de copaci (și arbuști). Țintele acestor eforturi sunt îmbunătățirea calității solurilor și producțiilor agricole, minimalizarea competiției între varii specii de plante și înlăturarea din atmosferă a unei cantități de peste 100 de tone de carbon (din bioxid), prin metabolismul frunzelor, pentru stoparea sau diminuarea efectului de seră. Anvergura acestei operațiuni nu trebuie să ne mire, deoarece ea nu acoperă, totuși, dispariția unor mari suprafețe de păduri tropicale (și nu numai). CICA și-a propus să finalizeze masiva intervenție în acest deceniu, bazându-se și pe autoritățile locale.

● În unele centre de cercetare agricolă din lume se fac deja teste asupra *cantității și calității recoltelor în condițiile anului 2050*. Practic, este vorba de simularea unor condiții care vizează creșterea cantității de bioxid de carbon în atmosferă și de diminuarea stratului

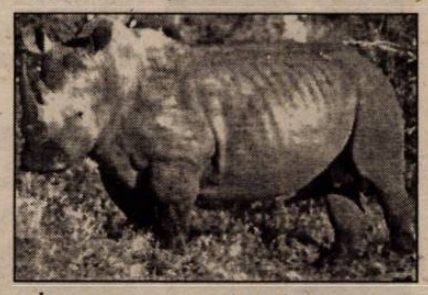

de ozon, așa cum sunt acestea prognozate pentru anul 2050. Este, în esență, o inițiativă cu o clară aromă pesimist-realistă: degradarea mediului nu poate fi oprită. Primele rezultate arată că recoltele sunt puțin afectate de creșterea cantității de bioxid de carbon, dar sunt aproape compromise de sărăcirea stratului de ozon.

● Oamenii de știință chinezi, în colaborare cu un institut de profil din San Diego (SUA) și-au propus să descifreze *harta genetică a orezului*, în vederea unor modificări care să conducă la stabilitatea și creșterea recoltelor. Atât în China, cât și în regiunea Asia-Pacific sunt tot mai multe probleme ale acestor culturi esențiale, avându-se în vedere creșterea populațională și agresivitatea unor fenomene climatice precum seceta și ploile diluviene...

În ce sens se rotește Pământul, umanitatea? Entropia (dezordinea) este „săgeata timpului" (Arthur Eddington) și omul nu se poate sustrage degradării mediului. Întrebarea fundamentală este cu ce rapiditate se produce acest fenomen ireversibil? Secolul XX ne-a arătat o viteză foarte mare de distrugere a resurselor naturale. Exemplele prezentate mai sus constituie acțiuni *non-entropice*, de micșorare a acestei viteze, cu gândul la generațiile viitoare care vor găsi un Pământ tot mai sărac și rotindu-se în același sens ca și acum.

PAUL IOAN

FULGERELE sub control

Tradiționalul paratrăsnet al lui Benjamin Franklin își are zilele numărate. Cel puțin așa afirmă promotorii unei tehnici de dirijare a fulgerelor cu ajutorul laserului.

Un laser al cărui fascicul proiectat asupra unui nor ionizează aerul din traiectoria sa. Canalul ionizat va deveni un excelent conductor pentru sarcinile electrice acumulate în nor a căror cursă se va sfârși, totuși, în vârful clasicului paratrăsnet, în locul dorit. Ideea de a declanșa sau ghida fulgerele cu ajutorul laserului nu e nouă. La sfârșitul anilor '70, rușii îl foloseau în astfel de experiențe. Fără prea mare succes, zece ani mai târziu și japonezii au încercat să manipuleze fulgerele. În ultimii 30 de ani, tehnologiile laser au progresat enorm. Mai ales în ceea ce privește puterea acestor instrumente. În urmă cu câteva luni am prezentat în revistă un laser portabil realizat de o echipă de ingineri francezi și germani, cu o putere de câteva miliarde de wați, conceput atât pentru manipularea fulgerelor dar și pentru experiențe excepționale cum ar fi crearea unor stele artificiale pe care astronomii le-ar putea folosi pentru etalonarea telescoapelor. Fasciculul laser va atinge straturile atmosferice înalte iar la sfârșitul cursei va străluci ca o stea; un far ideal pentru astronomi. Cei mai interesați de manipularea fulgerelor cu ajutorul laserelor rămân însă americanii. Timp de 90 de zile, în fiecare an, Florida, e bântuită de furtuni, fulgerele producând pagube materiale și umane importante. Zona militară Camp Blanding (Florida) a devenit de multă vreme un loc de întâlnire al experților internaționali specializați în manipularea fulgerelor. Nu prin intermediul laserelor ci al unor rachete care sunt lansate spre nori și care desfășoară în urma lor un fir de cupru. În funcție de condițiile meteorologice, acest conductor metalic declanșează fulgerul și îl conduce spre sol. O metodă mai puțin sofisticată dar eficace în proporție de 70%. Aceste fire de cupru par să-i incomodeze însă pe americani care invocă securitatea instalațiilor electrice și în general a mediului. Pentru că rachetele și firele de cupru, după utilizare, pot cădea în locuri „sensibile". Un dezavantaj pe care laserele nu-l prezintă. Manipularea fulgerelor pe această cale presupune însă eforturi financiare considerabile care vor face să mai treacă mult timp până când metoda va fi folosită pe scară largă. Până atunci, Benjamin Franklin își poate continua „somnul", liniștit.

DORIN MĂRAN

Anatomia secundei

DESPRE ENERGIE: DOMNUL HIDROGEN

Pentru că, așa cum spuneam într-un articol trecut, hidrocarburile se vor sublima pe planetă cam în jurul anului 2046, cercetătorii în energetică explorează deja energiile alternative, cele pe care ni le pot da Soarele, valurile și briza mării, biogazul rezultat din descompunerea deșeurilor și resturilor vegetale, diferența de temperatură dintre straturile superioare și cele inferioare ale oceanului, atomii de uraniu și cei de hidrogen, vulcanii și leacurile geotermale.

Astăzi vă voi vorbi despre „Professor Hydrogen", pe numele său Bragi Arnason și despre kilowații din atmosferă, în percepție modernă.

„Islanda se va transforma într-un «Kuweit al Nordului» din punct de vedere energetic", ne surprinde inginerul Arnason, locuitor al capitalei Rejkavik, cel care, cu trei decenii în urmă, a demonstrat, în lucrarea sa de diplomă, că în motoarele termice benzina și motorina pot fi înlocuite cu hidrogen – iar acest combustibil, deși oneros acum, va fi obținut ieftin prin tehnologii viitoare și mai are avantajele că se găsește din belșug (în apă) și că, după utilizare, nu poluează deloc, dar absolut deloc, atmosfera planetei.

Iar locul ideal pentru a încerca detronarea combustibilului hidrocarbură nu este altul decât mica Islandă. De ce? Pentru că, datorită resurselor geotermice (vulcani și lacuri geotermale), se poate consuma energie ieftină pentru „bombardarea" moleculelor de apă și oxigen; apoi, îmbuteliat, combustibilul hidrogen – obținut la preț rezonabil – poate fi transportat, în tancuri, în stațiile de alimentare (așa cum se întâmplă acum cu benzina și motorina), organizate în rețea – ușor de făcut în mica Islandă. Motorul autovehiculului cu hidrogen este simplu, se numește motor celular (sau celulă de combustibil) și funcționează după un principiu de mult cunoscut: ionii de hidrogen electrizează un circuit și detremină, într-un invertor, un curent electric care învârtește un rotor, în interiorul unui stator – deci lucru mecanic, deci mișcare potențială pe care o preia un cuplaj și... autovehiculul cu hidrogen se mișcă. *E pur si muove*, și-a asigurat inginerul Arnason concetățenii islandezi și, trăgând clopotele din Islanda – ca în romanul lui Haldor Laxness – le-a ademenit la aventura tehnologică pe companiile Daimler-Chrysler, Shell, Laboratorul US National Renewable Energy (de energii renuvelabile) și pe specialiștii Uniunii Europene în transporturi, care sunt conștienți că, așa cum spuneam, rezervele de hidrocarburi se vor termina în 3-4 decenii și – amănunt la fel de important – Europa se înecă în gazele de eșapament ale celor câteva sute de milioane de autovehicule care se mișcă acum pe șoselele ei. Proiectul islandez prevede introducerea pe drumurile locale a așa-numitului „automobil H", care a dat mare satisfacție în orașul canadian Vancouver, unde cercetătorii de la Ballard Power System, care l-au lansat, au avut surpriza să obțină 150 kw din motor, adică de zece ori mai mult decât se așteptau! S-a înființat o companie, exact cu acest scop, se numește Icelandic New Energy (51% din acțiuni sunt ale micului stat nordic, restul acțiunilor aparține companiilor private), se va folosi și experiența în domeniu a „automobilelor cu hidrogen" din Marea Britanie, Spania și Germania – așa că Profesorul Hidrogen este mulțumit: „Economia hidrogenului" a pornit la drum.

Cu speranța că, prin 2030-2035, motoarele celulare cu hidrogen să fi convins lumea transporturilor și trecerea pe noul combustibil, să se facă în ciuda costului ridicat pe care îl va impune transformarea rețelei de alimentare (acum, cu hidrocarburi) în, de pildă, SUA (19 miliarde dolari), Japonia (6,5 miliarde dolari) și Marea Britanie (1,5 miliarde dolari) dar și a prețului pe care îl vor plăti șoferii – deocamdată 1 kg de hidrogen obținut din apă costă 2,40 dolari, iar cel din hidrocarburi (gaz metan) circa 0,65 dolari.

Dar amenințătorul an 2046, cel când se va fi terminat petrolul pe Pământ, nu-i chiar atât de departe, așa că în „războiul" hidrogen-hidrocarburi, profesorul Arnason are toate șansele să câștige.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Pentru o bună sănătate trebuie supravegheată alimentaţia noastră, zi de zi. ***Proteinele,*** care menţin masa musculară, trebuie să ocupe un procent de-abia 20% din totalul caloriilor consumate la mesele de peste zi. Ele se găsesc în special în ouă, carne, peşte. În principiu 1 gram de proteine, mâncate zilnic, sunt suficiente pentru 1 kilogram de greutate!

Lipidele, aceste grăsimi atât de necesare bunei funcţionări a

ALIMENTAŢIA şi sănătatea noastră

creierului şi celulelor în general, nu trebuie să depăşească 30% din aportul caloric zilnic. Aduse de ulei, unt, margarină, grăsimile se pot afla însă şi în brânzeturi, cărnuri şi produse de patiserie. În ce priveşte modul de preparare a alimentelor, trebuie ales sistemul fierberii în aburi, al frigerii cărnii ori peştelui direct pe grătar, nu în grăsime. Carnea şi peştele se servesc cu garnitură din legume proaspete şi salate.

Glucidele au o sumedenie de calităţi. Se prepară rapid, dau senzaţie de saţietate, dar atenţie la cantităţile consumate! Aşa-numitele zaharuri „lente" – cartofii, cerealele, fructele în special au calorii de calitate superioară mai puţine şi sunt arse mai rapid decât grăsimile care se stochează în organism. Aşadar, la fiecare masă trebuie să fie la alegere: pâine, orez, paste, fasole verde, broccoli şi neapărat fructe proaspete, bogate în vitamine şi minerale.

Masa se serveşte într-o atmosferă destinsă, calmă. Starea de saţietate apare după 20 de minute de la începutul îngerării. Se mănâncă încet, se mestecă îndelung, savurând gustul fiecărui preparat.

Persoanele care se grăbesc să înghită totul, rapid, după 10 minute le va fi din nou foame. Un mic dejun consistent, un prânz cu două feluri şi un dulce precum şi o cină fără excese sunt mesele ideale pentru sănătate. Nu strică nici un mic păhăruţ de vin natural băut la masa de seară. Sub nici un motiv să nu se „uite" de un măr, mâncat la orele 10 dimineaţa ori un iaurt simplu sau cu fructe, la orele 16. Şi încă un sfat: pentru eliminarea toxinelor acumulate din procesul de metabolizare, trebuie băut în fiecare zi cel puţin 1,5-2 litri de lichid (apă minerală sau plată – şi sucuri naturale din fructe proaspete). În paralel cu aceste măsuri alimentare, nu este mai puţin recomandat ca în fiecare zi, tinerele mame, îndeosebi, să facă mereu cât mai multă mişcare. Nu trebuie nici o performanţă! Dar mersul pe jos, plimbări în parcuri însorite şi răcoroase, o oră de înot în piscină, nu strică niciodată!

Dr. VALERIU MANTA

Eleganţă în ALB şi NEGRU

După ce şi-au disputat supremaţia în cataloagele de modă şi pe podiumuri, clasicele alb şi negru redevin actuale în combinaţii pline de rafinament. Şi dacă observaţi cu atenţie imaginile alăturate veţi constata prezenţa combinaţiilor alb-negru chiar şi la accesorii.

„Comorile" din fructele exotice

❖ Secretul unei înfăţişări strălucitoare poate fi şi consumul fructelor de ***ananas.*** Fructul conţine serotonină, aşa-numitul „hormon al fericirii".

❖ Consumul ***rodiilor*** vă ajută să rămâneţi mai multă vreme tinere. Carotinoidele pe care le conţin aceste fructe menţin vitalitatea şi frumuseţea pielii. Rodia are gust uşor acrişor, asemănător cu al coacăzelor.

❖ Fructele de ***mango*** „ascund" multă vitamină A şi betacaroten. Pulpa fructului are o aromă sofisticată ce aminteşte simultan de ananas, piersici şi caise.

❖ ***Maracuja*** diminuează răul generat de stres şi indispoziţia. „Fructul pasiunii" are un conţinut ridicat de vitamina A. Gustul este un amalgam de ananas, piersici, zmeură şi lămâie.

❖ ***Papaya*** este recunoscut pentru capacitatea de a menţine frumuseţea. Consumul de papaya încetineşte procesul de îmbătrânire a pielii şi al apariţiei ridurilor datorită conţinutului în vitamina A şi magneziu. Are gust de caise şi pepene galbene.

❖ Fructele de ***kiwi*** conţin cea mai mare cantitate de vitamină C existentă în vreun fruct. Din acest motiv întăreşte sistemul imunitar.

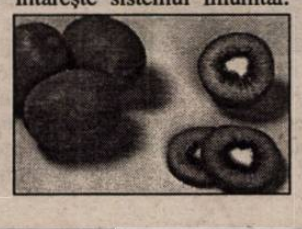

De asemenea, dă pielii vigoare şi o culoare rozalie.

❖ ***Physalis*** stimulează circulaţia sangvină datorită niacinei, substanţă care îmbunătăţeşte sistemul circulator. Fructul are aromă de ananas, caisă şi piersică.

Condiment-antibiotic

Fără dubii, ***oregano,*** *folosit în special la pizza,dar în amestec cu alte condimente şi la condimentarea diferitelor fripturi, este un excelent antibiotic. Cercetătorii americani, de la Universitatea Georgetown din Washington, au ajuns la concluzia că uleiul eteric din oregano acţionează asupra bacteriilor care provoacă inflamaţii ale plămânilor sau ale muşchiului miocardic. Acţiunea sa este mai puternică decât a multora dintre antibioticele de sinteză.*

Gastronomice

Imaginaţia culinară a fidelei noastre cititoare, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, pare inepuizabilă. Iată alte „dovezi":

Ciulama de ciuperci cu carne de pui

800 g ciuperci, 1 kg carne de pui, 1 ceapă mare, 1 foaie de dafin, sare, 1 lingură de unt, 2 linguri rase de făină, 100 g ulei, 2 cepi zeamă de carne, 2-3 linguri de smântână.

Se pune la fiert 1 kg carne de pui (tăiat bucăţi), având grijă ca apa să acopere bine carnea. Se adaugă o ceapă, o frunză de dafin. Se amestecă într-o cratiţă, o lingură de unt cu 2 linguri rase de făină şi se stinge cu zeama în care a fiert carnea. Se lasă să fiarbă amestecând mereu cu o lingură de lemn. Se adaugă şi 2-3 linguri de smântână. Când sosul devine gros ca o smântână se toarnă peste carne, se adaugă ciupercile tăiate în felii subţiri (curăţate şi spălate înainte), înăbuşite în unt şi se mai lasă să fiarbă împreună. Când este aproape gata, se potriveşte de sare şi piper, adăugând şi o lingură de mărar tocat mărunt. Se serveşte fierbinte, cu mămăliguţă.

Escalop de viţel cu ciuperci

1500 g carne de viţel (pulpă), 200 g unt sau margarină, 100 g făină, 1 kg ciuperci proaspete, 75 g unt, 100 g vin, 500 g sos brun (sau smântână), verdeaţă, sare.

Carnea de viţel se taie, se bate cu ciocanul de şniţele, se dă sare, se trece prin făină şi se prăjeşte într-o tigaie cu unt. După prăjire se scoate într-un vas, iar peste ea se toarnă sosul sau smântâna şi se lasă la fiert la un foc încet. Ciupercile se curăţă, se spală în mai multe ape, se taie în felii şi se prăjesc în unt înfierbântat. Când sunt gata se introduc în craţita cu escalop şi se adaugă vinul. Se mai lasă la fiert circa 10 minute şi se pot servi cu verdeaţă tocată pe deasupra.

Clătite cu şuncă

Pentru clătite: *300 g făină, 600 ml lapte, 2 ouă, 200 g untură, sare după gust.*

Pentru umplutură: *600 g şuncă presată tocată mărunt, 200 g smântână, sare şi piper după gust.*

Se prepară clătitele în mod obişnuit. Şunca tocată se amestecă uşor cu smântână, sare şi piper după gust. Se umplu clătitele, se rulează, se aşază într-un vas termorezistent şi se introduc în cuptor, unde se coc câteva minute. Clătitele se pot servi şi presărate cu caş (sau caşcaval) ras.

Ouă cu icre

6 ouă, 200 g icre preparate, 6 măsline.

Ouăle se fierb tari, se curăţă de coajă, se taie în două în lungime şi se aşază frumos pe un platou sau pe farfurioare, cu gălbenuşul în sus. Deasupra se pun, cu cornet din hârtie pergament cu şpriţ la capăt, icre preparate. Jumătăţile de ouă cu icre se ornează cu felioare de măsline.

Ruladă din carne tocată, umplută cu ciuperci

1 kg carne macră, 500 g ciuperci, 150 g slănină, 3 cepe, 2 ouă, 50 g unt, verdeaţă, sare şi piper după gust.

Carnea şi ceapa curăţate şi spălate, împreună cu slănina se trec prin maşina de tocat. Se amestecă cu un ou, cu verdeaţa tocată, sare şi piper după gust. Ciupercile (curăţate şi spălate în mai multe ape) se toacă mărunt, se prăjesc în unt, se adaugă sare după gust, iar când s-au răcit, se mai adaugă şi celălalt ou, amestecându-se. Compoziţia cu carne se întinde sub formă de dreptunghi pe un şervet udat şi stors bine, iar la mijloc se aşază ciupercile. Cu ajutorul şervetului se rulează foaia de carne peste ciuperci; rulada se aşază într-o tavă unsă şi se lasă la cuptor 40 de minute.

Dosarele frumuseţii

PĂR SĂNĂTOS, strălucitor

Un păr sănătos, strălucitor, aranjat cu grijă nu poate decât să vă pună mai bine în valoare. Astfel, după spălarea cu şampon, aplicaţi un gălbenuş de ou. Lăsaţi-l 5-10 minute, apoi clătiţi cu multă apă călduţă. Gălbenuşul are darul de a hrăni părul şi de a-i reda strălucirea.

Dacă suprafaţa firului de păr nu este netedă, lumina nu mai poate fi reflectată bine şi părul devine mat. Oţetul îi poate reda rapid strălucirea. Adăugaţi o lingură de oţet sau sucul unei jumătăţi de lămâie la un litru de apă rece şi clătiţi cu acest amestec părul proaspăt spălat.

Un rol foarte important în aspectul părului îl are însă *alimentaţia.* În alimente se găsesc elementele nutritive necesare. Astfel, *aminoacizii* esenţiali prezenţi în peşte, carne, legume şi lactate sunt transformaţi în *keratină,* fapt ce permite dezvoltarea unui păr sănătos.

Biotina este un veritabil depozit de energie pentru rădăcina firului de păr. Această substanţă îl face mai rezistent şi mai strălucitor. Se găseşte în special în nuci, gălbenuş de ou, drojdie de bere, grâu şi soia.

Fierul, prezent în caise, zmeură, fulgi de ovăz şi carne de vită, asigură circulaţia oxigenului şi întăreşte structura firului de păr.

Zincul, prezent în nuci, fulgi de ovăz, carne de vită, mazăre, stimulează schimbul de substanţe la nivelul organismului, favorizând şi creşterea părului.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 21
Valabil până pe data de: 30 MAI 2002

Nume _____

Prenume _____

REDUCERE 10%

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

Indiscreţii

CLAUDIA SCHIFFER se mărită...

Sâmbăta aceasta top modelul german Claudia Schiffer se căsătoreşte cu producătorul Mathew Vaugh. Peste trei sute de oaspeţi vor fi aşteptaţi la nunta ce va avea loc la noua lor reşedinţă din localitatea engleză Lowshall. Mai specială pare a fi dorinţa cuplului ca, în dimineaţa imediat următoare nunţii, să joace fotbal. Au promisiuni că li se vor alătura mulţi dintre invitaţi.

Adevărat sau fals

Grijile scad imunitatea

Un studiu recent al cercetătorilor de la Universitatea din Michigan (SUA) arată că stresul cotidian şi în special grijile şi gândurile „negre" din viaţa de zi cu zi pot determina scăderea imunităţii organismului. Este adevărat, aşa cum relevă şi studiul, faptul că în special femeile au tendinţa de a-şi face griji mai multe decât trebuie şi, în consecinţă, sunt mai vulnerabile.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturale

Afecţiuni bronho-pulmonare

Cele mai multe dintre infecţiile virotice microbiene au drept consecinţă inflamarea bronhiilor şi alveolelor şi, implicit, printre alte simptome, apariţia tusei şi a hipersecreţiei bronhice. În funcţie de stadiul bolii, tratamentele pe bază de plante, pot fi de un real ajutor.

◆ Când tulburările respiratorii sunt simple, neînsoţite de alte complicaţii, se pot folosi *comprese cu făină de muştar negru* sau *băi generale cu muştar.*

◆ În cazul bronşectaziei din timpul sau de după viroză sau gripă, sunt indicate *comprese calde pe torace* şi pe *gât cu făină de muştar negru* sau cu *hrean ras,* care ajută la diminuarea hipersecreţiei bronşice. Se pot face însă şi *băi generale* la care se adaugă aceste plante. (*Cataplasmele cu muştar sau hrean se ţin 15-20 de minute sau până la apariţia senzaţiei locale de înţepătură, nu mai mult, deoarece irită pielea).*

Candida albicans

Deşi pentru ciuperca denumită Candida albicans, care apare destul de des pe mâini şi pe picioare, dar nu numai, există numeroase produse farmaceutice de sinteză care în general dau rezultate bune, se pot încerca şi remedii tradiţionale împotriva acestei infecţii.

◆ *Usturoiul* se înscrie printre plantele cu acţiune antimicotică eficace. Poate fi consumat sub formă de mujdei, dar pregătit tot în acest fel poate fi aplicat pe zonele afectate de ciupercă.

◆ *Fulgii de ovăz* sunt de asemenea indicaţi (pentru uz intern).

◆ *Compresele locale cu infuzie de muşeţel* şi *gălbenele,* după care se aplică *unguente* cu *extract de gălbenele sau cătină.*

Obezitate

În curele de slăbire care se impun în cazul obezităţii, pe lângă dieta propriu-zisă (cu un conţinut redus de calorii, dar care exclude cu desăvârşire ideea de înfometare sau de alimentaţie unilaterală), se mai recomandă multă *mişcare* (mersul pe jos, cu bicicleta, înotul etc.), dar şi folosirea de *ceaiuri cu putere de creştere a diurezei* şi de purificare a organismului:

◆ *infuzie de flori de tei* (7 linguri de plantă la 1 litru de apă). Se beau trei căni pe zi.

◆ *infuzie de mătase de porumb* (10 linguri la 1 litru de apă). Se recomandă trei căni pe zi.

◆ *infuzie de coacăze* (20 linguri la 1 litru de apă). Se beau trei căni pe zi.

◆ *pentru acţiune laxativă,* se recomandă *decoctul de praz* (20 de linguri de praz tocat la 1 litru de apă). Se bea o cană înainte de fiecare masă.

Cum cântărim plantele medicinale?

Ca răspuns la unele scrisori sosite la redacţie cu rugămintea de a face precizări privind modul de evaluare cantitativă a plantelor medicinale mai „la îndemâna fiecăruia", vă oferim următoarele repere:

◆ *o lingură (de supă) conţine: 5-7 g rădăcină; 2-3 g frunze; 3-4 g flori; 4-5 g tulpină; 5-6 g fructe; 8-10 g seminţe.*

◆ *o linguriţă (de cafea) conţine cantităţile de mai sus înjumătăţite.*

◆ *un pumn mic de plante conţine 45-50 g.*

◆ *un pumn mare de plante conţine aproximativ 70 g.*

◆ *o cană sau un pahar au în general o capacitate de 150-200 ml.*

◆ *un pahar mic are 70 ml.*

Mediul ambiant şi sănătatea

Deşi asupra definiţiei sănătăţii încă nu s-a ajuns la un numitor unanim acceptat de lumea medicală, se admite că armonia fizică şi psihică sunt determinante pentru o stare de bine, de normalitate. Desigur, trecând de la această generalitate la situaţii mai concrete, starea de sănătate presupune nu doar absenţa bolii, ci şi un anumit grad de rezistenţă faţă de îmbolnăviri şi tocmai acesta este foarte diferit de la un individ la altul, făcându-i pe unii mai vulnerabili în comparaţie cu alţii. Chiar şi aşa, cu toţii avem perioade de rezistenţă maximă faţă de agresiunile mediului exterior, dar şi momente de slăbiciune fizică şi psihică. Dintre numeroşii factori care intervin în fluctuaţiile stării de sănătate, în sensul că erodează rezistenţa organismului faţă de boală, doi sunt consideraţi în ultimul timp de către medicină ca fiind foarte importanţi: poluarea şi factorul psihologic.

Este bine cunoscut faptul că poluarea industrială, dar şi cea cu gaze de eşapament de la automobile, şi nu în ultimul rând praful reprezintă o cauză a fragilizării organismului şi o sursă de numeroase îmbolnăviri. Iritaţia permanentă a căilor respiratorii grăbeşte deteriorarea funcţiei respiratorii şi netezeşte calea infecţiilor respiratorii, alergiilor, bronşitelor cronice, emfizemului pulmonar, chiar a cancerului bronhopulmonar... Gunoiul abandonat pe străzi şi alei până la stadiul de putrefacţie şi dezintegrare, laolaltă cu praful, sunt la rândul lor „vehicule" ideale pentru boli cu repercusiuni de durată asupra sănătăţii, cum ar fi hepatita, dizenteriile, parazitozele, toxoplasmoza etc. Dar, dincolo de alergenii din aer (fum, funingine, praf, gaze), de microbi şi paraziţi, percepţia psihologică a acestei atmosfere apăsătoare influenţează mult rezistenţa organismului la îmbolnăviri.

Nu întâmplător concluziile cercetărilor privind starea de sănătate a populaţiilor din diferite zone, localităţi, cartiere etc. arată că nu numai gradul de poluare îşi spune cuvântul în mod pozitiv sau negativ asupra psihicului locuitorilor dintr-un anumit teritoriu, ci şi peisajul; astfel arhitectura agreabilă şi îngrijită a caselor, cu faţade bine întreţinute, cu străzi curate, cu spaţii verzi, copaci şi flori asigură un plus de sănătate, în timp ce murdăria, sub toate aspectele ei, un factor de stres important şi, implicit, de diminuare a rezistenţei faţă de boli.

Totuşi, ce-i de făcut dacă trăim într-o zonă cu grad ridicat de poluare, dacă suntem supuşi unei activităţi cotidiene stresante, dacă locuim într-un mediu ambiant nu tocmai de invidiat? Să ieşim din acest decor de câte ori este posibil. În timpul săptămânii, la plimbare pe jos, pe străzi liniştite, străjuite de copaci, de verdeaţă şi mai ferite de poluare sau în parcuri... Sfârşitul de săptămână să nu fie programat doar pentru rezolvarea problemelor casnice restante, ci şi pentru plecări „la iarbă verde", măcar spre zonele de agrement apropiate localităţii în care ne ducem viaţa de zi cu zi, spre munte, pe pajiştile apropiate, la ţară la rude sau la prieteni..., adică la aer, la soare, în mijlocul naturii reconfortante, a florilor de câmp multicolore, la marginea unui izvor, a unui lac... O excursie uşoară cu pasul sau cu bicicleta, antrenarea într-un sport de agrement, fără pretenţii, practicate în joacă, îmbrăcaţi şi încălţaţi comod, pot face minuni în privinţa menţinerii tonusului fizic şi psihic. Totul este să fim hotărâţi să facem şi să vedem altceva decât facem şi vedem în timpul săptămânii, adică să ieşim din epuizanta rutină.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Sorin Ciumara din Galaţi. *Ulcerul gastric şi duodenal se manifestă în pusee acute în special primăvara şi toamna, după cum aţi constatat şi dv. În mod normal, ştiind această particularitate a bolii, ar trebui să luaţi măsuri de diminuare a numărului şi intensităţii crizelor dureroase. O cale la îndemână este regimul alimentar, căruia e bine să-i*

ULCERUL DUODENAL

acordaţi o atenţie mai mare în aceste perioade. Majoritatea medicilor recomandă de obicei cinci mese pe zi în loc de trei, cantităţile de mâncare fiind evident mai mici. De asemenea, e bine să ***evitaţi carnea*** *indiferent de modul de preparare,* orice fel de condiment, *precum şi* merele *şi* salatele crude. *Deşi poate să vi se pară inacceptabil, puteţi încerca o* cură de o lună cu suc de varză albă proaspătă *(nemurată), obţinut cu ajutorul unui storcător sau a mixerului. Dacă mâncaţi de cinci ori pe zi, beţi înaintea fiecărei mese câte 100 ml din acest suc, iar dacă mâncaţi doar de trei ori pe zi, beţi câte 150 ml de suc. Este o modalitate de tratament în care specialiştii în terapia naturală au mare încredere. În cazul în care ulcerul de care vă plângeţi are drept cauză bacteria Helicobacter pylori, tratamentul se bazează pe* antibiotice, *iar plantele care se folosesc ca adjuvant sunt din categoria celor cu proprietăţi antibiotice.*

Colericii – mai vulnerabili la

INFARCT

Bărbaţii cu temperament coleric sunt mai expuşi la riscul de a dezvolta o patologie cardiovasculară înaintea vârstei de 55 de ani, precum şi de a cădea victime ale infarctului de miocard. Aceasta este concluzia unui studiu publicat în revista „Archives of Internal Medicine" şi aparţinând unui grup de medici de la Universitatea „Johns Hopkins" din Baltimore, care au analizat evoluţia stării de sănătate a peste 1000 de bărbaţi pe parcursul a 30 de ani. Pentru a alege persoanele cu temperament coleric, medicii au folosit un set de chestionare adresate participanţilor la începutul studiului şi apoi de alte câteva ori în perioada de cercetare. Constatarea a fost că 34,5% dintre bărbaţii colerici au dezvoltat o patologie cardiovasculară, 7,9% dintre ei înaintea vârstei de 55 de ani. În comparaţie cu persoanele mai calme din fire, colericii înregistrează un risc de 3,1 ori mai mare de a se îmbolnăvi precoce (înainte de 55 de ani) de maladii cardiovasculare. Mai precis: riscul precoce de boli coronariene creşte de 3,5 ori iar riscul de infarct miocardic de 6,4 ori.

Răul *care impulsionează binele*

Frecvent utilizate în cancerologie, prodrogurile combină un principiu activ cu un grup care asigură o funcţie anexă, în sensul facilitării parcursului părţii reactive către interiorul tumorii. O echipă de cercetători elveţieni a pus la punct un nou asemenea produs, botezat DAD (Disease Activated Drug), care nu pune problema transportului principiului activ, ci pe aceea a blocării lui, dacă nu este în măsură să trateze. Acest tip de acţiune ar limita efectele secundare ale medicamentelor şi ar reduce dozele administrate pacienţilor. Echipa amintită a sintetizat două tipuri de construcţii. Primele integrează principiul activ într-un grup chimic care îl dezactivează, iar celelalte sunt constituite din două principii active rămase inerte, în timp ce legătura chimică dintre ele nu este ruptă. Conceptul DAD este adaptat în special la maladiile inflamatorii cronice, precum astmul. Testele realizate *in vivo* pe purceluşi de Guineea au avut rezultate concludente, întrucât molecula activă a fost eliberată doar la animalele ai căror plămâni erau afectaţi. *(A.N.P.)*

Transpiraţia, *ca antibiotic*

Paradoxal sau nu, acest produs continuu al excreţiei pe cale cutanată, care este sudoarea, posedă şi însuşiri pozitive pentru organismul uman. Descoperirea a făcut-o o echipă de cercetători germani de la Universitatea Tubingen, care a pus în evidenţă, în glandele sudoripare şi-n sudoare, o substanţă numită dermcidină, cu acţiune antibacteriană şi antifungică asupra mai multor agenţi patogeni. În special, dermcidina combate eficient Escherichia coli (cauză a unor tulburări intestinale), Staphylococcus aureus (generator de furunculi şi de antrax) şi Candida albicans (ciupercă aflată la originea afecţiunilor cutanate, a candidozelor). Oamenii de ştiinţă îşi pun mari speranţe în producerea dermcidinei pe cale genetică, putându-se obţine astfel un nou şi eficient antibiotic. (A.N.P.)

„Nu mai am loc pe nicăieri"

– În scrisoarea la care răspundem astăzi, corespondentul nostru se află la o vârstă nu doar foarte fragedă, dar şi una extrem de critică: ***„Mă numesc Mihai. Am 14 ani. Părinţii mei au divorţat şi eu simt că nu mai am loc pe nicăieri. (...) Mama nu are posibilităţi materiale să mă ţină la ea, deşi ar vrea, iar tata, care are bani, m-a trimis să stau cu bunicii. (...) Acum, când şi-a găsit o nouă iubită, nu mai are timp de mine. (...) Aş vrea să fie ca înainte, părinţii mei să se iubească şi eu să stau cu ei. (...) Atunci eram fericit."***

– Dragă Mihai, este greu pentru fiecare copil atunci când părinţii lui divorţează. Lumea pe care se baza până atunci se năruie şi viitorul pare întunecat. Totuşi, în mod normal, ambii părinţi continuă să fie mamă şi tată pentru copilul lor. Chiar dacă, din diverse motive, nu au mai putut să trăiască împreună ca soţ şi soţie şi au pornit fiecare pe alt drum. E şi mai trist, însă, atunci când unul dintre părinţi pare să „divorţeze" şi de propriul copil. E ca şi cum fiul sau fiica lui îi aminteşte de căsătoria eşuată. Şi nu vrea să se mai uite înapoi. Asta pare că s-a întâmplat şi cu tatăl tău. Te întreţine, din punct de vedere financiar, dar nu mai vrea să facă parte din viaţa ta, sau să faci tu parte din viaţa lui, pentru că îi aminteşti de eşecul pe care l-a avut în căsnicia cu mama ta. Şi acum are nevoie să meargă înainte. Un timp, probabil, nu vei avea cum să-l determini să fie mai aproape de tine. Dar încet-încet, îl vei putea căpăta înapoi, cu condiţia să nu încerci să-i reproşezi faptul că a divorţat de mama ta. Lucrurile acestea se întâmplă, din păcate, mereu, şi cei doi soţi nu pot face uneori nimic pentru a îndrepta cu adevărat situaţia dintre ei. Oricât ar părea de ciudat, în aceste cazuri e mai bine să divorţeze, decât să rămână într-o relaţie frustrantă pentru amândoi şi, ca urmare, şi pentru copiii lor. E greu să înţelegi aşa ceva, dar gândeşte-te că te-ar fi durut mai mult să vezi şi să simţi în fiecare zi tensiunea dintre părinţii tăi. Şi, în definitiv, au şi ei dreptul la o viaţă a lor, să poată fi fericiţi, ca să te poată face şi pe tine fericit, din nou.

Bucură-te, deocamdată, de relaţia cu mama ta. E tot ce poţi să faci. Şi încearcă să mai ţii legătura cu tatăl tău, măcar prin telefon. Dacă el pare să te respingă, nu face şi tu acelaşi lucru. Dacă îi vei arăta că îl iubeşti în continuare, chiar dacă a divorţat de mama ta, se va simţi şi el liber să se apropie de tine, fără să-şi aducă aminte de greşelile din trecut.

Pare cu susul în jos, dar de multe ori copiii pot fi mai înţelepţi decât părinţii lor, pentru că sunt la vârsta la care mai pot fi încă sinceri cu ei înşişi şi să-şi recunoască sentimentele fără să se simtă ameninţaţi în imaginea lor, în mândria lor. De aceea, Mihai, mă gândesc că tu ai putea să faci primul pas înspre tatăl tău, pentru că tu nu te temi să recunoşti că îţi lipseşte şi că îl iubeşti, indiferent de ce s-a întâmplat. Capul sus! Vor veni şi zile mai bune!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

UNICATE VEGETALE

Fagul - caracatiță

Una dintre cele mai faimoase rezervații naturale europene este cea de la Fontainebleau (Franța), unică în lume prin „regatul arborilor contorsionați". Trunchiurile multiseculare de stejar, mesteacăn, pin etc. reușesc să surprindă specialiștii prin „atitudinile" lor din cele mai bizare: ramificări spectaculoase, imprevizibile, înclinări și șerpuiri în imediata apropiere a solului, „îmbrățișări" reciproce fără a fi deranjată astfel dezvoltarea lor.

Unul dintre cei mai neobișnuiți arbori de aici este *fagul-caracatiță*, complet acoperit de mușchi. Trunchiul-mamă a crescut pe orizontală doi-trei metri, apoi, începând din primele decenii ale secolului trecut, și-a dezvoltat tentacular multiple brațe, cărora le-a crescut alte ramificații cu diametre foarte mari, în toate direcțiile. Acest fag, unic în lumea vegetală, are puține crengi, iar privitorul este complet derutat de zbuciumul geometriei fastuoase

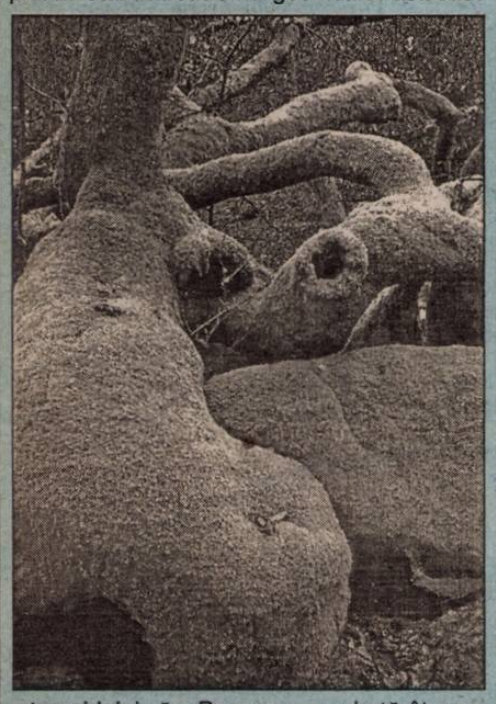

a trunchiului său. Pare un om nehotărât, care nu știe pe ce drum să apuce, iar lumina Soarelui nu este importantă pentru viața lui. Vrea să „apuce" cât mai mult spațiu, să respire liber, să nu respecte nici o regulă de-a confraților săi... Vechi de aproape 250 de ani, fagul-caracatiță dă impresia unui personaj mitologic rătăcit printre muritorii de rând.

VICTOR HUGO
și pedeapsa cu moartea

Anul acesta, francezii aniversează două veacuri de la nașterea romancierului și poetului Victor Hugo (1802-1885), figură de primă mărime a romantismului secolului XIX. Uriașa personalitate a scriitorului născut la Besançon, fiu de general al Imperiului napoleonian, este analizată cum se cuvine, din multiple puncte de vedere, în presa Hexagonului. Putem întâlni titluri emblematice pentru opera sa precum „Hugo, creator al Bibliei umane", „Omul secolului, alături de Napoleon Bonaparte", „Succesul capodoperei Notre-Dame de Paris", „Bărbatul înconjurat de femei", „Exilul", „În jurul lumii cu un geniu" etc., etc. Pentru articolul de față ne-am oprit la un aspect mai puțin cunoscut, poate, de către publicul românesc. Este vorba de ardoarea cu care Hugo a militat pentru abolirea pedepsei cu moartea – fapt care avea să se petreacă, în Franța, abia în 1981.

Ultimul drum, pe sub Arcul de Triumf

„Ultima zi a unui condamnat"

Acesta este titlul celebrei lucrări-manifest care a scandalizat la început autoritățile, dar care a avut un enorm succes de public – datorită căruia a fost republicată cu numele exact al autorului. Pentru Hugo, pedeapsa cu moartea era *„o insultă adusă lui Dumnezeu și demnității umane (...) întrucât crimele de pe eșafod sunt comise și în numele nostru"*. Peste treizeci de ani, narațiunea și atitudinea din „Ultima zi a unui condamnat" va fi reluată în capodopera „Mizerabilii" (1862).

Revolta scriitorului față de verdictul suprem al justiției își are rădăcinile în copilărie. Cu diverse prilejuri, micul Victor observa punerea în scenă a spânzurării, ghilotinării sau împușcării unor infractori.

Mai mult, în anii maturității, Hugo mărturisea că nu va uita niciodată gemetele unei fete de 19 ani, prinsă furând, pe când era însemnată cu fierul roșu pe umăr. De asemenea, nu va uita niciodată cagulele călăilor și condamnatul care sărută crucifixul legat la ochi, pentru ultima oară.

După marea decepție provocată de moartea fiicei sale, Léopoldine, în 1843, Victor Hugo începe să fie foarte activ în viața politică, ajungând deputat în 1848. Din această postură, deja consacratul scriitor face numeroase demersuri pentru a obține achitarea unor condamnați la moarte. El își transmite opiniile atât regelui Franței Louis-Philippe (pentru a-l salva pe un anume Lecomte, vinovat de regicid), cât și suveranilor din alte țări europene și chiar guvernatorului statului american Virginia (apărându-l pe John Brown, un important militant al abolirii scalviei).

Deși nu era un orator strălucit (spun istoricii francezi), Hugo s-a remarcat în Adunarea Constituantă a țării sale prin discursul ținut la 15 septembrie 1848, pe această temă. Înainte de a vota pentru eliminarea pedepsei capitale din Codul penal, marele scriitor a spus, printre altele: „... Poporul a vrut să răstoarne tronul, iar în ziua următoare venea rândul eșafodului (...) Votez pentru abolirea definitivă a pedepsei cu moartea".

Între 1851 și 1870, Hugo a fost nevoit să plece în exil. Revenit în Franța, alături de republicani, el devine una dintre cele mai onorabile personalități ale vremii. Academicianul Hugo se întâlnește, inevitabil, cu moartea în 1885. Au loc funeralii naționale, cortegiul cernit trece pe sub Arcul de Triumf din Paris la 1 iunie. Cenușa trupului său este depusă la Panthéon, unde monumentul funerar este decorat doar cu două ramuri de trandafir alb, simbolizând amintirea copiilor săi.

VITRINA ZOOLOGICĂ

HIPOPOTAMUL, „tancul smârcurilor"

În mod surprinzător, acest mamifer (al cărui nume înseamnă, în greceşte, „cal de apă") este unul din cele mai periculoase animale pentru băştinaşii din zonele centrale şi de sud ale Africii. Cântărind între 2,5 şi 3,6 tone, hipopotamul poate ataca oamenii cu aceeaşi „dezinvoltură" ca şi crocodilii, atunci când trec cu bărcile pe luciul apelor unde-şi fac veacul. Dar şi mlaştinile – unde se refugiază pentru a se înveşmânta cu noroi – reprezintă pentru oricine un loc în care persistă ameninţarea acestui „inestetic" Hippopotamus amphibius.

„Tancul smârcurilor" este un vegetarian convins; el consumă, în timpul nopţii, 60-80 de kilograme de masă vegetală, în special ceea ce zoologii numesc iarbă scurtă. Hipopotamii trăiesc în grupuri de 14-15 membri, conduse de masculii cei mai feroce. Femela devine fertilă abia la vârsta de şapte ani – durata vieţii în sălbăticie fiind de 38-40 de ani. Puiul (mânzul) se naşte sub apă şi poate înota imediat după venirea sa pe lume. El este cel mai vulnerabil, căci atunci când devine adult nu mai are nici un adversar, nici în apă, nici pe uscat. Unica rudă a „tancului" este varietatea hipopotamului-pigmeu, întâlnit pe unele insule indoneziene şi fiind o specie pe cale de dispariţie... Admiraţi-l de la distanţă!, este sfatul celor care-i cunosc metehnele.

FOTO-DOCUMENT

Îndrăzneala de a visa

Modul cum dintr-o idee artistică se poate face avere este reprezentat, în cel mai pur stil american, de fotograful William H.Martin (zis „Tăticul"). După ce în 1894 s-a instalat într-un mic studio fotografic, în Kansas, Martin a început în 1908, probabil în premieră mondială, să trucheze imaginile, lăsând fantasticul să se manifeste în voie. Dar în subconștientul său de artist „gemea", totuși, spiritul practic al americanului acelor timpuri; el a alcătuit o serie de fotografii suprarealiste dedicate „îndrăznelii de a visa a fermierului". Așa au apărut, în anul 1908, capodoperele (la vremea respectivă) alăturate în care omul este copleșit de porumb și rațe gigantice. A fost, la început, o joacă, însă imensul succes de public l-a determinat să scoată munți de cărți poștale cu acest stil onirico-fantastic de a vedea lumea. În trei ani s-a îmbogățit și din 1912 s-a retras din afaceri. Demn de remarcat este și faptul că prin acest mod de a se exprima, William H. Martin devansează prin arta sa fotografică suprarealismul francez, anunțat abia în 1917 de Apollinaire („L'Esprit nouveau") și definit în 1924 de André Breton („Manifeste de surréalisme").

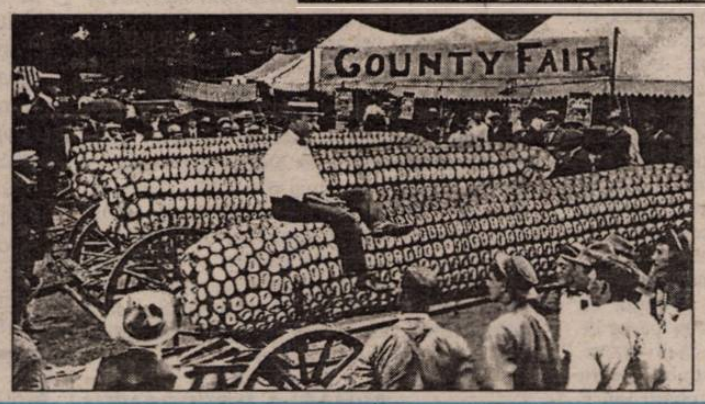

ARTIȘTI AI EPOCII DE PIATRĂ

În regiunea centrală a Tanzaniei, în lanțul de grote de la Kondoa, se află cele mai mari galerii de artă preistorică din lume. Extrem de numeroasele picturi rupestre sunt dispuse pe o suprafață de aproape 1300 de kilometri pătrați, iar diversitatea tematică este uluitoare.

Cine sunt autorii și de când datează aceste opere murale este dificil de precizat. Însăși doamna Mary D. Leaky, antropologul care s-a ocupat timp de peste un deceniu de picturile rupestre de la Kondoa, nu poate spune decât că vârsta acestora este de 4-5 mii de ani și că au lucrat aici mai multe „categorii" de artiști, cu viziuni diferite asupra reprezentării realității specifice epocii de piatră. Nici măcar analiza (cu carbon 14) pigmentului roșu-brun, cel dominant, n-a fost relevantă. Însă cel mai impresionant aspect al acestei „pinacoteci" este varietatea tematică. În ceea ce privește animalele, predomină girafele (bine proporționate), elefanții (în scene de vânătoare în care oamenii îi atacă cu sulițe) și antilopele (a căror suplețe este în mare măsură respectată), artiștii au căutat să fie cât mai fideli realității. Reprezentarea oamenilor a atras cel mai mult atenția specialiștilor. Trupurile stilizate sunt reprezentate fie sub formă de nuduri, fie purtând o îmbrăcăminte sumară și chiar ornamente suprinzătoare pentru acea epocă: brățări și coliere. Probabil că acestea aparțin de tradițiile totemice tribale. Pe lângă atitudinile în care omul se confruntă cu diverse mamifere, există și picturi care înfățișează anumite ritualuri. Cele mai răspândite sunt cele ilustrând un fel de dansuri erotice, în care bărbații, din motive greu de desluşit, au cap de antilopă sau girafă. Ce tâlc ar putea avea aceste metafore? Este oare o aluzie la virilitatea masculilor acestor specii?

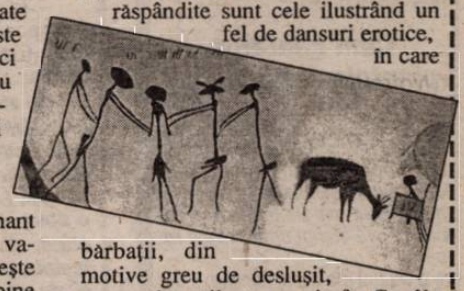

Întrebările fără răspuns abundă în fața demonstrației de fantezie și talent ale artiștilor epocii de piatră care au trăit în zona Kondoa din Tanzania. Cert este că încă mai avem multe de descoperit despre strămoșii noștri.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...Ruggiero Leoncavallo (1858-1919), compozitor italian, este unul dintre întemeietorii curentului naturalist

în muzica de operă? Principala sa creație este opera „Paiațe".

◆ ...Antologia Palatină este o culegere de epigrame grecești ale unor poeți diferiți, datând dinainte de secolul VII î.Ch. până în perioada bizantină? A fost descoperită în secolul al XVII-lea și păstrată în biblioteca palatului princiar din Heidelberg.

◆ ...veverița este un rozător vioi, prudent și deosebit de strângător în ceea ce privește proviziile de iarnă? În „cămara" unei veverițe

au putut fi găsite diverse semințe, o mulțime de sâmburi de poame de pădure, 59 de ghinde și 367 de alune.

◆ ...obligeana este o plantă acvatică având frunze lineare și flori gălbui, cultivată sau subspontană în unele părți? Este de origine mediteraneană.

◆ ...adevăratul nume al medicului și astrologului francez Nostradamus (1503-1566) era Michel de

Notre-Dame? Pe lângă celebrele sale catrene el ne-a lăsat și o culegere de rețete pentru întreținerea sănătății corpului.

◆ ...poporul nostru aseamănă stelele constelației Orion cu uneltele? Le grupează în unelte agricole: „Rarița", „Plugul", „Grebla", „Secera" și meșteșugărești: „Sfredelul", „Spitelnicul". (I.S.)

Știați că...

PĂDURI PIETRIFICATE

La sfârșitul *veacului trecut,* în Arizona au fost descoperite aglomerări de arbori pietrificați unice în lume: trunchiuri uriașe devenite ametist, carneol, agat și calcedonie. Frumusețea desenului în piatra secționată nu are egal. Regiunea cu această pădure pietrificată (copacii ei numără 150000000 de ani) este considerată rezervație specială.

În vechea *Rusie* țaristă a fost descoperită în anul 1911, în Adjaria, o pădure pietrificată ce a stat îngropată sub cenușă vulcanică timp de milioane de ani. Tot pe teritoriul Rusiei au fost scoase la iveală și alte mici păduri pietrificate, de cedri și chiparoși rămuroși de baltă, ce au existat în urmă cu 15000000 de ani. În unele exploatări miniere se descoperă adesea fragmente de trunchiuri ale acestor specii de copaci având lungimea de până la 50 cm transformate în opal sau într-o varietate de cristobalit. Pădurea fosilă descoperită în apropierea așezării Siziman de pe țărmul Golfului Tătar a dat la iveală, ieșind de sub masa de tuf vulcanic molizi și vechi zade, amprente de conifere, de tuia, ale unor specii de arbori extrem de varieate, de parcă aici ar fi existat, în urmă cu milioane de ani, o imensă grădină botanică.

În Polonia, prin anul 1978, a fost scoasă la iveală o cantitate de 2000 mc de lemn de stejar într-un loc unde, cu circa 20000 de ani în urmă, trunchiurile uriașe ale acestui copac, dislocate prin rostogolirea unui ghețar, au nimerit sub un strat gros de pietriș mărunt. Ca rezultat al acțiunii îndelungate a apelor minerale, bogate în compuși feroși, lemnul a căpătat culoarea albăstrui-negru și o mare duritate.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Muzeele etnografice ale Bucureștiului

Muzeul Satului este mai mult decât un unicat printre instituțiile de acest tip din întreaga lume, este un adevărat simbol al Bucureștilor. Loc de plimbare, loc de învățătură pentru elevi, de practică pentru cei pasionați de arta desenului, loc în care măcar o dată am condus fiecare un oaspete venit de aiurea pentru a-i arăta... ceea ce nu ar fi avut cum să vadă în altă parte. Tragedia care l-a lovit de curând și a tulburat pe mulți dintre cei ce cu adevărat iubesc Bucureștiul, ne aduce aminte că, pe de altă parte, istoria înființării sale nu a fost nici ea una banală, purtând în paginile sale nume dintre cele mai ilustre ale culturii românești.

Inaugurarea Muzeului Satului, 17 mai 1936

– Vă invit deci, Domnule ADRIAN MAJURU, să reamintim celor ce ne citesc, momentele cele mai importante care au dus la primele muzee etnografice ale Bucureștiului, culminând cu minunea numită astăzi simplu „Muzeul Satului"...

– Ideea unui Muzeu al civilizației Românești s-a născut o dată cu România Modernă. Iar pe parcursul a peste 50 de ani de eforturi pentru ridicarea unui astfel de muzeu, s-au impus într-adevăr câteva nume de referință, precum Tzigana-Samurcaș, Dimitrie Gusti sau Spiru Haret.

Prima inițiativă oficială a unui vast proiect muzeistic a fost luată în 1877, când Ministru al Culturii era P.A. Sturdza. Schițele proiectului au fost realizate, iar contractele pentru întocmirea planurilor muzeului au fost încheiate între statul român și arhitecții germani Schmieden, von Weltzen și Speer. Numai că între timp vine alt Ministru al Culturii, Theodor Rosetti, moment în care proiectul este abandonat. Probabil că planurile însele au fost înlăturate sau distruse, deoarece Tzigana Samurcaș nu le-a mai dat niciodată de urmă la Minister. De atunci s-a recurs la tot felul de subterfugii...

– Și cui datorăm în fond construirea în final a Muzeului?

– În primul rând lui Spiru Haret. După o pauză îndelungată, ajuns, în 1901, Ministru al Instrucțiunii Publice, el avea să sprijine ideea înființării unei școli de artă meșteșugărească alături de un muzeu. În 1903, tot el a sprijinit financiar și logistic amenajarea unui Muzeu al Neamului Românesc, în localul Școlii de fete Nr. 3, de pe șoseaua Kiseleff, dar nici această idee nu avea să fie finalizată. Deabia în 1906, luna octombrie, în noul buget al Casei Artelor se adăugau resurse financiare pentru organizarea unui muzeu etnografic, de artă națională, decorativă și industrială. Locul ales: aripa stângă a fostei monetării, alături de o serie de săli noi de expunere. Acest proiect se va finaliza abia în 1909, în Muzeul de Etnografie și Artă Națională.

– A fost perioada în care și Dr. Minovici urmărea același vis...

– ...și iată că în 1906, inițiativa unui particular a avut succes și Bucureștii aveau primul muzeu de artă populară într-un spațiu ridicat în mod explicit pentru această destinație: Muzeul de Artă Națională Dr. Nicolae Minovici.

– Ceea ce nu însemna renunțarea la ideea unui mare muzeu...

– Nu. Tzigana Samurcaș face eforturi pentru a găsi o clădire corespunzătoare pentru Muzeul Etnografic. Între 1907-1909, oficialii au propus Palatul Artelor de pe Dealul Filaret sau Palatul Sturdza de pe Calea Victoriei. Proiectul unui Muzeu al Neamului Românesc avea să fie însă reluat de-abia în 1936, fiind finalizat în 1941, când în localul vechii monetării se ridică actuala clădire care adăpostește Muzeul Țăranului Român.

– Și Muzeul Satului?

–Tot în 1936, Dimitrie Gusti reușește să convingă oficialitățile să transforme Expoziția Satului Românesc într-un Muzeu al Satului Românesc. În aceeași perioadă, prin contribuția folcloristului Constantin Brăiloiu, se înființează primul Institut de Etnografie și Folclor, la București...

MIHAELA DOROBANȚU

Podul de aur

Oraș al luminii, al muzeelor, al statuilor și al catedralelor, Parisul se identifică deopotrivă cu Sena și cu podurile care o traversează. Unele dintre ele dau senzația de poduri de cetate, așa cum este vestitul Pont Neuf pe care aștepți parcă să apară mușchetarii. Altele sunt decorate cu splendide statui așa cum este Pont de l'Alma. Cel mai frumos dintre ele este însă, fără îndoială, Podul Alexandru, construit între 1896 și 1900. Cu pilonii săi albi, cu scările care coboară spre malul intermediar, mai aproape de oglinda apei, și mai ales cu statuile și ornamentele sale aurite, pare desprins dintr-o poveste cu zâne. Podul se situează pe axa Esplanadei Invalizilor pe care o leagă de Champs Elysées. Într-o parte se vede splendida cupolă a Domului, iar în cealaltă Marele și Micul Palat, cetăți ale culturii. Nu departe se vede de asemenea o altă construcție emblemă a Parisului: Turnul Eiffel. Podul este construit pe un arc metalic de 107 metri lungime și o lățime de 40 de metri, înălțat astfel încât să permită trecerea vestitelor vaporașe pe dedesubt.

Decorațiile sunt toate alegorice. Este împodobit cu ghirlande împletite de flori, amorași, zeități marine, învelite în strălucitoarea lumină a aurului.

La fiecare din cele două capete se înalță câte doi piloni de 23 de metri înălțime, având în vârf statuile aurite ale unor Pegași, dând și mai mare strălucire marmurei albe a soclurilor. La baza acestora se află statui alegorice de marmură. Două dintre ele, situate la unul dintre capete, pe malul drept, reprezintă Franța medievală, cea din timpul lui Carol cel Mare, și Franța modernă în vreme ce statuile de pe malul stâng reprezintă Franța din timpul Renașterii și cea din vremea lui Ludovic al XIV-lea.

Podul poartă numele țarului Alexandru al III-lea al cărui fiu a inaugurat podul și a fost realmente construit pentru a marca încheierea alianței franco-ruse.

Această alianță este simbolizată și prin alte două statui alegorice aflate pe pilonii de la intrarea pe pod, statui reprezentând Neva și Sena.

Trebuie menționată de asemenea balustrada sculptată și celebrele lampioane cu brațe, decorate și ele cu statui de amorași.

Coroanele bogate ale arborilor dintr-o parte și alta a Senei, mulțimea palatelor care se întrevăd în jur, apa curgând limpede dedesubt, totul face din acest pod un unicat drag nu doar inimii locuitorilor ci tuturor celor care au bucuria să pășească pe el.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

RADIAȚIILE și activitatea extravehiculară

Astronauții se confruntă pe orbită cu pericolul invizibil al acțiunii radiațiilor solare și cosmice; pentru a cunoaște ce doze de radiații au fost recepționate de organismele lor, și în prezent se folosesc dozimetre, dar acestea sunt de tip pasiv, prezentându-se sub forma unor folii din materiale radiosensibile care, o dată readuse pe Pământ, sunt analizate în laborator.

Evident, aceste folii reține întreaga cantitate de radiații care s-a acumulat pe perioada unei anumite misiuni orbitale, astfel încât nu se poate contoriza radiația „încasată" în perioada unei ieșiri extravehiculare (EVA). Noile dozimetre, concepute de specialiștii firmei Thomson Nielsen Electronic Ltd. sunt niște cipuri din siliciu pentru computer, alimentate de minibaterii reîncărcabile și care sunt apte să sesizeze și să înregistreze cu acuratețe nivelele de radiații primite de un organism la care respectivul dizometru a fost aplicat în timpul unei ieșiri extravehiculare. Astfel, înainte de a părăsi naveta spațială sau ecluza Stației Spațiale Internaționale, fiecare din astronauții implicați în EVA va introduce propriul dozimetru într-un fel de „cititor electronic" aflat la bordul respectivului vehicul spațial și care înregistrează digital valoarea existentă a nivelului de radiații; apoi noul monitor portabil va fi atașat la unul din componentele lenjeriei de corp.

La revenirea din excursia extravehiculară, fiecare astronaut își va desprinde dozimetrul și-l va reintroduce în menționatul cititor electronic. Diferența dintre cele două citiri reprezintă doza de radiații „încasată" în timpul misiunii în afara pereților protectori ai aparatului spațial...

Deoarece experiența cosmonauților ruși de la bordul fostei stații orbitale MIR a arătat că valorile de radiații au variat de la un astronaut la altul cu factori de la unu la doi, oficialii NASA consideră ca fiind meritoriu efortul firmei Thomson Nielsen Electronic și au declarat că, deși testele de la bordul sateliților britanici STRV-l din noiembrie trecut nu au putut fi relevante, echipajul navetei ENDEAVOUR, care va fi lansat în martie a.c., va folosi noile monitoare electronice...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enigmele civilizației minoice

Primii constructori de nave din istoria Mediteranei

Stilul de luptă terestru și naval și, în consecință, armele minoice prezintă și ele particularități interesante, reflectând întru totul concepțiile și modul de viață ale vechilor cretani.

După cum menționa R.W. Hutchinson în volumul *Prehistoric Crete (Creta preistorică)*, oamenii civilizației minoice au fost primii mari constructori de nave din istoria Mediteranei (și poate, alături de chinezi, a lumii antice cunoscute). Vasele cretane, ale căror forme erau neașteptat de funcționale, au influențat toate civilizațiile cu ieșire la mare din zonă, contemporane și ulterioare: egipteană, feniciană, greacă, romană etc. Silueta zveltă, lungă și îngustă, osatura rigidă, rezistentă, chila și etrava plate, etamboul bine conturat, formând suportul pentru *cârma cu pană* (element uimitor, pentru că absolut toate navele mediteraneene antice, inclusiv cele de la începutul erei noastre, aveau *rame-cârmă*, mult mai nesigure, mai dificil de manevrat și mai ineficiente), cele două catarge cu câte o velă mare și puntea superioară, sprijinită pe stâlpi, rămân caracteristicile navelor cretane de război. Lungimea lor ajungea probabil până la 30 m, erau propulsate *în principal* prin vele și doar *secundar* prin 10-20 perechi de rame așezate pe câte un rând la babord și, respectiv, la tribord și nu aveau pintenul de la pravă, invenție feniciană sau asiriană, generalizată mai târziu la toate navele de luptă din Mediterana. Modelul de teracotă al unui asemenea vas a fost găsit în Grecia insulară, la Phylakopi și explică supremația cretană în zonă până în secolul al XV-lea î.Ch., când o catastrofă

Cnossos – „Fresca taurului și a acrobaților" (după Evans).

seismică, asociată probabil cu valuri de tip tsunami a distrus nu numai palatele și așezările de pe insulă, dar și flota de război, lăsând comerțul Mediteranei în mâinile fenicienilor, în timp ce Creta însăși cădea pradă lăcomiei aheenilor și, mai târziu, a dorienilor.

Faptul că navele de luptă cretane erau acoperite pe toată lungimea, aveau cârme cu pană și câte două catarge ridică niște probleme speciale: nici o altă civilizație maritimă europeană, contemporană sau anterioară (și pentru 25 de secole nici ulterioară) nu a folosit asemenea elemente de tehnică navală. Cârma cu pană a apărut la joncile maritime chineze prin mileniul al II-lea î.Ch., și la viracochas (navigatorii Pacificului) mult mai înainte, dar aceasta nu explică prezența ei la navele minoice. Este posibil să fi fost transmisă cretanilor de urmașii ultimilor atlanți – să nu uităm că navele de luptă atlante aveau 50-60 m lungime, 200 de marinari și 100 de războinici la bord și se bazau, pentru propulsie, mai mult pe velatura arborată pe 2-3 catarge. În orice caz, folosirea ei, ca și a pânzelor pe două catarge simultan implică o serie de cunoștințe marinărești și o obișnuință pe care popoarele mediteraneene n-o aveau: navele egiptene, grecești, feniciene, cartagineze și romane au păstrat catargul unic și ramele-cârmă, perpetuându-le până în secolul al X-lea d.Ch., la bizantini și vikingi. Cârma cu pană a rămas un secret minoic, ca și modul de luptă naval al cretanilor, care nu favorizau conceptul lovirii vrăjmașului la distanță (nu existau catapulte și baliste, iar arcurile serveau numai la vânătoare, nu și la război) și, din moment ce nu dispuneau de pinten, practicau probabil procedeul abordajului. În mod paradoxal, ei își anulau astfel avantajul vitezei și manevrabilității superioare oricăror nave contemporane (datorat sistemului de cârmire și celor două catarge) și veneau în contact direct cu echipaje dispunând de o forță fizică superioară. Explicația poate fi faptul că, pe de o parte, vasele cretane le imitau pe cele ale unei alte civilizații, mai avansate, fără să fi preluat toate secretele acesteia și, pe de alta, că războinicii minoici aveau o încredere oarbă în platoșele, armele, agilitatea și măiestria lor în luptă, ce surclasau incontestabil realizările oricăror altor populații mediteraneene. La aceasta se adaugă superioritatea *numerică* a echipajelor cretane față de oricare altele (din moment ce navele lor erau mai mari decât ale egiptenilor, fenicienilor și grecilor) și a însăși flotei minoice, care într-o perioadă a avut probabil mai multe vase decât egiptenii, fenicienii și grecii continentali la un loc.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

Codul profetic al Sfinxului

Iamblichos, filosof mistic, fondator al neoplatonismului sirian și contemporan cu Marcellinus (deci secolul IV), a scris un tratat despre Misterele Egiptenilor. Aici se găsește descrierea inițierii, asociate cu Sfinxul, între labele căreia se afla, după cum spune textul, o încăpere secretă, în spatele unei uși de bronz care se putea deschide acționând un arc ascuns. Dincolo de ușă, neofitul pătrundea într-o cameră circulară. De aici porneau „drumurile" sale care îl duceau prin toate încercările pe care trebuia să le depășească pentru a fi primit în rândul inițiaților și a ajunge în final printre maeștri. În secolul X, cronicarul copt Al Masudi a remarcat, pe baza unor scrieri mai vechi, existența în zona Sfinxului a unor porți subterane de trecere către monumentele de la Gizeh. Una dintre acestea asigura intrarea în Piramidă printr-o trecere boltită de peste 100 de coți (1 cot = 45 cm). Fiecare piramidă avea o asemenea intrare. Iar camerele de sub Sfinx, constata în secolele următoare istoricul arab Firouzabadi, au fost construite în același timp cu Marea Piramidă. Aceasta a fost înălțată de Esdris – Hermes, sau Thoth – pentru a păstra tezaurul științific acumulat și a preveni distrugerea sa. Primii preoți, de asemenea, observatori ai stelelor, au „depozitat" importante cunoștințe de medicină, magie și o serie de talismane, în alte locuri. Ibn Abd Alhokim, de la care ni s-a transmis povestea regelui antediluvian Salhouk, ne vorbește despre visul pe care acesta l-a avut despre viitorul Potop și cum a clădit el Piramida pentru a salva înțelepciunea lumii, săpând în același timp lângă Piramidă o criptă pe care a umplut-o cu tot felul de lucrări de matematică, astronomie și fizică. După care a construit intrări pe care le-a închis cu porți masive, la 40 de coți sub pământ, pe fundații din pietre masive, aduse de la etiopieni, legate între ele cu plumb și fier. Când construcția a fost încheiată, Salhouk le-a acoperit integral cu marmură colorată și a organizat o mare sărbătoare pentru toți locuitorii regatului. Un alt istoric celebru, Josephus Flavius, amintește că Enoch a construit un templu subteran cu nouă cripte, una sub alta, în care a depozitat plachete de aur. Cărămizile criptelor au fost montate de Matusalem, după planurile tatălui său, Enoch. Iar profeția este că într-o zi va veni un om care va descoperi unde se află cripta îngropată și va reînnoda tradiția lui Enoch!

Dar interesul față de începutul construcției piramidelor nu se limitează la primul mileniu: cu nici trei secole în urmă, Isaac Newton manifesta un mare interes pentru geometria sacră a Marii Piramide. Pentru el, labirintul interior de tunele și camere al acesteia era nici mai mult nici mai puțin decât un calendar profetic tăiat în piatră. Învățații care au preluat această idee, au încercat tot timpul să „spargă" codul profetic al Piramidei. Pentru că se consideră că ea și Sfinxul s-ar putea să dețină un simbolism special al lucrurilor și întâmplărilor trecute și viitoare. Tradițiile egiptene și copte spun că una din primele forme ale Sfinxului, înainte de a i se fi sculptat actuala figură, era cea a unei ființe cu labele din față de leu, cele din spate și coada de taur, fața de om, iar în jurul său, noaptea, se aprindeau focuri, pentru a i se da imaginea unui vultur cu aripi de foc...

MIHAELA DOROBANȚU

Kilometrul 178 - ultima stație

De multe ori, ni se întâmplă lucruri ce ne produc neliniște, fără să știm exact de ce. De pildă, trecem prin locuri care nu ne plac, locuri care atrag energii nefaste, acționând, în mod bizar, împotriva logicii umane. Așa sunt, (și) în România, unele porțiuni de drum – nu foarte lungi, până la cel mult câțiva zeci de metri – caracterizate printr-o frecvență a accidentelor foarte ridicată, fără o explicație aparent normală. Sub semnul paranormalului, s-a vorbit destul de mult despre zona dintre Casa Presei și Fântâna „Miorița", pe șoseaua București-Ploiești, despre Dealul Negru din Vâlcea, despre panta din județul Bacău, unde mașinile... urcă singure, despre punctul malefic dintre Suceava și Botoșani, unde au pierit, cu ani în urmă, peste 60 de persoane, într-o duminică, de ziua Sfinților Apostoli Petru și Pavel ori despre Lacul Morii și zona barajului Ciurel. S-a vorbit, dar oamenii de știință, cei mai în măsură să rostească măcar concluzii credibile, au rămas indiferenți, lăsând să se perpetueze, în mentalitatea colectivă, imaginea unei realități ce pare că ne scapă printre degete, fascinându-ne și înfricoșându-ne în același timp.

Moartea este o întâlnire. În ziua și secunda hărăzite, fiecare aleargă la locul predestinat și poate că atunci e singura dată când dovedim cu toții o precizie de ceasornic perfect. Se întâmplă chiar ca omul să-și schimbe planurile într-o clipă, așa, ca și cum cineva l-ar împinge din urmă, să nu întârzie, să nu păcălească destinul. Asemenea gânduri începuseră să se perinde prin mintea bărbatului pe jumătate adormit în adâncitura scaunului devenit, pentru câteva ore chinuite, pat. Autocarul gonea cu o viteză nebună și preț de o clipă bărbatul avu impresia plutirii într-un gol nesfârșit, presărat cu stele. Lăsându-și pleoapele să coboare greoaie peste ochi, încercă să socotească timpul rămas până aveau să ajungă la Brăila. După cum conduceau cei doi șoferi turci, n-ar mai fi durat prea mult. Traversaseră Bulgaria în mai puțin de 5 ore, iar pe la 4,15 trecuseră de vamă, intrând în România. Se vedea că turcii făcuseră de zeci de ori drumul acela, dar pe un drum acoperit cu gheață, având atâtea curbe, graba lor era foarte riscantă.

Privi lângă el, la colegul de drum, cufundat într-un somn adânc, ca aproape toți ceilalți călători. Oare ce zi era astăzi? Așadar, joi la prânz plecaseră din Istanbul, trecuseră prin cele două vămi, prinseseră și câteva ceasuri de somn, frământat de coșmarul epuizării fizice, iar acum...

13 – o zi fatală?

Da, era 26 ianuarie. Vineri. Bărbatul se crispă în el însuși. De când se știa, superstițios fiind, îl încerca o umbră de teamă în legătură cu ziua de vineri și cu cifra 13. Or, 26 înseamnă de două ori 13. Își aminti ce agitație era, până acum câțiva ani, pe 26 ianuarie. Ziua „împușcatului". Vorbesc unii – și el e tentat să creadă – că spiritul rău al dictatorului se răzbună permanent, chemând, în mormânt, alte și alte vieți. Se scutură, impresionat în chip neplăcut de gândurile macabre ce năvăliseră asupra lui, dintr-o dată și, instinctiv, se întoarse către bancheta din spate, de unde se auzea geamătul stins, prin somn, al unui coleg de călătorie. Un băiat de vreo 18 ani, Daniel parcă îl chema, „se războia" cu cine știe ce viziuni, capul său lovind ritmic geamul din dreapta, în rezonanță cu goana săltată a autocarului.

Fântâna Miorița

Vis sau realitate

Deodată, bărbatul nu mai simți nici un fel de teamă. Închise încet ochii și, ca prin vis, prinse în auz strigătul îndepărtat al unui semnalizator sonor, la trecerea peste o cale ferată. Ciudat, sunetul acela obsedant, care i se păruse întotdeauna macabru, nelinițitor, de data aceasta avu darul să-i picure în trup stropi de liniște. O relaxare deplină îl învălui, ca o apă călduță și ocrotitoare și se cufundă într-un somn adânc, rămânând legat de realitate doar prin strigătul din ce în ce mai puternic, din ce în ce mai apropiat, al semnalizatorului sonor. Impactul dintre autocarul ce se aruncase în calea trenului și locomotiva masivă a fost extrem de dur. Nouă trupuri sfârtecate, sânge, fragmente umane, vaietele celor răniți și țipetele pasagerilor paralizați de groază păreau desprinse dintr-o lume ireală. Mașina morții, un morman de fiare însângerate, stătea înțepenită între resturile catapultate în afară, la fel ca o fosilă încă amenințătoare. Apoi, au început operațiunile de salvare și ancheta autorităților. În toată acea mare de durere și moarte, un ochi atent a prins pe retină un amănunt ce l-a făcut să se înfioare pentru o clipă, neînțelegând exact semnificația straniei coincidențe: numărul provizoriu de înmatriculare al autocarului zdrobit la kilometrul 178, era 178-896-BR. Nici bărbatul anonim, nici tânărul de 18 ani, Daniel, nu s-au mai trezit din somnul lor frământat de coșmaruri.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Amprente ale spiritualității

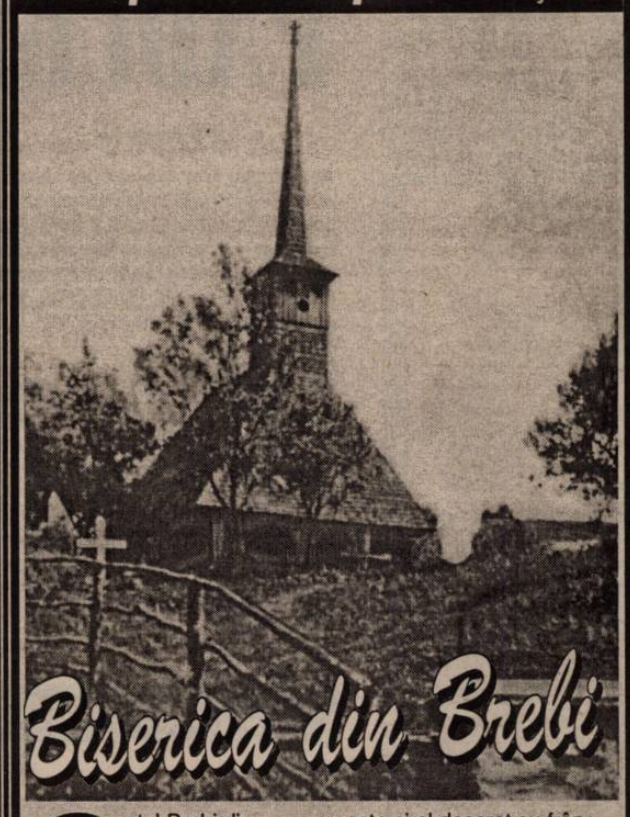

Biserica din Brebi

Satul Brebi din județul Sălaj este renumit pentru vestigiile sale romane dar și pentru biserica sa de lemn, cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril. Localitatea este atestată documentar din 1423 și apare pe lista patrimoniului de monumente istorice. Pe cosoroaba prispei este săpată inscripția: „1759 în acea vreme am făcut această biserică. Meșteri au fost Breurz și Borzan Ion (?) în zilele lui popa Dănilă".

Monumentul este înălțat după tradițiile constructorilor din Valea Agrijului, cu pereții din câte cinci bârne, în care se numără și talpa. La colțuri, consolele sunt îmbinate în „coadă de rândunică", totul fiind cioplit foarte mărunt iar forma de plan este dreptunghiulară, cu absida decroșată. Pronaosul are tavanul drept iar naosul și altarul prezintă câte o boltă semicilindrică.

În 1853 s-a recurs la includerea unor panouri în peretele de vest și cel de est, din altar, urmărindu-se mărirea spațiului. Cu acest prilej s-au făcut și însemnate restaurări salvând locașul de distrugere.

Pereții bisericii sunt înconjurați cu un brâu de romburi, încadrate de motivul frânghiei, iar portalul este și el decorat cu frânghie, rozete și viță de vie cu struguri. Prispa a fost îngustată prin lărgirea spațiului, iar arcadele sunt sprijinite pe stâlpi cioplți, decorați de asemenea cu motive geometrice și viță de vie. Cuiele de lemn, folosite la prispă, au capetele în formă de floare și ancadramentul ușii de intrare în naos este ornamentat cu „frânghie" și rozete.

Iconostasul bisericii, sculptat și cu alte fructe pe lângă vița de vie și cu icoanele repartizate pe trei frize tradiționale, datează din 1780, după cum arată data înscrisă pe icoanele împărătești, având și ele ramele bogat împodobite.

Localnicii spun că această piesă de mare frumusețe a fost adusă de la o mănăstire care a existat pe vremuri în marginea satului. Pereții bisericii au fost pictați, lucrarea fiind executată în secolul XIX, după lărgirea spațiului, dar s-a distrus în mare parte de vreme.

Între 1975-1976 biserica a fost serios restaurată de localnicii care, conștienți de valoarea micului așezământ nu încetează să o prețuiască, mai ales că prin poziția ei, pe deal, pare să vegheze asupra satului.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

● Sergio Mallaparte, un italian fără probleme psihiatrice, a mers în echilibru pe un butoi metalic obișnuit 24 de kilometri, între localitățile Vanesco și Pabirento. Performerul a câștigat astfel un pariu făcut cu propria iubită, căreia îi declarase că poate ajunge la ea în orice condiții. Și șugubeața femeie i-a propus drept vehicul butoiul cu pricina. Să remarcăm faptul că, uneori, femeile adorate își cam pun iubiții la încercare în moduri cam excentrice; feriți-vă de fantezia lor!

● De pe acoperișul unui bloc cu 28 de etaje din Miami (SUA), John McRay s-a aruncat cu parașuta și a ajuns cu bine pe trotuar. În prealabil, montase în zona respectivă niște panouri care interziceau traficul rutier și pietonal. Ce l-a apucat pe John (în vârstă de 48 de ani)? Pur și simplu, a vrut să demonstreze soției lui, Marta, că este curajos. Și asta pentru că îl acuzase de lașitate după ce, într-un restaurant, nu intervenise în nici un fel pentru a-i lua apărarea când un chefliu îi adresase cuvinte jignitoare. Înălțimea clădirii respective, locul de „penitență" al lui John, este de 112 metri.

● Și femeile fac gesturi eroice pentru a-i impresiona pe bărbați. Marion Gerald, o californiancă de 39 de ani, își amenințase soțul că iese pe stradă complet dezbrăcată dacă mai întârzie seara la biliard (?) cu băieții. Lesly, bărbatul incriminat, n-a crezut-o. O femeie normală apelează la alte forme de răzbunare, atitudine care nu lipsește nici uneia din „arsenal". Și cum bărbatul n-a luat-o în seamă, a aflat din ziare că soața lui s-a expus în stilul Evei pe strada pe care locuiau. Siderat de această îndrăzneală, Lesly a vrut să divorțeze, însă până la urmă cuplul a ales mutarea în alt oraș. Ce-i drept, au spus martorii oculari, Marion are un trup sculptural și ar putea fi manechin, chiar și la a doua tinerețe. (P.I.)

Coincidență, destin sau...?

Oamenii cred în minuni, nu încape nici un fel de îndoială. Dar, oare, ceea ce unii consideră a fi o „lucrătură" a unor forțe supraumane, nu reprezintă de fapt succesiunea absolut normală a evenimentelor ce compun existențele noastre, ca într-un uriaș și logic joc de puzzle? Paranormal nu există – zicem noi – există doar o normalitate ce scapă uneori limitării noastre, încrâncenării cu care ne subordonăm strict celor cinci simțuri, doar că uneori, „potrivirea" unor întâmplări ne ia prin surprindere și nu mai stăm să socotim dacă miracolul, norocul, coincidențele sunt puse la cale de Divinitate ori de slujbașii perfizi ai întunericului.

O asemenea experiență – relativ minoră, și totuși... – a trăit vâlceanul Ion Badea, într-o perioadă destul de grea pentru familia sa. Acesta avea soția internată pentru a doua oară la un spital din București, în vederea operării unui hematom la picior. Femeia mai fusese internată acolo, cu doi ani și jumătate mai devreme, pentru operație pe cord deschis, când i-a fost fixat un stimulator cardiac. S-a dus, așadar, pregătită să facă față cheltuielilor inevitabile, dar economiile s-au consumat rapid, mai ales că bolnava fusese ținută o săptămână la reanimare, în stare deloc liniștitoare. Când și-a revenit, stresul, grijile, starea afectivă și psihică au îndemnat-o să-i ceară soțului ei venit la spital încă un efort: să meargă acasă, în Vâlcea, de unde să se întoarcă împreună cu fiul lor, dar și cu încă vreo câteva milioane de lei. La început, bărbatul a ezitat, însă, convins și de celelalte paciente din salon, a plecat. A plecat destul de abătut, știind că deja avea datorii câteva milioane și nu credea că ar mai găsi prea repede alți bani. Acasă, însă, a venit surpriza. Sau, în fine, ceea ce el consideră a fi un ajutor dat din alte lumi, superioare nouă. Fiul, în vârstă de 23 de ani, câștigase o sumă substanțială la un joc de tip bingo. Exact la timp!

„Acum, suntem bine toți, fiecare atât cât poate fi" – și-a încheiat Ion Badea relatarea, promițându-ne și alte mărturisiri similare. Așadar, să fi fost la mijloc mâna destinului, ceea ce numim hazard, ori *Altceva*? Cum spuneam, „paranormalul" reprezintă de fapt normalitatea privită cu ochii omului legat de propriile limite. *(A.N.P.)*

Mirele cu cătușe

Mirele și mireasa, zâmbitori, strălucitori și optimiști (ca-n prima zi) coboară treptele catedralei în aclamațiile amicilor și rudelor. Domnișoarele de onoare țin cu evlavie în mâini trena lunguiață a rochiei imaculate. Din când în când, el privește visător cerul senin, cu inocența oricărui începător. Papionul îl cam strânge, la fel și pantofii, dar ce mai contează, o are alături de fermecătoarea Lucille, evadată parcă dintr-un basm cu zâne. Și-n această atmosferă fericită, își face apariția... poliția! Oamenii legii, cu tradiționalele figuri morocănoase, se îndreaptă fără șovăire spre buimăcitul mire și-i pun cătușele. Ce-i ascunsese oare prințesei lui?

Leșinul fetei în alb n-a impresionat „organele". Luat pe sus, Martin și-a revenit și el cu greu, la sediul poliției. Fără multă vorbă, comisarul Legrand din Cérveille (Franța) îi pune în față un fax în care erau poza lui și detaliile privind infracțiunea pe care o comisese acum șapte luni în Belgia. Era vorba despre o spargere la un magazin de bijuterii. După descrierile unor martori oculari, poliția belgiană îi făcuse portretul robot și-l răspândise prin Interpol... Martin se uita încremenit la poza sa și nu știa ce să creadă. Nu numai că nu era el autorul, dar nu fusese niciodată în Belgia! Dar comisarul nici nu voia s-audă. Primise, cu câteva ore mai înainte, o informație cu privire la faptul că se afla la Cérveille și nu-i păsase de nuntă.

După două zile de uluială, Lucille angajează un avocat. Martin rămâne în continuare arestat preventiv, procesul e pe cale de a începe, iar existența martorilor nu lasă nici o îndoială asupra verdictului de vinovăție. Sărmanul mire nu înțelege nimic din toată pățania. Apărătorul său cere o nouă confruntare cu martorii și eventualele amprente de la locul faptei. Și o rază de speranță se întrevede pentru Martin. Amprentele prelevate de anchetatori nu se potrivesc cu cele ale inculpatului. Însă declarațiile martorilor sunt indubitabile: trei persoane l-au recunoscut sub jurământ.

Înlăcrimata Lucille află, peste două luni, că alesul său a fost condamnat la opt ani de închisoare. Disperată, vine la vorbitor și-l mai întreabă o dată :" Ești vinovat?" Iar răspunsul bărbatului este categoric: „Nu!" Dar justiția credea că și-a făcut datoria și că negarea faptei este doar o manevră inabilă.... Cu toate astea, după încă cinci luni, un gardian îi deschide de ușa celulei și-l anunță că este liber! Martin crede că-i o glumă proastă, însă era purul adevăr. Ce se întâmplase?

Eroul nostru habar n-avea că avea un frate geamăn (Victor) și că la naștere mama lor decedase, fiind ulterior înfiați de două familii, una din Franța, iar cealaltă din Belgia. Cu totul întâmplător, tatăl adoptiv al lui Victor citise în ziare despre prinderea făptașului. Văzuse și fotografia lui Martin (leit Victor), dar nu și-ar fi bănuit niciodată fiul până în ziua când a descoperit că acesta cheltuiește inexplicabil foarte mulți bani. Luându-și la întrebări fiul, acesta a recunoscut în cele din urmă. Apoi, cu mare durere în suflet, tatăl a divulgat secretul autorităților belgiene. Avea remușcări, nu putea lăsa un om nevinovat să suporte o grea și nemeritată pedeapsă.

Ziua în care Lucille și Martin (în fotografie, alături de sora mai mică a miresei) s-au regăsit a fost mai fericită decât cea în care și-au pus pirostriile. Au organizat o serată pe cinste, convinși că nimeni nu-i va mai despărți, nici măcar moartea. *(P.I.)*

O lume nebună

În urma unui apel telefonic care reclama că dintr-o locuință se aud în stradă strigătele de ajutor ale unui copil, polițiștii din Bodenwerder (nordul Germaniei) au pornit de urgență în misiune. Când au ajuns la adresa cu pricina, până să pătrundă în locuința situată la etajul unu al imobilului, au auzit și ei, prin fereastra deschisă, strigătele disperate de ajutor. Nu mică le-a fost însă mirarea să constate că în apartament nu se afla nici o ființă umană și că singurul locatar era un papagal speriat că își prinsese un picior între zăbrelele coliviei. Evident, pasărea bine instruită probabil pentru situațiile de criză striga după ajutor.

Yen Bai, un leopard în vârstă de șase ani, care trăiește la grădina zoologică din Singapore, își întâmpină vizitatorii cu un surâs deosebit de strălucitor și chiar... scump. Asta pentru că în urma unui tratament stomatologic, medicii au socotit necesar să i se îmbrace un dinte într-o coroană de aur. Originar din Vietnam, răsfățatul leopard s-a găsit să roadă dintr-un buștean cu esență dură și s-a ales cu un dinte rupt. Tragedie mare la grădina zoologică: a fost reunită o echipă formată din nici mai mult nici mai puțin de... cinci medici veterinari și doi umani care au efectuat două operații, de consolidare a rădăcinii dintelui și de fixare a coroanei dentare din aur, în valoare de 410 dolari. Motivul pentru care a fost preferat aurul în locul unui material ceramic a avut în vedere asigurarea rezistenței și soliditățiilucrării, au declarat reprezentanții grădinii zoologice. (A.P.)

SCRINUL care aduce fericirea

O „legendă country" se odihnește

Viața pregătește uneori situații pe cât de dureroase, pe atât de neașteptate pentru cei care călătoresc vremelnic în vagoanele sale. Unii se lovesc de ele în plină luptă; altora, s-ar zice, nu le mai pasă, trecuți fiind în țara umbrelor. Ceea ce nu înseamnă că emoția pe care asemenea întâmplări o generează ar fi mai mică...

Printre aceste cazuri, nu foarte dese, este drept, dar cu atât mai impresionante, cu cât implică o cunoscută personalitate a scenei, se numără și trista poveste a lui Ernest Tubb, una dintre legendele muzicii country americane, cel care a lansat o piesă ce avea să devină primul hit country al Americii. I se spune „Trubadurul din Texas"...

El s-a căsătorit la vârsta de 34 de ani, în 1934, dar în 1948 a divorțat de soția sa, Elaine, cu care avusese trei copii. Doar un an mai târziu se căsătorea însă din nou. Numele celei de-a doua soții nu era atât de departat: o chema Olene și cu ea a mai avut încă cinci copii. Prima dramă s-a petrecut în 1975, când s-a hotărât să o părăsească pe Olene, dar fără să divorțeze, de dragul copiilor. Mai mult, fiind mai tot timpul pe drumuri, i-a dat procură Olenei să-i administreze întreaga avere. Au urmat nouă ani, cât a mai trăit el, pe parcursul cărora Olene și-a făcut datoria „cu furie", cum obișnuia ea să spună. La moartea „Trubadurului din Texas" ea a fost însă foarte fermă și le-a cerut copiilor să nu cumva să pună vreun semn pe mormântul acestuia!

„Dacă puneți vreun monument, vreun semn, oricât de mic, intru după el în mormânt și îl tai în bucăți!" zic prietenii familiei că o auzeau spunând. Nu l-a iertat niciodată pentru că a părăsit-o. Și așa s-au scurs aproape 15 ani, în amărăciune și cu dorință de răzbunare pe... o umbră, de fapt.

După ce Olene a murit și ea, copiii – din cei opt cât fuseseră în total, din cele două căsătorii, mai rămăseseră șase – au hotărât că venise timpul să-i onoreze totuși memoria tatălui lor. I-au comandat o piatră masivă de granit (cântărește peste o tonă), care a fost dublată cu o alta, din bronz, pe care au așezat-o pe mormânt.

După agitația unei vieți petrecute tot timpul în fugă, Ernest Tubb în sfârșit se odihnește... *(M.D.)*

Jim Rossgood lucrează la un depozit de mobilă din New York. Este un bărbat ușor bătut de soartă. La douăzeci și unu de ani a căzut de la etaj și a rămas șchiop; prima nevastă l-a părăsit după ce a vândut tot ce era valoros în casă, iar a doua a încercat să-l împuște, într-o criză de paranoia. A câștigat cândva la loterie zece mii de dolari, dar nu s-a prezentat la timp pentru a-și valorifica biletul norocos. În căsuța

lui dintr-o suburbie a orașului a poposit acum doi un camion de mare tonaj, care i-a cam șifonat doi pereți și i-a distrus mica recoltă de pepeni. Ultima lui prietenă s-a dovedit a fi o infractoare și era foarte aproape de a-l trage după ea la pârnaie... Să continuăm?

Nu e cazul. Important pentru Jim este că, într-un scrin foarte vechi din depozit a găsit două monede de aur de câte 20 de dolari, bătute în anul 1933 și porecl ite „Vulturul dublu". Încântat, bărbatul credea că poate în sfârșit să-și cumpere măcar o mașină la mână a doua și să joace la cazino

înconjurat de dame fine. Dar experții casei de licitație Sotherby's au estimat cele două monede la o valoare cuprinsă între... 4 și 6 milioane de dolari. Promițător nu? Jim ar putea să-și cumpere un Dalí, un iaht și să joace Black Jack înconjurat nu de dame fine, ci ultrafine. *(P.I.)*

Săptămâna 24 – 30 MAI

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.00 Film: „Provocarea" (r) 10.50 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Ploaia de stele 22.20 Serial: „Amy" 23.30 Suplimentul de vineri 23.50 Film: „Zbor periculos" (SUA, 2000). Cu: Tom Berenger.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.50 Garajul lui Ziggy 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 11.10 Auto Club 12.45 Debut 50 Plus 14.00 Formula 1 15.00 Ora G 17.00 Garantat 100% 18.00 Fotbal 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.00 Eurovision 2002.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.15 Desene animate 9.45 Grădiniţa de duminică 10.30 Viaţa satului 13.00 Conferinţa de presă 14.00 Spectacolul lumii 15.00 Formula 1 17.00 Film: „O zi cu Beatles" (M. Britanie, 1964). Cu: John Lennon, Paul McCartney 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.40 Deştept şi bogat 21.40 Ştirile de sâmbăta asta 22.10 Film: „Bob Roberts" (SUA, 1992) 0.15 Marele Jazz.

LUNI 7.30 Strict necesar 9.30 Surprize, surprize (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Konika 17.30 Interes general 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 23.45 Divertisment în miez de noapte.

MARŢI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 15.00 Debut 50 Plus (r) 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 19.25 Gillette: Cupa Mondială 2002 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Inima Sudului" (SUA, 1999) 22.45 Amprente 23.00 Lumea dansului 0.15 Divertisment în miez de noapte 3.00 Film: „Gemenii" (M. Britanie, 1997).

MIERCURI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Cluj 14.30 Oameni ca noi 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV prezintă: „Gala schitelor lui I.L. Caragiale" 21.45 Euroatlantica 22.45 Profesioniştii 0.00 Divertisment în miez de noapte.

JOI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 21.00 Starea naţiunii 22.15 Film: „Provocarea" (partea a II-a). Cu: Raoul Bova 0.15 Divertisment în miez de noapte 3.10 Film: „Recuperatorii" (Canada, 1999).

PAUL MC CARTNEY
ROMÂNIA 1, duminică, 17.00

acasa

VINERI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de câţel" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 23.30 Serial: „Jake şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Prinţesa Tenko" (ep.1) 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Al zecelea regat" 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 21.40 Serial: „Iubire fără păcat".

LUNI 7.45 – 13.40 Reluări 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

NATALIE WOOD
PRO TV duminică, 13.00

JOHN TRAVOLTA
PRIMA duminică, 22.00

MICHELLE PFEIFFER
PRO TV, sâmbătă, 20.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Dependenţi de dragoste" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Râdeţi cu oameni ca noi! 21.30 Film: „L.A. Confidential" (SUA, 1997). Cu: Kevin Spacey, Russell Crowe 0.15 Zero 1.00 Film: „Un chef de pomină" (coprod., 1997) 3.00 Film erotic: „Moştenire însângerată".

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Raliu Review Argentina 12.00 Magazin Liga Campionilor 13.00 Serial: „Katie Joplin" (ep.1) 13.30 Serial: „Prietenii tăi" 14.00 Live Music Maker 14.30 Film: „Alegerea iubirii" (Canada, 1988) 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Săptămâna nebunilor" (România, 1971) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Lupul" (SUA, 1994). Cu: Jack Nicholson, Michelle Pfeiffer 22.30 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „La limita imposibilului" (ultimul ep.) 1.00 Film: „Suspiciunea" (partea a II-a) 3.00 Serial: „Dă-mi iubirea ta!".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" (ep.1) 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Film: „Marjorie Morningstar" (SUA, 1958). Cu: Natalie Wood 15.25 Film: „Dorinţa Emmei" (SUA, 1998) 17.30 ProTv Magazin 18.00 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Pe urmele mafiei" (SUA, 1989). Cu: Patrick Swayze, Liam Neeson 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Serial: „Gaşca din Malibu" (r) 14.00 Film: „Pe urmele mafiei" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Sub semnul întrebării 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „Legendele vikingilor" (coprod., 1995).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.30 Magazin Liga Campionilor (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Conspiraţie la Hong Kong" (SUA, 1994) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Gândeşte liber 0.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.30 Film: „Hud, texanul" (SUA, 1963). Cu: Paul Newman.

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Conspiraţie la Hong Kong" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Soluţii extreme" (SUA, 1996). Cu: Hugh Grant, Gene Hackman 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Trenul morţii" (ultima parte) 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.00 Film: „Johnny Apollo" (SUA, 1940).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Soluţii extreme" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Alaska" (SUA, 1996) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Provest 0.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 1.15 Film: „Halloween 3" (SUA, 1982).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Copiii spun lucruri trăsnite 22.00 Film: „Musca 2" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 wwwprimatv 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Special 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Banc Show 1.00 Film erotic.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 Filmul & Televiziunea 12.30 Serial: „Patrula aeriană" 14.00 Special 15.30 Ce-i în frigider? 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Obiectiv 22.00 Film: „Operaţiunea «Broken Arrow»" (SUA, 1996). Cu: John Travolta, Christian Slater.

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" (ep.1) 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Fă-mi o favoare!" (SUA, 1997) 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „B.D. intră în acţiune" (România, 1970) 22.00 Serial: „Providence" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Cocoon II" (SUA, 1988) 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desen animat: „Fiica oceanului" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 În faţa presei 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Aleen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Televiziunea, dragostea mea! 16.30 Camera de gardă 17.00 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Conspiraţii 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 D'ale lui Mitică 22.30 Film: „Zânaticele" (Anglia, 1996) 0.05 Remix.

SÂMBĂTĂ 8.20 Din cele mai frumoase melodii populare 10.10 Desene animate 11.00 Lumea lui Chit-Chit 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 13.10 Arca lui Noe 14.10 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.35 Serial: „Andromeda" 17.20 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Angelo, îngerul păzitor" (partea a V-a) 21.40 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.20 Serial: „În plină acţiune" 23.10 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone: Rase amestecate" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Doc.: „Reptile" 15.05 Charlot la băi 16.40 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.40 Serial: „Familia şi legea" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Primarul din Casterbridge" (partea a II-a) 21.45 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.25 Minutul 91.

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.00 Destine 17.30 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Palete 20.30 Serial: „Zona crepusculară" 21.00 Puls 2002 21.30 Reforma pe bani mărunţi 22.00 Teatru: „Othello" de William Shakespeare.

MARŢI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.05 Tribuna partidelor parlamentare 17.35 E dreptul, tău! 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Warren Beaty – legenda 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Ultimul cartuş" (România, 1973) 23.05 Cauza şi defectul.

MIERCURI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.35 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Film: „Despărţirea de Las Vegas" (SUA, 1995). Cu: Nicolas Cage, Elisabeth Shue 23.15 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.35 Club-art 17.35 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Doc.: „Omul care ştia să zboare" 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Doc.: „Timpul trecut" 22.20 Film: „Aurul Africii" (Canada, 1992). Cu: Robert Urich.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 19.50 Film: „Rocky IV" (SUA, 1985). Cu: Sylvester Stallone 21.45 Paparazzi 23.30 Film: „Dante's View" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 8.00 Paparazzi (r) 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 13.30 Serial: „V.I.P." 16.30 Echipa Fantastică 18.00 Poveşti de alintat copiii 19.00 Observator 20.00 Strada Divertis Nr.1 21.00 Film: „Ultima secundă" (SUA, 2001). Cu: Dennis Hopper, Steven Seagal 23.00 Film: La graniţă" (SUA, 1998) 3.00 Film: „O stea în devenire" (Canada, 1986).

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 11.30 Serial: „Misiune imposibilă" 12.30 Serial: „Roswell" 13.30 Serial: „V.I.P." 14.30 Film: „Schimbare neaşteptată" (SUA, 1988) 16.30 Film: „Drept la ţintă" (coprod., 1990). Cu: Michael Caine, Roger Moore 18.30 7 zile 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.30 Film: „Noua lege" (SUA, 1998) 1.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 9.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 11.00 Film: „Misiune imposibilă" 13.15 Academia vedetelor (r) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Gladiatorul" (SUA, 1992) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Dreptul la viaţă" (SUA, 1992) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Noaptea cea mare" (SUA, 1996) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Bani murdari" (SUA, 1994) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Fotbal: Parlamentari – Artişti 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Reuniunea de la Fairborough" (SUA, 1985). Cu: Robert Mitchum 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

ROGER MOORE
ANTENA 1, duminică, 16,30

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Bună seara, Irina" (România, 1980) 22.00 Concert (r).

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 17.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Castelul condamnaţilor" (România, 1970) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 13.30 Documentar 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Vin ciclistii" (România, 1968) 22.05 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Marele singuratic" (România, 1976) 22.10 Concert (r) 23.50 Videoclipuri.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film 23.30 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Rămăşagul" (România) 23.30 Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.35 Documentar (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Jurământul preţuirii" (SUA) 22.00 Loto – Joker – Pariu Trio 22.15 Jazz.

TOM BERENGER
ROMÂNIA 1 vineri, 23,50

RUSSELL CROWE
PRO TV vineri, 21.30

PATRICK SWAYZE
PRO TV duminică, 21.00

ROBERT MITCHUM
ANTENA 1 joi, 23.30

DE VIZITĂ

Julia Roberts

● cea mai bine plătită actriță de la Hollywood (20 milioane de dolari pentru un rol).
● o garanție 100% pentru succesul de box-office.
● ocupanta locului III, în ultimii trei ani consecutivi, a topului cu cele mai puternice și influente personalități din industria spectacolului american (după Stacey Snider – președinta de producție a studiourilor Universal Pictures – și Sherry Lansing – președintă a studiourilor Paramount Pictures. Este prima actriță inclusă pe această listă încă de acum zece ani.
● pentru rolul din „Pretty Woman" care a înălțat-o pe culmile gloriei a primit modesta sumă de 300000 de dolari, deși filmul a înregistrat încasări de 179 milioane de dolari, situându-se pe lista recordurilor din acest punct de vedere.
● deținătoarea unui Oscar pentru cea mai bună actriță într-un rol principal („Erin Brockovich" – 2001).
● este imaginea femeii libere, fără prejudecăți. În filmul lui Steven Soderbergh, „Full Frontal" (continuarea de la „Sex, minciuni și video") va apărea pentru prima oară complet goală.

Tom Cruise

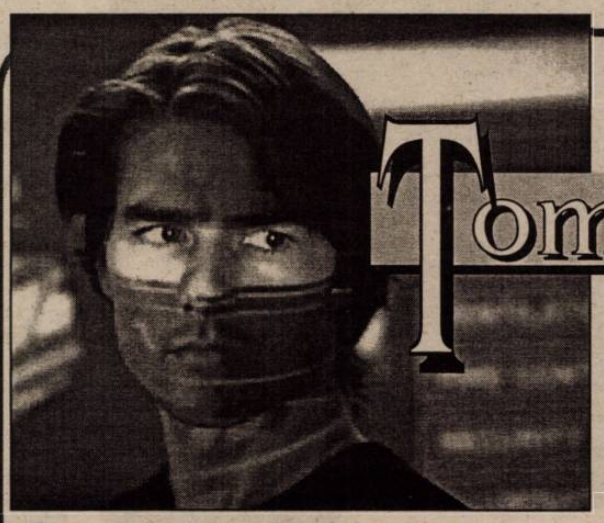

● unul dintre cei mai bine plătiți actori de la Hollywood: în general, încasează 20 milioane de dolari pentru un rol, plus 20% din profitul fiecărui film.
● pasionat de mașini de lux și de curse; are „o piesă de suflet", un Chevrolet pe care îl consideră „parte din imaginea sa".
● unul dintre cei mai bogați actori: deține patru avioane, este proprietar al mai multor vile de lux, are o armată de angajați „specializați" în a-i îndeplini orice dorință, la orice oră din zi sau din noapte.
● în copilărie visa să devină preot.
● producător (are propria sa casă de producție), foarte tipicar, mergând pe ideea: „fiecare scenă din film trebuie înregistrată de cel puțin zece ori".

Madonna

○ persoană nonconformistă, extravagantă, controversată, foarte atentă la imaginea proprie pe care o folosește ca armă a succesului, metamorfozând-o continuu.
○ lipsită de talent actoricesc deosebit, cariera de actriță se bazează pe celebritatea numelui său din domeniul muzicii.
○ nepretențioasă la onorariu când e vorba de a juca într-un film; pentru rolul din „A Certain Sacrifice" a acceptat suma de 100 de dolari, recordul în privința salariului ca actriță fiind de 2,5 milioane de dolari pentru prestația din „Body of Evidence".
○ pentru rolul din „Evita" a încasat 1,5 milioane de dolari, deși, potrivit propriilor declarații, ar fi jucat și pe gratis.
○ una dintre cele mai bogate vedete din lumea show-biz-ului; își permite să cheltuiască dintr-un foc, la o ieșire la cumpărături cotidiene suma de 20000 de dolari.
○ are propria casă de discuri și trei reședințe de lux.

Kim Basinger

● fost model Playboy, convertit în actriță; aflată mulți ani la rând în topul de vârf al celor mai frumoase femei din lume.
● suficient de bogată la un moment dat încât să-și permită să cumpere orășelul natal Braselton din Georgia, dar și în pragul falimentului după ce a rupt contractul pentru filmul „Boxing Helena", neacceptând să se dezbrace atât cât îi cereau producătorii și nici să interpreteze scene prea fierbinți. Tribunalul a obligat-o la plata sumei de 8,1 milioane de dolari, drept despăgubire pentru daunele aduse producătorilor filmului. A fost nevoită să vândă orășelul.
● deținătoarea unui Oscar pentru rolul din „L.A. Confidential", dar în general neconvingătoare în privința forței talentului ei actoricesc.
● înfocată apărătoare a drepturilor animalelor și vegetariană convinsă.

CARTE DE VIZITĂ

George Clooney

pluteşte pe valurile succesului

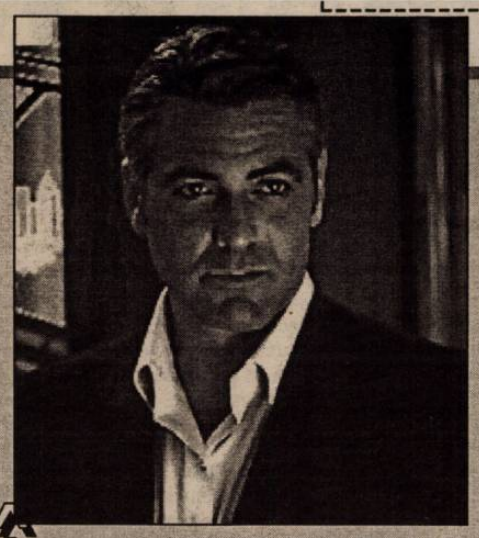

Chiar dacă nu se află printre cei mai bine plătiți actori de la Hollywood, George Clooney este fără doar și poate unul dintre numele de mare succes la public. Cu un fizic atrăgător și o aură carismatică, a reușit să-și facă milioane de fani în întreaga lume. Simțul umorului și aerul frivol îi completează deopotrivă farmecul. Viciile în doze acceptabile și nebunia... artistică de care se lasă impregnat îl fac mai uman, lipsit de morga multor celebrități, ceea ce este din nou în avantajul lui: e nestatornic în relațiile sentimentale, celibatar convins, petrecăreț inepuizabil, cunoscător al gustului drogurilor, dotat cu un puternic simț al prieteniei și recunoștinței, pasionat de supermotociclete, conștient că nici măcar celebritatea nu e veșnică...

În prezent locuiește în Los Angeles, într-o proprietate de aproape trei hectare, câștigă în medie 10 milioane de dolari pentru un rol, are casa lui de producție cinematografică și un animal de companie mai puțin obișnuit, purcelul Max care doarme cu el în dormitor. Provenind dintr-o familie deloc străină de lumea show-biz-ului – mătușa sa, Rosemary Clooney era cântăreață faimoasă iar unchiul său, Jose Ferrer, actor și regizor – George a visat de mic să ajungă vedetă la Hollywood. Dar norocul nu i-a surâs prea devreme. La 20 de ani a crezut că ușile cetății s-au deschis și pentru el, când i s-a oferit un rolișor într-o superproducție – „Grizzly" – care însă, din lipsă de fonduri, nu a mai fost finalizată. Ghinionul l-a însoțit mai bine de 12 ani: a lucrat la 13 producții de televiziune care nu au fost niciodată difuzate pe vreun post și la alte opt seriale care nu s-au bucurat de audiență. Pe vremea aceea locuia într-o debara a unui prieten, dar era fericit că se află în inima „mașinii de iluzii" de la Hollywood și că poate să-și antreneze capacitatea de a-și asuma riscul de a pierde sau de a câștiga. Abia în 1994, pe când avea deja 33 de ani, a reușit să convingă producătorii că rolul doctorului Ross din serialul „Spitalul de urgență" e scris ca pentru el. De data aceasta s-a întâmplat ca serialul să fie un mare succes mondial și totodată să-l impună pe Clooney ca actor demn de luat în seamă și pentru producțiile destinate marelui ecran. Aproape peste noapte a scăpat de sărăcie, așa că s-a mutat din debara într-o casă „adevărată" și tot atunci a reușit să-și cumpere o firmă de producție cinematografică pe care a botezat-o „Casa De Clooney".

Ca mai toți actorii care se fac remarcați prin intermediul unui rol dintr-un serial de televiziune de mare succes, drumul spre marele ecran poate deveni foarte aspru: lumea te asociază automat cu personajul cu care te-ai identificat multă vreme. Filma de exemplu la studiourile Warner pentru „Regii deșertului" și confrații actori nu-l cunoșteau în timp ce publicul nu era pregătit să-l accepte pe dr. Ross în altă ipostază. Succesul de box-office a venit abia cu „Furtună perfectă", când Clooney a fost acceptat de regizorul Wolfgang Peterson în rol, abia după ce Mel Gibson și apoi Nicholas Cage l-au refuzat. Dar asta a fost a doua șansă mare a lui Clooney pentru că succesul filmului i-a schimbat în mod real statul de la Hollywood, transformându-l într-o vedetă „completă".

„Ocean's Eleven" – un policier de lux

„Ocean's Eleven" este cel mai nou film lansat pe ecrane în care George Clooney deține capul de afiș. Alături de el figurează nume cel puțin la fel de celebre: Matt Damon, Brad Pitt, Andy Garcia, Julia Roberts... Regia este semnată de Steven Soderbergh care dovedește că și în acest gen – policier -, nou pentru el, este la fel de talentat și original. Iar scenariul, bazat pe o intrigă abil construită, cu accente de umor și maliţiozitate care fac casă bună cu gustul regizorului și structura interioară a lui Clooney, asigură filmului ingredientele necesare producțiilor cu succes la public, fiind înainte de toate foarte amuzant.

Danny Ocean, personajul interpretat de George Clooney este un incorigibil. Abia ieșit din închisoare, se gândește la o recidivă și țese un plan nebunesc – să devalizeze trei dintre cele mai mari cazinouri din Las Vegas, ale căror „comori" se află depuse într-o cameră comună, extrem de bine securizată. Afacerea nu se preconizează a fi ușoară, Ocean are nevoie de o echipă de șoc, formată din specialiști de înaltă clasă în spargerea sistemelor de alarmă. Așa că, pentru a duce la bun sfârșit această lovitură a secolului, cheamă alături de el vreo 11 specialiști, maestrul fiind un anume Rusty Ryan. Mobilul întregului proiect nu sunt însă banii, ci răzbunarea: Danny Ocean vrea să-i dea o lecție de neuitat proprietarului cazinourilor, lui Terry Benedict, magnat local și totodată iubitul fostei lui soții...

Pagină realizată de AURORA POPESCU

ALERGIILE la timpul prezent

Despre alergii se vorbeşte mai mult primăvara. În bună parte cu motivaţie, deoarece acum înfloresc pomii, polenul se află în atmosferă în cantitate mult mai mare decât de obicei, el fiind unul dintre alergenii cei mai răspândiţi în zona ţării noastre. Dar nu trebuie uitat că şi praful, mucegaiurile, părul şi saliva unor animale de casă (pisici, câini) pot produce aceleaşi efecte nedorite, cu eventuale complicaţii specifice ulterioare. De altfel, nici reacţia spontană la alergeni, trecătoare relativ rapid şi fără suferinţe deosebite, nu trebuie considerată minoră. Să amintim doar principalele boli alergice: rinita alergică, astmul bronşic, dermatitele – precum şi câteva statistici, care ne vor oferi o imagine deloc liniştitoare.

Boala lucrează „preferenţial"

Alergiile nu ţin cont de vârsta subiectului, dar ele afectează doar anumite persoane, element încă neelucidat de cercetători. Totuşi, s-a constatat că există o probabilitate considerabilă (75-80%) de transmitere a acesteia, de la ambii părinţi la copii şi mai redusă (25%), dacă numai un părinte este alergic. Trebuie precizat că forme de alergii – să spunem – „artificiale" se manifestă la consumarea anumitor alimente (de exemplu, mezeluri, pate, maioneză etc.) sau la anumite medicamente folosite în tratarea altor boli. În ce priveşte frecvenţa mai ridicată în rândul copiilor, aceasta se explică prin faptul că, la vârstele mici, sistemul imunitar este încă incomplet dezvoltat, ceea ce face organismul mai receptiv la manifestările alergice. Indiferent de vârstă, bolnavul poate să nu conştientizeze starea sa patologică, dar simptomele adverse impun prezentarea la medic şi luarea de măsuri „pe loc", deoarece cazurile cele mai grave se pot sfârşi chiar cu moartea persoanei alergice.

Starea alergică se confundă uneori – în lipsa unui consult de specialitate – cu o „simplă răceală", deşi există câteva simptome ce le diferenţiază. Dacă răceala apare de obicei iarna, presupunând febră, dureri în gât, eventuala contaminare a celor din jur, de-a lungul a cel puţin o săptămână, alergia nu este contagioasă, nu produce febră, simptomele (strănutul, pruritul nazal şi ocular, secreţii apoase) dispar după înlăturarea alergenului. Asemenea manifestări reprezintă răspunsul organismului la contactul cu „intruşii" menţionaţi mai sus, prin eliberarea de histamină şi leucotriene, în sânge, în scopul controlării unor funcţii ale vaselor de sânge, membranelor şi glandelor. De aceea, apar senzaţia de nas înfundat, creşterea producţiei de mucus la nivelul glandelor, apariţia mâncărimilor ş.a.

Alergenii se află pretutindeni!

Cea mai frecventă formă de alergie este cea la polen, tocmai pentru că circulaţia naturală a acestuia nu poate fi controlată. Apare astfel rinita alergică, dar printre cauzele ei se numără şi praful ori curenţii de aer purtători ai acarienilor, ai unor microspori de ciuperci, ai unor reziduuri animale. În acelaşi timp, fânul proaspăt cosit şi lucerna pot, de asemenea, să producă alergii (se cunoaşte, de altfel, aşa-numitul „guturai de fân"), ca şi simplul consum al unor legume şi fructe crude. Un factor favorizant al reacţiilor alergice, din păcate inadmisibil de des întâlnit, chiar şi acolo unde regulile de conduită civilizată nu-l acceptă, este fumul de ţigară, un iritant puternic, căruia îi cad victime în special copiii.

O altă reacţie semnificativă la alergeni se manifestă la nivelul pielii, prin eczeme, edeme, urticarii (dermatoze localizate de regulă exterior, pe ceafă, în regiunea genitală şi cea anală etc.), dar şi pe organe interne (faringe), în cazuri deosebite. Trebuie atenţionate în mod deosebit persoanele care deţin animale de casă, în special prin prisma contactului fizic al acestora cu copiii, cărora le pot transmite, între altele, şi alergii, prin păr, salivă, urină. Pe de altă parte, spaţiile închise, neaerisite, expuse igrasiei şi umezelii permanente a aerului (băi, subsoluri, pivniţe, bucătării, cămări, dar uneori şi dormitoare), reprezintă medii optime de dezvoltare a microsporilor, generatori de alergii în orice sezon.

Profilaxie şi tratament

Împotriva unor asemenea afecţiuni, există metode profilactice eficiente, ca şi tratamente alopate ori ţinând de medicina complementară. Pentru preîntâmpinarea reacţiilor alergice, trebuie ţinut cont şi de perioada anului, căci primăvara şi vara riscul efectului advers la polen este foarte mare. Aşadar, alergicii e bine să evite prezenţa în spaţiile deschise, unde există concentraţie mare de polen (primăvara şi vara, dimineaţa, în absenţa precipitaţiilor, pe curenţi de aer intens), să facă duşuri şi în special să-şi spele părul mai des decât în mod obişnuit; aşternuturile şi hainele trebuie acoperite cu ţesături dese, spălate săptămânal, iar covoarele groase şi carpetele să nu fie ţinute în dormitor; să evite folosirea draperiilor şi a obiectelor care reţin praful; să nu crească în casă animale de companie. Copilul alergic e bine să practice mişcarea, cât mai multe jocuri, iar în ce priveşte medicaţia, să nu i se administreze antihistaminice sedative, pentru că acestea transmit o stare de somnolenţă, de inactivitate, nepropice învăţăturii şi atât de necesarei activităţi fizice.

Alimentaţia este şi ea foarte importantă, în această afecţiune. Terapeutul Valeriu Popa indică, în primul rând, consumarea cerealelor (orez, grâu încolţit, orz, ovăz), a porumbului, a uleiului, sunt recomandate legumele verzi fierte, usturoiul, condimente (ghimbir, piper, ardei iute), strugurii, ceaiul şi alte băuturi fierbinţi. Acelaşi faimos terapeut interzicea să se consume carne, peşte şi ouă, lactate (smântână, iaurt, brânză), fasole, ceapă, ciuperci, alimente fermentate, citrice, fructe coapte, îngheţată, cafea, oţet, apă rece. În ce priveşte tratamentele propriu-zise, alopate ori pe bază de ceaiuri, infuzii, unguente ş.a.m.d., medicul specialist şi terapeutul trebuie să aibă de spus principalul cuvânt.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

STELIAN FULGA - terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiţie obligatorie în vindecarea oricăror afecţiuni.»

- După 4 ani petrecuţi între călugării-terapeuţi din Tibet, Stelian Fulga a obţinut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci şi cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate căra în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină".*
- Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obţinut din seminţe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor) şi ulei de seminţe de in (regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăţă de toxine, dispar problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia.*
- *Boli vindecate:* stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecţiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.
- Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienţilor o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugaţi să comunice şi *grupa sangvină a bolnavului.*
- *Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, Şos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea staţiei de metrou Piaţa Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienţii vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include şi cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.*

OLIGOELEMENTELE în organismul uman

Corpul omului reprezintă un fel de „conglomerat", din punct de vedere chimic, cu o compoziţie foarte interesată sub aspectul proporţiei elementelor şi al importanţei acestora. Astfel, bioelementele (sau elementele plastice, de constituţie, cum mai sunt denumite), doar patru la număr, deţin 96,63% din procentul total, în următoarea succesiune: oxigen – 62,81%, carbon – 19,37%, hidrogen – 9,31%, azot – 5,14%. Aşadar, nu mai puţin decât 77,26%, adică peste trei sferturi din corpul nostru înseamnă gaze, din punct de vedere chimic! Totuşi, statistica ia în calcul elementele respective separate unele de altele, în realitate ele aflându-se în combinaţii complexe.

Dintre celelalte elemente, majoritatea – peste 20 – reprezintă cantităţi infime, însă indispensabile unei vieţi normale. Datorită acestei importanţe covârşitoare, în anii din urmă se vorbeşte tot mai mult despre *oligoelemente,* constituenţi, în stare de urme, ai corpurilor fiinţelor vii. Ele au rol de *catalizatori* ai proceselor chimice desfăşurate permanent în organism, ceea ce înseamnă că prezenţei lor „infinitezimale", în anumite zone ale corpului, îi datorăm viaţa noastră şi a tot ce este însufleţit. De aceea, aşa cum vom vedea, carenţa sau excesul de oligoelemente cauzează grave probleme de sănătate. Pentru că ele nu se află fixate în anumite structuri date, ci se elimină zilnic, prin sudoare, urină, fecale şi prin alte secreţii externe, motiv pentru care trebuie încă locuite pe singura cale ce ne stă la dispoziţie în stadiul evolutiv actual: alimentaţia.

Principalele oligoelemente din organismul uman sunt calciul, fosforul, fierul, magneziul, iodul, fluorul, cuprul, zincul, pe lunga lor listă figurând, spre exemplu, şi aluminiul, plumbul, nichelul, cobaltul, siliciul, molibdenul, aurul etc. E bine să amintim şi că, până nu de mult, prezenţa

în alimente a unor asemenea elemente era considerată dăunătoare organismului, motiv ce a determinat stabilirea unor tehnologii de înlăturare a lor. Astfel au apărut produsele rafinate (unele, chiar de mai multe ori), cum sunt majoritatea uleiurilor, zahărul, diverse tipuri de făină „superioară", băuturi alcoolice şi nealcoolice ş.a.m.d. O dată cu redescoperirea rolului vital al oligoelementelor, alte tehnologii – cel puţin la fel de costisitoare ca şi cele pentru rafinare – vin să aducă pe piaţă noi produse alimentare, mai apropiate de produsul natural care include prin însăşi compoziţia lui elemente absolut necesare nouă. E un fel de tentativă de a repara unele erori anterioare, deşi acestea se perpetuează, din considerente strict economice. Acelaşi fenomen a impulsionat puternic şi o anume latură a farmacologiei, care produce diverse medicamente bogate în oligoelemente. Totuşi, probabil că nu e deloc un paradox şi că încă se face prea puţin în această direcţie, acţionându-se mai mult în scop comercial, câtă vreme starea de sănătate a populaţiei se află în continuă deteriorare, iar fenomenul (global!) îmbătrânirii omenirii a atins cote alarmante, cu prognoze deloc optimiste, după cum reiese din ultimele cercetări şi sondaje efectuate pe plan medical. Pentru a ne da seama de adevărul acestor informaţii, este suficient să observăm ascensiunea bolilor generate de carenţe în diverse elemente dintre cele amintite mai sus: numai decesele cauzate de maladiile degenerative ale sistemului cardiovascular reprezintă circa jumătate din cele pe motiv de boală. Or, în aceste afecţiuni, alimentaţia este implicată direct.

Vom încerca, în numerele viitoare, să vă prezentăm succesiv principalele (dacă se poate face o ierarhizare) oligoelemente, cu informaţii referitoare la rolul lor în organismul uman, care sunt efectele deficitului şi ale surplusului şi unde se găsesc ele, în alimentele de fiecare zi.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PUS PE CEARTĂ

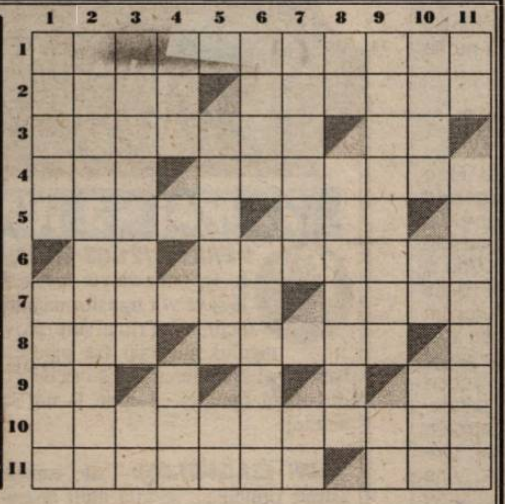

ORIZONTAL: 1) Pus pe ceartă. 2) Trufie (motiv de ceartă) – Unde-şi bagă coada... numai certuri şi scandaluri. 3) Pus pe ceartă – Loc gol! 4) Câine rău – Mai mult decât certat. 5) Rea de gură – Stradă franţuzească. 6) Final indecent! – Scoşi din gâlceavă. 7) Omul, de pildă – Prima lună la evrei. 8) Puşi pe ceartă – Ipostază care poate isca ceartă. 9) Jignitoare în felul ei! – A supăra în fond! 10) Aflat în ceartă. 11) Provoacă certuri – Prilej de ceartă.

VERTICAL: 1) Ceartă – Teamă şi de ceartă (pl.). 2) Stârneşte certuri. 3) Invocarea unor păreri sau teorii în sprijinul unor afirmaţii, fapt care ar putea isca certuri (pl.) – E o josnicie la mijloc! 4) Dromader – Amărăciune. 5) A închina – Laici! 6) Medic evreu – S-a certat cu Papa odinioară. 7) Margine – Punct! 8) Iritat la culme! – Pus pe ceartă. 9) Ceartă – Unu şi unu! 10) Cere în plus – Certaţi în cele din urmă! – Solicitat în cearta femeilor. 11) Luat la mijloc! – Certăreaţă ordinară.

DICŢIONAR: RUE, AVIV, NAR, ASAF.

Gheorghe Nistoroaia
Bucureşti

SOLUŢIA CAREULUI (*Pus pe ceartă*): SCANDALAGIU - FALA - SATANA - ALERTAT - LC - DOG - OFUSCAT - AMARA - RUE - R - NT - SCAPATI - FIINTA - AVIV - RAI - ALURA - I - IT - O - V - A - PA - CONFLICTUAL - IRITANT - URA.

Verificaţi-vă cunoştinţele

VENEŢIA

1. Unde este situat, celebrul oraş italian?
2. Care este principalul canal care străbate Veneţia?
3. Cum se numea, între secolul al VIII-lea şi 1797, conducătorul politic al Veneţiei, ales pe viaţă?
4. Ce pictor şi gravor din secolul al XVIII-lea a devenit celebru prin peisajele-vederi reprezentând diferite oraşe, dar mai ales oraşul său natal, Veneţia?
5. Cine a compus muzica operetei „Gondolierii"?
6. În ce film, din 1979, doi adolescenţi care abia au trecut pragul copilăriei îşi trăiesc prima şi nevinovata lor iubire, fugind la Veneţia, ca să se sărute sub Puntea Suspinelor pentru ca dragostea lor să dureze veşnic?
7. Cine a scris drama „Act veneţian"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Capra este o rumegătoare care face parte din familia cavicornelor. 2) Capra de stâncă trăieşte în Alpi şi este considerată monument al naturii. 3) Staţiunea turistică „Poiana Ţapului" se află la poalele munţilor Bucegi. 4) Cuvântul „tragedie" provine de la grecescul „tragos" însemnând „ţap" sau, mai exact de la „tragodia" însemnând „cântecul ţapului". În timpul serbărilor dionisiace textul era rostit fie de un cor al cărui colectiv purta măşti de ţap, fie era cântat în jurul ţapului jertfit zeilor. Oricum, la aceste serbări exista întotdeauna cel puţin un actor îmbrăcat în ţap. 5) Rolul caprei în filmul „Mama" a fost interpretat de actriţa sovietică Ludmila Gurcenko. 6) Muzica operei „Povestea ţapului" aparţine compozitorului român Max Eisikovits (1908-1983). 7) Tabloul „Monogram", înfăţişând un ţap, aparţine pictorului american Robert Rauschenberg.*

Poşta cititorilor La întrebările din 25 aprilie cu tema „Călăreţi", am primit răspunsuri de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas - Piatra Neamţ; Toma-Dan Creţu - Bucureşti,* care ne-a amuzat cu umorul domniei sale, şi *Mihai Waspusch - Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *prof. Marin Ştefan - Şimleul Silvanei.*

– 5 răspunsuri corecte: *Angela Toma - Bucureşti.*

– 4 răspunsuri corecte: *Dan Victor Munţeanu - Galaţi.*

Aşteptăm scrisorile dumneavoastră dorindu-vă în continuare succes. *(I. Stoica)*

ŞAH

(VAN EHLERT-BOHL, 1901)

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE: 1... Cg4 2. Ig4 (dacă 2. Nf4 Dc5 3. Rh1 Ng3+ -) 2... Dh2! 3. Rh2 Nf2 4. Nh6 Th6 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Aveţi o căsuţă cu grădină la care nu puteţi să ajungeţi decât în week-end? Programul cotidian vă este atât de încărcat încât nici mica „grădină" din balcon, din faţa blocului sau din curtea de lângă casă nu poate beneficia de îngrijiri „la carte" deşi vă doriţi puţină verdeaţă şi flori colorate în preajmă? Există o soluţie: să alegeţi plante mai puţin pretenţioase faţă de condiţiile în care se dezvoltă, rezistente, care formează tufe compacte, pline de flori. Sunt soiuri rustice, tradiţionale.

CÂRCIUMĂREASA Este o specie căreia îi place lumina şi căldura. Fără să pretindă lucrări deosebite de îngrijire, înfloreşte abundent toată vara şi toamna până la căderea primelor brume pe care, ce-i drept, nu le suportă. Se pot obţine din seminţe care se seamănă la sfârşitul lui aprilie sau începutul lunii mai. Seminţele răsar repede, adică în 5-6 zile. Rărirea plantelor se face la distanţa de aproximativ 20 cm. Cârciumăresele sunt plante de talii foarte diferite, de la 10-15 cm până la 80-100 cm, cu flori simple sau involte. Pentru balcoane se folosesc soiurile de talie mai mică (20-40 cm), cu flori bicolore - centrul este roşcat iar conturul galben.

CRĂIŢA Soiurile de crăiţe cu înălţime mică sunt foarte potrivite pentru balcoane, dar şi pentru grădinile mai puţin îngrijite, pentru că au pretenţii extrem de reduse faţă de condiţiile de mediu. Florile pot fi galbene, portocalii sau roşii şi au durată mare de menţinere pe plantă. Înfloresc neîntrerupt din iunie până toamna târziu şi se cultivă fie prin însămânţare direct pe locul definitiv, fie prin răsaduri.

CREASTA COCOŞULUI Impresionează prin inflorescenţa fastuoasă, în formă de piramidă, formată dintr-un fel de spice colorate în roz, roşu, galben, vişiniu sau portocaliu. Este o plantă care iubeşte căldura, aşa că înfloreşte frumos dacă i se oferă un loc însorit. Este lacomă şi de apă, ca să nu „plângă" de sete ar trebui udată abundent, măcar la două zile, dar rezistă şi în condiţii mai vitrege din acest punct de vedere.

SALVIA ne este cunoscută în special din decorul parcurilor, dar poate creşte şi în balcon. Este o plantă robustă, cu flori abundente, colorate în roşu aprins. Înfloreşte continuu din iunie până la căderea brumei. În mai, în locul definitiv se plantează de obicei răsaduri, pentru că semănatul se face în martie-aprilie în lădiţe, într-un pământ nisipos. Seminţele germinează bine la temperatura de 16-18 grade C, după circa două săptămâni. Nu suportă excesul de apă, care produce îngălbenirea şi căderea frunzelor, aşa că e o plantă foarte potrivită pentru grădinile caselor nelocuite permanent. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„NEDUMERIRI"

CONDUCĂTOR AUTO / IRASCIBILĂ		MAGAZII PE ŞANTIER / A CERE MÂNA		PLANTĂ TÂNĂRĂ / PARADIS		ÎN LĂDIŢĂ! / BUCATĂ DE SĂPUN		NEDUMERIT, APRIG / DATE ÎN CLOCOT!		VIAŢĂ DE PANDURI / PĂSĂRE DE VÂNTOARE
GRĂDINĂ LA LOCAL / SOMN UŞOR							UN FEL DE A BATE / PREOŢI CATOLICI			
								PERETE / FUNCŢIA DE PROCUROR		
MITITEL... DIN CARNE / BIO!				MAŞINA DE POLIŢIE / ARE NASUL MIC					CAP DE MUFLON! / MELODIA... NEBUNILOR	
		DIN PICĂ! / STUDIAT LA ZOOLOGIE				TRATAT POLITIC / JAVRE				TREI ÎN TRIBUNĂ!
NU / POTRIVIRE TEMPORARĂ				ÎN MAPĂ! / CA O CĂCIULIŢĂ			A SE AMEŢI CU STICLA / CUI BONT			
ELEMENTE DE LEGĂTURĂ / ACTORI MUŢI							TURCUL DIN MANGALIA! / FIR			JOARDĂ, NUIA
				A PUNE PAIE PE FOC / ÎN HUSĂ!					BUNI LA BINGO!	
SASTISIŢI / VOLUM CU HĂRŢI						TAŞCA ARCAŞULUI				
					PRECEDE LĂTRATUL					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „LABIRINT". *Orizontal:* I - B - T - I - V - A - IMPRIETENIRE - PIATRA - ONOR - DARNICII - ALI - IAC - IATA - AS - CATAR - TAPA - I - A - IRAN - RACAR - LV - DRUGI - ACE - IGIENA - STI - ZARE - TINTI - G - TARGA - OASTE - FASIE - MENTOR.

Test

La prima vedere, cele două desene par identice. Examinându-le cu atenţie veţi putea găsi opt mici diferenţe grafice. Care ar fi ele? *(Gh.R.)*

SOLUŢIA: *1) Mânecuţa cămăşii. 2) Lungimea mânerului de la ciocan. 3) Partea superioară a tăbureiului. 4) Ochiul stâng al statuii. 5) Bara în partea stângă. 6) Tăietura din partea inferioară a blocului de mamură. 7) Degetul cel mare al statuii. 8) Obrazul statuii.*

UmOr

– Ce-i cu dumneata, eşti orb? întreabă un pieton lovit de o maşină.
– Cum, adică, orb? Nu vezi că te-am nimerit?

– Se poate fuma în autobuz?
– Nu!
– Şi mucurile de jos de unde sunt?
– De la cei care nu au întrebat.

– Cu numai 100 de dolari puteţi salva de la moarte o persoană nevinovată!
– Dumneata eşti persoana?
– Nu eu! Dumneavoastră!

– Ce e ăsta? Tablou? Cum poţi cere atâţia bani pe mizeria asta? Eşti nebun?
– Nebun o să fie ăla de-o să dea banii!

– Ionescule, întreabă învăţătorul, de ce n-ai venit ieri la şcoală?
– Să vedeţi, domnule, sora mea a avut cununia civilă!
– Bine, te iert, dar să nu se mai întâmple.

Dinamo, un punct şi un pas

Cu trei etape înainte de finalul din acest an al diviziei A de fotbal, Dinamo a terminat la egalitate derby-ul din Ghencea cu Steaua, a câştigat un punct şi a făcut în urma acestui rezultat un pas spre câştigarea titlului naţional. Deşi e pe locul 2 în clasament, la un punct în urma lui Naţional, specialiştii cred, având în vedere programul lui Dinamo în ultimele 3 etape – două meciuri acasă şi unul în deplasare – că Dinamo n-are cum să piardă titlul. Partida cu Steaua a fost frumoasă, cu 4 goluri, două cartonaşe roşii, câte unul pentru fiecare echipă, dar şi cu multe greşeli de arbitraj, ceea ce a scos din sărite ambele echipe. Alexandru Sassu, din conducerea Stelei spunea după meci că arbitrul care a fluierat în Ghencea n-ar trebui să aibă viitor, el are numai trecut şi asta pentru că a fluierat în favoarea lui Dinamo. Pe de altă parte, dinamoviştii au fost bucuroşi, şi asta s-a văzut la sfârşitul partidei, nevoie mare pentru punctul câştigat în faţa Stelei, arătând că se aşteptau la o înfrângere, asta cu atât mai mult cu cât echipa lui Piţurcă se afla pe creasta valului. Steaua s-ar putea să nu prindă un loc în cupele europene, dar starea ei nu e mai grea decât cea a Rapidului.

SPORT FLASH

Totul pentru Sportul!

Ne-am săturat de câte comentarii s-au iscat după partida Ceahlăul-Dinamo din urmă cu vreo zece etape. S-au dat atunci şi sancţiuni, s-au retras de către minister, lucrurile au intrat în umbră şi apoi într-o uitare somnoroasă. Culmea e că s-a discutat atât de mult de blaturi în fotbalul românesc de atunci încât cu cât se vorbea mai mult, cu atât unele blaturi mergeau înainte. Uitaţi-vă la Sportul Studenţesc care cu siguranţă că nu va retrograda şi spuneam acum vreo două săptămâni că asta numai din cauze pe care doar preşedintele FRF, Mircea Sandu, fost sportstudenţesc, le ştie. Acum, o altă partidă-minune: cea cu Naţionalul de pe terenul din Cotroceni. „Studenţii", cu gustul retrogradării în gură, au jucat cu lidera clasamentului, care are şanse mari să câştige campionatul dacă în ultimele 3 etape nu mai pierde nici o partidă. Şi, totuşi, stupoare! Sportul face egal, 1-1 cu Naţional! Să fim serioşi! E ca şi cum mâine UMT ar câştiga în Ştefan cel Mare! Înţelegem că Sportul va atinge baremul celor 30 de puncte pentru baraj şi prietenii ştiu de ce. Culmea e că Naţionalul, dacă „reuşea" să câştige partida cu Sportul, ar fi avut 3 puncte înainte de Dinamo şi ar fi putut spune că este aproape campioană. Eu cred că ea încă poate deveni, având în vedere că are, totuşi, 3 puncte în clasamentul adevărului înaintea lui Dinamo. Asta dacă nu se întâmplă ceva între timp...

Rapid pe podium?

Rapid s-a descotorosit de Hizo după electroşocul dat de FC Argeş. În locul lui a fost adus Mircea Rednic, un fost bun jucător care, în partida din etapa 27, a reuşit trei victorii. Una a fost că a câştigat partida de la Ploieşti cu Petrolul, 2-0, l-a readus din surghiun pe Stelea şi Stelea a făcut cea mai bună partidă a lui şi a introdus, de pe banca de rezerve, ca titular, pe Robert Niţă, care a înscris golul de desprindere. În atari condiţii, se pare că Rapid va câştiga locul 3 înaintea Stelei. Oricum, acum sunt alte probleme. Vine vara, vine Campionatul Mondial şi se discută, nu lipsa noastră la Mondiale, ci câte echipe să fie în Divizia A în sezonul viitor: 12, 16 sau 18. Şi dă-i, şi luptă; şi dă-i, şi luptă! Se pare că vor fi 16. Vorba chinezului: şi ce dacă?

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

27 MAI – 1 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): Două veşti foarte bune vă vor scoate din amorţeală şi vă vor transforma într-un optimist incurabil. Prima ştire provine din domeniul financiar (se pare că veţi primi bani marţi sau miercuri), iar cea de-a doua soseşte din sânul familiei. Atenţie la un Săgetător din anturaj!

TAUR (21.04-21.05): Toate curbele astrale principale se află mult deasupra normalului, fapt care ar trebui să însemne că nici o grijă nu se va abate asupra dv. Dar, având în vedere poziţia Lunii faţă de Soare, sunt posibile mici disensiuni la serviciu.

GEMENI (22.05-21.06): Configuraţia astrală sugerează o ameliorare considerabilă a bugetului, având în vedere poziaţia favorabilă pe care o are Mercur faţă de Soare. Afacerile ar trebui să vă meargă din plin, iar iniţiativele dv. ar trebui să fie bine primite de parteneri.

RAC (22.06-22.07): Deşi la începutul săptămânii sunteţi pândit de un ghinion financiar, curba cu pricina are un maxim promiţător (joi sau vineri), ceea ce înseamnă că s-ar putea să primiţi o sumă consistentă de bani. Din păcate, nu vă veţi putea onora toate datoriile.

LEU (23.07-22.08): Conform cu alura curbei emoţionale, s-ar părea că în această perioadă problemele sentimentale sunt pe primul plan. Ceva scârţâie în viaţa de cuplu şi situaţia poate fi remediată foarte simplu şi fără compromisuri. Nimic nou despre bani, deocamdată.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară are oscilaţii foarte mari, de aceea ar trebui să fiţi foarte prudent atunci când duceţi mâna la buzunar. Pe de altă parte, în mediul profesional pot apărea divergenţe între dv. şi şefi, cu consecinţe nu prea plăcute.

BALANŢA (22.09-22.10): Se pare că în acest interval nimeni nu vă poate intra în voie, nimic nu vă mulţumeşte. Poate că, sub influenţa negativă a lui Uranus, parcurgeţi o pasă pesimistă şi vedeţi lucrurile numai în culori închise. S-ar impune mai multă relaxare şi detaşare.

SCORPION (23.10-21.11): Soarele şi Saturn (planeta geniilor, se spune) alcătuiesc acum o pereche ideală care vă susţine în tot ce întreprindeţi. Una din direcţiile către care vă îndreptaţi atenţia este dragostea cea de toate zilele. Lucrurile decurg excellent, fapt care că întăreşte încrederea în propriile forţe.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cel mai remarcabil aspect al acestei perioade este cel legat de domeniul profesional. Sunteţi dinamic şi creativ, atrăgându-vă admiraţia celor din jur. Este foarte probabil ca prestaţia dv. să aibă consecinţe favorabile în plan material, nu peste mult timp.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două evenimente contradictorii vă aşteaptă în această săptămână. Primul este de natură financiară şi nu are deloc o aromă plăcută (fiind vorba despre un ghinion); dar cel de-al doilea, aparţinând de sfera sentimentală, vă va încânta.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba psihicului şi cea a finanţelor sunt acum cele mai semeţe. Ambele au câte un maxim în a doua jumătate a intervalului. Se pare că va fi o săptămână fastă, mai ales că veţi primi şi o veste bună de departe.

PEŞTI (19.02-20.03): Dacă în primele zile ale acestei perioade se va instala monotonia, începând de miercuri sau joi va fi mare agitaţie în jurul dv. Multe treburi mărunte şi stresante vă vor pune nervii la încercare.

Personalităţile săptămânii: *C.A. Rosetti, Romulus Guga, Onisifor Ghibu, Constantin Silvestri, Dan Iordăchescu;* George Sand (Amandine Lucie Aurore Dupin Dedevant), John Fitzgerald Kennedy, Charles Aznavour, Isadora Duncan, Marilyn Monroe, Clint Eastwood.

Figurine celebre

O firmă a unor fabricanţi de jucării din Connecticut (SUA) s-a specializat în confecţionarea unor păpuşi-manechine reprezentând persoane publice actuale. În stilul specific american de a face bani din orice, „păpuşarii" i-au scos pe piaţă pe „George W.Bush", „Rudolph Giuliani", „Tony Blaire" etc. Nu putea să lipsească din această suită nici figurina „Ossama ben Laden", pe care nu se ştie dacă personalităţile de mai sus îl vor vedea vreodată în carne şi oase, şi nu pe casete. Dar speranţe încă mai există. **(P.I.)**

GOLIAT
batracianul-atlet

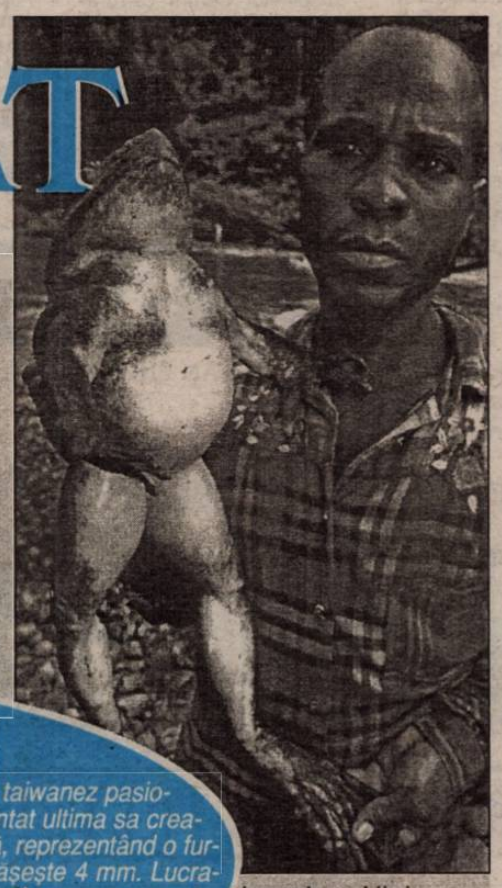

În numărul 40/04 octombrie 2001, al publicaţiei „Magazin", semnalam ravagiile pe care a ajuns să le facă, şi în unele ţări europene, un adevărat terorist al bălţilor, „broasca-taur" *(Rana catesbeiana)* originară din America de Nord. Cu talia de peste 25 cm şi 1 kg greutate, acest neobişnuit terminator, vânat de pescari cu... puşca, părea un gigant al speciei sale. Iată însă că el e de fapt chiar pitic, pe lângă redutabilul Goliat *(Conrama goliath)*, care trăieşte în râurile înconjurate de pădurile ecuatoriale din Camerun. Ei, bine, acest „brotăcel" atinge 82 cm şi peste 3 kg – talie de veritabil atlet, salturile sale putând măsura peste 5 metri. Nu trăieşte în lacuri, ci mediul său optim de viaţă îl oferă torentele reci şi repezi, unde se dovedeşte inofensiv ca un copil, în ciuda taliei impresionante. Hrana sa o reprezintă insectele, crabii şi uneori păsări micî, dar pacifismul" său nu este împărtăşit şi de inamici. Primul dintre aceştia este crocodilul, pe locul doi venind – cum se întâmplă cel mai frecvent în ultimul veac – omul. Vânat pentru carnea sa foarte apreciată, Goliat cel „durduliu ca un bebeluş", cum îi sun localnicii camerunezi, a devenit un mit, care face eforturi absolut fireşti, să supravieţuiască. Dacă va reuşi sau nu, aceasta depinde, încă o dată, de voinţa şi responsabilitatea omului faţă de mediu. *(A.N.P.)*

O furnică de 4 mm

Chen Frong-shean, un taiwanez pasionat de miniaturi, a prezentat ultima sa creaţie – o sculptură în răşină, reprezentând o furnică a cărei talie nu depăşeşte 4 mm. Lucrarea este atât de mică încât pare o scamă dacă e aşezată pe vârful unui creion. Autorului i-au fost necesare 10 zile de muncă pentru a ajunge la acest rezultat... măreţ. (A.P.)

Ospitalitate

Locuitorii din Bangkok sunt renumiţi pentru ospitalitatea lor. Ei ştiu să ofere vizitatorilor nu doar fructe şi dansuri tradiţionale ci şi faimoasele lor buchete de flori. Cu banii obţinuţi din vânzarea acestora speră să contribuie substanţial la înfrumuseţarea oraşului. *(I.S.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- „Ochii" care veghează din Cosmos
- Galapagos – paradisul ucis
- Bacteria care dă dureri de cap
- Femina club
- Hannibal, strategul care a cruţat Roma
- A găsit „MARS ODYSSEY" apă pe Marte?!
- Grădinile palatului Schönbrunn
- Întâmplări adevărate
- Barbie a rămas orfană
- Calciul în organism
- Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

SERIE NOUĂ - 575 • ANUL XLV • 30 MAI 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 22 (2325)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Există două feluri de oameni: cei care fac istoria şi cei care i se supun.*
(Camillo Jose Cela)

■ *Marea întrebare la care nu am fost capabil să răspund este: „Ce vrea femeia?".*
(Freud)

■ *Omul care s-a obişnuit să fie condus, nu-şi mai doreşte să fie liber.*
(Jean-Jacques Rousseau)

Grădinile Palatului Schönbrunn

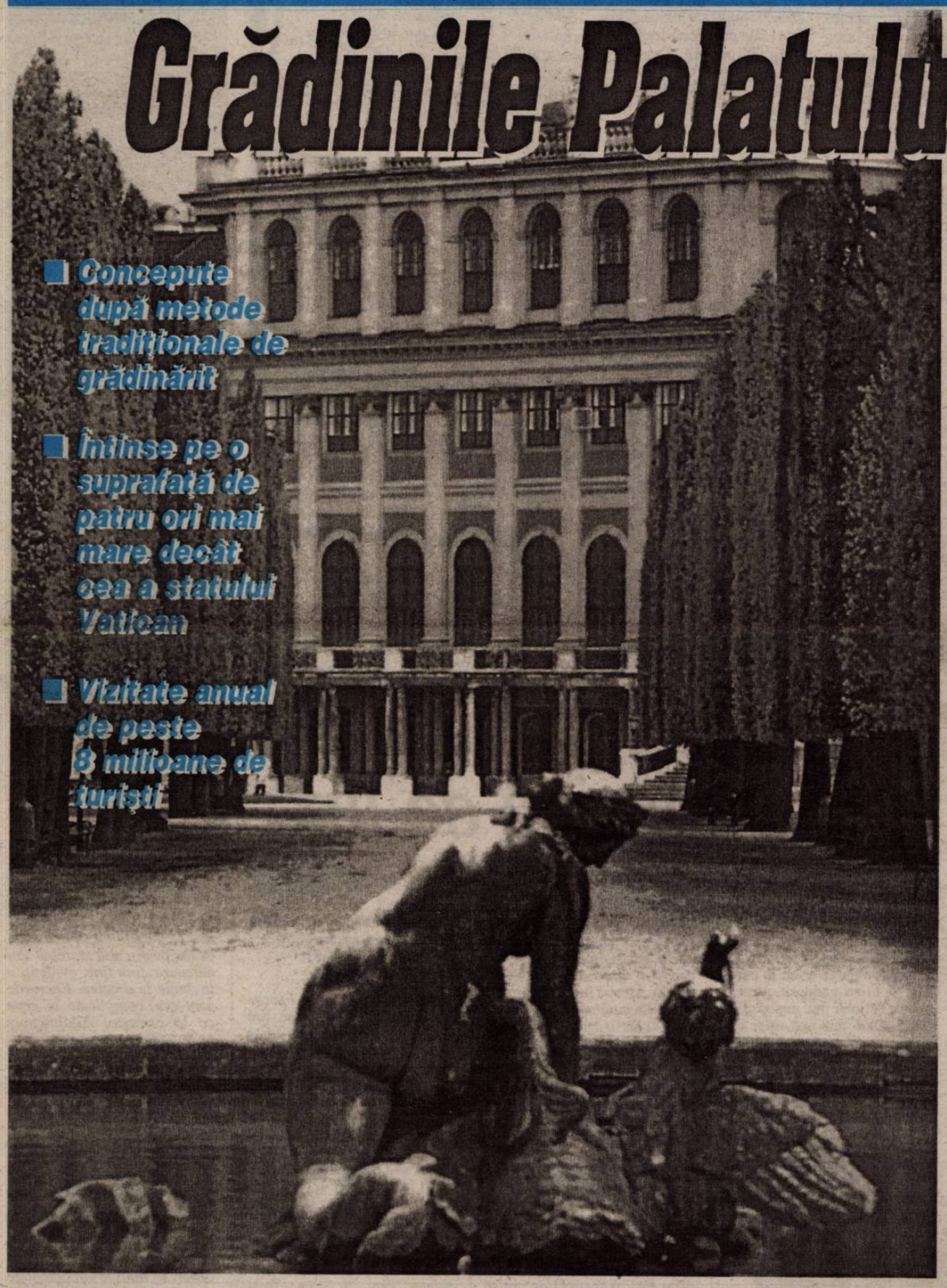

■ *Concepute după metode tradiţionale de grădinărit*

■ *Întinse pe o suprafaţă de patru ori mai mare decât cea a statului Vatican*

■ *Vizitate anual de peste 8 milioane de turişti*

Starea de veghe

GALAPAGOS
Paradisul ucis

Femina club

- *Pentru părinţi*
- *Indiscreţii*

Misterele lumii

SANCTUARUL
din Ribemont

Consultaţii fără plată

BACTERIA
care dă dureri de cap

Terapii complementare

CALCIUL
în organism

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

- *Labirint sentimental*
- *Misterele lumii*
- *Întâmplări adevărate*

TERRA, fotografiată zilnic

Spot-5, ultimul satelit de observaţie a Terrei, aparţinând „filierei franceze", a început să furnizeze, după numai 18 zile de la lansare, primele imagini ale planetei noastre, excepţionale ca precizie. Lansat din Guyana (Kourou), de către Ariane, în noaptea dintre 3 şi 4 mai, Spot-5 este considerat de responsabilii CNES (Centrul Naţional de Studii Spaţiale – din Franţa) „o nouă ofertă optică, fără echivalent în lume, care răspunde cererii din ce în ce mai acute a celor interesaţi de informaţii directe, la ordinea zilei, despre Terra".

Spot-5 „fotografiază" întreaga planetă din 24 în 24 de ore şi transmite pe Internet catalogul clişeelor obţinute, fiind astfel „singurul satelit capabil să furnizeze o multitudine de detalii ale unei singure imagini". De exemplu, numărul arborilor din jurul unei pieţe sau cel al ambarcaţiunilor staţionate într-un port. După cum afirmă preşedintele societăţii Spot Image – care se ocupă cu comercializarea imaginilor furnizate de satelit – peste 50% dintre clienţi sunt reprezentanţi ai armatei, cum ar fi Departamentul American al Apărării. Spot-5 este un satelit de 3 tone şi are o durată de viaţă de 5 ani. *(A.P.)*

Biblioteca Judeţeană

Labirint sentimental

cartea albă

CERURILE OLTULUI

O excepţională carte, un adevărat eveniment cultural este lucrarea semnată de Valeriu Anania intitulată „Cerurile Oltului" care reuneşte în mai bine de 350 de pagini „şcoliile arhimandritului Bartolomeu la o suită de imagini fotografice". În prefaţa semnată de acad. Răzvan Theodorescu, citim aceste cuvinte: „Se vor împlini în curând zece ani (lucrarea a apărut în 1998, *n.m.*) de când vâlceanul Valeriu Anania, devenit, pe atunci, arhimandritul Bartolomeu, poet şi dramaturg, teolog şi călător, scria acest dialog „platonician" despre sacralitatea spaţială a ortodoxiei româneşti. Stăpânitor suveran al unei „teologii a nuanţelor", deschis deopotrivă spre patetismele istoriei, spre adâncurile folclorului şi spre imprevizibilul filologiei, cărturar cu prea puţine asemănări în Biserica noastră după dispariţia lui Dumitru Stăniloaie, arhiepiscopul de astăzi al Clujului ne face părtaşi la treptata, pasionanta sa descoperire a „cerurilor" din părţile Olteniei natale. A unor „ceruri", se înţelege, în sensul spiritual de taină dumnezeiască stăpânind lumea, acelaşi pe care îl dădea maica de la schitul Jghiaburi celor „trei pogoane de cer" ce-i erau singura avere, acelaşi pe care îl dădeau şi vechii bizantini „cerului cerurilor", cel ce se deschidea şi se închidea, în acelaşi timp, deasupra euharistiei, în locul pe care, obişnuit, îl denumim altar". Răsfoind cartea ai privilegiul efectiv de a descoperi pagini absolut excepţionale de dialog (chiar dacă imaginat) ortodox, precum aceea în care ni se descrie metafora capului păstrat al Viteazului unit cu trupul păstrat al Brâncoveanului, într-o aceeaşi fiinţă, paradigmă a mucenicie românesti. Sunt apoi fotografiile realizate de Victor Bortaş, imagini ale unor ctitorii splendide în unicitatea lor." Ctitoriile Vâlcei şi Argeşului, ale Gorjului, Doljului şi Mehedinţilor – aceste plaiuri subcarpatice ale existenţei voievodale româneşti, ale monahismului ascetic şi chinovial, ale libertăţilor ţărăneşti întruchipate în lăcaşurile satelor din care s-a născut o parte a spiritului României moderne", cum spune criticul de artă, acestea sunt, de altfel, tocmai obiectul „dialogului" Anania şi arhimandritul Bartolomeu. Şi iatăşi cuvintele lui Gherasim, Episcopul Râmnicului şi Argeşului, puse la începutul acestui minunat manual de artă ortodoxă: „Din păcate, aceste monumente sunt încă destul de puţin cunoscute... Asupra celor mai importante dintre ele s-au publicat o seamă de pliante, broşuri, micromonografii, studii şi articole, dar... acestea rămân limitate. Este motivul pentru care ne-am gândit la o lucrare de proporţii mai curajoase, care să cuprindă pe toate şi să le ofere iubitorilor de frumos, într-o sinteză de imagine şi verb". Cuvintele nu sunt exagerate. Cartea este un adevărat monument de cultură şi o călăuză de preţ „pe drumurile de spirit ale unui pământ de mare vechime şi rafinată noblete".

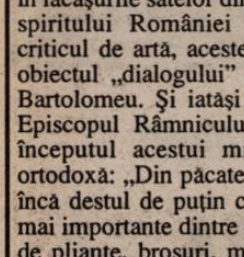

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

RALUCA M.B., Galaţi: „... Vreau în primul rând să vă mulţumesc pentru iniţiativa acestei rubrici noi şi să vă spun că îmi notez multe din relaţiile interzodiacale despre care vorbiţi. Eu nu sunt în situaţia de a fi protagonista vreunei probleme sentimentale deosebite. Am mulţi prieteni, dar îndrăgostită nu sunt cu adevărat de nimeni. De aceea nu vă întreb decât ce fel de legături s-ar putea stabili între doi Scorpioni, întrucât ştiu de mult că aceasta este o zodie dificilă, ca şi Peştii. S-ar putea împăca doi Scorpioni sau un Scorpion cu un Peşte? Vă mulţumesc anticipat pentru răspuns".

– Dragă ***Raluca,*** Scorpionul nu este o zodie dificilă, în pofida rezonanţei „veninoase" pe care o are în mod nejustificat. Ceea ce îi individualizează pe aceşti nativi sunt reacţiile exagerate faţă de o nedreptate suferită. Aceasta se întâmplă deoarece, pe scara sensibilităţii zodiacale, ei se află pe primul loc (alături de celelalte două zodii de Apă, Peştii şi Racul). Ce-i drept, în unele broşuri interbelice pe care le-am citit cândva, Scorpionii treceau drept cei mai răzbunători şi mai ranchiunoşi nativi. Dar să nu uităm că sursele de inspiraţie ale acelor autori anonimi erau foarte vechi şi scrise cu o mare doză de subiectivitate. În tratatele mai noi nu există astfel de afirmaţii categorice, cu nuanţe peiorative atât de vehemente.

Referitor la compatibilitatea dintre doi Scorpioni, trebuie să spun că aceştia se înţeleg foarte bine între ei (indiferent dacă domină bărbatul sau femeia). Ei îşi înţeleg reciproc cel mai bine stările sufleteşti şi ştiu să ierte. De altfel, ca superlativ zodiacal, se spune că femeia-Scorpion este cea mai adaptabilă şi, implicit, cea mai înţeleaptă. În relaţiile cu Peştii, afinitatea cea mai pregnantă se manifestă atunci când femeia-Peşte domină un bărbat-Scorpion. În sens invers, relaţia nu are nici un fel de exces şi poate fi considerată una cât se poate de normală.

*

–Dragă ***Laura,*** îţi răspund cu plăcere. Iată corespondenţele respective: Dragon-Berbec, Şarpe-Taur, Cal-Gemeni, Oaie-Rac, Maimuţă-Leu, Cocoş-Fecioară, Câine-Balanţă, Mistreţ-Scorpion, Şobolan-Săgetător, Bou-Capricorn, Tigru-Vărsător şi Iepure-Peşti. Cele douăsprezece zodii lunare chineze alcătuiesc triunghiurile armoniei astfel: Şobolan-Maimuţă-Dragon; Bou-Şarpe-Cocoş; Tigru-Cal-Câine şi Iepure-Oaie-Mistreţ. Aceste afinităţi maxime privesc atât sentimentele, cât şi relaţiile de serviciu, de vecinătate etc. Dacă doreşti mai multe detalii, scrie-mi ce anume te-ar interesa şi-ţi voi răspunde.

*

–Dragă ***Simon,*** tu, în calitate de Vărsător ar trebui să fii dominant, situaţie în care afinitatea maximă o ai faţă de Taur şi Vărsător, iar cea minimă o ai faţă de Rac, Fecioară şi Peşti. Dar, faţă de tonul glumeţ al epistolei tale, am să-ţi spun şi eu o butadă astrologică: pe o insulă pustie se salvează un bărbat şi o femeie; ambii au uitat în ce zodie s-au născut, şocul eşuării vaporului fiind uriaş. Ştii ce au decis? El şi-a fixat ziua de naştere în fiecare zi când ea îi zâmbea, şi invers. Cam aşa stau lucrurile şi-n viaţă, nu-i aşa?

RADU IANIERI

SIMON P., Galaţi: „...Văd că nu prea vă scriu decât fete, poate că sunt mult mai interesate de iubire, căsătorie şi alte chestii d-astea, în timp ce băieţii îşi văd de treabă (...) Şi dacă tot m-am decis să vă scriu, spuneţi-mi şi mie ce se spune despre zodia Vărsătorului, în privinţa legăturilor cu o fată din zodia Leului. Vă mulţumesc!"

LAURA T., Braşov: „...Am citit într-un număr anterior că faceţi referiri şi la zodiacul chinezesc. Aţi putea să-mi spuneţi fiecare zodie în parte cărei zodii d-ale noastre îi corespunde? Mă interesează foarte mult acest lucru. Vă mulţumesc!"

Femeile americane nu vor cadouri scumpe!

O echipă de psihologi americani a făcut un studiu legat de succesul bărbaţilor în dragoste. Iată concluziile la care au ajuns după ce au investigat un eşantion de 2500 de femei.

- Bărbaţii ar trebui să poarte haine închise la culoare, de preferinţă să se îmbrace în negru. Jeans-ii şi gecile de piele să rămână de domeniul trecutului.
- Să fie preocupaţi de sănătatea lor, în special de îngrijirea danturii şi să nu uite sălile de fitness.
- Să evite excesele de orice fel.
- În relaţiile cu cei din jur să abordeze un comportament suplu, elegant, să nu înşele pe nimeni nici măcar cu un cent pentru a nu genera neîncredere şi chiar repulsie.
- În vizită la o femeie să nu uite să ia cu el un buchet de flori bine ales şi o sticlă de vin vechi.
- Dacă vrea să ajungă în patul ei, bărbatul nu trebuie să declare acest lucru. Poate discuta cu ea despre orice, evitând vulgaritatea şi eventual, lamentaţiile privind eşecurile din viaţa sa.
- Relaţiile cu o femeie trebuie întreţinute cu daruri mărunte dar frecvente, evitându-se cele foarte scumpe.

Pasiune, prejudecăţi şi o maşină de lux

„(...) Îl iubesc pe Costin aşa cum n-am mai iubit şi n-am să mai iubesc niciodată. Mă gândesc tot timpul la el şi, poate, din cauza asta cei din jur mă socotesc o aiurită. Nu mă deranjează însă acest lucru. Partea proastă e că nu mă pot concentra la învăţătură. Mai am un an şi termin liceul. Dar sper să mă descurc. Nu asta mă frământă însă cel mai tare, ci faptul că părinţii mei nu-l plac pe Costin. De fapt, nici nu-l cunosc. Doar din câteva vorbe ale mele. Nu numai că nu vor să audă de el dar mă ameninţă că dacă îl mai întâlnesc, o să văd eu. Ce pot să-mi facă? Să mă renege? Să mă alunge de acasă? Să mă dezmoştenească? I-am întrebat ce au cu el şi mi-au spus că e un derbedeu. Şi cu asta basta. Cu părinţii nu m-am înţeles niciodată. M-au crescut de parcă eram la pension şi m-au pedepsit adesea pentru cel mai mic pas greşit. Câtă bătaie am luat, nici nu vreau să mă mai gândesc. Chiar şi acum tata ridică mâna la mine dar de lovit nu m-a lovit de câtăva vreme. Sunt părinţi de modă veche şi tot ce cred şi spun ei e literă de lege. Parcă ei ar fi inventat lumea. Costin, e drept, nu e genul pe care să-l placă. Are 22 de ani şi e plin de bani pe care i-a făcut singur. Cum, necum, treaba lui. Şi e plin de sine. Mă întâlnesc cu el pe ascuns şi de fiecare dată trebuie să inventez acasă ceva. Tata l-a văzut de câteva ori dar nu s-au cunoscut. Uneori mă pândea seara, în faţa blocului. Nu are obiceiul să stea afară. Am înţeles că nişte vecini i-au atras atenţia că fata lui e adusă acasă de un şmecheraş cu un Peugeot. Tata nu suportă noua generaţie şi mai ales maşinile scumpe. Dar ce vină am eu? M-am gândit să le fac cunoştinţă, poate, cine ştie... I-am spus lui Costin să ia nişte flori şi o sticlă de vin şi să bată la uşa noastră. Mi-a spus că nu-l interesează babacii mei. Treaba lui. Într-o zi i-am spus că plec de acasă şi m-a întrebat unde o să mă duc. În momentul ăla îmi venea să-l strâng de gât. Dar mi-a trecut. Aş vrea să stau numai cu el până mor. E omul pentru care aş face orice."

(Wanda, din Năd lac)

Răspuns

Fiecare are o vină, mai mică sau mai mare, în această poveste. Ar fi normal ca părinţii tăi să privească această relaţie fără prea multe prejudecăţi şi să-şi formuleze punctul de vedere cu înţelegere şi discernământ. Dar pentru asta ar trebui să-l cunoască pe Costin. Din informaţiile (vagi) pe care le au despre el, e firesc să-l considere un partener nepotrivit pentru tine. Pe de altă parte ei consideră că e prea devreme pentru o relaţie „serioasă" care îţi poate afecta viitorul. Orice părinte se gândeşte la viitorul copilului său. În acest context, Costin, un personaj „dubios" în opinia părinţilor tăi, ar putea fi un pericol pentru viitorul tău. Pentru a-şi face o imagine mai clară asupra sa, ar fi normal ca părinţii tăi să-l cunoască dar pentru asta ar trebui să-i adreseze, prin tine, evident, o invitaţie la o cafea. Lucrurile sunt mai complicate în ceea ce te priveşte. Adolescenţa naşte adesea pasiuni fulminante, pe care le considerăm unice, irepetabile, absolute. După ce se sting, ne întrebăm cu stupoare cum am putut fi atât de pătimaşi, de excesivi. Cum am putut să sacrificăm atâtea lucruri importante în numele unei iubiri care putea fi controlată sau amânată. Încearcă, aşadar, să-ţi temperezi pasiunea pentru Costin, să fii mai lucidă în această relaţie, să te concentrezi asupra studiilor. În timp te vei convinge dacă te poţi baza pe el cu adevărat şi dacă sentimentele tale vor rămâne nealterate.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Timpul, plastilina şi energia neagră

Puştiul frământă o bucată de plastilină, conform cu imaginaţia lui imprevizibilă. Forma finală este, în consecinţă, una aleatorie. Apoi, nemulţumit, apucă o altă bucată de plastilină, o modelează şi pe aceea şi o uneşte cu prima. Repetă operaţia la infinit, fără să se plictisească vreun moment. Dacă fiecare dintre acei bulgări de plastilină reprezintă câte un nou Univers, pentru fiecare „lume nouă" există un început, un timp propriu şi câte un cronometru separat al existenţei... Aceasta este ideea cea mai nouă adusă de cel mai recent model al formării Universurilor, aparţinând unor experţi ai universităţilor din Princeton (SUA) şi Cambridge (Anglia).

Secunde grăbite şi secunde leneşe

De mai bine de douăzeci de ani, modelele evoluţiei de ansamblu a Universului „nostru" se bazează pe acea explozie primară, Big Bang (Marele Zgomot sau nucleosinteza), când cvasi-instantaneu a început să se dezvolte dintr-o particulă primară materia şi energia, în regim inflaţionist. Atunci a pornit cronometrul, adică – spun specialiştii – acum 15-20 de miliarde de ani. Dar, aşa cum o demonstrează variaţiile „temperaturii fosile" (trădate de radiaţiile de fond din acele „vremuri"), acel cronometru unic s-a divizat în mai mulţi confraţi, căci nu în toate cotloanele Universului timpul curge cu aceeaşi repeziciune. Nimic nu infirmă, până-n prezent, această teorie, ceea ce nu înseamnă că este corectă. În aceste condiţii, ce aduce nou *modelul Princeton-Cambridge*?

Astro-fizicianul Paul J.Steinhardt de la Princeton University afirmă (în „Science") că Big Bang-ul la care fac referire toate variantele geometriei şi dinamicii Universului nu reprezintă altceva decât o nouă naştere în maternitatea cosmosului. Nu s-a întâmplat atunci nici pentru prima oară, nici pentru ultima oară generarea unui Univers. A fost, pur şi simplu, o „întâmplare" care priveşte Universul nostru, însă în alte momente, mai mult sau mai puţin îndepărtate de Marea Explozie, s-au petrecut evenimente asemănătoare într-o ciclicitate imprevizibilă temporal. Iar succesiunea evenimenţială a formării cosmosurilor reprezintă timpi diferiţi pentru Universuri diferite, legate material (sau nu) între ele.

Poemul cu un număr infinit de strofe

Pe ce se bazează această ultimă teză, care nu exclude ci înglobează modelele anterioare? Cele mai recente informaţii oferite de binecunoscutul spion (radiotelescop) Hubble confirmă faptul că exploziile şi moartea stelelor (supernovele) reprezintă *o dovadă a unei suspect de rapide expansiuni a Universului.* Se ştia, încă de pe vremea lui Einstein, că această expansiune este un fenomen real, dar nu se bănuia că acceleraţia acestei „nervozităţi" cosmice este atât de mare. Şi atunci se poate pune întrebarea legitimă: care este motorul suspectei acceleraţii? Răspunsul fizicienilor este, deocamdată, unul echivoc. Ei apelează la o metaforă şi anume *energia neagră* sau necunoscută. De unde provine aceasta? Nu cumva de la un nou Big Bang (sau mai multe) produs undeva, „departe"?

Nu există nici o certitudine în acest sens, însă modelul Princeton-Cambridge, prin ciclicitatea formărilor unor Universuri (poate paralele, poate intersectate) susţine teza conform căreia nu este obligatoriu ca un Univers să se „stingă" pentru a se „aprinde" un altul... Parcă am fi pe tărâmul unui poem din a cărui ultimă strofă se plămădeşte un alt poem sau, după alte teorii, chiar dintr-o strofă intermediară. Din acestă ceaţă ne-ar putea scoate satelitul „Plank", pe care European Space Agency îl va lansa în anul 2008. Va fi acest nou spion un *deus ex machina*? În opinia noastră, cu cât suntem mai bine informaţi, cu atât ne descoperim noi teritorii de ignoranţă.

Modelul Universului „multi-trompetă", o fantezie grafică a astrofizicienilor, care ar putea fi aproape de realitate

PAUL IOAN

Lentile gravitaţionale

Potrivit teoriei relativităţii generale a lui Einstein, elementul spaţiu-timp se curbează în vecinătatea maselor imense existente în Univers: planete, stele, galaxii. Teoria a fost confirmată în timpul eclipsei totale de Soare, din 1919, când astronomul englez Arthur Eddington a constatat că traiectoria razelor provenite de la stele este deviată în apropierea astrului nostru. Respectivul fenomen devine spectaculos, în cazul când aglomerările de galaxii depăşesc de 10^{15} ori masa Soarelui, deoarece cu cât masa respectivă este mai mare, cu atât curbura este mai importantă. „Spectacolul" este generat de amplificarea luminozităţii stelelor, observatori reperând o asemenea „lentilă gravitaţională" cu un indice de multiplicare a luminozităţii de 50 de ori, în cazul marii aglomerări cosmice Abell 2218 (circa 10000 de galaxii „vecine"!). Concluzia este că, pentru a studia cu un Hubble (care are oglinda de 2,4 metri diametrul) o regiune a Universului situată la limita vizată de această lentilă, ar fi nevoie de un telescop spaţial virtual de 10 metri diametrul! *(A.N.P.)*

Perete bioelectronic

Construit de către un grup de cercetători elveţieni, Biowall este un perete „viu", capabil să se autorepare în cazul unor defecţiuni (leziuni) asemenea unui ţesut organic. Biowall e constituit din 3200 de module electronice denumite simplu, molecule, fiecare dintre ele conţinând 100000 de tranzistori. În momentul în care o moleculă e lezată, printr-o simplă atingere a degetelor, aceasta se dezactivează iar o alta, adiacentă, îi preia funcţia. Aşa cum se întâmplă în cazul ţesuturilor unui organism viu. În fiecare moleculă există informaţii ale planului de ansamblu al peretelui iar funcţia fiecăreia dintre ele este determinată de poziţia în care se află. În

concepţia realizatorilor acestui sistem, componentele electronice ar putea fi utilizate în echipamentul electronic al computerelor navelor spaţiale nelocuite sau al staţiilor de comandă aferente liniilor de metrou sau aeroporturilor. *(D.M.)*

Ochelari pentru endoscopie

Cercetători de la universitatea din Florida, SUA au pus la punct un sistem simplu, datorită căruia chirurgii care lucrează cu endoscopul nu vor mai fi nevoiţi să-şi întoarcă mereu capetele pentru a urmări imaginile de pe ecranele aparatelor folosite. Este vorba despre un gen de ochelari, care proiectează imaginile luate de endoscop prin microcameră, direct în câmpul vizual al chirurgului. Având o greutate de numai 100 grame, ochelarii respectivi au fost bine apreciaţi de cei 25 de chirurgi care i-au testat, aceştia remarcând reducerea duratei operaţiilor, ca şi dispariţia oboselii şi a durerilor de gât sau de spate. *(A.N.P.)*

Ipoteze

Pot fi măsurate undele gravitaţionale?

De curând am aflat (revista „Magazin" nr. 564/14.03.2002) despre încă o acţiune deosebită, programată, în vederea măsurării, de către prestigioasa instituţie americană NASA, a undelor gravitaţionale. Se spune că „...în acest scop va fi utilizată sonda saturniană Cassini..."

Deci, undele gravitaţionale vor fi măsurate în jurul planetei Saturn! Întrebăm: de ce nu se măsoară în jurul planetei Pământ?

Întrucât problema undelor gravitaţionale ne preocupă şi pe noi, şi am studiat-o de mai multă vreme, ÎNDRĂZNIM ca, pe baza concluziilor la care am ajuns, să afirmăm:

1) Nu există unde gravitaţionale şi nu există gravitoni.

2) Câmpurile gravitaţionale sunt câmpuri electrice, potenţiale, generate de materia organizată sub formă de corpuri cu proprietatea de a avea masă.

3) Existenţa undelor gravitaţionale ar presupune propagarea de energie gravitaţională (care nu se cunoaşte) şi, implicit, schimbarea sensului câmpului gravitaţional în concordanţă de fază cu undele, fenomen care nu a fost pus în evidenţă şi care este contrar realităţii.

4) Câmpul gravitaţional interacţionează cu câmpuri de aceeaşi natură, dar nu se propagă.

5) Modul (sistemul) de interacţionare a câmpurilor gravitaţionale determină structurile macrocosmosului şi microcosmosului.

6) Gravitaţia este o forţă rezultantă de atracţie, de natură electrică, de mărime diferită în fiecare punct al câmpului, fiind determinată de intensitatea câmpului. Intensitatea câmpului gravitaţional, în fiecare punct deci şi mărimea gravitaţiei precum şi spaţiul efectiv de interacţiune sunt determinate de cantitatea de masă.

Aceste concluzii se bazează pe explicaţii corespunzătoare.

Ing. Il. S. ŞTEFAN

O nouă eră în oceanografie

„Ochii" care veghează din Cosmos

Jason este cel mai inteligent satelit de observaţie a mărilor şi oceanelor globului. El va monitoriza începând cu luna decembrie a.c., fenomenele oceanice, realizând zilnic o meteorologie oceanică şi va putea anticipa cu mult timp înainte fenomene naturale perturbatoare, cum ar fi, de pildă, El Niño.

Jason, rezultatul unui proiect franco-american, va colabora în primele luni cu un alt satelit, Topex Poseidon, născut din fuziunea a două proiecte ale CNES şi NASA, care cercetează suprafaţa oceanelor din 1992. Înainte de lansarea acestuia din urmă, studiul oceanelor era asigurat doar de nave oceanografice a căror misiune dura câteva săptămâni. Era însă nevoie de aproximativ doi ani pentru prelucrarea informaţiilor obţinute. Pe de altă parte, reprezentarea fenomenelor oceanice era fragmentară. Era nevoie de un satelit orbital care să efectueze măsurători sistematice, permanente şi foarte precise. Intervenţia satelitului Topex-Poseidon a constituit o adevărată revoluţie în cercetarea oceanografică. Având posibilitatea de a opera 5700 de măsurători pe secundă, satelitul a reuşit să furnizeze informaţii precise legate de „reliefurile" oceanice. Întinderile de apă nu sunt, aşa cum s-ar părea, plane. Există diferenţe de nivel cu o amplitudine de până la 100 de metri pe o distanţă de câteva mii de kilometri, generate de neregularităţile gravitaţionale, rotaţia Pământului şi curenţii permanenţi. În cei nouă ani de activitate, performanţele satelitului Topex-Poseidon s-au îmbunătăţit continuu, atât în privinţa preciziei observaţiilor cât şi a accelerării vitezei de obţinere a acestora. Jason va fi mult mai operativ decât predecesorul – şi pentru câteva luni, colabortatorul său –, fiind capabil să furnizeze date legate de înălţimea valurilor, viteza vânturilor şi relieful oceanelor în doar trei ore, urmând ca în trei zile oceanografii şi meteorologii să prelucreze aceste date pentru a avea o imagine de ansamblu a suprafeţelor oceanice. Datele de mare precizie şi cele de detaliu vor putea fi obţinute de oamenii de ştiinţă după o perioadă de trei luni. Aşadar, Jason va marca o nouă etapă în era cercetării oceanografice. Pe de altă parte el va fi primul satelit orbital care va măsura continuu, timp de câteva decenii, toate mările şi oceanele globului. El constituie totodată şi un succes din punct de vedere constructiv şi financiar, fiind mai uşor şi mai ieftin decât predecesorul său. Topex-Poseidon cântăreşte 2500 de kg, iar Jason doar 490 de kg ca urmare a miniaturizării majorităţii instrumentelor de măsură. După ce va fi plasat pe orbită, Jason va survola 90 la sută din mările şi oceanele globului în doar 10 zile, exceptându-le pe cele îngheţate. Începând cu anul 2005, Jason-2 şi succesorii săi i se vor alătura pentru efectuarea de noi studii pe termen lung.

DORIN MĂRAN

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

HALUCINAŢIILE
porţi spre universuri paralele?

În spitalele psihiatrice din întreaga lume sunt internaţi pacienţi cu halucinaţii vizuale. De multe ori acestea sunt provocate de crize de delirium tremens, dar şi recurgerea la droguri poate fi inclusă printre sursele frecvente. Problema este însă alta: multă vreme, nici un psihiatru nu a fost dispus să creadă că imaginile halucinatorii pe care bolnavii le acuză ar putea fi de fapt nişte reprezentări reale, pe care aceştia le văd în realitate, şi nu simple plăsmuiri ale unor minţi bolnave. Situaţia s-a schimbat însă într-o mare măsură începând de prin anii 1970...

Teorii şi controverse

...când Dr. Krohalev, de la o instituţie psihiatrică din oraşul Perm, în Rusia, a avut ideea că halucinaţiile sunt de fapt imagini reale produse de creier printr-un anume mecanism patogenetic şi în acest caz ele ar trebui să poată fi înregistrate. Aceasta a generat mari controverse printre specialişti şi o mare abundenţă de teorii care încercau să lămurească mecanismele producerii halucinaţiilor: alterarea morfologică a unor elemente periferice ale receptorului optic (ochiul – opacifieri ale corneei sau cristalinului, afecţiuni ale retinei sau nervului optic etc.), excitaţii mecanice la nivelul centrilor psihosenzoriali, un deficit al circulaţiei sangvine corticale, procese de tip holografic (teoria din 1971 a lui V.T. Bahur)... De fapt încă din 1889 se obţinuseră rezultate spectaculoase, cum ar fi demonstraţia de către F. Grinn că privind timp de 15 secunde un bec extrem de puternic şi aţintind apoi imediat privirea asupra unei plăci fotosensibile timp de 1 minut, se imprima pe aceasta conturul microscopic al filamentului becului...

Spaţiul halucinator

Aprofundând asemenea cercetări, J.R. Smithies publică în 1958 cartea „Asupra spaţiului şi timpului imaginilor", în care demonstrează existenţa unor proprietăţi topologice şi metrice ale imaginilor halucinatorii, moment în care este elaborată şi noţiunea de „spaţiu halucinator". Asupra acestuia se emite ipoteza că ar putea aparţine unui teritoriu cu proprietăţi speciale şi posedând caracteristici care s-ar putea să nu fie euclidiene. Krohalev enunţă cu această ocazie ipoteza că în producerea halucinaţiilor vizuale are loc o anteroproiecţie a imaginilor în spaţiul halucinator din câmpul vizual, ele fiind vehiculate de o purtătoare electromagnetică şi ca urmare putând fi fotografiate. Folosind un aparat de fotografiat la care adăugase un manşon de la o cameră destinată fotografierii subacvatice, pentru obscurizarea spaţiului în care se formează imaginea halucinatorie, Krohalev reuşeşte să obţină primele fotografii ale halucinaţiilor produse de o criză de delirium tremens.

Fotografiile lui Fukurai

Dar cercetările sale fuseseră devansate încă din 1910 de fotografiile japonezului Tomokichi Fukurai. El reuşeşte să obţină pe hârtie fotografică imaginea uneia din ideogramele alfabetului japonez, în timpul experimentelor de clarviziune cu Dna Ikuko Nagao, soţie de judecător (imaginea se putea obţine chiar şi pe filme ambalate opac, chiar dacă erau multistratificate). El numeşte acest procedeu *nengrafie* şi îl descrie câţiva ani mai târziu la un congres internaţional de psihologie la Londra. Cum se întâmplă însă atât de des, singura urmare este că experimentele generează suspiciuni şi, calomniat, Fukurai este obligat să demisioneze din învăţământ. Dna Nagao acceptă să fie verificată de o comisie şi face demonstraţii clare. Cu toate acestea, după un număr de asemenea demonstraţii i se spune că ...trişează. Tulburată, va alege soluţia ultimă a japonezilor: sinuciderea. După doar câţiva ani, Fukurai alege şi el aceeaşi soluţie. Ideea sa rămâne însă şi în 1933, Koichi Mita uimeşte o audienţă de peste 4000 de persoane *„nenagrafiind"* imaginile feţei nevăzute a Lunii. Imaginile, imprimate de Mita pe şase filme, vor fi păstrate ca document. Confirmarea vine de-abia în 1959, când o sondă spaţială rusească fotografiază pentru prima oară direct această zonă necunoscută până atunci pământenilor...

EUGEN CELAN

Dosarul gândurilor comunicante

Apariţii la masa Eusapiei Paladino

Impresionantele note, lăsate pentru posteritate de către marele astronom şi om de ştiinţă francez Camille Flammarion, culminează, într-un fel, cu descrierea „apariţiilor" care au fost observate cu prilejul sesiunilor organizate în prezenţa Eusapiei Paladino. Din nou, spiritul critic, corectitudinea ştiinţifică a descrierilor şi concluziilor se află printre factorii care conferă mărturiei lui Flammarion o valoare specială.

Una dintre aceste curioase sesiuni, ultima descrisă de Flammarion, a avut loc la 27 iulie 1897 la Montfort-l'Amaury. Unul dintre participanţi, Dl. de Fontenay, a fost primul care, oarecum şocat, a remarcat prezenţa unei umbre deasupra mesei şi între el şi Flammarion – cei doi se aflau aşezaţi faţă în faţă, ţinând ferm câte una din mâinile Eusapiei pentru a se asigura că aceasta nu intervine în nici un fel în desfăşurarea fenomenelor. Privind în direcţia indicată de Fontenay, Flammarion vede şi el apariţia – o siluetă destul de vag schiţată a unui om cu barbă. O întreabă chiar pe Eusapia dacă ar putea atinge omul: la permisiunea acesteia, întinde mâna şi imediat are senzaţia unei bărbi mătăsoase pe dosul palmei.

Toţi participanţii – cei aflaţi la masă şi cei aflaţi împrejur – au fost de acord că orice posibilitate de a trişa din partea Eusapiei era exclusă. Cum nu a fost nici în sesiunea când Flammarion a văzut silueta unei fete plutind printre ei sau cum nu se poate explica nici cum se face, nici cum s-ar putea falsifica imprimarea amprentei unor mâini şi a unor capete în parafină, argilă sau chit! Mai ales că în unul din cazuri, unul din participanţi cumpărase, fără nici un gând „paranormal", un calup de chit de la un geamgiu pe lângă care trecuse, îl lăsase în anticameră şi la sfârşit a avut marea surpriză de a găsi imprimate în el misterioasele amprente.

Şi totuşi, ca un adevărat cercetător ştiinţific, Camille Flammarion declară că nu poate fi absolut sigur de ceea ce constată. Situaţia este pentru el similară cu cea întâlnită în observarea stelelor aflate la limita cea mai de jos a vizibilităţii: ce vezi, de fapt? În cazul experienţelor descrise, este vorba de manifestarea unor forţe necunoscute, manifestări, cum subliniază repetat Flammarion, ale unui dinamism universal. Forţe care, pentru a se face simţite, utilizează mediumurile, proprietăţile lor fiziologice, mai ales când este vorba de o entitate psihică străină.

Interesul ştiinţific al unui asemenea fapt este enorm! Scepticismul manifestat la adresa sa este normal, dar împingerea acestuia până la negarea totală nu serveşte la nimic. Mai ales că întotdeauna cei care neagă asemenea lucruri nu au asistat niciodată la o şedinţă de spiritism!

În asemenea experienţe, mai ales când sunt relatate de autentici oameni de ştiinţă, avem descrierea unor fenomene de ordin psihic dar şi fizic, care ne furnizează o dovadă clară a faptului că efectiv trăim într-o lume neexplorată complet şi în care rolul acestor forţe este încă şi mai puţin complet observat. Ne aflăm – cuvintele sunt ale lui Camille Flammarion însuşi, şi cu ele vom încheia relatările sale, ca şi Cristofor Columb acum peste 500 de ani – la marginea pământurilor unei Lumi Noi: până să ajungem să punem piciorul acolo, plutim în plin necunoscut, pe creasta valurilor....

MIHAELA DOROBANŢU

Comandouri pentru salvarea pământenilor?

*Există o categorie de persoane, aşa-numiţii **„contactaţi psihici"**, care afirmă că sunt în permanentă legătură cu Inteligenţe Superioare din alte lumi, vorbind cu dezinvoltură despre nave cosmice, extratereştri, puteri care ne controlează etc., chiar dacă, spre deosebire de alţi „contactaţi", nu pretind în general că ar fi fost luaţi la bordul unor OZN-uri.*

Fenomenul de channeling

Legătura contactaţilor cu „extratereştrii" se realizează mai ales prin **channeling** – receptarea unor mesaje, imagini, intuiţii etc. de la o sursă superioară. Receptarea poate fi şi nemijlocită, cel în cauză văzându-se faţă în faţă cu o entitate nepământeană, sau pe alte căi, eventual subconştiente, cum ar fi dicteul automat (când mâna scrie de la sine, fără porunca minţii), xenoglosia (cel în cauză începe să vorbească într-o limbă pe care n-o cunoaşte) etc.

Fenomenul de channeling dispune de prea multe dovezi greu de respins pentru a fi taxat, în bloc, drept şarlatanie. Aceasta continuă şi o extrem de veche tradiţie prin care anumiţi „aleşi" intrau în legătură cu divinitatea sau cu instanţe de pe un alt tărâm. Astfel procedau şamanii preistorici, profeţii biblici sau sibilele oracolelor de tipul celui din Delphi.

Cazul Van Tassel

Cea mai influentă figură dintre contactaţii psihici a fost **George Van Tassel**. După absolvirea liceului, el a lucrat la început ca mecanic de aviaţie, apoi, pentru zboruri de încercare, la mai multe mari firme constructoare de avioane. În 1947 închiriază un aeroport părăsit lângă o formaţiune naturală spectaculoasă din California numită Giant Rock, construieşte alături o cafenea, o şosea până la ea, iar sub stâncă sapă o încăpere suficient de largă pentru nişte canapele, scaune şi un pian. În această cameră Van Tassel, înconjurat de discipolii săi, „consiliul celor doisprezece", a realizat contactele sale mentale cu instanţele extraterestre. El spune că a aflat astfel informaţii despre faptul că omul este un hibrid între maimuţe şi venusieni sau despre evenimente biblice precum steaua de la Bethlehem. Van Tassel pretindea şi că fusese luat de două ori la bordul unei nave spaţiale de un extraterestru pe nume *Solganda*. Toate acestea el le va descrie în cartea sa *Into This World and Out Again*.

Faima lui Van Tassel în contextul mitului OZN s-a datorat în primul rând *Convenţiilor de la Giant Rock*, organizate de el. La prima reuniune, din primăvara anului 1954 au participat peste 5000 de persoane interesate de acest fenomen. şi în anii următori aceste convenţii au rămas reuniunile cele mai mari şi mai bine mediatizate consacrate OZN-urilor, fiind continuate până la moartea iniţiatorului lor.

Comandoul Ashtar

Van Tassel realizase primul contact în 1951, cu o entitate numită **Ashtar Sheran**, „învăţător spiritual şi comandant al celui de-al optulea sector galactic", având în subordine o armată de 10 sau 20 de milioane (!) de fiinţe şi o uriaşă flotă de nave extraterestre „a Păcii Universale", provenind din *Federaţia Liberă a Planetelor*, nave care staţionează nevăzute (după unii într-o dimensiune paralelă) în preajma Pământului. Rolul lor ar fi ca, în cazul unui cataclism care va distruge planeta noastră, să evacueze rapid partea considerată mai valoroasă a omenirii (cei având „o frecvenţă vibratorie mai înaltă"), urmând ca după ce lucrurile se vor linişti, Pământul să fie repopulat.

Numele **Ashtar** revine obsedant în rapoartele a numeroşi alţi contactaţi. Interesant că *Astar* sau *Ashtar* era zeul cerului la etiopienii precreştini; numele se pare că a fost împrumutat pe filieră arabă şi provine din cel al zeiţei mesopotamiene, a cerului – *Ishtar*.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/22

***NOTA REDACŢIEI:** Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Obsesia cunoaşterii viitorului

Dorinţa de a domina viitorul prin ghicirea lui (divinaţia) este la fel de veche precum civilizaţia umană. Aceasta este afirmaţia comună tuturor autorilor de enciclopedii.

Istoricii (cu predilecţie cei ai religiilor) susţin această teză; Mircea Eliade subliniază că atracţia irezistibilă către magie se datorează atât dorinţei de a-i îmbuna, de a-i apropia pe zei, cât şi tentaţiei de a cunoaşte destinul cu cel puţin o clipă mai devreme. Este posibil aşa ceva? A fost, este şi va fi omul dotat cu înţelepciunea necesară acestei temerare tentative? Pornim la drum cu această nouă rubrică din dorinţa de a prezenta cititorilor cele mai bizare procedee de divinaţie ale antichităţii şi evului mediu, dar şi unele mijloace „culte" care s-au perpetuat până astăzi. Multe din metodele din vechime ne par acum şocante; unele sunt de-a dreptul macabre, altele sunt de o naivitate care ne provoacă surâsul. Dar să nu uităm că oracolele vechii Elade sau cele romane erau ascultate şi respectate cu multă convingere. „Verdictele" preoteselor (sibilelor) contribuiau la luarea unor decizii foarte importante sau la adoptarea unor atitudini contradictorii (Socrate a fost urât de compatrioţi pentru că o preoteasă a afirmat că este „cel mai înţelept dintre greci"). Apariţia şi consolidarea creştinismului a modificat radical percepţia divinaţiei păgâne. Primii teologi creştini au condamnat, la multe concilii ale mileniului I d.Ch., toate formele de ghicire a viitorului, asociindu-le cu „lucrarea diavolului". Unul dintre primele gesturi semnificative a fost făcut de împăratul Teodosiu, care a ordonat în anul 400 arderea veneratei „Cărţi a oracolelor sibiline", păstrată la loc de seamă în Capitoliu (Roma). Erau acceptate numai „revelaţiile interioare" – mesajele venite de la Dumnezeu – şi profeţiile făcute pe baza lor, aşa cum sunt cele biblice.

În pofida tuturor interdicţiilor, neliniştile omului de rând, incertitudinea sa existenţială cvasi-permanentă, au făcut imposibilă dispariţia divinaţiei, văzută pe atunci ca un fruct oprit. Cu timpul, metodele rudimentare au dispărut, iar altele s-au perfecţionat. Inexorabil, ghicirea destinului va dispărea doar o dată cu omul.

PAUL IOAN

GALAPAGOS

PARADISUL UCIS

Arhipelagul Galapagos, posesiune a statului Ecuador, situat în Pacific la circa 1000 km vest de coastele sud-americane, era cunoscut până nu de mult ca un adevărat paradis terestru. Puține locuri din lume ofereau, pe o suprafață relativ restrânsă, condiții naturale atât de favorabile supraviețuirii a numeroase specii de plante și animale, cele mai multe inexistente în afara acestor insule (endemice). Fenomenul este explicabil – astăzi, cu atât mai bine, prin prisma nefericitelor transformări din ultimii ani, ce au aruncat într-o moarte lentă „sanctuarul lumii vii".

O lume din afara timpului

Iguane marine, fregate, otarii, țestoase uriașe, pelicani, pinguini – iată doar o mică parte din fauna trăitoare pe puzzle-ul de pământ vulcanic atât de roditor. De trei milioane de ani, curenții marini și vânturile, păsări și mici animale marine au adus de pe continent

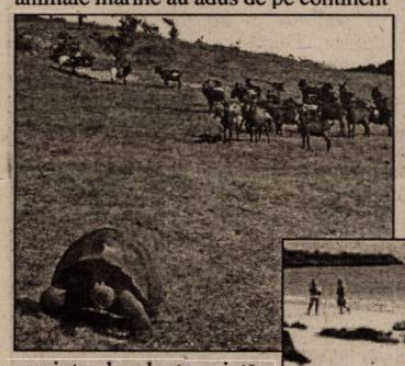

semințe de plante, viață dezvoltată ulterior în biotopuri separate (insulele), generând formele actuale ce i-au entuziasmat pe naturaliști, căci aici aveau unicul prilej de a observa pe viu evoluția numeroaselor specii dezvoltate nestingherit. Să amintim doar o specie de cinteză și una de țestoasă continentală, care au dat naștere, pe insule, la alte treisprezece, respectiv paisprezece noi specii, endemice. În anii 50, arhipelagul încă era curat. Abia o dată la șase luni, în zonă apărea un vapor de pe continent, în timp ce acum, cel puțin patru cargouri fac lunar drumul dus-întors, pentru aprovizionare. Ultimul sfert de secol a însemnat și un „asalt aerian", în zonă: de la un zbor pe săptămână, s-a ajuns astăzi la circa cincisprezece. Iar pentru ca imaginea „războiului total" să fie completă, cu un an în urmă, petrolierul *Jessica* a eșuat lângă Insula San Cristobal, otrăvind împrejurimile cu 950 tone de hidrocarburi și petrol. Din păcate, este un drum al distrugerii, cu șanse infime de remediere.

Marea invazie umană

Ceea ce se întâmplă în Galapagos seamănă cu o strategie ofensivă, diabolic de bine elaborată și pusă în practică. Pentru că arhipelagul este agresat din mai multe direcții, simultan. Și pretutindeni este prezent omul. Dacă în 1970 se plimbau printre țestoasele uriașe circa 4000 de turiști, trei decenii mai târziu, numărul acestora depășea 60000! Cât despre localnici, mulți au profitat de permeabilitatea legislației, pentru a se stabili pe insule, din dorința de a-și procura mai ușor hrana cea de toate zilele. La începutul secolului 20, doar câteva sute de locuitori populau arhipelagul; în 1960, ajunseseră la circa 2000, pentru ca astăzi ei să depășească 18000. Ce înseamnă aceasta pentru mediul stăpânit altădată doar de vânturile marine și de viețuitoarele sălbatice? Poluarea barbară, expansiunea „armatelor" umane, zgomotul, pentru a nu mai vorbi despre decimarea, în sensul direct al cuvântului, a faunei și a florei, a restrâns drastic habitatul și răspândirea acestora, le-a transformat, din „obiecte de contemplație", în victime.

Armagedon – la scară insulară

Într-un fel, n-ar trebui să ne mai mire acest fenomen, câtă vreme, în urmă cu câțiva ani, 88% din bugetul alocat arhipelagului era destinat dezvoltării șoselelor, a porturilor, a aeroporturilor etc., în vreme ce pentru conservarea mediului rămâneau doar 12%. Aceasta, în condițiile în care parcul național acoperă 97% din suprafața insulelor. Dar, pentru cele aproape 4000 de specii endemice locale, cataclismul pare a nu mai putea fi contracarat. Colonizarea umană masivă a insulelor înseamnă, automat, pătrunderea ilicită a unor spori, semințe, plante, insecte și mamifere mult mai „performante" decât cele autohtone, într-un război pentru supremație și supraviețuire. În mod natural, o specie nouă de plantă ar ajunge aici aproximativ la 7000 de ani. Omul a schimbat substanțial datele problemei: circa 30 de plante introduse în anii 40, peste 440 în 1995; în total – 475 de noi specii vegetale, 300 nevertebrate și 24 vertebrate. Adică intruși de o agresivitate necontrolabilă. Pe colinele Insulei Santa Cruz, arborele de chinină a pus stăpânire și pe arealul unui arbust unic în lume, *Scalesia*. Cei mai periculoși invadatori animali sunt capra, măgarul, porcul, câinele, pisica, furnica, viespea, șobolanul negru și șoarecele. Numai pe insulele Santiago și Isabela trăiesc peste 150000 de capre, care afectează direct hrănirea țestoaselor de uscat și distrug rapid mediul. În același timp, porcii scurmă pământul și mănâncă deseori ouăle acelorași țestoase, iar câinii, pisicile și șobolanii atacă reptilele tinere și păsările. De altfel, mai multe specii de țestoase – într-un fel, animal emblematic pentru Galapagos – au dispărut, iar la o „scară" mai mică, o specie de furnică foarte agresivă a pus stăpânire pe teritoriile mai multor insecte locale și un parazit al bumbacului, „debarcat" în 1982 din Australia, deja s-a fixat pe câteva zeci de specii vegetale autohtone.

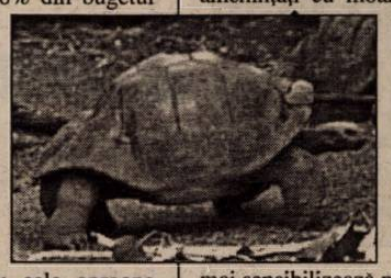

Coloniștii se răzbună pe mediu

Parcul național Galapagos a fost înființat în 1959. De atunci, localnicii îi privesc pe naturaliști ca pe niște inamici permanenți, răzbunarea lor aberantă lovind cu un atavism feroce, greu de explicat, în chiar speciile protejate. Astfel, numai în 1994, au fost ucise în Isabela 84 de țestoase, nu pentru a fi mâncate, ci ca o demonstrație că ei, coloniștii, sunt stăpânii insulelor. De terorismul ecologic nu au scăpat nici împrejurimile marine. În rezervația de 130000 km² care înconjoară arhipelagul, se practică un braconaj barbar, în ciuda interdicțiilor legale, tonul, rechinul, peștele-spadă și multe alte specii fiind efectiv masacrate. De altfel, legea nescrisă a supraviețuirii nu iartă pe nimeni: nu de puține ori, naturaliștii au fost amenințați cu moartea de braconierii traficanți de „delicatese" marine protejate în zonă.

Totuși, dacă – de exemplu – rănirea otariilor în cutiile de conserve aruncate pe țărm sau moartea țestoaselor care înghit pungi de plastic îi mai sensibilizează pe naturaliști, cauza reală a acestor evenimente, adică turismul agresiv, este trecută cu vederea. Motivul? Curioșii vizitatori, ce lasă în urmă resturile menajere ale... civilizației, reprezintă și potențialii donatori pentru protejarea uriașei rezervații. Tragic paradox! În fine, să mai spunem un lucru. Galapagos, se află la mii de kilometri de România. Totuși, e cutremurător să vedem și la noi cum o mentalitate barbară duce la asasinarea rapidă a mediului natural. Munții și Delta, pădurile și litoralul, râurile și lacurile, parcurile și străzile – toate sunt asaltate de poluarea extrem de complexă, în vreme ce copacii sunt tăiați fără discernământ, braconajul se dezvoltă nestingherit, solurile sunt inundate cu petrol și apele cu cianuri... Oare chiar știm în ce fel de lume vrem să trăim mâine?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

DESPRE ENERGIE:

Zeul Eol și auxiliarii

Îmi amintesc, cu 10-15 ani în urmă, la un simpozion desfășurat la ICEMENERG (Institutul unde se studiau probelemele energetice – o mai exista?, or mai studia, acum, savanții români, misterioasele căi prin care se produce și se distribuie energia? sau ne lasă doar la mâna RADET și RENEL...) unul dintre conferențiari prezenta o eoliană construită în Munții Bucegi dar declara: producția de energie eoliană nu va depăși niciodată 0,1% din producția mondială...

Viața nu i-a dat dreptate cercetătorului român pentru că, iată, la doar 15 ani distanță, „politica energiei vântului" pare a fi un dat solid, o realitate a zilelor noastre. Căci turbinele eoliene producătoare de energie se întind peste tot, adevărate escadrile stătătoare care pun vânturile la lucru. Vânzarea de turbine (modelul cu rotor de 65 metri și putere de 1 Megawatt) este în creștere susținută – în jur de 40% pe an! – și o nouă generație de centrale eoliene se desenează la orizont (turn de 90 m înălțime, elice din materiale ultraușoare, „coborâte" din industria aeronautică, cu aripioare care reduc turbulența, deci și zgomotul), capabile, fiecare, să alimenteze 800 de locuințe, dar... peste 10-15 ani. O sută de asemenea „mori" de vânt își rotesc palele în Munții Cambrieni, din Țara Galilor, experiment al companiilor AMEC și British Energy, și alte 300 vor fi ridicate pe terenuri mlăștinoase, neutralizate de oameni dar bântuite de vânturi puternice – un proiect de 500000000 lire sterline; „ferme" uriașe, de sute de eoliene, împânzesc litoralul olandez, unde peste polderele create de mâna omului, vântul produce deja zeci de megawați de energie; la fel, pe coastele de nord ale Germaniei și ale Danemarcei (30000 de locuințe sunt „hrănite" cu electricitate de curenții de aer; și, bineînțeles, în câteva sute de terenuri de experiment din SUA, în munți, pe coaste, pe dealuri. Energetica eoliană există, este solidă, își ieftinește permanent produsul (adică kilowattora) – și intră în peisajul planetar firesc, promițând a se transforma, în jur de 2050, într-unul dintre domeniile esențiale ale energeticii.

Despre Soare: îl folosesc, deocamdată, mașinăriile pe care le trimitem în afara Pământului, sonde și sateliți, care înghit fotoni, convertindu-i în curent electric. Și, deși celulele fotovoltaice sunt, deocamdată, scumpe, cercetătorii și proiectanții de sisteme și rețele energetice grăbesc intrarea energeticii solare în economia obișnuită. Spania, de pildă, proiectează o instalație de panouri solare, cu o putere potențială de 15 MW. În deșertul Mojawe, americanii au o centrală de 180 MW, proprietate a societății Krame Junction Company – dar cercetătorii în energia Soarelui lucrează în sute de laboratoare. Franța are oglinzile uriașe de la Odeillo și un plan național de cercetare. La fel, India, Africa de Sud, Australia și Italia – țări cu soare mult – dezvoltă tehnologia cu turbina pusă în mișcare de aburul încălzit de razele convergente, reflectate în cupele de oglinzi, asupra unui rezervor de ulei dilatabil (sau săruri care, încălzindu-se, înfierbântă apa, trimițând vaporii spre pistoane și rotind rotor în stator, deci producând curent electric). Cel mai solid nou venit în domeniu este Banca Mondială – care a investit 50 milioane de dolari pentru experimente în Egipt, Maroc, Mexic – semn sigur că energetica solară este condamnată la succes.

Trec peste ceea ce poate da biogazul – să socotim aceste complexe și dificile tehnologii de observare a hidrocarburilor din deșeuri organice mai mult un program ecologic – ca și peste tehnologiile mareemotrice – centrala de la Ranque, din Franța este o minune tehnică, au și norvegienii experiențe interesante care nu sunt, deocamdată, decât încercări pentru energetica dintr-un viitor ceva mai îndepărtat. Nici nu vom vorbi despre tentativa de a scoate electricitate din apa mării folosind convertoare termice, care să exploateze diferența de temperatură dintre straturile de apă caldă de la suprafață și cele reci din adâncul oceanului – las cititorului plăcerea să-i citească pe Arthur C. Clarke și Michael T. Savage, pentru a se documenta. Poate 1%, poate 2% din foamea de energie a civilizației Homo sapiens din 2020 vor fi, probabil, acoperite de aceste tehnologii – dar nu mai mult.

Teribila nevoie de energie a Pământului va fi însă, în 2020, acoperită mai ales de energetica nucleară – așa spun cercetătorii. Dar asta, vorba lui Kipling, este deja o altă poveste.

ALEXANDRU MIRONOV

Goana după energie

GYROMIL

morile de vânt... zburătoare

Oamenii viitorului vor căuta atât de necesara energie oriunde imaginația îi va conduce, inclusiv... în aer! Cel puțin – relatează revista „Focus" – aceasta este ideea de bază a unuia dintre cele mai îndrăznețe proiecte având drept scop rezolvarea problemei energetice, cel aparținând australianului Bryan Roberts, inginer la Universitatea din Sydney.

Gata de zbor!

Gyromil este o stație eoliană zburătoare care poate ajunge la înălțimi de 4 km, adică acolo unde curenții eolieni sunt de fapt adevărate „jeturi", cum susține Roberts, mult mai puternice și persistente decât vânturile de suprafață.

Ceea ce distinge o asemenea stație este faptul că ea poate funcționa șase zile pe săptămână, cantitatea de energie pe care o produce putând fi de 60 de ori mai mare decât în cazul unei stații terestre.

Stații electrice de acest tip care funcționează deja în prezent furnizează energii de numai câteva zeci de kilowați, dar se așteaptă într-un viitor apropiat îmbunătățirea performanțelor cu un factor de o mie.

Legată de un fir

Rotoarele stației, după cum explică Roberts, reușesc să facă două lucruri: produc electricitate și creează o „împingere" suficient de puternică pentru a menține suspendată întreaga stație. Ca un helicopter. Gyromil rămâne fixă în spațiu! Moara este menținută în poziția de lucru de un cablu care, atunci când ea funcționează, servește la transportul electricității produse iar atunci când nu bate vântul funcționează ....„invers", alimentând „de pe Pământ" cu energie elicea și asigurând menținerea poziției de către stație. O stație formată din câteva zeci de asemenea mori se află deja în funcțiune în Australia și o alta urmează să fie inaugurată în Italia, unde părerea specialiștilor este că jeturile de aer sunt încă și mai favorabile.

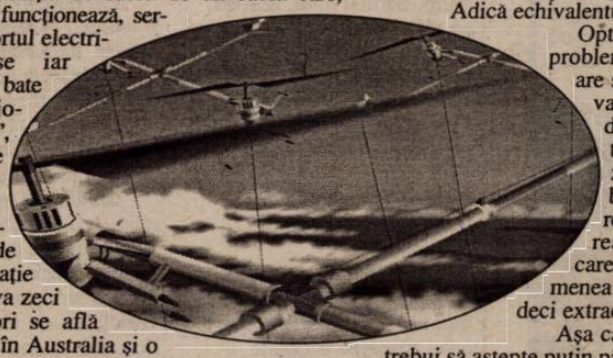

Turbine subacvatice

Și cine „nu are" curenți aerieni? Se pot utiliza la fel de bine curenții submarini! Cel puțin acesta este proiectul avut în vedere în Florida, unde s-ar putea utiliza Curentul Golfului, extrem de intens în zona respectivă și, în plus, acționând foarte aproape de coastă. Deși viteza curentului pare mică, este de numai 3-4 km/h, greutatea masei de apă este enormă – o tonă pe metru pătrat în fiecare secundă. Adică echivalentul a 500 W!

Optimiștii consideră că soluția problemei energetice a viitorului are șanse optime de a fi rezolvată, fiind vorba de o sursă de energie practic nelimitată. Alții însă, cum este cazul inginerului italian Roberto Vacca, sunt de părere că proiectele sunt nerealiste, dimensiunile pe care ar trebui să le aibă asemenea instalații fiind uriașe – deci extraordinar de costisitoare!

Așa că ...Don Quijote va mai trebui să aștepte puțin până când să-și ridice spre cer sulița în veșnica sa luptă cu morile de vânt...

MIHAELA DOROBANȚU

E bine de știut

Adesea tinerele femei sau cele care poartă greutăți peste puterile lor se plâng că au dureri de spate. Sunt dureri ce se pot datora însă pozițiilor defectuoase, de statică, și stărilor prelungite de sedentarism. Ca element declanșator al acestor dureri de spate, se înregistrează la început stări de ușoare sâcâieli lombalgice, care, cu timpul, devin cronice, sâcâitoare.

Așadar, pentru început, dor, se pare,

DURERILE DE SPATE

unele vertebre din zona lombară, dureri care cresc în intensitate. Mobilitatea coloanei este blocată și orice încercare de redresare este zadarnică. În cazul în care bolnava rămâne la pat, pe suport tare, fără folosirea pernei, încet, încet, durerile dispar în câteva zile. Vindecarea este însă înșelătoare, pentru că recidivele sunt foarte frecvente. Specialiștii sunt însă de acord că în astfel de situații trebuie făcut un examen atent, bazat mai ales pe radiografii, în care să se verifice mobilitatea coloanei vertebrale, în diverse poziții și mișcări care să ateste zona afectată și procentul de posibilă recuperare.

De regulă, le sunt prescrise bolnavelor medicamente cu efecte antalgice, miorelaxante și antiinflamatorii, pe termen lung. Trebuie știut că o hernie discală trece cu aceste formule în procent de 80%.

Și totuși, mari dureri de spate au adesea femeile în perioadele premergătoare ciclului, când durerile iradiază dinspre uterul care se contractă, spre zona osului sacral.

La fel suportă dureri de spate femeile cu sâni prea mari, când echilibrul static al spatelui se modifică, acesta fiind solicitat mai ales în zona coloanei cervicale și pectorale. Singura măsură eficientă este corectarea chirurgicală a sânilor. Nu rare sunt cazurile când indicația corectoare este indicată de ortoped. Dar nu trebuie neglijat nici faptul că durerile cronice de spate pot fi cauzate și de urmarea unor deformații congenitale ale scheletului, cum ar fi: picioarele în „O" sau „X" și paltfusul etc. S-a demonstrat că și factorii psihici pot influența – sentimentul de singurătate, de neputință – care la rândul lor fac posibil ca persoana respectivă să-și adopte poziții care să „răscolească" durerile de spate. Indiferent de cauza durerilor de spate, trebuie neapărat consultat un medic specialist care să indice tratamentul indicat.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREȚII INDISCREȚII

Frumoasele lumii și micile lor bijuterii

*Pretutindeni, de la Los Angeles la Londra, starurile își joacă excelent rolul de mame. **Catherine Zeta-Jones** (32 ani), căsătorită cu Michael Douglas, îl poartă în brațe pretutindeni, pe micuțul Dylan, în vârstă de 2 ani. În Central Park, **Cindy Crawford** (36 ani) îl răsfață pe Presley Walker (2 ani și jumătate) lăsându-l chiar să o ciufulească. Când se joacă pe străzile din Beverly Hills cu micuțul Kit (7 luni), **Jodie Foster** (39 ani) uită de orice...*

Sub „ploaia" de petale parfumate...

...Chiara Mastroianni și-a unit destinul cu Benjamin Biolay. Catherine Deneuve, fericita mamă, privea plină de dragoste, delicata ploaie de petale de trandafiri, ce se revărsa peste tinerii căsătoriți.

E rândul Patriciei

După Barbara, Sabrina și Angela, Boris Becker are o nouă iubită. Patricia, o frumoasă americancă, plină de feminitate, pare decisă să-l urmeze pe Boris chiar și la Monaco.

Pentru părinți

Problemele micilor genii

Una dintre problemele de greutate cu care se confruntă unii părinți (fericiți) este aceea a dialogului cu micile genii. Pentru că, recunosc specialiștii, în cazul copiilor precoce trebuie adoptată o atitudine specială. Și nu este ușor să crești un astfel de copil. Atunci când un copil de 5 ani se întreabă cum arăta în urmă cu milioane de ani planeta stăpânită de dinozauri, este greu să-l convingi să dialogheze pe această temă cu... păpușa sau cu sora mai mică. De regulă, în alte țări, părinții se adresează psihologilor și copiii sunt supuși unor teste, în urma cărora li se pune „eticheta": copil precoce sau supradotat. De fapt, este vorba despre un copil mai inteligent decât media și în avans față de vârstă. „Se vorbește despre un copil precoce, explică psiholog Isabelle Porton-Deterne, pornind de la un coeficient de inteligență total (faimosul QI) de 125, media fiind 100". Cifrele arată că 5% din populație depășește QI mediu, iar în rândul copiilor unul din douăzeci este supradotat.

„Un copil care învață să citească singur, spre exemplu, sau care abordează de prea timpuriu problemele de ordin științific sau filozofic, ar trebui să vă alerteze" subliniază Isabelle Porton-Deterne. De ce? Pentru că un mare număr dintre aceștia se vor afla, paradoxal, puțin mai târziu, în situația eșecului școlar. Plictisiți, genialii iau note proaste și se simt evitați de ceilalți copii. „Atenție la copilul care se plictisește, se simte singur, se plânge că nu are prieteni. Sau, și mai grav, suferă angoase, tulburări ale somnului sau chiar unele crize de agresivitate". În concluzie, dacă sunteți părinții unui copil supradotat, vi se cer calități psiho-pedagogice deosebite. Pentru că trebuie să găsiți soluții la numeroasele probleme ale micuțului: deși știe multe lucruri, în clasă se plictisește și ia note proaste; de mici devorează cărțile, dar au puțini prieteni, și reacționează cum ați dori, dacă uzați de metode „forte"...

Dosarele frumuseții

Pentru siluete fine

Dacă ați observat că silueta s-a rotunjit cu câteva kilograme, puteți încerca, în afara unei diete mai ușoare și a mersului pe jos zilnic, câteva tipuri de masaj. Înainte de duș, masați-vă puternic cu o mănușă din lufa sau, și mai bine, cu o bandă lată, prevăzută cu lufa. Începeți masajul de la glezne și masați circular, în sus, în direcția coapselor. Masați și brațele, umerii, abdomenul, pieptul, spatele. Efectul reconfortant se simte imediat. Repetați zilnic masajul. Un alt tip de masaj practicat de persoanele preocupate de aspectul lor este cel prin lovituri ușoare. Efectul său este de întindere și netezire perfectă a pielii. Strângeți pumnul și începeți să bateți ușor gleznele, apoi, cu mișcări largi continuați masajul pe tot corpul. (Pentru un aspect plăcut al pielii folosiți, dimineața și seara, o cremă specială cu siliciu, sau coenzima Q10. Aceste creme ajută la întărirea țesuturilor și asigură o mai mare stabilitate a structurii pielii). Pentru a vă relaxa și a îndepărta stresul acumulat peste zi, după un duș fierbinte masați mușchii spatelui cu o bandă cu bile din lemn.

Acordați atenție și zonei decolteului, care mai ales acum, vara, trebuie să arate perfect. Un masaj cu cuburi de gheață închide porii, iar pielea va arăta minunat.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic și de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 22
Valabil până pe data de: 6 IUNIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
București, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Corelații surprinzătoare

Fiecărei zodii îi corespund anumite pietre prețioase, spun astrologii moderni. Ba mai mult, acestea au influențe benefice asupra nativilor din zodiile respective.

Pentru cei născuți în zodia *Berbecului,* piatra magică este granatul. ***Granatul*** ajută sistemul osos, îmbunătățește circulația, corectează anemia și alungă oboseala.

Ametistul, piatra celor din zodia *Taur,* ajută sistemul nervos, elimină toxinele, absoarbe energiile negative, calmează.

Gemenilor li se recomandă ***acvamarinul,*** piatră ce înlătură stresul și îmbunătățește abilitățile de comunicare.

Cei născuți în zodia *Racului* li se recomandă ***diamantul,*** care are efecte benefice în boli ale aparatului renal, în afecțiuni de stomac, intestine sau în epilepsie.

Smaraldul (corelat cu nativii din *Leu)* este bun pentru memorie, insomnii, ulcer gastric, boli ale vezicii biliare, ale ficatului, inimii, plămânilor și ochilor.

Fecioarelor li se recomandă ***perla,*** benefică în boli respiratorii.

Rubinul, aliat al *Balanțelor,* este eficient în afecțiuni cardiace și oftalmologice.

Nativilor din *Scorpion* li se recomandă ***crisolitul,*** care previne ulcerațiile, înlătură spasmele, ajută digestia și buna funcționare a splinei.

Safirul, corelat cu nativii *Săgetători,* scade tensiunea arterială, tratează insomnia și se arată eficient în unele forme de cancer.

Opalul, celor din *Capricorn* le echilibrează emoțiile, este eficient în depresii, în unele boli de inimă sau boli digestive.

Topazul, piatra celor din *Vărsător,* scade tensiunea arterială, e benefic în insomnii, ajută și în bolile de ficat.

Turcoaza, aliatul *Peștilor,* este benefică în cazuri de reumatism și artrită. Îi ajută pe timizi, influențează pozitiv secreția de sebum și glandele endocrine.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Continuăm seria rețetelor apetisante sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vișeul de Sus:

RULADĂ DIN ALUAT, CU ȘUNCĂ

Pentru aluat: *2 linguri unt, 12 gălbenușuri, 10 linguri făină, 8 albușuri.*

Pentru umplutură: *1 kg șuncă presată, 2 linguri cu parmezan ras, 3-4 linguri de smântână.*

Untul înmuiat (dar fără a fi topit) se freacă într-un castron până se obține o pastă spumoasă, se adaugă pe rând gălbenușurile, se amestecă continuu și se mai adaugă puțină sare, făina și albușurile bătute spumă. Se unge o tavă cu unt, se toarnă în ea coca într-un strat subțire cât diametrul unui creion, se coace în cuptor până se rumenește fără a se închide la culoare. Foaia coaptă, încă fierbinte, se răstoarnă pe o planșetă, deasupra se așază șunca fiartă, tăiată mărunt, amestecată cu parmezanul ras, iar peste acestea se întinde smântâna. Foaia se rulează nu prea strâns, se așază într-o formă, se unge deasupra cu smântână, se presară cu parmezan ras și se mai dă puțin la cuptor. După ce s-a rumenit, se scoate din cuptor, se taie felii cu lățimea de 1 cm și se așază pe platou.

ROȘII UMPLUTE CU PASTĂ DE URDĂ

6 roșii, 250 g urdă, 50 g smântână, 3 linguri cu mărar tocat fin, sare după gust.

Toate componentele se amestecă și se freacă bine cu o lingură de lemn până se obține o pastă omogenă, după care se adaugă sare după gust. Cu această compoziție se umplu roșiile.

ROȘII UMPLUTE CU CONOPIDĂ

6 roșii, 250 g conopidă, 1 ou, 75 ml ulei, 1 linguriță muștar, 1 lingură cu zeamă de lămâie, sare și piper după gust.

Din gălbenușul de ou, ulei și zeama de lămâie se prepară maioneza. Conopida curățată, spălată și fiartă (se așază la fiert în apă fierbinte cu puțină sare) se pune în apă rece cu puțină sare, apoi se scoate, se desface în buchețele și se amestecă cu maioneza și piper. Cu această pastă se umplu roșiile.

Remedii naturale

Depurativ şi diuretic pe bază de miere

Pentru a prepara băutura cu efect depurativ şi diuretic confirmat de medicina populară este nevoie de *100 g miere de albine* şi *200 g suc de ceapă roşie*. Aproximativ 1/2 kg de ceapă roşie proaspătă se curăţă, se spală şi se trece prin robotul de stors fructe. Sucul obţinut se pune într-o sticlă, se adaugă mierea şi se agită bine până la completa omogenizare. Se beau câte 50 ml înaintea fiecărei mese principale, în total 150 ml pe zi. Preparatul este cu atât mai activ cu cât este mai proaspăt. Se poate prepara dintr-o dată cantitatea necesară pentru o zi sau pentru o săptămână cel mult, timp în care se păstrează obligatoriu la rece (în frigider). Ţinut la temperatura camerei îşi pierde proprietăţile terapeutice în decurs de 1-2 ore.

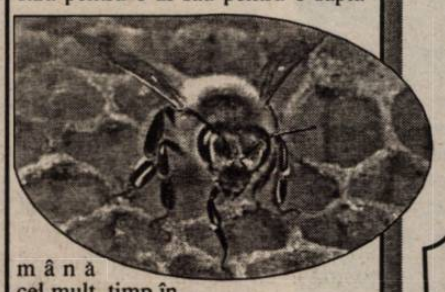

În ce constau virtuţile favorabile sănătăţii ale acestui preparat? În primul rând, are o puternică acţiune *decongestivă*, suprimând congestiile pelvine (dureri de ovare), meningeale (dureri de cap) sau premenstruale (ale sânilor). Deopotrivă, prin *capacitatea* sa *de a regla circulaţia periferică*, este favorabil persoanelor care suferă de *varice* ale membrelor inferioare. De asemenea, *acţionează asupra sistemului nervos şi endocrin*, scăzând pofta de mâncare exagerată şi, totodată, *acţionând asupra depunerilor de grăsime şi de apă din ţesuturi*, mai ales din partea inferioară a corpului (produce o slăbire de jos în sus, motiv pentru care poate fi asociat cu unele cure de slăbire, pentru uniformizarea pierderilor în greutate din unele zone ale corpului). Prin acţiunea tonifiantă cardiacă, circulatorie şi diuretică, are un efect prompt deosebit în *eliminarea edemelor* (reţinerea de apă în ţesuturi) de orice natură, precum şi în *diminuarea celulitei*. Cura poate dura trei luni, apoi o lună pauză, după care se reia şi, în acest ritm, se menţine cât e nevoie. Efectele endocrine şi circulatorii se observă însă în 3-4 zile.

Băutura se recomandă în *astenii nervoase*, neînsoţite de obezitate, în toate *tulburările cardiovasculare* (în special în varice), în *congestii pelvine, mamare şi meningeale*, dar ajută mult şi la *sporirea rezistenţei organismului faţă de infecţii* (îndeosebi cele respiratorii – gripe, viroze, bronşite). Există însă şi o serie de ***contraindicaţii*** pe care trebuie să le ia în considerare persoanele care au intoleranţă la miere şi ceapă crudă, cele cu diabet zaharat, precum şi cele care suferă de maladii acute de stomac, cum ar fi gastrite hiperacide, ulcer gastric sau duodenal şi obezitate.

BACTERIA CARE DĂ DURERI DE CAP

Potrivit rezultatelor unui grup de cercetători italieni, unele dureri de cap ar avea drept cauză o bacterie „clasică", deci bine cunoscută – Helicobacter Pylori – pe seama căreia se puneau până acum doar infecţiile gastrice şi împotriva căreia se luptă cu ajutorul antibioticelor. Acesta ar fi tratamentul şi pentru durerile de cap. Vindecarea ar fi şi mai eficace dacă administrării de antibiotice i s-ar asocia şi un tratament cu lactobacil, o bacterie non-patogenă care exercită un efect benefic asupra organismului, cum ar fi refacerea florei intestinale.

Aceste concluzii preliminare, prezentate recent la o conferinţă privind bolile infecţioase, arată că 18% dintre bolnavii avuţi în vedere în cadrul cercetării, suferinzi de cefalee cronică, erau infectaţi cu Helicobacter Pylori. De altfel, această bacterie, responsabilă de declanşarea de infecţii gastrice, dar şi de ulcere şi chiar cancer de stomac, a fost înscrisă în ultimii ani pe o listă mai amplă de afecţiuni şi dereglări funcţionale, unele legate chiar de sistemul imunitar, cardiovascular sau al pielii.

Pentru a pune în evidenţă implicarea bacteriei amintite în durerile de cap, cercetătorii de la Laboratorul de microbiologie clinică al Universităţii din Milano au împărţit grupul de studiu format din 130 de persoane în două grupuri. Subiecţii dintr-un grup au primit tratament numai cu antibiotice timp de trei zile, iar celorlalţi li s-au administrat atât antibiotice cât şi lactobacillus, conţinut în iaurturi şi alte produse lactate. În plus, aceşti pacienţi au prelungit dieta bogată în lactobacillus timp de trei luni, consumând trei doze cotidiene de produse lactate, după care au trecut la o singură doză zilnică în următoarele nouă luni. Concluzia specialiştilor? La o lună de la începutul tratamentului, pacienţii din ambele grupuri se aflau în acelaşi punct al ameliorării suferinţei cronice, aşadar cu rezultate asemănătoare, dar la capătul unui an, diferenţele dintre ei erau deja semnificative. Dispariţia durerilor de cap şi totodată a bacteriei incriminate s-a dovedit a fi mult mai marcantă în rândul pacienţilor din cel de-al doilea grup. La finalul anului-test, 50% dintre pacienţii trataţi doar cu antibiotice încă mai făceau crize de cefalee (mai rare însă), în timp ce dintre subiecţii trataţi şi cu lactobacillus doar 20% mai prezentau din când în când migrene, dar mult mai suportabile decât înaintea tratamentului.

Peter Goadsby, renumit specialist în migrene, profesor de neurologie clinică şi neurochirurgie la Londra, a găsit interesantă ideea cercetătorilor italieni, dar le-a reproşat lipsa unui al treilea grup-test tratat cu placebo, ceea ce ar fi permis o comparaţie şi o concluzie mult mai solidă în privinţa subiectului abordat. Potrivit opiniei lui, „efectul placebo", pe seama căruia pacienţii se vindecă doar pentru că au convingerea că beneficiază de un anumit tratament promiţător, ar putea reprezenta până la 30% din numărul ameliorărilor. Este un punct de vedere demn de luat în seamă, motiv pentru care cercetările pe această temă vor continua. Un lucru este cert şi unanim acceptat de oamenii de ştiinţă: „Helicobacter Pylori elimină o toxină care poate contribui în mod substanţial la declanşarea crizelor de migrenă".

MAI PUŢINE CALORII, un risc mai mic de cancer

Scăderea aportului caloric conduce la diminuarea numărului de tumori precanceroase colorectale este concluzia unor cercetători americani de la National Cancer Institute, care deocamdată au parcurs doar faza experimentelor pe animale de laborator. Folosind cobai, genetic predispuşi să dezvolte polipi intestinali şi rectali, cercetătorii au mers pe ideea modificării regimului alimentar în vederea reducerii riscului de instalare a bolii propriu-zise. Un grup de cobai a fost hrănit fără nici o restricţie, în cantităţi nelimitate, în timp ce un alt grup a primit doar 60% din raţia primului grup, fără ca acest lucru să însemne carenţă alimentară. Cercetătorii au constatat că unii dintre şoarecii hrăniţi „limitat" au dezvoltat totuşi polipi colorectali, dar numărul acestora a fost cu 60% mai mic în comparaţie cu cei hrăniţi „nelimitat". De fapt, precizează cercetătorii, restricţia calorică nu înseamnă doar diminuarea cantităţii de hrană, ci, mai ales, reducerea alimentelor bogate în grăsimi (furnizoare de calorii în exces) şi adoptarea unei diete sănătoase. Pe ce se bazează această afirmaţie? Pe datele obţinute în urma experimentului, dar şi a altor studii anterioare care demonstrează că adoptarea unui regim alimentar bogat în ulei de măsline, fructe şi legume reduce cu 33% numărul polipilor. Aceste rezultate preliminarii oferă cercetătorilor o bază pentru continuarea studiilor orientate deja pe testarea diferitelor combinaţii de aport caloric şi pe definirea unui anumit tip de regim alimentar, care să permită trecerea la testarea pe om.

Cura de morcovi

Morcovii sunt o adevărată sursă de sănătate pe care o putem exploata din plin în această perioadă a anului. Bogaţi în vitaminele A, B şi C, în provitamina A (caroten), zaharuri direct asimilabile, săruri minerale (fier, fosfor, calciu, sodiu, potasiu, magneziu etc), morcovii pot fi consumaţi ca atare, în stare crudă, în salate sau sub formă de suc. Pentru adulţi, un pahar de suc, băut dimineaţa, pe stomacul gol, este un „medicament" deosebit de preţios pentru sănătate.

◆ *Sucul* este un excelent *expectorant*, indicat în afecţiuni pulmonare, astm sau răguşeală. Se poate combina chiar şi cu lapte.

◆ Morcovul este alimentul de bază pentru *combaterea diareei* la sugari şi copiii mici, ca de altfel şi la adulţi (sub formă de *supă:* 500 g de morcovi, tăiaţi bucăţi, se fierb într-un litru de apă, până când capătă aspectul unei creme subţiri).

◆ Alimentaţia bogată în morcovi *cruzi* (dar şi *fierţi* în aburi, *sote* sau în *supe uşoare* de zarzavat) combate: *tulburările de creştere, diferitele forme de demineralizare a oaselor, rahitismul, cariile dentare, anemiile* şi ajută la *vindecarea enterocolitelor, colibacilozei, ulcerelor şi hemoragiilor gastro-intestinale, aterosclerozei, insuficienţei hepatobiliare, reumatismului, gutei, litiazelor biliare, afecţiunilor pulmonare etc.*

◆ Morcovii *sporesc numărul globulelor roşii* şi procentajul hemoglobinei pe care o reînnoiesc, ajută la reîntinerirea celulelor şi ţesuturilor, constituindu-se într-un factor de echilibru al funcţiei metabolice.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

D.M. din Slatina. *Deşi epilepsia care vi s-a declanşat şi diagnosticat în urma accidentului rutier pe care l-aţi suferit este o boală din care nu se moare (cum vă temeţi dv.), trebuie să acceptaţi totuşi că nici nu există un tratament minune pentru ea. Asta nu înseamnă că, dacă vă îngrijiţi, nu veţi*

EPILEPSIE

*reuşi să răriţi din ce în ce mai mult crizele. Alte medicamente decât cele pe care vi le-a recomandat medicul neurolog nu se pot recomanda pe baza unei scrisori. Probabil că vi s-a spus că va trebui să faceţi pe viitor controale periodice, electroencefalograme, eventual investigaţii prin rezonanţă magnetică etc., care vor oferi informaţii în legătură cu evoluţia bolii. În funcţie de aceasta, vi se vor recomanda medicamentele potrivite, în general din gama anticonvulsivelor. Poate v-ar fi de ajutor să constataţi ce vă declanşează crizele: şocuri emoţionale, anumite alimente etc. Oricât de mare încredere aţi avea în tratamentul cu plante, nu credem că e bine să vă aventuraţi în înlocuirea medicamentelor clasice cu acestea. Puteţi eventual să încercaţi şi tratmente cu plante, dar ca **adjuvante**. Pentru relaxarea sistemului nervos, se recomandă de obicei produse pe bază de **muşeţel, lemn dulce, rădăcină de valeriană** şi alte câteva, dar folosirea lor trebuie să fie cunoscută şi de medicul dv.*

MEDIUL ÎNCONJURĂTOR, o ameninţare pentru copii

În fiecare an, peste trei milioane de copii de până la cinci ani îşi pierd viaţa fie din cauza bolilor, fie a accidentelor legate de mediul înconjurător. Această cifră a fost anunţată oficial de Biroul regional al OMS pentru Europa şi Agenţia europeană pentru mediul înconjurător, care nu numai că au inventariat din propria perspectivă cauzele deceselor copiilor mici, dar au întocmit şi o listă cu cele mai importante riscuri. „Copiii sunt expuşi la cel puţin 15000 de substanţe chimice sintetice, majoritatea rod al ştiinţei din ultimii 50 de ani. La aceştia, se adaugă şi agenţii fizici, cum ar fi poluarea aerului, gazele produse de automobile, contaminarea alimentelor şi a apei, insalubritatea, radiaţiile, fumul de ţigară...", au precizat reprezentanţii celor două organisme internaţionale. Ca urmare, în prezent, prevalenţa simptomelor şi bolilor provocate sau potenţate de factorii de mediu (astm, tulburări de dezvoltare neurologică, boli cu origine alimentară şi hidrică, unele forme de cancer, traumatisme etc.) a atins un nivel „intolerabil", după cum apreciază specialiştii preocupaţi de această problemă. Ce-i de făcut? Diminuarea poluării de orice fel, prin toate mijloacele şi printr-un efort internaţional şi individual concertat.

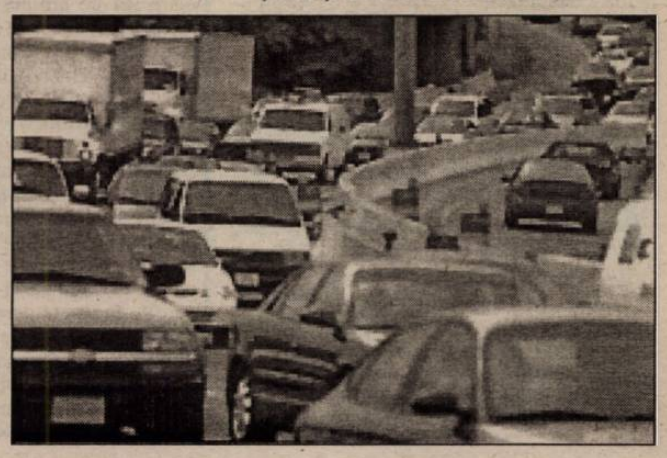

Între a vrea şi a putea

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

Prima scrisoare la care răspundem ne soseşte de la un corespondent din Bacău care semnează „Casanova". Subiectul, deşi include şi aspecte despre care am mai vorbit cu alte ocazii, este de natură să suscite oricând un interes general. ***„Am 24 de ani şi un notabil succes la femei. Eu sunt însă mereu în căutarea unei «jumătăţi» ideale. Aşa că m-am bucurat foarte mult când am cunoscut o fată extrem de frumoasă şi în acelaşi timp sexy şi ne-am îndrăgostit. Până aici toate bune, numai că atunci când... să se întâmple, ea nu a vrut să facem dragoste, pretextând printre altele că se teme să nu o doară prea tare, spunându-mi, evident, că este virgină. Vă scriu deci să vă întreb: ce mă sfătuiţi să fac? Să mai insist sau... să caut o altă fată!"***

– Dragă Casanova, în afară de graba proprie vârstei, cred că aici este vorba puţin şi de un... orgoliu rănit. Ca să nu mai spun că sunt aproape convins că ai aşteptat ca persoana iubită să fie cea care face primul pas şi acum eşti dezamăgit. Nu, nu cred că teama de durere este principalul motiv al „respingerii". Te-ai gândit că poate ea vrea ca primul său bărbat să fie chiar soţul ei? Poţi fi sigur că „atunci" dragostea şi pasiunea vor face ca durerea (care este reală) provocată de ruperea himenului să fie privită doar ca o ultimă barieră pe drumul care o va duce spre o nouă etapă a vieţii ei, cea de femeie.

– Cu câţiva ani mai tânără, Angela din Turda are o problemă oarecum opusă. Ea crede că nu este suficient de dezvoltată şi că din această cauză nu trezeşte interesul băieţilor, temându-se chiar să... ***„nu se întâmple niciodată"***.

– Dragă Angela, am citit cu atenţie scrisoarea ta şi primul lucru care trebuie spus este că în nici un caz nu poţi vorbi la 17 ani de un echilibru hormonal al organismului tău. Maturizarea ta fizică şi psihică este încă incompletă (ea variind de altfel de la o persoană la alta), iar tulburările endocrine despre care vorbeşti nu sunt în nici un caz un lucru anormal la această vârstă. Băieţii... vor veni când va fi timpul potrivit, nu-ţi face grijă de asta. Pentru liniştea ta personală însă, cred că ar fi bine să ai o discuţie cu un medic specialist care îţi va face cu siguranţă şi un examen medical complet. M-aş bucura să ne mai scrii şi... fii sigură că totul va fi bine!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

REMEMBER

S-a întâmplat acum 200 de ani

Beethoven avea în anul 1802 numai 32 de ani, când a constatat cu o tristeţe de necuprins în cuvinte că este definitiv surd. Primele simptome apăruseră în urmă cu 2-3 ani, iar doctorii au recunoscut că sunt neputincioşi în faţa acestui handicap major pentru un compozitor. La 6 octombrie 1802, *Titanul din Bonn* redactează zguduitorul „Testament din Heiligenstadt", prin care îşi cere scuze faţă de compatrioţi pentru că a devenit ursuz şi nesociabil, îşi expune suferinţa

copleşitoare. Beethoven mărturisea că a cochetat cu ideea sinuciderii, însă „...mi se părea cu neputinţă să părăsesc lumea înainte de a-i da tot ceea ce simţeam că este de datoria mea să-i dau. Şi numai astfel nu am curmat trista mea viaţă". Geniul îşi conştientizase menirea. A mai trăit încă douăzeci şi cinci de ani, neantizându-se în 1827. Compunea simţind vibraţiile pianului cu ajutorul unui cornet acustic ţinut în dinţi şi sprijinit de pian.

Tot în 1802 marele maestru compune, printre altele, Sonata Lunii (op.27), unică prin faptul că debutează cu un adagio în loc de allegro. Şi istoria acestei perle muzicale este dureroasă. Ea reflectă o mare iubire pierdută, adorata fiind Giulietta Guicciardi („o italiancă egoistă şi uşuratică"). După ce l-a încurajat, aceasta s-a căsătorit cu un conte german... Ulterior, într-o situaţie financiară grea, Beethoven a ajutat-o cu mari sume de bani. Singurătatea şi surzenia nu-i disipaseră omenia. Dimpotrivă.

S-a întâmplat acum 100 de ani

La 1 ianuarie 1902, la Muzeul Prado din Madrid este deschisă o excepţională expoziţie dedicată lui El Greco (cu tablouri celebre împrumutate inclusiv de la mari catedrale spaniole, cum ar fi cea din Toledo). Gestul făcut de directorul José Viniegra avea menirea să reconsidere opera marelui pictor cretan, deoarece aceasta intrase într-o nedreaptă uitare (numele adevărat este Domenikos Theotokopoulos, iar Insula Creta aparţinea atunci de Veneţia; el a trăit între 1541 şi 1614, ultimii 37 de ani petrecându-i în Spania). El Greco a fost şi un mare inteléctual al epocii sale, făcând parte din cercurile frecventate de Cervantes, Lope de Vega sau Tirso de Molina.

Multă vreme, unii specialişti au considerat că siluetele alungite ale capodoperelor sale se datorează unei anomalii a vederii pictorului. Dar, în ultimul timp, această ipoteză a căzut. Acele forme forţate ale trupurilor nu

„Adoraţia păstorilor"

reprezintă altceva decât una din inovaţiile aduse de „valorosul discipol al lui Tiziano şi Tintoretto" – de la acesta din urmă preluând şi religiozitatea profundă a temelor sale. Solemnitatea şi totodată melancolia personajelor sale s-au conturat încă din tinereţe, când l-a avut drept prim profesor pe pictorul de icoane cretan Mihail Damaskinos... Ceea ce s-a întâmplat în 1902 a fost „reînvierea" lui El Greco, fapt care s-a petrecut şi cu alţi maeştri ai penelului, în diverse epoci.

„COPIII" LUI DARWIN

Controverse privind mamiferele

Paleontologul Zhe-Xi Luo (de la Muzeul Carnegie de istorie naturală din Pittsburgh, SUA) este cel care a identificat mamiferul placentar numit Eomaia scansoria (găsit în China). Acesta avea dimensiuni mici (14 cm lungime) şi cântărea aproximativ 25 de grame, aspectul său aducând aminte de alura unui şobolan. În mod cert, Eomaia („mamă străveche", în greceşte) scansoria este un strămoş al placentarelor de astăzi, dar nu este cel mai vechi mamifer din această grupă. Specialişti din alte centre de cercetare susţin că primele placentare au apărut acum 175 de milioane de ani sau chiar mai devreme.

Descoperirea recentă a fosilei unui mamifer care a trăit acum 125 de milioane de ani a readus în discuţie următoarea problemă: când a apărut primul mamifer? Dificultatea răspunsului provine din faptul că aceste vertebrate alcătuiesc trei grupuri, şi anume: mamiferele placentare (majoritatea covârşitoare, inclusiv omul), cele marsupiale (cangurul şi altele) şi monotremele (care depun ouă; de exemplu ornitorincul). În consecinţă, întrebările adiacente celei principale vin de la sine: ce fel de mamifer a apărut mai întâi şi când s-a produs diversificarea?

Cu alte cuvinte, descoperirea prof. Zhe-Xi Luo reprezintă ea însăşi o rudă a celor mai vechi mamifere. Şi asta pentru că se estimează că trecerea de la anumite specii de reptile la mamifere s-a petrecut acum 245-205 milioane de ani.

Controversele privind identitatea primului grup de mamifere se leagă de aspectele comune şi de diferenţele esenţiale dintre varietăţile acestor vertebrate. Toate au sânge cald, sunt acoperite de fire de păr, au glande mamare, au dentiţie de lapte înaintea celei definitive etc. De asemenea, craniul – inclusiv maxilarul inferior – prezintă particularităţi inexistente la celelalte vertebrate. Analizând acest ansamblu de elemente, unii paleozoologi susţin că primele mamifere au apărut în Triasicul inferior (acum 245 milioane de ani) – cum ar fi cynodontele –, iar alţii afirmă că ar fi apărut la graniţa dintre Triasic şi Jurasic (acum 205 milioane de ani). Incertitudinea este alimentată atât de faptul că fosilele sunt incomplete, cât şi de prezenţa parţială şi nu integrală a morfologiei specifice vreunui mamifer. Din păcate, nici descoperirea lui Eomaia scansoria nu rezolvă aceste necunoscute.

FOTO-DOCUMENT

MAŞINA DE CĂLCUL a secolului XVII

Blaise Pascal (1623-1662), geniul care a abordat şi a inovat cu aceeaşi dezinvoltură probleme de matematică, fizică şi filosofie, la o vârstă foarte fragedă, este şi inventatorul unei maşini de calcul de mare importanţă istorică. Avea doar optsprezece ani când a realizat un dispozitiv mecanic, cu transmisie prin angrenaje, care putea efectua adunări şi scăderi ale unor numele cu şase zecimale! Se pare că ideea i-a venit văzându-şi

tatăl, contabil de meserie, cum socoteşte extenuat ore în şir. Din nefericire, maşina miraculoasă nu s-a bucurat de o bună apreciere şi implicit răspândire, din cauza unor imperfecţiuni. Dar invenţia epocală a fost reluată şi perfecţionată de francezii Lépine (în 1725) şi Boistrisandan (1730). Diversitatea preocupărilor sale poate fi explicată fie prin dictonul său preferat: Bene qui latuit, bene vixit (cel ce trăieşte retras trăieşte bine), fie prin zicala plăsmuită de el însuşi: „Cu cât cunosc mai mult oamenii, cu atât iubesc mai mult câinii".

TRADIŢII

Limbaj pur feminin în China

Autorităţile celui mai populat stat al lumii vor să salvgardeze un dialect pe cale de dispariţie, folosit (nu se ştie de ce) exclusiv de către femeile minorităţii Yao, din provincia Hunan, regiunea central-sudică a ţării. Populaţia respectivei comunităţi etnice este îmbătrânită, iar majoritatea bărbaţilor au migrat către zonele industriale. Textele dialectului sunt scrise pe draperii de mătase, pe evantaie sau pe broderii de varii dimensiuni. Numai femeile îl înţeleg, ele izolându-se astfel de alte comunităţi chinezeşti. Demn de remarcat este şi faptul că femeile Yao au reuşit să păstreze nu mai puţin de 1200 de caractere (ideograme), dintre care numai 700 sunt uzuale. Lingviştii chinezi au creat deja un muzeu dedicat acestui dialect, unde există şi traducerea textelor respective în varianta oficială a limbii chineze.

OAMENI CARE AU FĂCUT ISTORIE

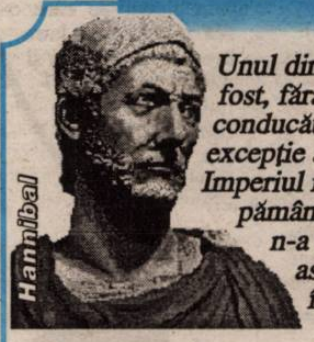

Hannibal

Unul dintre cei mai mari şefi militari ai antichităţii a fost, fără îndoială, Hannibal, fiul lui Hamilcar Barca, conducătorul Cartaginei. Această personalitate de excepţie a epocii sale, crescută în spiritul urii faţă de Imperiul roman, ar fi putut şterge de pe faţa pământului Cetatea Eternă, în anul 216 î.Ch. De ce n-a făcut-o? Iată o enigmă pe care istoricii nici astăzi nu au desluşit-o. Iar ezitarea l-a costat, în cele din urmă, viaţa.

Hannibal

strategul care a cruţat Roma

Precum asinii, elefanţii au traversat munţii

Educaţia militară, începută la 9 ani, a transformat treptat un copil într-un mare şef de armată (dar şi un strălucit intelectual, excelent cunoscător al culturii greceşti). După moartea tatălui său, în 229 î.Ch., Hannibal devine general absolut al cartaginezilor, la numai 18 ani. Obsesia patriotică a vieţii sale era anularea păcii umilitoare cu Roma (din 241), în urma primului război punic. Trebuia neapărat să atace duşmanul latin care preluase guvernarea multor provincii luate în stăpânire de Hamilcar Barca. Iar strategului punic (denumirea romană pentru cartaginezi) i-a venit ideea de a-l zdrobi în lupte terestre şi nu navale. Această concepţie avea să fie una surprinzătoare pentru generalii romani, căci marea forţă şi abilitate a cartaginezilor erau cele maritime şi nu pedestre – armată în care majoritari erau mercenarii.

În anul 221 î.Ch. debutează al doilea război punic. Armatele lui Hannibal trec râul Ebru (graniţa spaniolă fixată de Roma), traversează Pirineii, sudul Galiei şi apoi efectuează acea spectaculoasă trecere prin Alpi, probabil prin strâmtoarea Le Petit Saint-Bernard. Plecase cu 60 de mii de fantazini, 11 mii de cavaleri şi aproximativ 50 de elefanţi. Eliberând teritoriile spaniole, marele general are timp şi să se căsătorească cu o prinţesă catalană.

Scipio

Trecerea prin Alpi, fără să cunoască bine traseele şi vicisitudinile climatice, l-a făcut celebru pe Hannibal. Pe coastele muntoase, pe cărări nebătute şi prin păduri pline de primejdii, cartaginezul şi-a văzut înjumătăţite efectivele; însă inamicii n-au fost romanii, ci gerul năpraznic şi bandele de tâlhari. Cu toate acestea, el pătrunde în marş forţat pe pământul Italiei de azi şi obţine patru victorii terifiante asupra legiunilor romane. 80 de mii de soldaţi latini au rămas neînsufleţiţi după luptele de la Tessino, Trebia, Trasimena şi Ofranto, alţi 20 de mii fiind luaţi prizonieri. Incredibilele succese terestre au ridicat împotriva Romei şi alţi supuşi ai ei din Sicilia, Sardinia şi din Orientul Apropiat. Momentul era propice pentru ca Hannibal să-şi împlinească visul: atacul frontal asupra Cetăţii Eterne. Însuşi Istoricul Titus Livius afirma că ocuparea inimii Imperiului ar fi fost o „joacă" pentru generalul cartaginez. Şi totuşi...

De ce s-a preocupat Hannibal de zona sudică a Italiei peninsulare şi a cruţat centrul politic şi militar al duşmanului său natural? Psihicul armatelor sale era excelent, fapt decisiv de foarte multe ori în asemenea confruntări. Să fi fost vreo influenţă nemilitară, poate din partea soţiei sale, care ar fi putut avea rude la Roma? Nu se ştie. Cert este faptul că romanii, dezmeticindu-se, au contraatacat în Spania. Apoi a ieşit la rampă cel care avea să fie „naşul" lui Hannibal, şi anume generalul roman de numai 24 de ani, Scipio Africanul. Acesta, trecând fulgerător din Sicilia direct pe ţărmul nordic al Africii, îi atacă pe cartaginezi cu trupe mult inferioare numeric şi-i învinge la Zama, în 202 î.Ch. Cartagina acceptă iar o pace umilitoare, dar Hannibal nu este ucis. Isteţul Scipio ştia cât de mult este iubit de conaţionalii săi. Însă ulterior, generalul cartaginez (care nu înceta să comploteze împotriva Romei) este exilat. Nesuportând umilinţa, Hannibal se sinucide în 183 î.Ch., la 64 de ani. De fapt, sfârşitul lui a început atunci când a ocolit inexplicabil zidurile Cetăţii Eterne.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...imensa suprafață de piatră și nisip care este deșertul Sahara, cel mai mare deșert din lume,

este străbătută de o singură apă curgătoare permanentă și anume fluviul Nil? În rest există doar văi cu ape temporare numite ued-uri sau wadi-uri.

◆ ...semnul distinctiv al zeului Hermes (Mercur) era caduceul? Acesta era o baghetă cu două aripioare, înconjurată de doi șerpi.

◆ ...Bachilide a fost un poet liric grec din secolul al V-lea î.Ch. din a cărui operă s-au păstrat numai fragmente? Contemporan și rival al lui Pindar, a inspirat în unele poezii pe Horațiu.

◆ ...cocoșul de mesteacăn este o pasăre de dimensiuni relativ mici (50-75 cm lungime) care trăiește

în pădurile de mesteacăn din Europa și Asia? La noi poate fi întâlnit în Maramureș și Carpații Răsăriteni, masculul fiind de culoare neagră, iar femela brun-ruginie.

◆ ... prin alabastru se înțelege o varietate de ghips, albă, compactă? Se folosește la realizarea unor obiecte ornamentale.

◆ ...în arhitectură prin denticul se înțelege un element decorativ în formă de dinte? Sunt folosiți de obicei în compoziția cornișei, așezându-se în șir unul după altul, la intervale egale cu jumătate din lățimea lor.

◆ ...fisticul este o specie de arbore originar din Asia Centrală? Fructul este o

drupă cu miezul verde deschis și cu gust plăcut. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

CARSTUL DIN BUILA
adăpostește multe peșteri

Vârful Vânturarița cu înălțimea de peste 1885 m, situat în Munții Căpățânii, rămâne cea mai impresionantă creastă de calcar lungă de peste 12 km. Chiar dacă pentru mulți dintre noi această creastă este o barieră de netrecut, pârâiele ce vin dinspre Preota și Folea au săpat defileuri, de-o rară frumusețe și sălbăticie. Este vorba despre: *Cheile Bistriței* – ale cărei ape limpezi udă temelia mănăstirii Bistrița și trec pe sub Peștera Liliecilor; *Cheile Costeștilor* mai sălbatice și mai neprimitoare ce se lasă „mângâiate" de pitorescul mănăstirii Arnota și al schitului „44 de Izvoare" a cărui denumire are vădite sugestii carstice; *Cheile Recea* (Comarnicelor) renumite pentru adâncimea și sălbăticia lor care prezintă multe cascade, sărituri, marmite și pereți apropiați până la 2 m! și *Cheile Mânzului* mai scurte dar la fel de spectaculoase.

În afară de aceste minunate defilee ce străpung muntele și în care se află peșteri, izbucuri și marmite, în *Buila-Vânturarița* se întâlnesc și alte fenomene carstice de excepție. Unul dintre acestea este câmpul de lapiezuri din Muntele Albu, cu șirurile de spinări de calcar, răsfirate sau aliniate în șiruri regulate. Una din peșterile renumite din acest carst este *Peștera Stogu*, situată în Masivul Stogșoarelor, în versantul stâng al Văii Cheia.

Descrisă și cercetată încă din 1898 de Gh. Munteanu-Murgoci, *Peștera Stogu* a trezit interesul și altor speologi, cum ar fi cei din Râmnicu Vâlcea care, în 1975, au întreprins o nouă recartare.

Intrarea peșterii este foarte mare. Apoi spațiul se lărgește brusc – *Sala Mare* – unde se găsesc concrețiuni bogate (stalactite și stalagmite). Din tavan și pe pereți atârnă stalactite masive de mondmilch și scurgeri parietale masive. Galeria principală este de dimensiuni mai mari și este împodobită cu stalactite, coloane, gururi și curgeri parietale. Formațiunile, foarte numeroase, sunt masive și greoaie. În capătul galeriei se poate admira un splendid grup de stalactite și domuri, ce poartă numele de... *Familia. Galeria Principală* este intersectată de *Galeria Diaclizelor*. Spre stânga, Galeria Diaclizelor este brăzdată de numeroase blocuri prăbușite. Ramura din dreapta este concreționată cu stalactite și stalagmite iar în porțiunea finală, cu gururi.

Peștera Stogu are o lungime de 235 m. Amatorii de fotografii pot găsi aici imagini greu de egalat în altă parte. Poate fi vizitată în orice anotimp și este accesibilă tuturor iubitorilor de frumos.

IOANA PROCA-FLORIA

Grădinile Palatului Schönbrunn

Dacă Viena înseamnă valsuri și Dunăre, ea înseamnă în egală măsură și Schönbrunn, un simbol al puterii habsburgice. Despre strălucirea acestui palat și despre comorile pe care le-a ferecat între zidurile sale s-a mai scris în acest colț de pagină fără însă a menționa minunatele sale grădini, dintre cele mai frumoase de acest fel din lume. Din 1779, porțile acestora au fost deschise marelui public și în zilele noastre peste opt milioane de vizitatori le străbat anual potecile pentru a putea visa și chiar retrăi o istorie întinsă vreme de secole. Grădinile ocupă o suprafață aproape de patru ori mai mare decât cea a statului Vatican iar spalierele cu verdeață și pomi ating o înălțime de 12 metri, întinzându-se pe o lungime de 30 de kilometri. În totul s-au folosit metodele tradiționale de grădinărit și eșafodaje din lemn, realizate după sisteme străvechi, „demodate" pentru timpurile noastre, dar pline de mireasma unui trecut înfloritor.

Inițial grădinile nu fuseseră altceva decât un spațiu înverzit, ce înconjura castelul. În 1695 acesta este transformat în frumoasa grădină în stilul barocului francez de către Jean Trehetter. Forma actuală a fost obținută după renovările făcute de Nicolaus Jadot și Adrian van Steckhoven (1750-1755). Orangeria, Grădina Curții și Grădina Prințului Moștenitor au fost concepute ca părți ale unui sistem de alei având formă de stea. Între 1772-1780 Ferdinand Hetzendorf von Hohenberg, arhitectul Mariei Tereza, creează noi elemente de atracție, contrastând cu stilul rococo al predecesorilor. Printre acestea pot fi amintite Obeliscul Cascadei, Fântâna lui Neptun, Ruinele Romane și, poate cea mai frumoasă dintre ele, monumentul intitulat „Gloriette".

Obeliscul se înalță deasupra așa-numitei Grota Sibilei. El se sprijină pe patru broaște țestoase din piatră, care au fost cândva aurite. Arhitectul a înălțat monumentul la cererea directă a împăratului Joseph al II-lea. Hieroglifele care împodobesc obeliscul simbolizează istoria Casei de Habsburg în special din timpul Mariei Tereza.

Fântâna lui Neptun, decorată cu naiade și cai fantastici, are în vârf un grup statuar, prezentând-o pe zeița Tethis, îngenuncheată înaintea puternicului Neptun și implorând ajutorul pentru fiul său care urma să plece la Troia și pe care îl știa sortit morții.

Lucrarea a fost executată de sculptorul Franz Anton Zauner. „Ruinele Romane" care împodobesc grădina reprezintă o versiune

romantică a Cartaginei învinse, o lucrare în care Hohenberg și-a demonstrat fantezia prin coloanele corintiene și figurile mitologice, plasate astfel încât par a fi fost distruse parțial de vreme.

Monumentul Gloriei – „Gloriette" – constituie încununarea operei arhitectului, realizat în 1775 și reprezentând un triplu arc de triumf cu scări impunătoare. Desigur că ar mai merita menționate sera, așa-zisa „Casă a fluturilor", grădina botanică și cea zoologică, toate acele elemente care împrumută un aer exotic grădinilor, dar important rămâne interesul pentru plante și ființe necuvântătoare, pe care l-au manifestat nu doar cei care erau considerați proprietarii acestui paradis de verdeață, ci toți locuitorii minunatului oraș.

IRINA STOICA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Spitalul Colțea

De câte ori nu trecem prea grăbiți pe lângă vechile monumente ale Bucureștiului? Mai mult, de câte ori nici măcar nu știm că trecem pe lângă un asemenea monument, sau pur și simplu l-am uitat? Mai ales în zona centrală a orașului, unde noua față a unor construcții sau clădirile ultimilor ani ascund dincolo de ele adevărate comori, nu doar de suflet, ale Bucureștilor, ci comori reale, ale unui trecut zbuciumat, în care însă edilii Capitalei se gândeau la cei mari și cei bogați, dar nu uitau nici de cei săraci, de bolnavi și de amărâți. Care „se pierdeau" prin mahalalele de altădată, pe al căror loc se ridică astăzi cartierele de plin centru ale Bucureștilor.

– Așa s-a întâmplat, stimate Domnule ADRIAN MAJURU, cu Mahalaua Colței, unde s-a ridicat cel care avea să rămână până astăzi unul din cele mai importante spitale ale Capitalei: Spitalul Colțea.

– În veacul al XVII-lea (1669), documentele menționează într-adevăr Mahalaua Colței ca un cartier periferic înconjurând bisericuța din lemn a boierului Colțea Doicescu. Dincolo de ea se afla Mahalaua Sf. Sava, la nord și la vest, Scaunele de carne și pește tot la nord și la est, Mahalaua Sf. Gheorghe Nou. Ruinată la sfârșitul sec. XVII, biserica a fost refăcută din cărămidă de către Cantacuzini care apoi au ridicat în vecinătate și câteva case pentru odihna celor neputincioși. Spitalul a fost fondat în 1696-1697. De fapt, au fost două clădiri, de fiecare parte a bisericii – una unde erau internați bărbați săraci străini, cealaltă pentru femei sărace și bolnave. La început spitalul a avut 24 de paturi iar serviciul medical a fost asigurat, pe întreg parcursul veacului XVIII, de magiștri care își adăugau calitatea de *doftor*. Exista și o spițerie (farmacie) cu felurite leacuri tămăduitoare și buruieni...

Averea spitalului era administrată de patru epitropi obștești negustători și de alte patru persoane, între care și starostele negustorilor, marele logofăt și marele vornic. Ștefan Cantacuzino, ctitorul așezământului, a decis ca acești din urmă înalți dregători domnești să-i ajute pe epitropi „cu grijă și cu priveghere, să ocrotească și să dea ajutor".

– Dar spitalul a fost închis la un moment dat...

– În 1837, pentru a fi reconstruit după planurile arhitectului Gaiser. Construcția a fost dată în antrepriză constructorului Conrad Schwink. Suma cheltuită a fost de 544000 lei! Până în 1839 a fost ridicată noua clădire, cu 60 de paturi, iar construcția a fost finalizată în 1842. În 1844 erau 90 de paturi; în 1849 construcția se îmbogățește cu un al doilea cat, amenajându-se un local pentru îmbăierea bolnavilor. În 1850 se ajunsese la 210 paturi... Între 1839-1861 în spital existau două servicii, unul medical și unul chirurgical și a funcționat și farmacia spițerului Pavel Cluș. În 1867 mai exista și un al doilea serviciu chirurgical și se înființează un laborator de chimie, o sală de autopsii și un amfiteatru cu un muzeu anatomo-patologic.

Din 1873 spitalul este iluminat cu gaz aerian; se achiziționează diverse parcele în jur și Grigore Șuțu face o donație pentru modernizarea așezământului.

– Și spitalul de azi?

– În 1887 se dărâmă Turnul Colței și vechea clădire iar pe locul lor se reconstruiește un spital nou dat în funcțiune în 1888. Din 1896 se amenajează săli moderne de operație, alte pavilioane speciale și se trece la iluminatul electric. Evoluția acestui modern așezământ spitalicesc poate fi considerată și ca o succesiune de repere ale evoluției medicinii românești.

MIHAELA DOROBANȚU

Viitorul aparține spațiului

A găsit „MARS ODYSSEY" apă pe MARTE?!

Sonda americană automată Mars Global Surveyor a transmis surprinzător de multe imagini ale suprafeței „Planetei Roșii" printre care se numără și cele care evidențiază straturi de roci sedimentare, fapt care pare a demonstra că, la începutul istoriei planetei Marte, în urmă cu circa 3,5 – 4,3 miliarde de ani, ar fi existat pe această planetă chiar... lacuri! Imaginile transmise de robotul circummarțian au fost luate din... interiorul unor cratere și ele au evidențiat prezența a sute de astfel de straturi, având grosimi identice care, afirmă specialiștii, nu ar fi fost posibil să se formeze fără prezența... apei! Mergând în continuare pe linia acestor ipoteze, aceiași specialiști au apreciat că, dacă în acea perioadă au existat forme de viață pe Marte, atunci respectivele fosile ar putea fi integrate, ca într-un fel de sandviș, între asemenea straturi sedimentare, caz care s-a petrecut în mod curent pe Pământ...

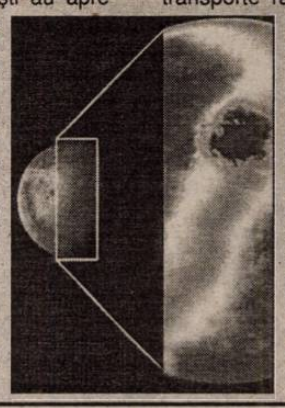

Părerea geologilor și a geofizicienilor este că existența straturilor sedimentare în asemenea cratere implică neapărat existența unor cursuri de apă care ar fi putut să transporte rapid asemenea sedimente la intervale aproximativ constante de timp. Existența și a unor straturi sedimentare care cuprind blocuri masive de depuneri se poate explica relativ ușor, dacă se admite că asemenea blocuri s-au format când lacul a devenit stagnant sau suficient de adânc pentru a permite depuneri lente de sedimente la fund... Se pare ca aceste ipoteze încep să primească confirmări, deoarece primele imagini transmise de sonda automată americană MARS ODYSSEY par a atesta că s-au descoperit semne care confirmă că în subsolul marțian există apă! (Imaginea alăturată în IR termic a fost transmisă de MARS ODYSSEY din emisfera sudică a planetei).

Desigur, sunt și acum destui sceptici care afirmă că MARS ODYSSEY ar fi descoperit doar... hidrogen congelat, care ar putea face parte din stratul de gheață de la Polii planetei...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enigmele civilizației minoice

Contradicții și surprize

Fapt curios, navele de comerț cretane nu semănau cu cele de război. După cum se constată din reprezentările grafice (ceramică, picturi murale), ele erau rotunde, greoaie (concepute să transporte cât mai multă încărcătură în detrimentul vitezei și al supleței de manevră), dispuneau de un singur catarg și una sau două rame-cârmă cu pala ascuțită, ceea ce întărește ipoteza că vasele de război nu erau o invenție autohtonă. Raportul dintre lungime și lățime era de 3:1 (la navele de luptă 8:1), exista o punte-acoperiș a calei, probabil completă, iar numărul de vâsle era redus, propulsia fiind asigurată mai ales de vela dreptunghiulară sau pătrată. Acest tip de navă a fost preluat și perfecționat de fenicieni și, ulterior, de romani, rămânând principalul vas comercial al antichității, deși nesigur în navigație și foarte lent.

În orice caz, se știe cu certitudine că, timp de câteva secole, flota cretană a dominat Mediterana, urme de colonii și contoare comerciale minoice fiind descoperite pe țărmurile Asiei Mici, ale Africii de Nord, ale Mării Negre, în Peninsula Iberică și cea Italică, în Cipru, Sicilia, sudul Franței, ba chiar, după cum arată unele descoperiri recente, în Asia și America de Nord.

În ceea ce privește armamentul terestru, civilizația minoică este plină de contradicții și surprize. Dacă între anii 2500 și 2000 î.Ch. cretanii se preocupau prea puțin de arme, pacea domnind pe întreaga insulă, iar lăncile, cuțitele de bronz și arcurile fiind folosite doar la vânătoare. Începând cu prima epocă a palatelor situația s-a schimbat radical. O dată cu înflorirea bruscă a civilizației minoice, îmbogățirea insularilor de pe urma comerțului, transformarea porturilor cretane în centre comerciale ale lumii mediteraneene și construirea fastuoaselor edificii, alte popoare au început să arunce priviri lacome asupra acestei mici țări, aparent lipsită de apărare. În plus, contoarele și coloniile trebuiau protejate și asta n-o puteau face decât războinicii bine înarmați. Dacă principalul scut al Cretei l-a constituit flota de război, armele individuale aveau un rol important în orice bătălie, fie ea pe uscat ori pe mare.

Cretanii aveau despre luptă o concepție cavalerească, poate romantică și absurdă, însă nu mai puțin curajoasă.

Tactica terestră a războinicilor minoici lăsa mult de dorit. Nu cunoșteau cavaleria, iar carele de luptă (aduse din Orientul Mijlociu, ca și caii) apărute la începutul secolului al XVI-lea î.Ch. nu serveau de fapt la nimic, conducătorii vehiculelor folosindu-le doar ca mijloace de transport până la câmpul de luptă! Este, poate, greu de crezut, însă nobilii cretani veneau la bătălie în care, coborau, se așezau în fruntea formațiunilor de soldați și porneau la luptă pe jos, ca orice umil infanterist. Faptul că atlanții aveau care de luptă, ba chiar și mari care de transport pentru infanterie – prima „motorizare" a pedestrașilor cunoscută în istorie –, precum și cucerirea Egiptului de către hicsoși în secolul al XVII-lea î.Ch. (datorată șocului produs de folosirea carelor de luptă) au fost lecții care nu le-au dat de gândit cretanilor. După cum nici războaiele egipteno-hittite (secolul al XII-lea î.Ch.) nu i-au învățat nimic pe aheeni: carul de luptă, o importantă armă grea ofensivă nu se potrivea cu individualismul, cu temperamentul și dorința de a se face remarcați prin fapte de arme personale, caracteristice pentru cretanii, micenienii și chiar grecii de mai târziu, întotdeauna înclinați să confunde legendele cu realitatea. Rezultatul: Creta a fost cucerită de aheeni, Micene de dorieni, iar Atena de macedoneni, deși fiecare dintre acești invadatori se afla, în momentul respectiv, la un nivel tehnologic, cultural și social indiscutabil inferior statelor pe care le atacaseră.

De fapt, cretanii, popor pașnic, nu pot fi acuzați pentru că nu au folosit arme și tactici ofensive. Ei nu au conceput niciodată mașinării de asediu pentru că nu au vrut să cucerească orașe sau cetăți, nu au folosit caii și carele ca arme de șoc pentru că nu au năvălit vreodată asupra altor popoare, nu doreau să-și săgeteze vrăjmașii de la distanță pentru că aveau despre luptă o concepție cavalerească, poate romantică și absurdă, însă nu mai puțin curajoasă. Războiul pare să fi fost considerat un fel de întrecere sportivă între luptători, un duel între armate, care se compunea din mii de dueluri între indivizi. Această idee, evidentă atât prin conformația și tipul armelor cretane, cât și prin modul lor de folosire poate părea ridicolă, dar se potrivea perfect cu principiul de bază al societății minoice: *„Trăiește și lasă și pe alții să trăiască"*.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

VIZIONARI:

către cine se îndreaptă mesajele?

Edgar Cayce, celebru vizionar al Americii, care a trăit între 1877 și 1945, a avut printre altele și viziunea clădirii marii Piramide acum peste 12000 de ani. El a descris cărțile nenumărate care i-au apărut în timpul viziunii și ceea ce s-a numit „Hall of Records" – Sala Documentelor. Locul unde toate aceste cărți, scrieri antice, se află ascunse și în prezent. Unde este situată însă fața de Sfinx din această Sală? În unele din numeroasele transe, clarvizionarul a specificat că se află între Monument (Piramida) și Nil, spre Est: când Soarele răsare din ape, linia umbrei indică locul între labele Sfinxului.

La rândul său, încă și mai celebrul Nostradamus, care publica în 1558 „Adevăratele Centurii", ale căror preziceri criptice s-au îndeplinit în cea mai mare parte și cu un remarcabil grad de precizie, spune în catrenul VII.14: „Vor veni să descopere topografia ascunsă a Pământului (*Gizeh*)/ Urnele pline de înțelepciune din monumente (*Piramidele*) se deschid/conținutul lor va face ca înțelegerea filosofiei sfinte să se răspândească foarte/Albul devenind negru, falsul fiind dezvăluit, tradiția cea veche nu va mai funcționa".

Și dacă punem alături informațiile privind Sala Documentelor, provenind atât din surse istorice cât și din surse „vizionare", vom ajunge la o serie de remarcabile coincidențe: localizarea în zona Sfinxului, vârsta (cel puțin 12000 de ani), constructorul (Thoth-Hermes), scopul (depozit de documente și loc de inițiere), numărul celor care se consideră că o vor deschide (trei), precum și, în fine, perioada, între anii 1999-2012.

Un simplu mit? O poveste frumoasă și doar atât? Dar nu a spus egiptologul Gerald Massey că într-o zi vom ajunge să vedem că ceea ce am considerat ca un simplu mit să fie găsit a conține adevărata istorie, iar ceea ce am consdierat noi istorie să nu fie decât un simplu mit construit de noi înșine? Găsirea Sălii Documentelor, dacă și când va avea loc, va constitui un formidabil catalizator al transformării dramatice a cunoașterii noastre despre trecut și în același timp va revoluționa „intrarea" noastră în viitor.

Probabil că puține imagini și încă și mai puține cuvinte pot fi mai grăitoare decât acest uluitor amestec de trecut și prezent, care mai poartă încă un mesaj: v-ați gândit vreodată cât de aproape sunt Piramidele, adică șase milenii de istorie, de o super-capitală a lumii moderne, adică alte câteva – cine poate prezice exact câte? – milenii de istorie viitoare?

Un autor american de lucrări privind spiritualitatea lumilor foarte vechi, inclusiv cele dispărute, și asiduu cercetător al fenomenelor neexplicate, John Michell, a ales să vorbească în cartea sa „Spiritul Pământului", publicată în 1989, despre modul subtil în care se manifestă și (ni) se fac cunoscute forțele care animă existența Terrei și care, sub diferite forme, au fost universal celebrate încă din zorii timpurilor. Ne-am putea amăgi cu gândul că profețiile sau poate că este mai aproape de esența lor să le spunem dezvăluiri ale unor mari vizionari din trecut, ne-ar fi adresate anume nouă, cei de astăzi. De fapt, ele sunt adresate pur și simplu celor pregătiți și capabili să le descifreze, să le înțeleagă. Dacă am putea fi chiar noi aceia, probabil că Viitorul nostru, ca indivizi și ca Univers, ar avea mult mai multe șanse...

MIHAELA DOROBANȚU

SANCTUARUL DIN RIBEMONT

După șapte ani de cercetări arheologice, o echipă de specialiști francezi condusă de Louis Brunaux a reușit să aducă la lumină vestigii de o importanță deosebită aparținând civilizației celtice de la sfârșitul secolului al IV-lea î.Ch. Săpăturile din Ribemont-sur-Ancre au început prin anii 1995 și de atunci au fost exhumate zeci de mii de oseminte umane. De curând au fost descoperite într-un sanctuar rămășițele pământești ale unui număr de 20 de bărbați, împreună cu armele lor, și pentru prima oară, două cranii. Acest monument cultural din care au rămas doar câteva vestigii, a fost construit chiar pe locul în care a avut loc o mare bătălie pe care istoria nu a consemnat-o. Spre deosebire de alte sanctuare, cum ar fi, de pildă, cel din Picardia, în Ribemont-sur-Ancre, nu au fost găsite oase de animale sacrificate. Săpăturile din Picardia au început în 1990. Prima mare descoperire a fost un sanctuar în care se aflau două mii de oase aranjate cu grijă în chesoane în formă de poligon, pe o înălțime de 1 metru. În centrul funebrei construcții, într-o groapă, au mai fost găsite oase sfărâmate și arse. Sanctuarul din Ribemont a mai oferit de curând o mare surpriză arheologilor. Este vorba de un colier în formă de inel, din aur – o podoabă pe care o purtau la gât conducătorii armatelor celtice – și 15 monede bătute în jurul anilor 260 î.Ch. Acești războinici din epoca de fier erau recunoscuți ca un popor de o mare cruzime datorită cultului lor pentru sacrificiile umane. Celții aveau obiceiul de a transforma câmpul de luptă, după ce avea loc confruntarea, într-un loc ritualic. Tot ce rămânea pe câmpul de luptă – corpurile celor răpuși, cai, arme etc. – era dedicat divinităților. Celții nu făceau prizonieri. Învinșii care rămâneau în viață erau uciși pe loc. În mentalitatea lor, lupta nu constituia un act de răzbunare sau de agresivitate ci unul de dreptate, girat de divinități. Prin asta ei considerau că își câștigă dreptul la fericirea eternă.

Învingătorii își decapitau victimele iar resturile corpurilor erau atârnate într-o construcție special amenajată, pentru a se usca. Apoi oasele erau desprinse de schelet, tratate și curățate pentru a fi dispuse, unul lângă altul, în sanctuare și oferite divinităților. Un ritual care dura aproximativ un an. După ce războinicii celți au fost învinși de gali, monumentul funerar din Ribemont a fost distrus iar în locul său a fost construit un templu roman.

DORIN MĂRAN

Panteon creștin

Casian Romanul

Cuviosul Părintele nostru Casian Romanul, de fapt Ioan Casian Romanul, cum apare în unele scrieri creștine, s-a născut în jurul anului 365 în Dobrogea. Preotul Nicolae Barbu menționează în cartea sa localitatea Casimeea drept loc de naștere a Sfântului, precizând că evenimentul s-a petrecut în timpul domniei împăratului Valentinian (364-375). Învață latinește și grecește și se călugărește fiind un iubitor al aproapelui și al celor sfinte. La cererea sa, episcopul Gherontie al Tomisului îi îngăduie plecarea la locurile sfinte și tânărul merge mai întâi la o mănăstire din Betleem, apoi, împreună cu prietenul său Gherman, vizitează comunitățile înființate de Sfântul Vasile cel Mare și Sfântul Ioan Gură de Aur. Cei doi străbat împreună, în două rânduri, pustietățile Egiptului după ce în 381, Sfântul Casian luase parte la Sinodul II ecumenic de la Constantinopol. În anul 400, Sfântul Casian este hirotonit diacon de Sfântul Ioan Gură de Aur. Când acesta este surghiunit la Comane, Sfinții Casian și Gherman merg la Roma pentru a-i susține cauza în fața papei Inocențiu al III-lea (401-417). Se pare că aici și-a găsit sfârșitul Sfântul Gherasim iar Sfântul Casian este hirotonit preot de către papă după moartea Sfântului Ioan Gură de Aur. El cere încuviințarea de a întări obștea creștinească din Apusul Europei. De fapt este chiar socotit întemeietorul monahismului în această parte a lumii. Sfântul face un pelerinaj prin catacombele creștine ale Romei, copleșit de admirație pentru primii martiri creștini și rugându-se pentru sufletele lor. În anul 415 se stabilește la Marsilia și întemeiază două mănăstiri: una de călugări și alta de călugărițe. El este cel care introduce portul monahul cu haină lungă și, la cererea unor episcopi, redactează două scrieri cu caracter ascetic și pedagogic, devenite cărți de referință.

Moare în ziua de 29 februarie 435, la Marsilia, după o viață închinată credinței. Moaștele sale au fost duse la Avignon și apoi la Roma, făcând parte din tezaurul bisericii romano-catolice.

Împreună cu Sfântul Gherman din Dobrogea este prăznuit la 29 februarie în anii bisecți și la 28 februarie în ceilalți ani.

IRINA STOICA

Nu există dreptul fundamental la... moarte

Aceasta a fost justificarea Curții europene pentru drepturile omului în legătură cu decizia sa de a nu acorda drept de cauză unei bolnave care a cerut să i se pună capăt vieții și suferințelor provocate de o maladie incurabilă.

Diane Pretty, o britanică în vârstă de 43 de ani, mama a doi copii, victima unei maladii neuro-degenerative incurabile care o ținuia într-un fotoliu rulant, a așteptat cu sufletul la gură decizia forului suprem, sperând să beneficieze de dreptul de a-și pune capăt vieții, asistată de soțul ei, Brian. Pe 19 martie a.c. când avea să se pronunțe verdictul, Diane Pretty, însoțită de soțul ei și de trei infirmiere, s-a prezentat în fața completului de judecată, dornică să dovedească faptul că este în deplinătatea facultăților mintale. Prin intermediul lui Brian sau a propriei voci prelucrate de un ordinator pentru a se face înțeleasă, femeia a susținut că nu dorește altceva decât asigurarea că soțul ei, dispus să o ajute să renunțe la viață prin deconectarea de la aparatele care o țin în viață, nu va comite o ilegalitate și nu va intra ulterior sub incidența legii acuzatoare de crimă. Dar, spre dezamăgirea ei, reprezentanții justiției engleze au rămas inflexibili, refuzând să se abată de la principiile potrivit cărora ajutorul dat într-un act de sinucidere se consideră faptă penală, pedeapsa ajungând până la 14 ani de închisoare. Iar Curtea europeană pentru drepturile omului s-a situat de partea legiuitorilor englezi. Șapte judecători au decis cu unanimitate de voturi interdicția privind sinuciderea asistată, înscrisă de altfel în legislația britanică. „Legea m-a privat de dreptul meu", a declarat Diane prin vocea sintetizată de calculator. „Sunt trist pentru că tot ce-și dorește soția mea acum este să moară atunci când hotărește ea. Or, această posibilitate de a alege i-a fost refuzată. Ar trebui să fim lăsați să decidem singuri când e vorba de propriile noaste vieți", a mărturisit la rândul lui Brian.

Curtea europeană pentru drepturile omului a fost pentru prima dată în istoria ei implicată într-o problemă ce vizează eutanasia, așa că, în hotărârea luată, s-a bazat pe *dreptul la viață*, garantat de Convenția europeană privind drepturile omului, care nu implică nici dreptul de a muri, nici dreptul de a alege momentul morții.

Totuși, Diane Pretty încă mai spera să-și câștige dreptul... la moarte. Spre disperarea ei însă, fiecare secundă de viață era un coșmar. Singurul sens al existenței ei chinuite era să obțină dreptul de a muri în pace, după debranșarea aparatelor respiratorii, fără să fie nimeni învinuit de crimă. Soarta a fost cea care și-a spus până la urmă cuvântul. Diane a murit în chinuri groaznice. *(A.P.)*

Atacată de 500 de albine

O fermieră din Texas a fost atacată pe neașteptate de un roi de albine la câțiva zeci de metri de ferma sa. În timp ce fugea ca să se adăpostească, a avut puterea să formeze pe telefonul mobil numărul de la Salvare. Înainte de a fi transportată la spital medicii au fost nevoiți să folosească extinctoare pentru a îndepărta albinele de pe corpul femeii care de-abia mai respira. După câteva săptămâni de spitalizare victima și-a revenit complet, rămânând doar cu o spaimă puternică pe care n-o va uita toată viața. Femeia a fost înțepată de aproximativ 500 de albine și faptul că a supraviețuit a fost considerat o adevărată minune. În cazuri similare, moartea poate surveni în urma unui stop cardiac înainte ca veninul albinelor să-și facă efectul. (D.M.)

Cleptomanul din budoar

„Pasiunea" unora de a pune mâna pe ceea ce nu le aparține îmbracă și forme foarte originale; cum ar fi cleptomania, adică un fel de hoție patologică, ceea ce tot infracțiune se cheamă că este. Numai că, uneori, făptuitorii se orientează către cele mai insolite obiecte, devenind în timp adevărați colecționari... ilegali. Un asemenea individ a reușit să captureze poliția din orășelul german Herne, hoț de bikini și de halate pentru baie! Bărbatul, în vârstă de 33 de ani, avea ca zone de acțiune locurile cu „vad" sporit, adică străndurile și piscinele acoperite. Polițiștii au fost surprinși să găsească la domiciliul „bikinistului" peste 600 de asemenea piese (numai halate). Cât despre celelalte accesorii feminine, ei n-au avansat în căutarea nefericitelor (?) păgubașe, întrucât neobișnuitul infractor a promis solemn că-și va dona colecția unor organizații de binefacere. Cu alte cuvinte – haiducie gol-goluță! *(A.N.P.)*

LEO
prietenul din pubelă

Universul copiilor este plin de cele mai fascinante și mai imprevizibile amănunte, nu de puține ori realitatea amestecându-se cu fantezia, într-un cadru seducător. Părinții Ludivinei, o „sfârleză" de numai 4 ani, erau familiarizați cu jocurile scornite de imaginația prodigioasă a acesteia, astfel că li s-a părut aproape ceva banal când micuța s-a prezentat într-o seară în fața lor, mărturisindu-le cu o voce ușor vinovată, însă cu o bucurie nedisimulată, ce făcea să-i strălucească ochii: „Am găsit azi o pisicuță, la gunoi...". Ei, cei mari adică, au priceput imediat că pisicuța nu fusese doar găsită, ci și adusă în casă. Însă nu mică le-a fost mirarea când fetița le-a prezentat noul ei prieten. Acesta era un leopard!

Uimirea și bucuria de moment au lăsat apoi loc unei analize lucide a problemei. Așadar, Ludivine găsise lângă o pubelă puiul de leopard, numai că la ei, în Bourgogne, leoparzii nu trăiesc pe stradă. După mai multe presupuneri, au ajuns la concluzia că Leo – cum îl botezase pe loc fetița – evadase de la un circ care se aflase recent la câțiva kilometri de casa lor. Cum reușise să se aventureze atât de departe, fără să fi fost remarcat de nimeni, până la întâlnirea cu Ludivine, avea mai puțină importanță. Pe moment, se impunea aflarea traseului circului, plecat din oraș de câteva zile. Și Hervé, tatăl copilei, a adunat toate informațiile, reușind să-l contacteze pe director, care a fost entuziasmat să afle că Leo fusese găsit, angajându-se să facă personal cale-ntoarsă, spre a-și recupera „angajatul" aventurier.

Dacă întâmplarea de față are o oarecare doză de senzațional, încheierea ține de sensibilitatea afectivă – nu doar umană, ci a ființelor vii, în general. S-ar fi zis că „pisicuța" din pubelă își asumase riscurile evadării în mod special, pentru a-și face un prieten de joacă din micuța Ludivine. Tovărășia lor a durat doar câteva zile. Nici nu se putea altfel, mai ales că leoparzii cresc destul de repede și, în scurt timp, joaca fetiței cu el ar fi devenit periculoasă pentru ea. S-au despărțit cu lacrimi în ochi (mai puțin Leo, care nu s-a... umanizat chiar atât de mult!), micuța primind în schimb asigurarea că la oricare dintre viitoarele spectacole susținute la circ de amicul patruped va avea un loc asigurat, în primul rând... *(A.N.P.)*

Abandon cu happy-end, în stil chinezesc

Lumea e cam la fel, peste tot. Dacă legenda fraților Romulus și Remus s-a născut pe meleagurile actualei Italii, dacă în România zilelor noastre o tânără mamă a putut primi, ca propriul ei prunc, un bebeluș de alt sex, al altei femei, de ce nu s-ar întâmpla în atoateîncăpă-toarea Chină ceva care să reunească într-un fel cele două aspecte? Istoria a pornit de la o sarcină! Într-o familie săracă din Hainan, un bărbat care – se vede treaba – nu avea doar ochii înguști, ci și mintea, a luat o hotărâre inumană; fiica acestuia urma să nască, însă era terorizată de faptul că tatăl ei refuza cu încăpățânare ideea de a avea o nepoată. Amenințările lui, firește, nu puteau influența sexul copilului, ceea ce l-a determinat ca, imediat după naștere, orbit de aberantul său gând, să-l ia pe micuț și să-l ducă în adâncul pădurii învecinate, unde pur și simplu l-a abandonat. S-a întors apoi acasă, oarecum liniștit, dar nu pentru mult timp. Cel care l-a „sabotat" a fost credinciosul său câine, însoțitor în pădurea unde-și abandonase nepotul. Sufletul animalului se va fi sensibilizat la fapta bestială a bărbatului și în consecință a luat între dinți pachețelul plângător, ducându-l înapoi, acasă. Furia inițială a bunicului s-a stins repede, totuși, atunci când acesta a constatat că făcuse o imensă eroare: fetița era, de fapt... băiat. Așa că toată familia s-a bucurat enorm, considerând la unison că fuseseră martorii unui semn divin. *(A.N.P.)*

RISCURILE
unei mame fumătoare

Johnita DeMatteo, o femeie tânără din Statele Unite divorțată, mama unui băiat de 13 ani, Nicholas, aștepta cu nerăbdare zilele în care, conform hotărârii judectorești, era vizitată de fiul ei rămas la tată. Totul a decurs normal până la sfârșitul lunii martie, când s-a trezit privată de acest drept. Motivul era unul singur și anume acela că este fumătoare.

În timpul unei emisiuni televizate, ea a recunoscut că fumează un pachet de țigări pe zi, dar niciodată în prezența fiului, lucru recunoscut și de acesta. Cu toate acestea un judecător din New York a dispus ca băiatul să nu intre cu mama sa în locuri unde s-ar putea ca ea să fumeze. De altfel nici tatăl nu are permi-siunea de a-l duce în alte locuri în afara celor unde fumatul este interzis.

Copilul are o sănătate perfectă dar s-a plâns adesea de mirosul greu pe care trebuie să-l suporte în casa și mașina mamei. Acest lucru l-a făcut pe tatăl său să se adreseze unui avocat, nefiind dispus să-și expună fiul vreunui risc și știind că în Statele Unite apar anual circa 3000 de cazuri de cancer datorat fumatului pasiv.

La rândul ei, mama declară că va face orice pentru a-și putea vedea fiul, inclusiv renunțarea la fumat. Avocatul ei consideră însă acțiunea adversarului său drept o imixtiune în viața particulară a clientei sale. Sigur, renunțarea la fumat are efecte pozitive, dar problema este mult mai complicată, neexistând o lege în acest sens și putând genera alte probleme sau abuzuri. *(I.S.)*

A supraviețuit după o cădere în gol de la etajul 10

În orașul Lyon (Franța), o fetiță de un an și trei luni a căzut de la etajul 10 și nu numai că a supraviețuit, dar nici măcar nu a suferit traumatisme grave. Fetița se afla în brațele mamei sale, la fereastra deschisă a apartamentului în care locuiau. Brusc, s-a smucit din mâinile mamei și a căzut în gol. Într-o fracțiune de secundă femeia s-a trezit că ține între degete doar câteva fâșii din hăinuțele sfâșiate după încercarea instinctivă de a-și reține copilul. Din fericire, la baza imobilului se afla un gard viu din arbuști cu frunzuș des, iar fetița a căzut chiar pe ei. Șocul a fost astfel amortizat. Sosite în câteva minute la fața locului, echipajele salvării și pompierilor aveau să găsească un copil care, deși plonjase în gol de la o înălțime de 20 de metri, era conștient, fără traumatisme grave (doar niște julituri), ușor speriat de întâmplare, dar în viață. Singura problemă pe care și-o pun medicii este legată de eventualele urmări psihice ale acestei „aventuri" incredibile. (A.P.)

Reglare de conturi cu surprize

Mai suspicioși decât femeile nu sunt decât tigrii care simt prezența vânătorului, spune o zicală de prin Orientul Îndepărtat. Și tot ca niște tigroaice, adăugăm noi, acționează atunci când își iau bănuielile drept certitudine.

Doamna Marie Levain, o franțuzoaică de patruzeci de ani, nici frumoasă, nici urâtă, nici deșteaptă, nici mototoală, avusese până acum doi ani o căsnicie fericită. Domnul Jacques Levain, puțin mai tânăr, era agent publicitar în Lyon și trebuia să facă foarte multe deplasări, deseori intempestive. Și, de la un timp, neglijarea nevestei devenise o regulă. Încet-încet, se așezase o răceală evidentă între ei, iar relațiile intime erau deja o amintire. În aceste circumstanțe, e ușor de înțeles de ce Marie a început să frecventeze un cerc de femei singure. Ba la un fursec, ba la păhărel de liqueur, ba la o partidă de poker asezonată cu o bârfotecă de zile mari – pe seama bărbaților cunoscuți de toate neconsolatele, evident.

Într-o seară, Jacques sosește mai devreme, dintr-o presupusă, suspectă, deplasare. Omul e singur acasă, așa că se pune la halat, desface o sticlă de Armagnac, își alină urechile cu un Mozart în surdină și începe să dea telefoane, în așteptarea soției... Pe neașteptate, sosește și Marie, care-l aude vorbind cu o anume Sylvie. Dama îngălbenește puțin, dar își revine. Și, începând din ziua următoare, se străduiește s-o dibuiască pe Sylvie. Marie era convinsă că.e vorba de amanta lui Jacques. Interesându-se la firma unde lucra bărbat-su, află că există o funcționară pe nume Sylvie, pe care domnul Levain n-are cum să n-o cunoască. Însă șocul a fost altul: această Sylvie era o veche prietenă din copilărie, care locuia tot în Lyon, dar pe care n-o mai frecventa de mult.

În noaptea în care Marie, ajunsă pe piscurile geloziei, s-a decis să termine cu amanta lui Jacques, acesta lipsea de acasă, pretextând că pleacă din oraș. Dama „tradusă" încarcă pistoletul și se duce glonț la Sylvie acasă. Când aceasta deschide ușa, e ucisă pe loc cu sânge rece, fără să schimbe vreun cuvânt. Apoi Marie caută prin apartament după Jacques, da' ia-l de unde nu-i! Să nu fi fost Sylvie la mijloc?

Cu ajutorul vecinilor, Marie a fost arestată și așteptă să fie judecată pentru crimă cu premeditare. Dar, o altă surpriză avea s-o lovească năpraznic: la necropsie, se constatase că ipotetica amantă era... virgină! Se pare că, datorită unui șoc suferit în copilărie, nu se putuse apropia de nici un bărbat. Următoarea surpriză a venit de la Jacques. Bărbatul, afectat de cele întâmplate, îi mărturisise cine este acea Sylvie cu care vorbise la telefon. Era vorba de sora lui, stabilită în Italia, și a cărei existență o ascunsese pentru că era narcomană și fusese arestată de mai multe ori. Atunci când reușise s-o prindă la telefon, tocmai ieșise dintr-o clinică de recuperare...

Marie (în fotografie, alături de Jacques) a fost condamnată la douăzeci de ani de recluziune. Răzbunarea ei fusese pe cât de îngrozitoare, pe atât de zadarnică. Acum are timp să mediteze la (in)fidelitatea soțului. Parcă era mai bine neconsolată, la un fursec, la un păhărel de... *(P.I.)*

Săptămâna 31 MAI – 6 IUNIE

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.00 Film: „Provocarea" (r) 11.00 TVR Craiova 13.00 Fotbal: Festivitatea de deschidere a Cupei Mondiale 2002 din Coreea şi Japonia 14.20 Fotbal: Franţa – Senegal 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Marea provocare 0.15 Clubul Cupei Mondiale.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Ziua Intenaţional a Copilului 9.20 Fotbal: Irlanda – Camerun 11.50 Fotbal: Uruguay – Danemarca 14.20 Fobal: Germania – Arabia Saudită 16.30 Ora G 17.00 Teleenciclopedia 20.00 Jurnal 20.40 Surprize, surprize 23.25 Clubul Cupei Mondiale.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 8.20 Fotbal: Anglia – Suedia 10.30 Fotbal: Paraguay – Africa de Sud 12.30 Fotbal: Argentina – Nigeria 14.30 Fotbal: Spania – Slovenia 16.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.40 Deştept şi bogat 21.40 Ştirile de sâmbăta asta 22.10 Film: „Condamnat la întuneric" (SUA, 1997). Cu: Brad Pitt 0.15 Clubul Cupei Mondiale.

LUNI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Croaţia – Mexic 11.50 Fotbal: Brazilia – Turcia 14.20 Fotbal: Italia – Ecuador 16.30 Konika 17.30 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 22.45 Memoria exilului românesc 23.45 Clubul Cupei Mondiale.

MARŢI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: China – Costa Rica 11.50 Fotbal: Japonia – Belgia 14.20 Fotbal: Coreea de Sud – Polonia 16.30 Konika 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Vânătoarea" (SUA, 1998) 22.45 Lumea dansului 0.00 Clubul Cupei Mondiale 3.25 Film: „Iluzia răzbunării" (SUA, 1998).

MIERCURI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Rusia – Tunisia 11.50 Fotbal: SUA – Portugalia 14.20 Fotbal: Germania – Irlanda 16.30 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Fotbal: Dinamo – Rapid 23.00 Profesioniştii 0.15 Clubul Cupei Mondiale.

JOI 7.30 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Danemarca – Senegal 11.50 Fotbal: Camerun – Arabia Saudită 14.20 Fotbal: Franţa – Uruguay 16.30 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Sacrificiul celorlalţi" (coprod., 1984, partea I). Cu: Jodie Foster 22.45 Istorie polemică 0.00 Clubul Cupei Mondiale.

„Taina din adâncuri"
ACASĂ, luni-vineri, 20.00

acasa

VINERI 7.45–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 23.30 Serial: „Jake şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Al zecelea regat" 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 21.40 Serial: „Iubire fără păcat".

LUNI 7.45–13.40 Reluări 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorellă" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.45–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.45–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.45–12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Maria Belen" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

WHOOPI GOLDBERG
PRO TV sâmbătă, 17.45

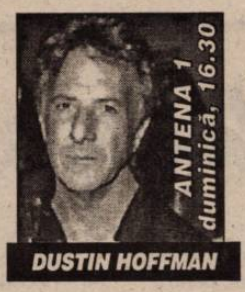

DUSTIN HOFFMAN
ANTENA 1 duminică, 16.30

COURTNEY COX
PRIMA, sâmbătă, 20.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Alaska" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Rădeţi cu oameni ca noi! 21.30 Film: „Actorul şi sălbaticii" (România, 1974) 0.30 Zero 1.15 Film: „Anchetă pe insulă" (M. Britanie, 1972) 3.00 Film erotic: „Cuşca cu femei".

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „O altfel de lume" (ep.1) 11.30 Film: „Ferngully, ultima pădure tropicală" (coprod., 1992) 13.00 Serial: „Katie Joplin" 13.30 Serial: „Prietenii tăi" 14.00 Film: „Vraja celor trei dorinţe" (SUA, 1996) 15.45 Concert: Spice Girls (partea I) 16.15 Bucătăria lui Radu 17.45 Film: „Bogus" (SUA, 1996). Cu: Whoopi Goldberg, Gerard Depardieu 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Vânătoarea de şoareci" (SUA, 1997) 22.00 Serial: „Ally McBeal" 1.30 Concert: Pulp: Londra în concert.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.05 Serial: „Lupul din campus" 9.30 Serial: „Rătăciţi printre fete" 10.15 Film: „Trezirea lui Horton" (SUA, 1997) 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Film: „Inelul magic" (SUA, 2000) 15.00 Concert: Spice Girls (partea a II-a) 17.45 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Robin Hood: Bărbaţi în izmene" (SUA, 1993) 23.00 Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Lanţul slăbiciunilor (r) 13.00 Secolul 20: În spatele istoriei (partea I) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Dincolo de Rangoon" (SUA, 1995). Cu Patricia Arquette 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.15 Film: „Bonanno I" (coprod., 1999, partea I).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 Secolul 20: În spatele istoriei (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Între două lumi" (SUA, 1996) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Ultimul Don" (SUA, 1996, partea I) 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.00 Film: „Bonanno I" (partea a II-a).

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 Secolul 20: În spatele istoriei (partea a III-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Singură împotriva mafiei" (SUA, 2000). Cu: Adam Baldwin 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Fanaticii" (SUA, 1988) 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.00 Film: „Bonanno II" (partea I).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 Secolul 20: În spatele istoriei (partea a IV-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Setea" (SUA, 1998) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Femeia fatală" (SUA, 1991). Cu: Billy Zane 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.00 Film: „Bonanno II" (partea a II-a).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desene animate: „Morcoveaţă" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Copiii spun lucruri trăsnite 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Film animaţie: „Anastasia" (SUA, 1997). Cu: Meg Ryan, John Cusack 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Film: „Ace Ventura: Detectivu' lu' peşte" (SUA, 1994). Cu: Jim Carrey, Courtney Cox 22.00 Film: „Buffi şi vampirii" (SUA, 1992). Cu: Donald Sutherland.

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Tibanu' pescuieşte şi vânează 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 12.30 Serial: „Patrula aeriană" 14.00 Film: „Hercule în New Tork" (SUA). Cu: Arnold Schwarzenegger 15.30 Ce-i în frigider? 18.00 Focus 19.00 Camera de gardă 20.00 Film: „Proscrişii" (SUA, 1989).

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Morcoveaţă" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Dublu impact" (SUA, 1991). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.00 Film: „Vânătoarea comorilor" (SUA, 1999). Cu: Tia Carrere 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Morcoveaţă" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Căsătorie cu repetiţie" (România, 1985) 22.00 Film: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Morcoveaţă" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Linia erotică" (SUA, 1996) 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desene animate: „Morcoveaţă" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Turnul" (SUA, 1993) 22.00 În faţa presei 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Aleen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Televiziunea, dragostea mea! 16.30 Camera de gardă 17.00 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 D'ale lui Mitică 23.05 Film: „Joc periculos" (Italia, 2000) 0.35 Remix.

SÂMBĂTĂ 7.00 Teatru: „Micul Lord" 10.10 1 iunie – O dată ca... niciodată! 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.35 Serial: „Andromeda" 17.20 Serial: „Viaţa la 15 ani" (ep.1) 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Cătelul campion la fotbal" (SUA, 2000) 21.20 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 22.05 Serial: „În plină acţiune" 22.50 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 7.00 Teatru: „Micul Lord" 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone: Dietă canină" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Documentar 15.05 Charlot, vânzător de vechituri 16.40 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.40 Serial: „Familia şi legea" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Berzele fac ce vor ele" (Franţa, 1989) 21.20 Serial: „Bine, dragă!" (ep.1) 22.05 Minutul 91.

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.00 Destine 17.30 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Palete 20.30 Serial: „Zona crepusculară" 21.00 Puls 2002 21.30 Reforma pe bani mărunţi 22.00 Teatru: „Căsătoria" de Gogol.

MARŢI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.05 Tribuna partidelor parlamentare 17.35 E dreptul, tău! 18.30 Telejurnal 19.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Jack Nicholson – actor şi personaj 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Duelul" (România, 1981) 23.15 Cauza şi defectul.

MIERCURI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.35 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.25 Film: „Radioul ucigaş" (Franţa, 1988). Cu: Catherine Deneuve 23.00 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.35 Club-art 17.35 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Doc.: „Fobii" 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Doc.: „Timpul trecut" 22.20 Film: „Aproape de suflet" (Norvegia, 2000).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 19.50 Film: „Rocky V" (SUA, 1990). Cu: Sylvester Stallone 21.45 Paparazzi 23.30 Film: „Cod mortal" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 8.00 Paparazzi (r) 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 15.30 Film: „Jack şi vrejul de fasole" (SUA, 1994) 17.00 Film: „Păcală" (România, 1974) 19.00 Observator 20.00 Spectacol în direct: Premiile „Floare de Colţ" 23.00 Film: Familia Addams" (SUA, 1991). Cu: Anjelica Huston, Raul Julia 3.00 Film: „Muzeul lui Margaret" (M. Britanie, 1995).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" (ep.1) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Misiune imposibilă" 12.00 Serial: „Roswell" 13.00 Serial: „V.I.P." 14.00 Film: „Stăpânul Universului" (SUA, 1987) 16.30 Film: „Ishtar" (1987). Cu: Isabelle Adjani, Warren Beatty, Dustin Hoffman 18.30 7 zile 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.30 Film: „Legea lui Murphy" (SUA, 1986). Cu:" Charles Bronson 1.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 9.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 11.00 Film: „Misiune imposibilă" (r) 13.15 Academia vedetelor (r) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ninja din Beverly Hills" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Zbor fatal" (SUA, 1988) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Adăpostul" (SUA, 1995) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Capcanele adolescenţei" (SUA, 1998) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Miss Litoral" (România, 1990) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Dreptate pe cont propriu" (Canada, 1991) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

ANJELICA HUSTON
ANTENA 1, sâmbătă, 23.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Mireasa din tren" (România, 1979) 22.00 Alanais Morisette – Best Of (r).

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert 20.30 Film: „Dumbrava minunată" (România, 1980) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 13.30 Documentar 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Roşcovanul" (România) 22.15 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Drum în penumbră" (România) 22.10 Concert (r) 23.35 Sinteza zilei.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film 23.30 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Suta de lei" (România) 23.30 Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.35 Documentar (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film 22.00 Loto – Joker – Pariu Trio 22.15 Jazz.

CATHERINE DENEUVE
TVR 2 miercuri, 21.25

DONALD SUTHERLAND
PRIMA sâmbătă, 22.00

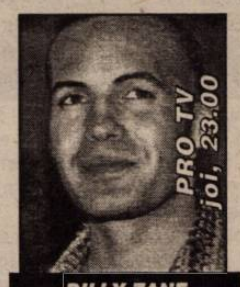

BILLY ZANE
PRO TV joi, 23.00

ARNOLD SCHWARZENEGGER
PRIMA duminică, 14.00

Barbie a rămas orfană

Chiar dacă păpuşa Barbie nu este o vedetă de cinema în carne şi oase, chiar dacă nu a jucat în filme ca o

actriţă, tot are statut de star internaţional cu milioane şi milioane de fani. Că admiratorii ei sunt mai mult copii se ştie, dar la fel de adevărat este că nu puţine sunt şi actriţele care ar da (sau au dat) orice pentru a arăta ca Barbie. E suficient să ne amintim de Pamela Anderson...

Deşi Barbie nu mai e acum la vârsta tinereţii, ea rămâne tot un „copil" răsfăţat de milioanele de fetiţe în rol de mămici, care o îngrijesc, o hrănesc, o plimbă, îi schimbă hăinuţele şi îi tot cumpără accesorii pentru a fi în pas cu moda... Doar adevărata mamă a păpuşii Barbie, Ruth Handler – creatoarea ei, a părăsit-o; a decedat la sfârşitul lunii aprilie, la vârsta de 85 de ani.

Ruth Handler este co-fondatoarea celei mai mari fabrici de jucării din lume, Mattel. În 1959 ea revoluţiona industria de jucării creând păpuşa Barbie (botezată după numele fiicei ei), cu totul altfel decât clasicele păpuşi de până atunci. Barbie era departe de bebeluşul de altădată, ea avea bust provocator, talie de viespe, picioare interminabile şi efilate, părul lung, exact ca o domnişoară... Iniţial a fost privită ca o ciudăţenie, dar repede-repede a făcut furori.

Potrivit publicaţiei „Los Angeles Time", de-a lungul anilor s-au vândut în peste 150 de ţări din întreaga lume peste 1 miliard de păpuşi, Barbie devenind jucăria cea mai vândută de pe planetă şi totodată un simbol cultural, adesea criticată însă de reprezentantele mişcării feministe, care-i reproşau tinerei cu părul blond că alimentează doar aspiraţia către un anumit gen de frumuseţe fizică şi nimic mai mult. Aşa se face că firma producătoare – Mattel – foarte receptivă la criticile de orice fel la adresa „odorului" lor au creat în ultimii ani şi o Barbie-medic, alta astronaut sau poliţist, ba chiar şi o candidată la preşedinţia Statelor Unite. Adică tinere instruite, care îşi fac o carieră şi luptă pentru ea... După cum mărturisea „mama" ei într-o carte autobiografică apărută în 1994, Ruth Handler a văzut de la bun început în Barbie nu doar o păpuşă, nu doar o jucărie, ci un simbol al manierei de a cuceri puterea: „Pentru mine Barbie a reprezentat dintotdeauna femeia care are posibilitatea de a alege".

Născută cu numele Ruth Mosko, Ruth Handler a fost cel mai mic copil dintr-o familie de polonezi cu zece copii, emigranţi în Statele Unite. Împreună cu soţul ei şi designerul Harold Mattson, ea a creat în 1945 firma Mattel, un nume compus din „Matt" (de la Mattson) şi „El" (de la Elliot). Societatea, care fabrica iniţial căsuţe pentru păpuşi şi alte mici articole-jucării, îşi desfăşura activitatea într-un garaj, dar foarte rapid după naşterea lui Barbie s-a extins, construindu-şi un renume de nivel mondial.

Cannes 2002 – Palmares –

- Palme D'Or – «Le Pianiste» de Roman Polanski (Polonia/Franţa)
- Marele premiu – «L'homme sans passé» de Aki Kaurismäki (Finlanda)
- Premiul de interpretare feminină: Kati Outinen – «L'homme sans passé»
- Premiul de interpretare masculină: Olivier Gourmet – «Le fils» de Luc şi Jean-Pierre Dardenne (Belgia)
- Premiul pentru regie: Im Kwon-Taek – «Ivre de femmes et de peinture» (Coreea de Sud) şi Paul Thomas Anderson – «Punch-Drunk Love» (SUA)
- Premiul pentru scenariu: Paul Laverty – «Sweet Sixteen» de Ken Loach (Anglia)
- Premiul special al juriului: «Intervention divine» de Elia Suleiman (Palestina)
- Premiul „A 55-a Aniversare": «Bowling for Columbine» de Michael Moore (SUA)
- Caméra d'Or: «Bord de Mer» de Julie Lopes-Curval (Franţa)
- Menţiune specială: «Japon» de Carlos Reygadas (Mexic)

(Informaţii despre Festival, în numărul viitor)

„Femeia fatală" a lui Brian De Palma

Celebrul regizor Brian De Palma, realizatorul nu mai puţin faimoaselor producţii „Scarface", „Incoruptibilii" sau „Misiune imposibilă", vine acum pe ecrane cu... „Femeia fatală", un thriller al cărui personaj central este Laura, o „creatură" plină de farmec, hotărâtă şi capabilă să-şi folosească puterea de seducţie pentru a manipula şi zăpăci bărbaţii, astfel încât ea să-şi atingă scopurile.

Pentru a da naştere acestui personaj, regizorul american a găsit potrivit să aleagă nu o actriţă de profesie, ci un top model, manechinul Rebecca Romijn-Stamos, o tânără a cărei apariţie fizică etalată fără complexe (şi haine) taie respiraţia spectatorului încă de la începutul filmului; totodată ea este foarte talentată în metamorfozarea stilului şi identităţii, cameleonică aşadar, dar fără excepţie sub semnul maleficului. Totul porneşte de la un hold-up spectaculos în timpul unui Festival de la Cannes, mai exact în toaleta palatului în care se desfăşoară fastuoasa ceremonie. Profitând de o scenă... toridă, Laura o „despovărează" progresiv pe o tânără actriţă (Rie Rasmussen) de o bijuterie cu formă de şarpe, estimată ca valoare în jurul sumei de 10 milioane de dolari. O bijuterie... ce nu putea fi împărţită, aşa că Laura cea lipsită de scrupule dispare cu comoara, părăsindu-şi complicii. Şapte ani mai târziu, Laura revine la Paris, desigur sub o altă identitate, ca soţie a ambasadorului american (Peter Coyote) în Franţa. Pare o femeie normală, cu un singur capriciu: să nu fie fotografiată.

Un ex-paparazzi, devenit între timp artist, e vorba de Antonio Banderas, încearcă să-i întindă o capcană. Intrigat de personalitatea femeii, el o urmează ca o umbră şi vede că în Place de la Pigalle soţia ambasadorului îşi cumpără un revolver... Nu-i o surpriză pentru nimeni că se îndrăgosteşte de ea, dar, ca în poveşti, el este primul care cade în propriai capcană. Treptat, se închide în el, într-un soi de coşmar în care realitatea nu mai reuşeşte întotdeauna să aibă un sens concret, uneori amestecându-se cu fantezia. Singurul duşman definit în toată afacerea asta confuză este unul dintre foştii complici ai Laurei, decis să-şi asume orice risc numai să recupereze obiectul furat.

Sub conducerea unei mâini sigure de maestru, evident că imaginile sunt lucrate până la cel mai mic detaliu, cu fineţe, dar cu grija ca spectatorul, dincolo de povestea de iubire în sine, să nu reuşească să anticipeze nimic din poveste. Ca element regizoral propriu, Brian De Palma foloseşte de mai multe ori aceleaşi scene în scenarii diferite, făcând astfel apel la memoria vizuală a spectatorului. Tehnica iluminării, a folosirii luminii în general, pare a fi inspirată din filmele de demult, alb-negru, a thriller-elor hollywoodiene din anii 40-50. Iar figura femeii fatale, a Rebeccăi Romijn-Stamos, evocă personajele feminine din filmele lui Hitchcock. Există o secvenţă care, deşi pare a fi parte din reţeta actuală a filmelor americane – e vorba de un striptease – are înţelesuri subtile în cadrul întregii poveşti.

Asasinul lui Sharon Tate
va rămâne după gratii

Charles Manson, în prezent în vârstă de 67 de ani, unul dintre criminalii celebri ai secolului XX, condamnat la închisoare pe viaţă pentru mai multe crime, printre care s-a numărat şi asasinarea actriţei Sharon Tate, a cerut pentru a zecea oară punerea sa în libertate. Şi tot pentru a zecea oară, justiţia americană i-a refuzat cererea. Motivul invocat de factorii de decizie a fost incapacitatea deţinutului de a evita problemele disciplinare pe parcursul ultimilor cinci ani, adică de la ultima lui cerere de punere în libertate. Iar asta fusese una dintre condiţiile clare care i se puseseră. Or, Charles Manson s-a transformat nu mai puţin de 17 ori în subiectul numărul 1 în ceea ce priveşte disciplina tocmai în aceşti ultimi cinci ani. Iar incidentele nu au fost minore de vreme ce unul dintre ele a constat în deţinerea unei arme, altul în ameninţarea cu moartea a unui gardian şi aşa mai departe.

În cursul audierilor la tribunal în vederea analizării cererii sale privind eliberarea condiţionată, Charles Manson a refuzat să se prezinte, nedorind să fie văzut în public cu lanţuri şi cătuşe, au precizat responsabilii penitenciarului californian unde îşi ispăşeşte pedeapsa. Împreună cu alţi patru discipoli ai săi, Charles Manson a fost condamnat la moarte după ce, în august 1969, a organizat în California asasinarea a şapte persoane, printre care şi Sharon Tate, la acea vreme soţia regizorului Roman Polanski. Actriţa, ucisă cu mai multe lovituri de cuţit, era însărcinată în luna a opta. Asasinatul a fost unul dintre cele mai odioase nu numai pentru că a curmat vieţi nevinovate, ci şi prin violenţa şi cruzimea de care ucigaşii au dat dovadă. Imaginile de coşmar care au făcut la vremea respectivă înconjurul planetei, privind moartea actriţei Sharon Tate, prezentau o locuinţă devastată, cu pereţii mânjiţi de sânge, în timp ce pe uşa de la intrare stătea scris, tot cu sânge, cuvântul „Porc". Când Statul californian a abolit pedeapsa cu moartea, sentinţa condamnaţilor a fost comutată la închisoare pe viaţă. În ciuda atrocităţilor comise, Charles Manson speră să trăiască totuşi cândva în libertate. Deocamdată însă rămâne tot după gratii.

Destinul unui star de serie X

Considerată drept primul star porno feminin, Linda Boreman, cunoscută în special sub numele de actriţă – X Linda Lovelace – a decedat luna trecută în urma unui accident de maşină. X Linda a debutat în filmele pornografice la începutul anilor '70, împinsă către această carieră de către primul ei soţ, Chuck Traynor. Ca actriţă începătoare în această meserie a jucat o perioadă în scurt metraje destinate unei piete limitate. În 1972 însă avea să devină o adevărată vedetă în domeniu, graţie apariţiei sale în primul film porno pentru marele ecran, care ca orice film pentru marele public se baza în sfârşit pe un scenariu, era o poveste cu cap şi coadă, cu dialoguri şi coloană sonoră, în fine altceva decât o simplă înşiruire de secvenţe pur porno, cum se făceau până atunci în filmuleţele în care mai jucase Linda. Filmul, intitulat „Deep Throat" a transformat-o pe tânăra „actriţă" într-o stea a genului, fără să-i aducă însă şi bogăţia: pentru protagonistă câştigul material a fost mai mult decât derizoriu, de numai 1250 de dolari, deşi filmul a înregistrat de-a lungul timpului încasări colosale, estimate în prezent la 600 de milioane de dolari.

În ciuda dorinţei sale de a părăsi cât mai repede profesia care îi deschisese porţile cinematografiei (ce-i drept, nu poarta cea mare şi lăudabilă), Linda Boreman a devenit vedeta unei suite de filme porno, un fel de continuări ale poveştii din „Deep Throat", ceea ce i-a bătut în cuie definitiv imaginea de star al filmelor porno.

Când anii tinereţii au trecut, Linda Boreman s-a transformat într-una dintre cele mai înfocate şi convinse militante anti-pornografie; „înrolată" în acţiunile pe această temă ale congresului american, fosta actriţă se număra frecvent printre invitaţii la conferinţele organizate în universităţile americane şi ţinea prelegeri despre plaga socială numită pornografie.

În ultimele clipe dinainte de a părăsi această lume, la căpătâiul actriţei care a decedat într-un spital din Denver, s-au aflat fostul ei soţ, Larry Marchiano, şi cei doi fii ai lor. „Ar trebui să ne-o amintim cu toţii altfel (n.n. – adică nu ca pe un star al filmelor porno). Noi o cunoaştem şi o iubim pentru ipostaza ei de soţie şi mamă, declara Larry Marchiano imediat după decesul Lindei. Am divorţat în urmă cu cinci ani, dar ea a rămas pentru mine cea mai bună prietenă." Larry l-a acuzat cu acelaşi prilej pe primul ei soţ că ar fi constrâns-o să facă pornografie, în ciuda dorinţei ei. Într-o carte autobiografică publicată în 1980, dar şi în faţa comisiei de anchetă a Congresului american asupra pornografiei, Linda mărturisea că relaţia ei cu primul soţ s-a degradat rapid transformându-se în scena unei existenţe pline de violenţe, violuri, prostituţie şi pornografie. Au divorţat în 1973. „Nu mă ruşinez într-atât de trecutul meu pe cât sunt de tristă când mă gândesc la acea perioadă. Iar ceea ce oamenii pot să gândească despre mine, ei bine, nu e tocmai real. Eu ştiu doar că am fost ca o prizonieră şi că am supravieţuit acelei experienţe", declara Linda Boreman într-un interviu în 1997.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Organismul – echilibrat prin „ACCESORII" NATURALE

Interesul deosebit generat de *centura care „topeşte" pietrele la rinichi şi la bilă*, remediază probleme ale coloanei vertebrale, dar şi ale unor organe interne – remediu prezentat de dr. Grigore Şeremet, în exclusivitate, prin intermediul publicaţiei noastre (nr.4/24 ian. 2002 şi nr. 7/14 feb. 2002) – ne-a determinat să reluăm subiectul, solicitând eventualele noutăţi ivite pe parcurs.

În primul rând, efectele semnalate de utilizatori ai centurii confirmă argumentele ştiinţifice ale furnizorilor. Pacienţi din Bucureşti, Iaşi, Braşov, Oradea, Suceava, Bistriţa, Piteşti, Făgăraş, Botoşani etc., după numai treipatru luni de folosire a acestui remediu exclusiv natural, netraumatizant şi neinvaziv, au remarcat, în primul rând, eliminarea calculilor renali, principala lor afecţiune. Mai mult decât atât, centura purtată pe zona lombară (conform indicaţiilor) a influenţat pozitiv întregul organism, între efectele certe semnalate înregistrându-se dispariţia afecţiunilor coloanei şi a durerilor de cap, a balonărilor, a problemelor genitale (în special la femei). În ce priveşte pietrele de la rinichi eliminate, dimensiunile acestora au ajuns până la 17 mm, la examenul clinic iniţial, iar vârstele pacienţilor s-au situat în general între 35 şi 55 de ani.

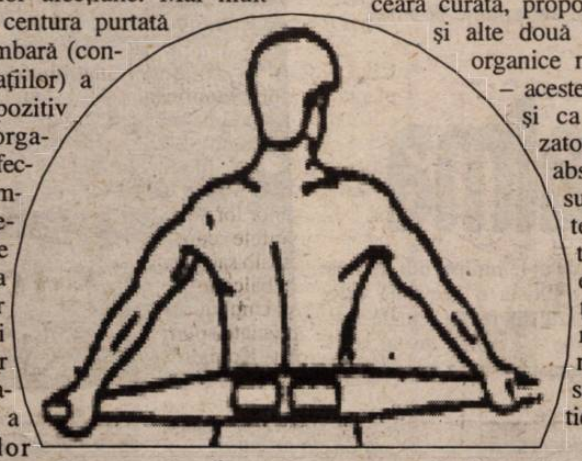

O concluzie interesantă a doctorului Şeremet se referă la acţiunea pozitivă a centurii asupra întregului organism, chiar dacă zona vizată prin locul de purtare este cea lombară. Explicaţia ar fi că pe locul de concentrare maximă a efectului acestui remediu se află şi centrul de greutate al corpului. Or, de aici, vectorii de echilibru se răspândesc radial şi uniform spre toate celelalte zone, între altele redând aurei energetice forma şi caracteristicile apropiate de optim. Cât despre mecanismul în sine de funcţionare a centurii, dr. Şeremet afirmă că „influenţa se manifestă la nivelul câmpului informaţional al celulelor, retrezind codul genetic şi refăcând structura genomului. Foarte simplu spus, informaţia trimisă către celule este că boala nu reprezintă un fenomen normal şi obligă astfel structura intimă a organismului să revină la normalitate. În plus, datorită compoziţiei speciale a celor două plăcuţe – ceară curată, propolis, parafină şi alte două componente organice nedăunătoare – acestea acţionează şi ca un stabilizator de energie: absorb surplusul şi completează deficitul. Indirect, este influenţat câmpul magnetic general, în sensul profilactic amintit."

O dovadă certă a acţiunii pozitive precizate o oferă examenele clinice, recomandate înaintea şi în timpul utilizării centurii: ecografie, radiografie, urografie şi celelalte analize generale. Se mai remarcă, de asemenea, potenţarea efectului în urma purtării simultane a centurii pe zona lombară cu varianta pentru zona cervicală. Aceasta din urmă este de dată mai recentă, ea adresându-se în primul rând afecţiunilor de pe zona superioară a coloanei vertebrale, celor ale capului şi a regiunilor învecinate.

Un alt remediu foarte eficace, semnalat de dr. Gr. Şeremet şi pe care sperăm să-l putem prezenta mai detaliat într-un articol viitor, este „Biomag", o pereche de „branţuri" biomagnetice, a căror acţiune se bazează pe presopunctură şi pe acţiunea biomagneţilor fixaţi în zonele reflexogene ale tălpilor. Purtate normal, în încălţăminte, „tălpile magnetice" acţionează pe verticală asupra întregului organism, remediind probleme complexe, de la oboseala picioarelor la activarea sistemului imunitar, de la problemele coloanei la cele de memorie, de la diabet la circulaţia sângelui şi la probleme vizuale ori cardiace.

„Tălpile Biomag – afirmă dr. Şeremet – se recomandă la cele mai diverse asocieri ale maladiilor, deoarece metoda de acţiune «masaj biomagnetic» influenţează complex organismul. Unele patologii se tratează repede şi fără agravări, altele necesită insistenţă, răbdare, încredere şi timp." Nu este vorba despre o noutate absolută în terapiile complementare, dar cu-atât mai mult, utilizarea sa îndelungată confirmă efectele pozitive deosebite.

PUBLICITATE

Salvarea coloanei vertebrale şi a rinichilor

◆ O centură 100% naturală „topeşte" pietrele la rinichi şi la vezica biliară, reface discurile intervertebrale.
◆ Topeşte toate tipurile de pietre: oxalaţi, uraţi, fosfaţi şi combinaţiile lor, purtându-se 3-6 luni.
◆ Simplu de folosit, aplicată direct pe piele sau peste lenjeria intimă; procesul de tratament – 24/24 ore.
◆ Centura numită „Salvarea coloanei vertebrale şi a rinichilor" este primul remediu care vindecă rinichii fără a-i traumatiza.
◆ Nu are nici un fel de contraindicaţii (în bolile cardiace, diabet, hipertensiune etc.) şi nu impune restricţii legate de vârstă.
◆ Tratează ambii rinichi, simultan.
◆ Acţionează eficient în toate stadiile bolii. După a doua săptămână, durerile se diminuează şi se schimbă culoarea urinei – indiciu că a început topirea pietrelor. Poate fi folosită şi în scop profilactic.

Patologii: ● urolitiază ● litiază biliară ● spondiloză ● osteoporoză ● hernii de disc ● scolioze ● colite ● hemoroizi ● prostatite ● anexite ● ameţeli ● depresie ● dureri de picioare.

Pentru detalii şi comenzi, persoanele şi instituţiile se pot adresa firmei producătoare – S.C. BioApiMed *Bucureşti – fie prin poştă, la adresa Drumul Găzarului nr. 42, bloc A3, scara 2, ap. 11, sector 4, fie telefonic, la 01/421.13.63; 01/450.77.79; 091-447.282; 095-842.242.*

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

STELIAN FULGA – terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiţie obligatorie în vindecarea oricăror afecţiuni.»

◆ După 4 ani petrecuţi între călugării-terapeuţi din Tibet, Stelian Fulga a obţinut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci şi cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate căra în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină".*

◆ Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obţinut din seminţe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor) şi ulei de seminţe de in (regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăţă de toxine, dispar problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia.*

◆ *Boli vindecate:* stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecţiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.

◆ Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienţilor o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugaţi să comunice şi *grupa sangvină a bolnavului.*

◆ *Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, Şos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea staţiei de metrou Piaţa Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienţii vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include şi cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.*

Calciul în organism

Dintre zecile de oligoelemente existente în corpul uman, calciul (Ca) reprezintă cantitatea cea mai însemnată, estimată la circa 1-1,5 kg la un adult normal. Se ştie că acesta intră în componenţa sistemului osos şi a dinţilor, dând acea „consistenţă" grav afectată în cazul unui deficit semnificativ de Ca. Totuşi, din cantitatea amintită, o parte importantă se găseşte în sânge, al cărui echilibru acido-bazic îl reglează, ajutând totodată la coagularea normală a acestuia. Calciul intervine şi în excitaţie şi în stimularea nervilor, în contracţia şi destinderea muşchilor, în reglarea ritmului cardiac, este antialergic, diuretic şi antiinflamator.

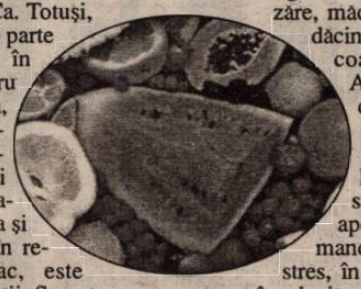

Necesarul zilnic de Ca pentru un om dezvoltat normal se situează între 0,80 şi 0,84 g, dar absorbţia prin intestin (deci din alimente) se realizează în condiţii bune datorită vitaminei D2, fosforului, vitaminei C, cuprului, siliciului şi nu în ultimul rând soarelui. De aceea, sunt favorabile acestei absorbţii produsele lactate acide, uleiul, margarina, alimentele care conţin potasiu, cum sunt merele. În schimb, din cauza stimulării eliminării Ca ori a neasimilării lui, nu se recomandă asocierera laptelui cu pâine graham, grăsimile de porc şi de pasăre, produsele carbonatate şi preparatele din cacao (ciocolată, creme etc.), fasolea boabe şi seminţele, legume consumate sub formă de frunze (spanac, ştevie, lobodă), asocierea pânii albe cu pastele făinoase, cu zaharuri sau cu orez.

Pentru completarea constantă a necesarului zilnic de Ca, se indică în special consumarea de alimente bogate în acest oligoelement, în asocierile amintite: migdale, alune, cătină, smochine, brânză, lapte şi smântână, gălbenuş de ou, nuci, castane, grâu încolţit, fasole verde şi mazăre, măceşe, ţelină, pătrunjel rădăcină, hrean, morcov, citrice, coacăze, mure, zmeură. Am citat doar alimente cu conţinut mai ridicat de Ca şi – repetăm – cu adresare către persoanele sănătoase. În privinţa stărilor patologice, un aport sporit de Ca se recomandă în stări de oboseală şi stres, în hemoragii, boli pulmonare, în adenite şi nevroze. Situaţii foarte grave poate provoca în schimb deficitul de Ca, mai ales când acesta se manifestă un timp mai îndelungat. Este bine cunoscută acea afecţiune o sistemului osos prezentă în special la vârsta a treia şi în special la femei, după menopauză – osteoporoza. O problemă nu de puţine ori neglijată şi de aceea foarte răspândită o reprezintă cariile dentare, ca şi rahitismul, scolioza, sciatica, artroza, boli ale încheieturilor şi ale inimii. Asemenea probleme pot cauza persoanei cu deficit de Ca suferinţe majore, cum sunt crampele musculare ce pot ajunge până la spasme, iar în cazul fracturilor (de pildă, ale oaselor bazinului), complicaţii care pot produce decesul. Un motiv în plus, să fim mult mai atenţi cu alimentaţia noastră de fiecare zi.

LEACURI DIN VECHIME

COADA DE PIŞICĂ. Fără îndoială, oamenii de la ţară cunosc de mult timp proprietăţile terapeutice ale... pisicii; lucru cu-atât mai important, cu cât el se leagă de existenţa unor forţe subtile nereperabile cu ajutorul celor cinci simţuri invocate în mod curent. Astfel, persoanele care aveau afte sau herpes puteau scăpa de aceste supărătoare afecţiuni ale buzelor folosind capacitatea pisicii de a atrage energiile negative. Vârful cozii animalului, cel care concentrează la maximum proprietatea amintită, trebuia să fie trecut, ca o „periere", peste buzele bolnave, de mai multe ori. În scurt timp, locul rămânea curat şi sănătos.

MĂRUL TĂIAT. Se spune că negii apar pe fondul unor sentimente negative: invidie, ură, agresivitate etc. Dar există şi metode tradiţionale de înlăturare a lor, căci a-i tăia sau a-i smulge înseamnă a ne pune într-o situaţie şi mai delicată. În primul rând, tratamentul trebuie început când luna se află în descreştere. „Laptele" de rostopască aplicat pe neg, în special la rădăcină, va avea efectul dorit, după mai multe zile de folosire. Într-un ritm mai lent, dar cu aceeaşi eficienţă, acţionează şi mărul. Tăiat în două, cu el se freacă negul în mod repetat, după care trebuie neapărat îngropat, căci a adunat răul – adică energia negativă reprezentată de boală – în el. Când mărul putrezeşte, se afirmă că dispare şi negul.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

De vorbă cu avocatul casei

Domnului VASILIU BOGDAN din Dorohoi

Stimate domnule Vasiliu, din scrisoarea adresată redacţiei am înţeles că doriţi să ştiţi care sunt motivele pentru care poate fi exercitată cale de atac a recursului în anulare şi, de asemenea, care sunt termenele în care poate fi exercitată.

Deşi datele furnizate prin intermediul scrisorii dv. sunt insuficiente pentru a vă putea oferi un răspuns exact, vom încerca să vă prezentăm, pe scurt, care sunt aspectele care alcătuiesc problematica recursului în anulare.

RECURS ÎN ANULARE

Astfel, ne spuneţi că în baza dispoziţiilor legii nr. 18/1991 v-a fost reconstituit dreptul de proprietate şi aţi devenit proprietarul unei suprafeţe de 402 mp.

Vorbiţi de mai multe dosare câştigate la Curtea de Apel Suceava, Curtea Supremă de Justiţie, Tribunalul Botoşani şi din nou Curtea de Apel Suceava şi de asemenea de hotărâri rămase definitive, irevocabile şi chiar puse în executare.

Problema dv. în acest moment o constituie vecinul dv. care v-a fost adversar în aceste dosare şi care vă solicită să-i înapoiaţi cheltuielile de judecată, care, potrivit hotărârilor amintite, v-au fost acordate, în caz contrar acesta spunându-vă că va exercita recurs în anulare.

Faţă de aceste aspecte trebuie să ştiţi că, fiind epuizate toate celelalte căi de atac este deschisă cale recursului în anulare.

Însă, potrivit dispoziţiilor legale numai Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie, din oficiu sau la cererea ministrului justiţiei, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiţie, în urma unor memorii, hotărârile judecătoreşti pe care le-aţi obţinut.

Presupunând că cei în drept ar exercita recursul în anulare, ei şi-ar întemeia cererea pe motivul 2 al articolului 330 din Codul de procedură civilă. Potrivit acestui motiv este necesar ca prin hotărârea atacată să se fi produs o încălcare esenţială a legii, care să ducă la o soluţionare greşită a cauzei pe fond, ori hotărârea să fie vădit netemeinică.

Din ceea ce am reţinut, din moment ce aţi câştigat în toate etapele procesuale, este greu de crezut că problema dv. ar fi putut fi greşit soluţionată pe fond, cu privire la cheltuielile de judecată.

În ceea ce priveşte termenul înăuntrul căruia se poate exercita această cale de atac, pentru motivul enunţat anterior, dispoziţiile legale prevăd un termen de 1 an, care începe să curgă de la data la care hotărârea a rămas irevocabilă.

Dacă hotărârea a rămas irevocabilă în octombrie 2000, aşa cum reiese din scrisoare, este evident că o cerere de recurs în anulare nu mai poate fi exercitată în termenul legal.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

TELEFONUL

1. Cine este considerat inventatorul telefonului (1876)?

2. Cine a depus un brevet de invenţie la două ore după cel care a fost considerat inventatorul telefonului tocmai datorită timpului în avans – ora 12 faţă de ora 14?

3. Când a intrat în funcţiune prima centrală telefonică manuală?

4. Cine a regizat filmul românesc „Alo?... Aţi greşit numărul"?

5. Ce pictor spaniol, preocupat şi de sculptură a executat în 1936 ansamblul „Telefonul langustă" aflat la Tate Galery din Londra?

6. Cine a scris romanul de aventuri „Omul de la capătul firului"?

7. Când şi după planurile căror arhitecţi a fost înălţat Palatul Telefoanelor din Bucureşti?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Oraşul Veneţia este situat în N.E. Italiei pe 118 insule (după alte surse peste 300) în laguna cu acelaşi nume a Marii Adriatice. 2) Principalul canal care străbate Veneţia este Canal Grande (3,8 km lungime, 30-70 m lăţime). 3) Conducătorul politic al Veneţiei, între sec. VIII şi 1797, ales pe viaţă, se numea doge. 4) Pictorul şi gravorul italian devenit celebru prin vederile reprezentând Veneţia a fost Antonio Canal, zis Canaletto (1697-1768). 5) Muzica operetei „Gondolierii" aparţine compozitorului englez Arthur Sullivan (1842-1900). 6) Filmul în care cei doi copii fug la Veneţia ca să se sărute sub Puntea Suspinelor este „Mica romanţă", film realizat în 1979. 7) Drama „Act veneţian" a fost scrisă de Camil Petrescu (1894-1957).

Poşta cititorilor Concursul nostru se apropie de sfârşit şi îi rugăm pe prietenii rubricii să ne comunice data de la care – în eventualitatea câştigului – ar dori abonamentul promis.

Pentru întrebările cu tema „Patimile Domnului" am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Medeea Laura Munteanu – Târgovişte; prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Waspusch Mihai – Bucureşti* şi *Dan Victor Munteanu – Galaţi* pe care îl felicităm că nu se mai grăbeşte şi îl anunţăm că la tema „Călăreţii" nu s-a strecurat nici o greşeală.

–6 răspunsuri corecte: *Angela Toma – Bucureşti; Iacob Parasca – Ştefăneşti, jud. Argeş; prof. Maria Iova – Constanţa* şi *Toma Dan Creţu – Bucureşti*

Aşteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră. *(I. Stoica)*

ŞAH

(HAMRIN – JERONNE, 1997)

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută şi câştigă

DEZLEGARE:
1... Cf3! 2g13 (2. Rf1 Th1 3. Re2 De4 - +)
2... Th1 3. Rh1 Dh3
4. Rg1 Dh2 5. Rf1 Df2 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

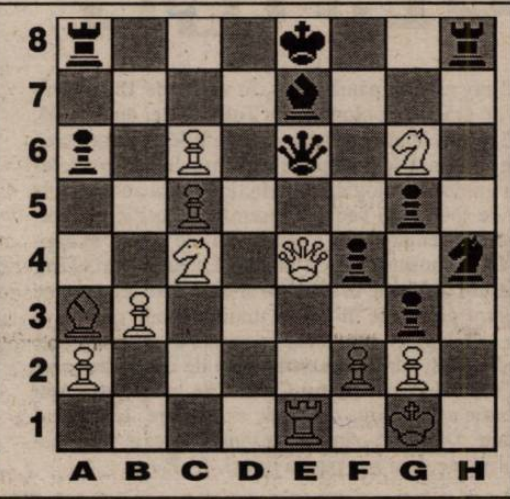

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Plantele pletoase sunt de mare efect în decorarea balcoanelor: datorită structurii de susţinere slab dezvoltate, tulpinile şi lăstarii au creştere pendentă, revărsându-se ca nişte ghirlande peste marginea ghivecelor, coşurilor suspendate sau jardinierelor. Dintre aceste specii, cele mai de efect, dar şi uşor de întreţinut sunt:

Plante pletoase

CIUCUŞOARA *(Alyssum maritimum).* Este o plantă cu multe ramificaţii subţiri, lungi de 20-30 cm, care formează o tufă compactă, cu frunze mici, verzi-cenuşii, fără valoare decorativă deosebită. Florile sunt însă foarte numeroase, mici, aşezate fiind în vârful lăstarilor. Abundenţa lor formează suprafeţe compacte, violet, alb sau roz, ce pot borda balconul de jur împrejur. Unul dintre cele mai apreciate soiuri este „Violet Konigin", datorită coloritului florilor albastru-violet cu mijloc alb. Ciucuşoara înfloreşte continuu, din primăvară până toamna târziu. După trecerea primei perioade de înflorire se recomandă ca plantele să fie tunse pentru a li se stimula capacitatea de ramificare şi înflorirea care va fi şi mai abundentă.

CLOPOŢEII *(Campanula isophylla).* Această specie, aparent fragilă, este deosebit de potrivită pentru coşuri suspendate şi ghivece aşezate pe etajere, în locuri mai puţin luminate şi ferite de curenţi de aer puternici. Tulpinile sunt subţiri, uşor lemnificate la bază, cu internoduri scurte şi foarte multe ramificaţii. Multitudinea florilor, asemănătoare unor clopoţei larg evazaţi, formează bulgări alb sau bleu, din iunie până în septembrie-octombrie.

CONDURAŞII *(Tropaeolum majus).* Este o plantă decorativă atât prin frunze cât şi prin flori. Frunzele, susţinute de codiţe lungi au formă aproape rotundă, iar florile sunt colorate în galben, portocaliu sau roşu, uni sau pestriţ, prelungite şi cu un pinten. Plantaţi în locurile însorite, condurasii scot capul deasupra frunzelor, în schimb, când sunt la umbră rămân sub acoperişul acestora. Înfloresc din iunie până în octombrie.

MUŞCATA PLETOASĂ *(Pelargonium peltatum).* Este considerată una dintre cele mai frumoase flori pentru vase suspendate, ferestre, balcoane şi scări. Spre deosebire de celelalte muşcate, acestea au tulpini târâtoare, fragile, lungi, cu noduri pronunţate. Florile sunt simple sau involte, grupate într-o inflorescenţă în formă de umbelă. Varietatea coloristică este deosebit de mare: roşu, roz, portocaliu, mov, vişiniu închis etc. Muşcata pletoasă înfloreşte aproape în tot cursul anului (evident, dacă în anotimpurile reci este ţinută în casă, în camere cu lumină multă, la temperatura de 14-16 grade C). Necesită locuri bine luminate, însorite, pământ fertil şi udări abundente în perioada de vară. Plantele tinere se ciupesc în două-trei rânduri pentru a se obţine tufe bine ramificate. Plantele mature se tund primăvara, în acelaşi scop.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„ELABORĂRI"

SUPRAFEŢE DE PEDEAPSĂ / STĂRUINŢĂ		ZIUA CURENTĂ / RUCSACURI CAZONE		AVE! / ZEUL VÂNTURILOR		OVAŢII / MEDIU LA ISTORIE		A ÎNVĂŢA RECRUŢII / EPOCĂ		REGISTRU VECHI / STAT
ALIANŢA VESTULUI / MECIUL DECISIV				DEŞERTAT / CĂDERE DE ZĂPADĂ						
						A HĂMĂI / FLOARE ALBASTRĂ				
OMONIM / SCLAV AL LUI BACHUS				PODGORIE / SEZONUL ESTIVAL				BĂRBIERIT / MAŞINI DE TEREN		
							JEAN URSU / ŞIP GOL!			BRÂNZĂ DULCE
NUNE! / PANĂ... LA BICICLETĂ!			ÎN VALE! / HORNAR CU NOROC			CĂPETENII ARABE / LUNA FLORILOR				
		DURERI DE STOMAC / A ÎNFĂPTUI							URMĂ DE PRAF! / PRIVEŞTE!	
TABLOU RELIGIOS / ÎNAINTAREA OŞTIRII							CHEMAREA MĂŢEI / SUVERAN SLAV			NEGRU DECOLORAT
				A FACE UN PLASAMENT / LAICI!					CAMPION ...LA BASCHET!	
ADEVĂRATA / ÎNCHEIE ZIUA						RUDĂ CU PALTINUL				
					OAMENI MARI					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „NEDUMERIRI". *Orizontal:* A - B - R - D - D - H - SUPARACIOASA - TERASA - CROI - MOTAIALA - ZID - MIC - DUBA - MU - OO - IC - PACT - C - BA - AP - TURTI - SINCRONIZARE - LIANTI - ALI - MIMI - ATATA - B - SATUI - TOLBA - ATLAS - MARAIT.

Test

Examinaţi cu mare atenţie cele două desene după care vă invităm să identificaţi cele opt elemente grafice care le deosebesc. *(Gh.R.)*

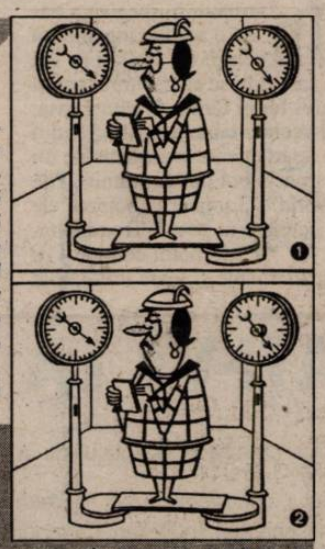

SOLUŢIA: *1) Extremitatea acului la cântarul din stânga. 2) Creionul din mâna persoanei. 3) Lipsa ochelarilor. 4) Liniile de pe bluză. 5) Extremitatea dreaptă a scândurii. 6. Cercul din mijlocul cadranului cântarului din dreapta. 7-8) Cifra-piătura şi placa cântarului din stânga.*

UmOr

Un tip intră furios într-un magazin agitând un baston şi urlând:
– L-am cumpărat acum trei zile, mi-aţi spus că măciulia e de fildeş şi când colo e doar o imitaţie! Cum vă permiteţi una ca asta?
Patronul magazinului examinează bastonul şi exclamă:
– Ca să vezi! Nu ştiam că şi elefanţii pot avea dinţi falşi!

La un meci de fotbal un copil este întrebat:
– Câţi ani ai, puişor?
– Şase.
– Şi ai venit cu tăticu la meci?
– Da, credeţi că am putut scăpa de el?

Doi soţi pe plajă:
– De câte ori văd marea mă gândesc la căsnicia noastră...
– De ce, iubito?
– Pentru că nici uneia nu-i văd sfârşitul!

– Când am sosit în oraşul nostru nu aveam altă avere decât propria mea inteligenţă...
– Cu alte cuvinte ai pornit de la zero!

N-A IEŞIT CUM TREBUIA

Iaca, mai e un pas şi s-a dus şi campionatul ăsta. Suntem mai bătrâni cu un sezon, suntem mai înţelepţi cu o înfrângere. Ăsta e fotbalul. Sâmbătă s-a desfăşurat cea mai dramatică etapă a campionatului care stă să se sfârşească. La capete distante s-a desfăşurat un duel surd, cu ochii pe tabela de scor şi cu urechea lipită de radioul cu tranzistori. Dinamo a jucat în deplasare, la Ploieşti, cu o cândva protagonistă, azi doar o echipă în prag de retrogradare – Petrolul. FC Naţional, ocupanta surprinzătoare a locului 1 şi posibilă şi mai surprinzătoare campioană naţională a jucat acasă, cu avantajul terenului de partea ei, cum se spune, dar în faţa unei echipe mai ţoase, mai noduroase, gata tot timpul să strice ploile oricărei mari echipe. Şi a fost la un pas să-i strice castelul de nisip şi lui Naţional. Cum spuneam săptămâna trecută, Naţional, faţă de Dinamo, are două şanse din trei să fie regina balului în acest an. Asta însemna, şi încă mai înseamnă, că ea trebuie să câştige toate meciurile şi titlul îi intră în posesie. Dinamo este oarecum dezavantajată, pentru că dacă ea câştigă toate partidele care i-au mai rămas, în situaţia în care asta face şi Naţionalul, pentru ea e degeaba, atâta vreme cât s-a aflat şi încă se mai află la un punct în spatele lui Naţional. Singura şansă a lui Cornel Dinu şi a lotului său este ca Naţional să greşească o dată şi titlul intră în curtea din Ştefan cel Mare. Exact aceasta a fost ecuaţia în penultima etapă de sâmbătă: Dinamo a câştigat la Ploieşti (2-1), şi-a realizat obiectivul, şi aştepta cu sufletul la gură greşeala lui Naţional care trebuia să se împiedice de buturuga medie, nu chiar mică, FCM Bacău. Ei bine, îmi închipui bucuria dinamoviştilor când au auzit în difuzorul stadionului că Bacăul a fost cea care a deschis scorul în Cotroceni. În acel moment, Dinamo era, sau ca şi cum ar fi fost, cu titlul în buzunar. Chiar şi în momentul când bucureştenii au egalat, titlul era tot în mâna „câinilor roşii". Ca să doarmă liniştiţi, Naţionalul trebuia să facă un singur lucru: să nu câştige partida cu Bacău. A fost un moment foarte dramatic, privesc în continuare din tabăra dinamoviştilor, atunci când Naţionalul a primit un penalty şi trebuia să-l transforme pentru a câştiga partida. Şi, stupoare în echipa bancarilor, bucurie în tabăra dinamoviştilor, penalty-ul a fost ratat! Totul mergea spre un final fericit pentru „câini", când, ca din senin, a căzut trăsnetul peste capul lor: în ultimul minut de joc, Naţionalul a reuşit ce n-a reuşit din penalty şi anume victoria. În acel moment, dinamoviştii, aflaţi încă pe teren la Ploieşti, au căzut laţi pe gazon, cu toate speranţele lor năruite. Toate visele li s-au scurs printre şireturi. De aceea nu exageram mai înainte când spuneam că etapa de sâmbătă a fost cea mai teribilă. De la agonie la extaz n-a fost decât un gol. Şi pentru Dinamo, şi pentru Naţional. Rămân în picioare tot două întrebări: îşi poate lua Dinamo adio de la titlul naţional? Poate deveni Naţional campioana României la fotbal? Răspunsul stă în rezultatele ultimei etape, dar raţionamentul e acelaşi ca săptămâna trecută: dacă nici una din pretendente nu pierde nici o partidă, Naţional e campioană. Dacă nu, mai vedem...

SPORT FLASH

GEORGE CUŞNARENCU

În căutarea PERECHII IDEALE

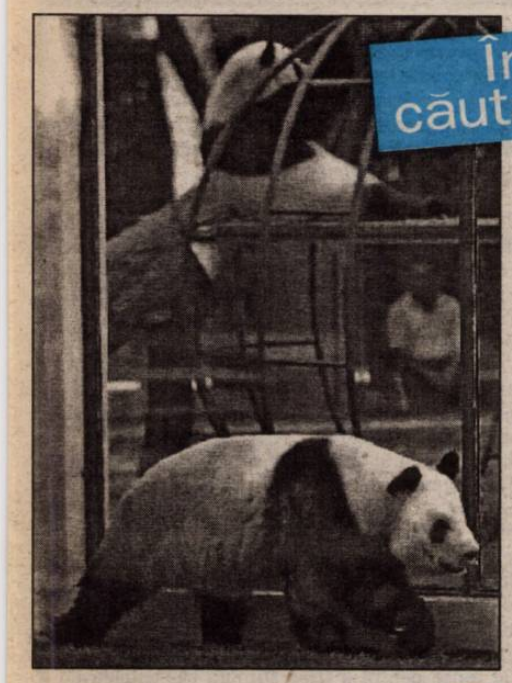

Ling Ling este un panda uriaş, în vârstă de 15 ani, împrumutat de grădina zoologică din Tokyo celei din Mexic, pentru a fi folosit la împerechere. Din nefericire pentru biologi, Ling Ling n-a fost atras de nici una dintre femelele-panda din grădina zoologică din Mexic, aşa că au recurs la prelevare de spermă în vederea inseminării artificiale. Rezultatul acestei tentative de a obţine pui de panda în captivitate va fi cunoscut abia la sfârşitul acestei veri. Ling Ling va reveni în Mexic la sfârşitul anului, deoarece el este folosit pentru procreere în cadrul unui program comun al grădinilor zoologice americane, japoneze şi mexicane. Urşii panda uriaşi sunt animale pe cale de dispariţie, care trăiesc în special în sud-vestul Chinei. Se estimează că în întreaga lume există circa o mie de exemplare, 150 trăind în captivitate. Din 1975 până în prezent, în Mexic s-au născut în captivitate doar opt panda uriaşi. *(A.P.)*

Cursă specială de maraton

Pompierul britanic Lloyd Scott (de 40 de ani) a participat recent la o cursă de maraton, la Londra, într-un mod cu totul special. El a purtat un costum de scafandru având greutatea de 54 de kilograme! În aceste condiţii, a terminat cursa după cinci zile, fiind ultimul dintre cei 32.875 de concurenţi. Lloyd s-a supus acestui supliciu pentru a atrage atenţia asupra bolnavilor de cancer şi a strânge fonduri pentru spitalele cu acest profil. El însuşi are leucemie, maladie descoperită întâmplător, pe când făcea un tratament în urma unei răni la picior. Inimosul concurent a reuşit să adune 100.000 de lire sterline (145.000 dolari). În perspectivă, el se gândeşte la expediţii la Polul Nord şi Sud, şi chiar la o ascensiune pe Everest. (P.I.)

Amintiri despre vikingi

Legendarul conducător scandinav Rurik a devenit prinţ al Novgorodului în anul 862. O mie de ani mai târziu statuia sa din bronz impodobea un monument uriaş din cea mai importantă piaţă a oraşului. Timp de 11 secole statul întemeiat de această căpetenie a războinicilor vikingi se întindea de la Marea Baltică până la Marea Neagră. (I.S.)

Apartamente plutitoare

Un armator norvegian a găsit o soluţie ingenioasă pentru a-i sprijini pe cei care doresc să călătorească în jurul lumii fără a-şi părăsi casa, deci vechile tabieturi. El a vândut apartamente amenajate pe un pachebot de lux numit „The World" („Lumea"), „botezat" de curând în portul Trondheim.

Pachebotul conţine 110 apartamente şi toate instalaţiile cerute de viaţa de fiecare zi a unor VIP-uri. Există aici un cazinou, o saună, un teren de tenis şi chiar unul de golf. Vasul a pornit la începutul lui martie din Oslo, urmând să atingă ţinuturi exotice ca Azore, Veneţia sau Acapulco.

Societatea Residen Sea, care a iniţiat acest proiect, vizează o clientelă formată din privilegiaţi, capabili să plătească între 2 şi 6,8 milioane pentru un apartament plutitor. Ideea pare seducătoare, de vreme ce, încă din primele zile, au fost vândute peste 80 de apartamente. Acest paradis plutitor nu va fi în acelaşi timp şi un paradis fiscal, cei aflaţi la bord, deşi locuitori ai pachebotului, vor fi obligaţi să respecte regimul de impozitare din ţara lor. (I.S.)

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	25.000 LEI	☐ 3 LUNI	82.000 LEI	☐ 5 LUNI	132.000 LEI
☐ 2 LUNI	50.000 LEI	☐ 4 LUNI	107.000 LEI	☐ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ O ştiinţă condamnată la nelinişte: genetica ■ Unde se află universurile paralele? ■ Poluarea electromagnetică ■ Roboţi în lumea lui Darwin ■ Femina club ■ Durerea cauzată de infarct ■ Nostradamus cel necunoscut ■ Florile, un cadou al apelor ■ Comerţul în antichitate ■ Fantomele vechilor civilizaţii ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

3 – 9 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): Va fi, probabil, o săptămână fastă din mai toate punctele de vedere, întrucât toate curbele astrale principale se situează mult peste normal. Atenţie la un Vărsător!

TAUR (21.04-21.05): Cel mai remarcabil aspect al acestei perioade este ascensiunea furtunoasă a curbei financiare. Se pare că veţi reuşi să vă onoraţi aproape toate datoriile şi să vă faceţi şi un cadou de suflet.

GEMENI (22.05-21.06): Puneţi prea mult suflet într-o „afacere" sentimentală şi s-ar putea să suferiţi mai cumplit decât ar fi cazul. Curba psihicului scade până sub normal şi ar trebui să încercaţi să vă detaşaţi de această problemă.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente interesante vor umple acest interval destul de zbuciumat. În mediul profesional se declanşează un conflict de interese, iar în sânul familiei, cineva vă face o surpriză foarte plăcută.

LEU (23.07-22.08): Conform cu poziţia lui Marte faţă de Soare, se pare că aveţi tendinţa să fiţi dominator şi intransigent, nimeni nu vă intră în voie. Pe de altă parte, joi sau vineri primiţi bani.

FECIOARA (23.08-21.09): Atenţie! Curba financiară scade periculos de mult, până sub normal. S-ar putea să aveţi probleme materiale, previzibil sau nu. În consecinţă, nu duceţi mâna la portofel dacă nu este neapărată nevoie.

BALANŢA (22.09-22.10): În primele zile ale intervalului veţi primi o veste foarte bună de departe. Din păcate, în a doua parte a săptămânii vă pândeşte un ghinion financiar destul de dur, fiţi pe faţă.

SCORPION (23.10-21.11): Îngrijorările dv. privind bugetul personal vor dispărea. Mercur şi Soarele formează acum o pereche ideală şi vă influenţează benefic toate iniţiativele. Mici probleme de sănătate, în weekend.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Şi la dv. curba psihicului este în scădere. Poate că n-aţi putut pune în aplicare vreun proiect sau poate că persoana iubită vă face zile fripte. Poate că, uneori, sunteţi prea orgolios.

CAPRICORN (21.12-19.01): Două curbe astrale sugerează faptul că s-ar putea să aveţi dificultăţi. Cea „vinovată" cu finanţele şi cea sentimentală coboară până sub normal, dar îşi revin spre finele perioadei.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Sub influenţa lui Marte, sunteţi foarte activ în plan profesional şi aveţi multe idei profitabile. Din păcate, se pot ivi „anomalii" în viaţa de cuplu, trecătoare ca o ploaie de vară.

PEŞTI (19.02-20.03): O surpriză plăcută, de natură sentimentală, vă aşteaptă pe la mijlocul săptămânii. În privinţa banilor, curba cu pricina stagnează şi îşi va reveni la începutul intervalului următor.

Personalităţile săptămânii: *Henry Coandă, Tudor Vladimirescu, Nicolae Iorga, Armand Călinescu, Alexandru Flechtenmacher, Gheorghe Lazăr;* Robert Schumann, Paul Gaugain, Pierre Corneille, Federico Garcia Lorca, Tony Curtis.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 576 • ANUL XLV • 6 IUNIE 2002 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 23 (2326)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Un adevărat lider n-are nevoie să conducă. El doar arată direcţia.
(Harriet Beecher Stowe)

Bărbatul vânează femeia până când ea îl prinde.
(Proverb american)

Dragostea e precum gripa: se ia pe stradă şi se vindecă în pat.
(Pierre Albert)

TEHNICILE MENTALE

ajută în cele mai grave boli
– spune Mihaela Opran –

pag. 14

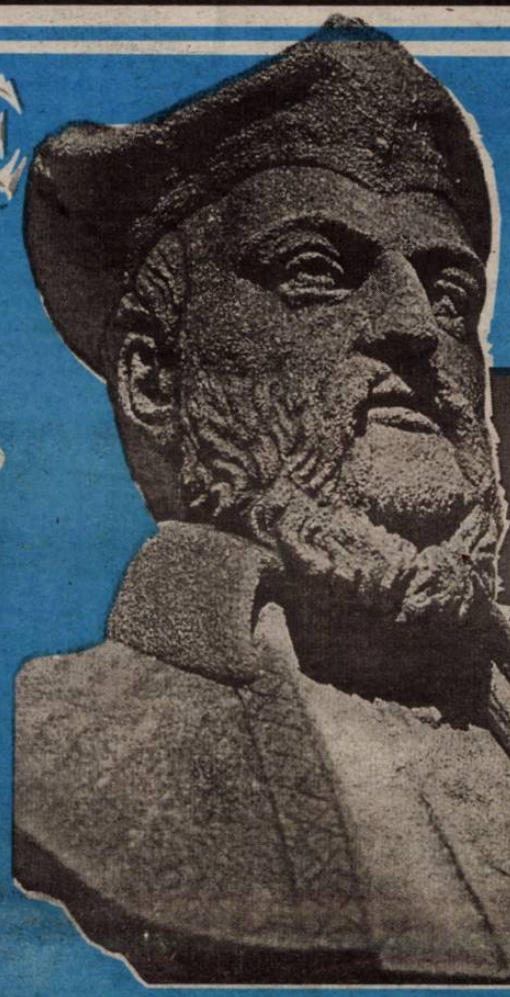

NOSTRADAMUS
cel necunoscut

Surprinzătoare pentru o personalitate ca Nostradamus, afirmată pentru profeţiile sale spectaculoase şi încă dificil de interpretat, sunt preocupările lui secundare. Excelent cofetar, inventator de reţete pentru afrodisiace şi produse cosmetice foarte apreciate în epocă, eruditul din Saint Rémy ni se dezvăluie, după mai multe secole, şi ca un bun om de afaceri care avea de întreţinut o familie numeroasă.

Din culisele capodoperelor

„Cântarea cântărilor", din Biblie direct pe pânză

Lucrarea intitulată „Sulamita şi Maria" sau „Italia şi Germania", aparţinând pictorului german Friedrich Overbeck, are povestea ei.

Starea de veghe

ROBOŢII în lumea lui Darwin

Femina club

Concursurile eleganţei

Consultaţii fără plată

Durerea generată de INFARCT

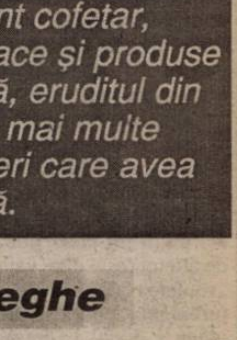

Poluarea electromagnetică

ARMA INVIZIBILĂ A PREZENTULUI

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

- Labirint sentimental
- Misterele lumii
- Întâmplări adevărate

Obeliscul etiopian
de la Roma, în pericol

Vechi de 3000 de ani, obeliscul etiopian aflat la Roma a fost lovit săptămâna trecută de un fulger, în timpul unei furtuni trecătoare. Istoria acestui obelisc este şi ea interesantă. În momentul în care trupele lui Mussolini au anexat Etiopia, în 1937, unii oficiali italieni au considerat că, din oraşul sfânt Axum, cel mai fastuos monument care putea fi confiscat şi trimis la Roma era străvechiul obelisc executat dintr-un singur bloc de piatră, înalt de 24 de metri, faţă de care etiopienii aveau un adevărat cult. Imediat după sfârşitul războiului, în 1945, Addis-Abeba a reclamat restituirea urgentă a monumentului, dar cererea n-a fost nici până astăzi îndeplinită, motivul fiind că Etiopia nu poate garanta siguranţa obeliscului. Deşi, recent, Etiopia a încheiat conflictul sângeros cu ţara vecină, Eritrea, graniţa dintre cele două ţări trece foarte aproape de oraşul Axum. Dar, cum nimic nu e sigur în lume, fulgerul, nu bombele, a lovit obeliscul etiopian şi asta chiar în plin centrul Romei, el suferind o uşoară „schilodire" în partea sa superioară, după cum transmite Reuters, şi după cum se poate vedea şi în fotografie. *(G.C.)*

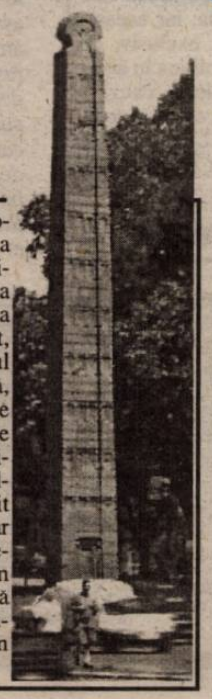

Stele fragile

Pierce Brosnan

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

cartea albă

RAPOARTE DIPLOMATICE DIN BUCUREŞTI (1937-1939)

O extrem de interesantă lucrare a apărut cu câtva timp în urmă la Editura *Dalsi* în traducerea lui Dorin Gămulescu. Este vorba despre o culegere de rapoarte diplomatice (1937-1939) scrise cu suficient talent scriitoricesc, cu inteligenţă şi cu foarte multe nuanţe şi echilibrate interpretări, de un moralist şi un foarte fin observator al istoriei: Jovan Ducič. Omul a fost Ambasadorul Iugoslaviei la Bucureşti în anii '30, să nu uităm, ani controversaţi şi plini de evenimente abracadabrante, fabuloase şi neaşteptate, care au bulversat istoria României. Jovan Ducič scrie rapoartele cu conştiinciozitate şi adresa este mereu aceeaşi: „Domnului dr. Milan Stojadinovič, Preşedintele Consiliului de Miniştri, Ministrul Afacerilor Externe, Belgrad". Nu ştiu şi nici măcar nu pot să-mi imaginez care a fost soarta acestor rapoarte, dacă ele au fost citite cu atenţie sau dacă au folosit unor documentaţii mai ample, cert este că lectura lor astăzi este extrem de pasionantă şi asta nu doar pentru că ambasadorul înregistra la vremea respectivă, anul 1938, evenimentele şi opiniile principalilor actori politici ai ţării, reuşind portrete şi analize remarcabile, ci şi pentru simplul fapt că aduce la suprafaţă momente înecate în uitare ale istoriei noastre interbelice. Ca om din Balcani, Ducič ne vede dacă nu într-o fotografie perfectă, cel puţin nu distorsionată. El observă la românii de atunci (este oare valabil şi pentru cei de acum?) „supleţea de origine latină", dar şi confuzia, turbulenţa politică, preferinţa pentru lucruri de mâna a doua! E drept, că nici lumea europeană interbelică nu era un paradis. Toţi construiau castele care aveau să se năruiască. Important nu era asta, important era că lumea mergea înainte. Şi o dată cu ea şi noi, chiar dacă Nicolae Iorga dorea să refacă Imperiul Roman, iar poetul Goga, ajuns politician, dorea o dictatură fără dictator. Iată ce scria la 7 ianuarie 1938 ambasadorul iugoslav, despre guvernul Octavian Goga, proaspăt instalat în ţară (la sfârşitul lui decembrie 1937), care nu avea să reziste decât până la 10 februarie 1938 (e drept, o dată memorabilă în istoria României, instaurarea dictaturii lui Carol al II-lea): „Încă de la început, guvernul lui Octavian Goga şi-a creat o imagine de extremă combativitate. În mod evident, nu este guvernul care să se ocupe cu peticitul. Nu vrea doar să lichideze vechile conturi, ci să pună noi probleme, să creeze noi evenimente... Reformele sale viitoare, luate la un loc, ar însemna, deci, o revoluţie, o cotitură şi o renaştere. Şi nu doar una materială, ci – în primul rând – una morală şi spirituală". Observăm la acest prim raport legat de noul guvern român o maximă încredere, aproape o euforie a ambasadorului iugoslav, analist politic, în acelaşi timp. Mai ales că era vorba despre oameni cunoscuţi: „În guvern se află patru mari intelectuali români: preşedintele (consiliului de miniştri, *n.m.*) Goga, care este cel mai important poet român şi academician; Petrovici (ministrul învăţământului), care este cel mai mare filozof român; Blaga (subsecretar la afacerile externe), filozof şi dramaturg; Simiani (subsecretar la Ministerul Afacerilor Interne), literat". Ce dorea să facă noul guvern? Iată cum vede Ducič lucrurile: „dintre toate ideile ce stăpânesc viaţa oamenilor, ei au adus în prim plan pe aceea care domină în momentul de faţă Europa: iar aceasta este naţionalismul, un naţionalism exclusiv, de felul fascismului şi al nazismului. Politica în acest caz este o misiune, o chemare, o glorie, cauză a unei vieţi de înaltă moralitate, iar nu cauză a compromisurilor şi a fericirilor mărunte". Că lucrurile n-au stat tocmai aşa, vom vedea în episodul următor.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DOINA T., Iaşi: „...Ceea ce mi-a plăcut la această rubrică a fost faptul că uneori există un fel de dezbatere asupra «puterii» astrologiei de-a ghici potrivirile dintre anumite zodii şi chiar de a prevedea unele aspecte sensibile ale destinului oamenilor (...) Fără să fie nevoie să vă redau amănunte, trebuie să vă spun următoarele: evoluţia legăturilor sentimentale ale mamei mele (care are acum 64 de ani) şi a mea (eu am 42 de ani) au fost identice. Este uluitor să constaţi că aceeaşi relaţie «negativă» dintre o femeie-Berbec şi un bărbat-Fecioară se repetă în familie, cu toate consecinţele ei dureroase (...) Am dorit să vă scriu despre acest lucru pentru a-i contrazice pe scepticii care au dubii în privinţa unor reguli astrologice pe care viaţa le confirmă. Poate fi întâmplătoare această «repetiţie»?"

– Stimată doamnă *Doina T.*, scrisoarea dv. m-a impresionat din mai multe puncte de vedere. Însă în primul rând aş dori să vă mulţumesc pentru modul constructiv cu care priviţi această rubrică. Poate că ar fi interesantă o dezbatere cu cititorii noştri despre credibilitatea astrologiei şi despre „regulile" ei în privinţa afinităţilor sentimentale. Pe de altă parte, aveţi dreptate atunci când spuneţi că între femeia-Berbec şi bărbatul-Fecioară există adversitate, dar, reţineţi, numai atunci când femeia este dominantă. Şi cu acest prilej aş vrea să accentuez faptul că dominaţia despre care vorbeşte astrologia este una naturală, care intră în firescul unei relaţii de suflet, şi nu una impusă artificial şi bazată, de cele mai multe ori, pe orgolii prost înţelese. Desigur, ne referim la cupluri de oameni civilizaţi şi nu la persoane din diverse medii care mai cred că în orice situaţie bărbatul este la cârmă, iar femeia trebuie să i se supună cu ochii închişi. Societatea a evoluat socio-istoric, dar concepţiile astrologice nu au ţinut pasul cu aceste transformări, rămânând vasală concepţiilor medievale. De aceea, noi înşine trebuie s-o privim cu discernământ, fără să-i respingem a priori aserţiunile.

RADU IANIERI

SONDAJUL RUBRICII: Vă rugăm să ne răspundeţi la următoarele întrebări:

1. Credeţi în puterea astrologiei de a anticipa relaţiile afective (şi nu numai) dintre nativii diverselor zodii?
2. Au existat situaţii în care aţi simţit nevoia să aflaţi mai multe despre dv. înşivă apelând la consultaţii cu acest profil?
3. Vă cunoaşteţi portretul astrologic (caracter, temperament, relaţii inter-zodiacale, înclinaţii spre anumite profesii) ?
4. Vă simţiţi iremediabil legat(ă) de caracteristicile zodiei în care v-aţi născut?
5. Consideraţi orice manifestare a astrologiei un simplu divertisment?

Aşteptăm răspunsurile dumneavoastră pe adresa: Revista MAGAZIN, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti. Menţionaţi pe plic: „Dialog astrologic" (email: **magazin@com.pcnet.ro**)
Vă mulţumim!

Reportaj de suflet

INTERSECŢII

Să fi căutat cu lumânarea, precum Diogene cinicul, o înlănţuire de situaţii diametral opuse, şi tot n-aş fi găsit altundeva decât în Gara de Nord a unui Bucureşti asediat de o caniculă timpurie. Mă aflam într-unul dintre localurile acestui stabiliment veşnic forfotind, un adevărat „port al necunoscutului şi depărtărilor" (Mihail Sebastian, „Steaua fără nume"), când observ la o masă vecină o scenă care ar fi topit şi aisbergul împlântat în Titanic.

EL şi EA, în pragul unei despărţiri temporare. Trenul lui deja „acostase", dar ei nu se îndurau să-şi spună încă La revedere! Mâinile lor împreunate, privirile ostenite de atâta dragoste, totul mărturisea că şi un minut de separare se transformă-ntr-o biciuitoare eternitate la cei douăzeci de ani ai lor. Cele două pahare cu răcoritoare zăceau neatinse, ca o simplă butaforie între doi vulcani de iubire contopiţi ireversibil. „Doar două zile...", „Să-mi dai telefon!", sunt frânturi de vorbe rostite cu sufletul, care au ajuns la urechile mele indiscret de curioase.

Dar a venit clipa când s-au ridicat şi mână-n mână s-au îndreptat spre peron. I-am urmărit de la distanţă cum s-au contopit într-o îmbrăţişare prelungă, apoi cum EL, de la fereastra vagonului, o priveşte fără să-şi mai găsească puterea de a rosti Bun rămas! EA nu s-a clintit din loc până ce garnitura n-a dispărut dincolo de triaj... Mă uitam după acea fată pierdută în gânduri cum se strecoară spre ieşire. La un moment dat, un ALT EL vine spre ea dinspre florărie. Ce se întâmplă? Cei doi se cunosc, căci se sărută îndelung şi ies apoi în forfota străzii. Nu, în mod sigur nu era o actriţă cunoscută, era o actriţă înnăscută. Am rămas perplex şi dintr-o dată mi-a fost ciudă că fusesem atât de indiscret; ceva se rupsese în mine şi am rămas cu un gust amar, aşa cum nici o frunză de pelin n-ar fi putut s-o facă. Să fi asistat oare la o situaţie de excepţie, sau a fost o întâmplare aparţinând de normal, un normal discutabil? Poate că cineva dintre cititorii noştri ar putea să comenteze, să-mi explice de unde atâta teatralitate la început de drum în viaţă. Vă aşteptăm cu interes părerile.

I. RADU

Pasiune şi moralitate

„Nu mi-e deloc uşor să vă spun povestea mea. Am stat multă vreme pe gânduri până m-am hotărât să vă scriu. Şi asta pentru simplul fapt că nu-mi place să mă confesez. Am cunoscut o fată foarte frumoasă în urmă cu un an. Să-i spunem Dora, pentru că nu vreau să-i dau numele adevărat. În general, fetele frumoase au o siguranţă de sine, o detaşare faţă de cei din jur; uneori o atitudine uşor arogantă. Cel puţin aşa le văd eu. Ei, bine, Dora nu e aşa. Din momentul în care am cunoscut-o s-a purtat firesc, cu modestie. Era mai degrabă retrasă, timidă. Am cunoscut-o la mare, într-un cerc de prieteni. Adesea se desprindea de noi şi se plimba singură pe faleză. Băieţii întorceau capul după ea dar ei puţin îi păsa. Nu am încercat să-i fac curte pentru că simţeam că n-o interesez. Era amabilă cu mine dar nu-mi acorda prea multă atenţie. Ca de altfel nici băieţilor din cercul nostru de prieteni, care o sorbeau din ochi. Ne-am întors acasă, ne-am luat rămas bun şi n-am mai văzut-o aproape un an. Destinul însă mi-a adus-o din nou în cale, ne-am revăzut la o discotecă, am schimbat numere de telefoane şi am întrebat-o dacă putem să ne mai vedem. Nu mi-a răspuns. Părea jenată de întrebarea mea. A doua zi, stupoare! Mă sună, mă întreabă ce fac, eu o întreb dacă vrea să ieşim. Îmi spune cu o voce pe care n-am s-o uit niciodată: Cu tine, daaaaa! De atunci suntem împreună şi nu pot să vă spun ce bine e. Dar... există şi un... dar. Aflu de la o prietenă a ei, binevoitoare, că Dora nu e prea normală şi că ar trebui să rup relaţiile cu ea. Argumentul era incredibil. Era... lesbiană. N-am dat importanţă acestei răutăţi, pentru că n-am crezut asta. În cele din urmă, lucrurile s-au lămurit. Fără să deschid subiectul, Dora mi-a mărturisit că a cunoscut o fată de care s-a îndrăgostit. O poveste care a durat vreo două luni. Mi-a spus că a fost singura relaţie de acest fel şi că o regretă. Atât şi nimic mai mult. Din acel moment parcă s-a surpat ceva în mine. Nu mai ştiu ce simt pentru ea. Sunt un om credincios şi consider că păcatul ei se răsfrânge într-un fel şi asupra mea. Poate greşesc. Nu înţeleg şi nu vreu să înţeleg acest tip de relaţii. Într-un fel nu mă deranjează prea mult să continuu relaţia cu ea dar iluziile mele privind căsătoria cu ea, lucru despre care am discutat, s-au spulberat. Trecutul ei e cunoscut de mai multe prietene ale ei şi cu siguranţă că şi cei din jurul meu vor afla. Ca să nu mai spun de părinţi. Sunt extrem de confuz. Nu pot evalua situaţia. Nu ştiu ce decizie să iau." (Mihai)

Răspuns Nu intenţionez să analizez acest tip de relaţii. Consider, ca şi tine, că sunt aberante. Că sunt un mare păcat. Presupun că Dora este o fire slabă, influenţabilă şi că, la un moment dat, a apărut în anturajul ei o „profesionistă" care a sedus-o. Un moment de rătăcire... Mă întreb dacă mai există bărbaţi care ar sacrifica o relaţie de dragoste din acest motiv. Presupun că doar din motive religioase sau din exces de moralitate. În cazul tău, dincolo de aceste motivaţii există şi o sensibilitate specială care îţi cenzurează sentimentele pentru Dora. Dacă te iubeşte cu adevărat şi e de acord să vă căsătoriţi, gândeşte-te serios la această variantă. Ia-o de nevastă. Nu imediat, ci doar în clipa în care eşti pregătit să faci acest pas. Cred că acorzi o importanţă exagerată unei întâmplări care n-ar trebui să altereze sentimentele tale pentru Dora şi care, în timp, va înceta să-ţi mai tulbure conştiinţa.

Rubrică realizată de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

O știință condamnată la neliniște

GENETICA

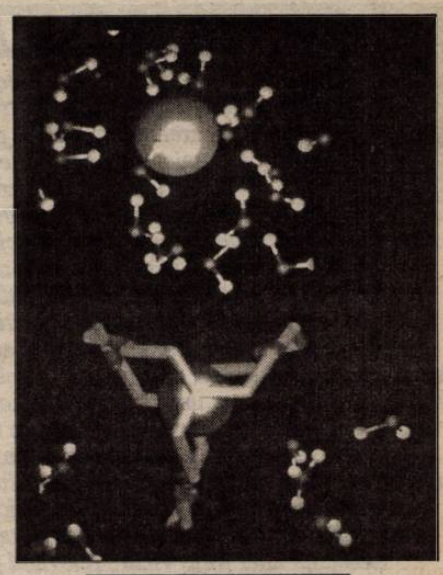

Și Dumnezeu s-a odihnit în ziua a șaptea, dar nu este cazul cercetărilor din domeniul atât de prolific al geneticii. Zi de zi, după un calendar ținut secret de marile laboratoare ale lumii, succesele „ghicitorilor" în dubla elice a ADN-ului sunt anunțate cu surle și trâmbițe, entuziasmând pe unii (grupul optimiștilor), încruntându-i pe alții („partida" scepticilor). Dar din forfota lumii științifice, dedicată fără clipe de răgaz autocunoașterii omului și a viului ce-l împresoară, ies inevitabil la lumină știri senzaționale, purtând în rucsacul lor cognitiv atât controverse, cât și speranțe... Am alcătuit, spre exemplificare, o succintă colecție de astfel de vești –, care, privite în ansamblu, ne confirmă faptul că aflând mai multe despre noi, conștientizăm cât de nemărginit este universul uman.

Ne înrudim cu nevertebratele?

Da!, vine răspunsul, fără echivoc, al unui grup de cercetători francezi (condus de prof. Pierre Pontarotti, de la INSERM). Analizând fragmentul genetic numit „complexul major al histocompatibilității" (CMC), implicat în imunitatea organismului, geneticienii au demonstrat faptul că trecerea de la nevertebrate la vertebrate a fost consecința procesului de multiplicare cantitativă a zestrei genomice. Salturile evolutive s-au datorat dublării unor largi fragmente de ADN. Concret, în ceea ce privește CMC, la om există patru secvențe genetice față de numai unul la nevertebratul Amphioxus, animal marin din grupul cefalocordelor. Porțiunea nemodificată este comună pentru Homo sapiens și acea ființă aparent nesemnificativă, care trăiește ascunsă în nisipul de pe fundul oceanelor. Dezvoltarea genomică s-a produs acum 760-520 de milioane de ani. În acele timpuri situăm, poate, cea mai veche rudă a noastră.

Gramatica, o problemă cromozomială?

Controversele în acest sens durează de aproape un deceniu, iar dubiile s-au spulberat recent, datorită studiilor întreprinse (inclusiv) la Universitatea Oxford (Anglia). Prof. Anthony Monaco și colegii au deslușit definitiv implicarea unui defect cromozomial în privința pronunției și a alcătuirii corecte, coerente a propozițiilor și frazelor. Fragmentul genetic botezat „FOXP2", care are 2500 de unități ADN, funcționează eronat dacă numai o genă este deficientă. Proteina produsă prin activitatea „FOXP2", numită factor de trascriere, este implicată în dezvoltarea, încă din fază de embrion, a creierului. Dacă nu-și face datoria „conștincioasă", proteina generează mari dezordini pe anumite regiuni ale cortexului. Consecința? Copilul și adultul nu-și mai pot folosi corect mușchii limbii și ai buzelor, articularea cuvintelor și ordonarea lor în enunțuri este haotică, chiar dacă regulile gramaticale sunt cunoscute. Cu alte cuvinte, nu trebuie confundați „agramații de profesie" cu cei suferind de disfuncțiile lui „FOXP2".

Terapii dătătoare de speranțe

Testele privind terapiile genetice în SUA au început pe la mijlocul ultimului deceniu al secolului XX, dar au fost sistate în 1999 din cauza decesului unui pacient de 18 ani. Dar anul acesta, o societate medicală cu același profil din California a primit autorizația de a-și relua activitatea. Principalele ținte ale testelor sunt hemofilia, cancerul colorectal și cel pancreatic. Mecanismul terapiilor genetice constă în introducerea unei gene-medicament în corp, cu rolul de a corecta disfuncțiile unor fragmente de ADN cunoscute ca fiind responsabile de apariția

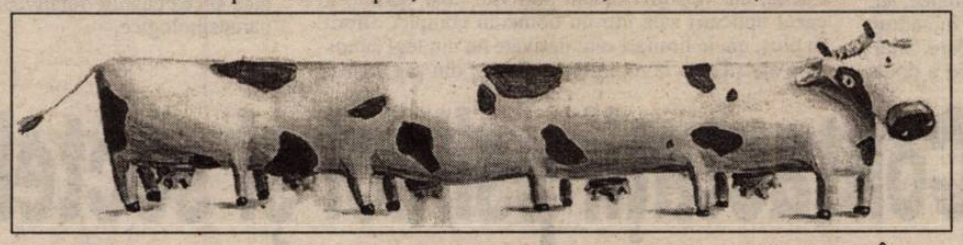

anumitor maladii, în special a celor neuromusculare și cardiovasculare. Pentru viitor, se profilează prepararea unor vaccinuri specializate pentru „atacul" timpuriu împotriva defectelor genetice.

Autoapărare contra malariei

De la Universitatea din Roma ne provine știrea conform căreia una din cinci persoane din statul african Burkina Faso posedă o genă care conferă rezistență la malarie. Aceasta a fost localizată într-un segment de ADN al hemoglobinei (cărăușul oxigenului în sânge). Mutația genetică produsă anulează – parțial sau total – atacul parazitului transferat în sânge de țânțarul anofel. Dacă un copil moștenește de la un singur părinte o formă modificată de hemoglobină, are mari șanse să nu sufere de malarie; dacă moștenește acest „cadou" de la ambii părinți, atunci se poate spune că este imun la această boală deseori mortală în condițiile de îngrijire a sănătății din unele țări africane. Descoperirea propulsează studiile privind terapia malariei, care afectează, în 90 de țări ale lumii, aproape 2,4 miliarde de persoane.

Gâlceava dintre inimă și ficat

Aceste două organe nu au același ritm biologic, ci au câte un orologiu propriu după care-și desfășoară activitatea. Geneticienii de la Harvard (SUA) au descoperit că exprimarea unor gene responsabile de buna funcționare a inimii și a ficatului nu are același ritm circadian (de 24 de ore). În cazul inimii, travaliul unui grup de trei proteine este sincron, ele manifestându-se la ora șase dimineața. Aceleași gene stimulează intrarea „la lucru" a ficatului în trei momente diferite ale zilei. Această „ciudățenie" genetică a generat următoarea întrebare, deocamdată fără răspuns: cum se sincronizează orologiul central al organismului cu orologiile periferice ale inimii și ficatului? Cine și cum regularizează și omogenizează ritmurile circadiene individuale ale diverselor organe pentru menținerea unui metabolism normal?

Omul, un produs de sinteză?

Avansează studiile și implicit controversele privind relațiile dintre Homo sapiens (sau „Omul modern"), pe de o parte, și Homo erectus și Omul de Neanderthal, pe de altă parte – numiți generic „Omul arhaic".

Sunt acceptate trei valuri ale Omului modern dinspre Africa spre Europa, unde deja viețuia Omul arhaic, și anume: acum 1,7 milioane de ani, acum 800 de mii de ani și acum 150-80 de mii de ani. Prof. Alan Templeton și colegii de la Universitatea Washington din St. Louis susțin că au descoperit fragmente genetice la omul de azi (Homo sapiens sapiens) provenind de la Omul arhaic. Deși acesta a dispărut acum 25 de mii de ani, este foarte posibil să fi existat urmași cu părinți din ambele grupe de strămoși. Cu alte cuvinte, s-ar fi produs un fel de metisaj, în care zestrea genetică principală este datorată Omului modern și din care nu lipsesc fragmente ADN ale Omului arhaic.

Această teorie a „sintezei" se opune celei care susține evoluția umană numai din Homo sapiens. Răspândirea acestuia din Africa spre alte continente ar fi condus la o „victorie" genetică totală. Însă studiul fosilelor infirmă aproape categoric această ipoteză.

PAUL IOAN

Noi provocări științifice și tehnologice

Străpungând pământul și aerul

Omul începutului de mileniu trei trebuie să privească în egală măsură în trecut și în viitor, în adâncurile Pământului și în înălțimile spațiului, în infinitul microcosmosului și în nemărginirea macrocosmosului. Obligația îi vine în primul rând din dorința sa de a găsi o explicație, o înțelegere a două mistere supreme care îi marchează existența: cel al originii vieții și cel al originii și menirii întregului Univers. Pentru aceasta au fost demarate două proiecte, considerate comparabile în îndrăzneala lor doar cu cucerirea Lunii...

Misterul din centrul Pământului

Dintotdeauna, oamenii au făcut eforturi enorme pentru a cunoaște interiorul Terrei, dar, cum plastic se exprima un cercetător, până acum au reușit doar să... „zgârie" puțin scoarța. Aceasta, pentru că adâncimea maximă la care s-a ajuns până în prezent, 13 km, realizată în puțul săpat în Peninsula Kola, înseamnă mult prea puțin față de cei 6 350 km cât măsoară raza Pământului. Pentru tot ce se află „mai jos", singura sursă de informație rămâne în continuare materialul adus la suprafață de erupțiile vulcanice. Astfel de probe le găsim în depozitul de diamante de la Jagersfontein, Africa de Sud, unde explozia de acum 100 de milioane de ani a creat roca numită kimberlit, exploatându-se și astăzi diamante provenind de la o adâncime de 100 km. Recordul actual aparține Australiei, unde cercetătorii Universității din Adelaide au descoperit o rocă provenită de la 700 km adâncime.

O străpungere prin... apă!

Dificultățile de forare la mare adâncime sunt imense și... extrem de variate. Dacă, de pildă, forările record din Peninsula Kola au fost sistate din lipsă de fonduri, cele din Oklahoma și de la Windscheschenbach, care au depășit și ele adâncimea de 9 km, a trebuit să fie oprite din motive tehnice, mai precis din cauza temperaturilor uriașe (300 de grade) cărora aparatura de forare nu le putea face față. Oricum, forările terestre sunt suplimentar îngreuiate de grosimea stratului care trebuie străpuns. Și atunci, omul s-a întors spre leaganul vieții – marea. Pentru că aici scoarța terestră are doar 7-8 km, față de cea continentală, care ajunge până la 70 km! „Mesagerul" se numește Godzilla-Maru (*Maru* înseamnă corabie) și este o elegantă navă de 190 m lungime și 32 m lărgime. Va deveni funcțională în 2004, costul ei total ridicându-se la 600 de milioane de dolari. Pentru forări va folosi o sondă „telescopică" din oțel, fiecare porțiune măsurând 30 m și cântărind aproape o tonă. „Instrumentul" de forare propriu-zis va fi un „scalpel" cu dinți de diamant industrial sau carbură de tungsten, cu o duritate suficientă pentru a pătrunde prin rocă.

Ce căutăm acolo?

Destinația finală este mantaua terestră, zona din care pornesc și erupțiile vulcanice, și cutremurele. Mantaua se află sub scoarța terestră și se întinde până la 2900 km. Aici se speră găsirea nu doar de indicii lămuritoare privind mecanismele vulcanice, sau ale cutremurelor, dar și informații privind evoluția planetei noastre. Mai mult: a fost descoperită o adevărată pungă de metan la o adâncime de 6 km, într-o rocă magmatică, despre care se bănuiește că ar avea o origine organică! S-ar putea oare să existe chiar și viață la asemenea adâncimi și în asemenea condiții? Cercetătorii se consideră astfel total justificați pentru orice eforturi de a coborî cât mai adânc spre... centrul Pământului.

Adâncul și înălțimea

Iată însă că apare și o altă întrebare: ce este mai greu, să ajungi să străpungi mantaua terestră sau să transporți oameni cu ascensorul în spațiul cosmic? Anul 2002 pare a deveni anul unor proiecte extrem de îndrăznețe la... ambele capete ale direcției de evoluție a supertehnologiei omenești. Perforările de mare adâncime vor cunoaște în mod categoric două provocări deosebite: străpungerea unui vulcan în activitate, Unzen, în Japonia și perforări în sensibila zonă a faliei San Andreas. Aici se va iniția un puț la o distanță de 1,6 km de falie, se va coborî până la o adâncime de 2 km, după care canalul deschis se va îndrepta spre falie, pe care o va întâlni la o adâncime de 3 km. Instrumentele de monitorizare a faliei vor funcționa timp de 20 de ani și vor furniza informațiile necesare...

Primul ascensor spațial

Proiectul, mai bine zis, ideea aparține lui David Smitherman de la Oficiul Marshall pentru Proiecte Avansate al NASA. „Nu este ceva științifico-fantastic –spune el – și peste doar câțiva ani vom avea tot ce ne trebuie pentru a demara efectiv proiectul." Ideea lui era de a... desfășura un cablu pornind de la un turn de 50 km care va fi construit într-o zonă ecuatorială unde să nu existe vânturi puternice, până la un „port" spațial. Stabilitatea sa în spațiu se va realiza într-un mod extrem de spectaculos: un asteroid va fi capturat de o sondă spațială și „coborât" până la o înălțime de aproximativ 70000 km de Terra, unde de el va fi ancorat ascensorul spațial. Din ce va fi însă construit?

Nanofirele de carbon

Când auzim de carbon într-un asemenea context, nu trebuie să ne gândim la cărbune, ci... la diamant! Cel mai dur material cunoscut în prezent pe Terra. Cum să faci însă din el... fire, cabluri? Soluția? „Nanotuburile" – fire cu un diametru de dimensiunea a câțiva atomi care, unite între ele, prezintă o rezistență de 100 de ori mai mare decât a oțelului, suficientă pentru a face față torsiunilor în cabluri. Dacă tehnologiile necesare nu permit încă producția industrială, dar probabil vor fi disponibile în următorii 50 de ani, speranța inaugurării primului ascensor spațial devenind posibilă înainte de sfârșitul secolului.

Turism... cu cost redus

O dată construit un cablu care să lege Terra de o anumită destinație în spațiul cosmic, ascensorul spațial va putea să funcționeze. El va „exploata" forța electromagnetică „produsă" în interiorul cablului, folosind curentul electric care îl va străbate; va fi astfel menținut „lipit" de suprafață, tot așa cum se întâmplă astăzi cu trenurile electromagnetice. O construcție pe cât de inteligentă, pe atât de... economică, având în vedere că pe parcursul frânărilor (sau al coborârilor), sistemul produce energie electrică, nu doar o consumă. Costurile unei călătorii spațiale vor scădea astfel dramatic și se va ajunge ca transportul unui 1 kg care astăzi costă aproape 50000 de dolari, să scadă de aproximativ 10000 de ori! În mai puțin de 24 de ore, fără un antrenament special, oricine va putea ajunge pe platforma unei stații spațiale, plătind un bilet mai ieftin decât costă astăzi un bilet de avion! Și va putea beneficia de calmul și destinderea oferite de o săptămână de... antigravitație!

MIHAELA DOROBANȚU

SFIDĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Unde se află universurile paralele?

În ciuda unor laborioase activităţi depuse pentru explicarea fenomenelor paranormale, incertitudinile teoretice continuă să persiste. Ipotezele emise până în prezent pot fi clasificate în şase grupe principale: teoriile sceptice, care consideră că aceste fenomene de fapt... nu au loc, ele putând fi explicate în mod natural, sau fiind fraude; explicaţii bazate pe posibilitatea reîntoarcerii în timp, în cadrul teoriei einsteiniene; explicaţii bazate pe transmiterea unor semnale în ambele sensuri, în timp; existenţa unor procese nelocale, guvernate de parametri ascunşi, ca rezultat al unor procese cuantice; teorii fundamentate pe aspecte neuropsihologice ale indivizilor şi, în fine, teorii fundamentate pe existenţa unei forţe vitale, relevând posibilitatea supravieţuirii sufletului după moarte. Toate acestea nu pot însă elimina o serie de...

Contradicţii În primul rând, o teorie unitară, verificabilă experimental, încă nu există, deşi la ora actuală posibilitatea unor viteze supraluminice nu mai este privită ca o imposibilitate. S-a vorbit despre „interacţiunea la distanţă" ca bază a fenomenelor parapsihologice. Ar putea de pildă exista „un fel" de telepatie şi în cadrul lumii inanimate? Ipoteza aceasta nu mai pare chiar atât de hazardată, de vreme ce, începând din a doua jumătate a secolului XX s-au pus în evidenţă asemenea interacţiuni şi în domeniul particulelor subatomice! S-ar putea oare ca legile care guvernează efectele cuantice să-şi impună prezenţa şi într-un univers al fenomenelor paranormale?

Spaţiul fenomenelor psi Se poate într-adevăr vorbi de un spaţiu „special", de un domeniu guvernat de legi proprii, în care se desfăşoară aceste fenomene. Multe dintre aceste legi sunt necunoscute sau, mai complicat, cunoscute parţial şi deformat, din cauza „apropierilor" nu totdeauna oportune pe care le facem cu legile ce stau la baza teoriilor care aparţin predominant domeniului fizicii.

Apare astfel o discrepanţă evidentă, ca urmare a inadecvărilor impuse de o metodologie ştiinţifică în esenţă, dar nepotrivită sau potrivită doar parţial, în cazul aplicării sale într-un domeniu complet diferit. În plus, unele limitări sunt derivate nu din legi cunoscute ale ştiinţei la un moment dat, ci din prejudecăţi restrictive, elaborate în scopul demonstrării imposibilităţii producerii unor asemenea fenomene. Iar misterul devine şi mai greu de explicat atunci când se încearcă discreditarea unor fapte experimentale cel puţin ciudate, cum ar fi modificarea valorii câmpului geomagnetic sau anihilarea unei raze laser de către persoane cu astfel de capacităţi, cum este cazul celebrei Nina Kulaghina.

O paralelă surprinzătoare Unul dintre aspectele esenţiale ale fenomenelor psi este legat de distorsiunile înregistrate în percepţia spaţială şi temporală. Dar teoriile fizicii cuantic-relativiste deschid perspectiva existenţei reale a unei alte feţe a Universului, ascunsă vederii noastre şi aparent contradictorie cu lumea universului newtonian, cu care ne-au obişnuit bunul simţ, logica şi fizica nerelativistă. De altfel, o mai atentă privire aruncată asupra universului psihologic şi a celui parapsihologic ne face să constatăm o surprinzătoare paralelă cu cealaltă pereche – universul newtonian şi cel einsteinian. Astfel, primul, generat pe o treaptă de structură macroscopică, este guvernat şi răspunde legilor universului newtonian, în schimb universul parapsihologic, care îl include pe primul ca un caz particular, ar putea fi supus şi răspunde legilor cuantic-relativiste. În fapt, această ipoteză derivă din viziunea a două universuri paralele şi concomitente într-o serie de ipostaze pe care structura noastră le încorporează dual, sub forma a două spaţiotemporalităţi: cea newtoniană, în cazul manifestărilor psihologice şi cea cuantic-relativistă, în cazul manifestărilor parapsihologice.

EUGEN CELAN

Ultima carte a lui Ion Ţugui

SIMBOLISTICA VISELOR

Editura „Esoteria" a ieşit pe piaţa lumilor paralele, zilele trecute, cu o nouă carte: *Simbolistica viselor – Dicţionar,* ultima carte scrisă de regretatul scriitor Ion Ţugui, iniţiat în fenomenele paranormale de mai bine de un deceniu şi, nu în ultimul rând, fostul redactor-şef al revistei noastre. Semnând prefaţa cărţii, Victor Crăciun are perfectă dreptate atunci când afirmă fără ezitare: „ Volumul de faţă e unic în scrisul românesc. Nu este o Carte de vise sau o simplă culegere de această natură... Ion Ţugui nu elaborează o carte, un manual de interpretare a viselor. El merge la esenţa fenomenului, oferind mai întâi o percepere a subiectului abordat, pornind de la obiecte, fapte, acţiuni. pentru a oferi imediat semnificaţiile lor pozitive şi negative. De aceea, cartea se şi intitulează *Simbolistica viselor,* folosind tehnica dicţionarului, dar având ca obiectiv direct: interpretări, semnificaţii, ipoteze".

Nu oricine poate scrie o carte despre semnificaţia viselor umane, alcătuind-o şi sub forma unui dicţionar. Îţi trebuie pentru asta o întinsă cultură, de la Biblie, Coran la istoriile popoarelor vechi şi la civilizaţiile lor. Ion Ţugui era nu numai posesorul unei vaste biblioteci, dar şi un devorator de cărţi. De aceea, în acest Dicţionar, „obiectele" viselor sunt garnisite cu meditaţii ale unor personalităţi uriaşe ale umanităţii, cum ar fi Homer, Socrate şi Platon, dar şi Freud, Jung sau Nietzsche. Iată, drept exemplificare, un extras din Dicţionarul de vise scris de Ion Ţugui: *„ Cămila: Simbol contradictoriu, imagine a gravităţii, seriozităţii şi, deopotrivă, a caracterului hâtru, cămila semnifică bunul simţ şi măsura în toate cele. În Biblie o întâlnim cu sancţiunea de animal spurcat, vietate neagreată nici de Dumnezeu. La hinduşi, cămila este simbolul morţii, pe când pentru creştini, ea reprezintă „vehiculul viu" care i-a adus pe magi la ieslea sfântă. Există şi simbolul cămilei zburătoare, în mitologia religioasă a Persiei, aşa cum o întâlnim pe locul fruntaş al vietăţilor îngâmfate...*

Semnificaţii: • Visul în care apare o cămilă transmite mesajul despre un apropiat scandal. • Cămila purtată pe drum de tine înseamnă că vei fi pus în situaţii dezagreabile, umilitoare, inacceptabile • Dacă te vezi mergând călare pe o cămilă, aşteaptă-te la redresare financiară în scurt timp • Bani buni vin dacă visezi o caravană străbătând deşertul • Dacă cumperi o cămilă şi eşti tânăr necăsătorit, aşteaptă-te la un pas făcut spre incompatibilitate • O cămilă dormind semnifică sărăcie şi gol sufletesc, decepţie • Cămilă vorbind, în vis, vei fi ţinta unei ironii sau a unor dispute cu oameni cârcotaşi".

Ion Ţugui a fost o fiinţă bună şi deseori, mai ales în ultimii ani, o fiinţă misterioasă. La fel de misterioasă ca tărâmurile pe care ne spunea că le vizitează, unde nu-şi lua niciodată însoţitori. Ultima lui carte este rodul unei munci titanice şi misterioase totodată, care se transformă, imediat ce începem să o citim, într-un însoţitor fidel al călătoriilor noastre mentale pline de speranţe şi de certitudini.

GEORGE CUŞNARENCU

Contactaţii psihici şi sectele OZN

În episodul precedent amintream de cazul „contactaţilor psihici", aflat la periferia fenomenului răpirilor OZN. Contactaţii psihici, care spun că se află în legătură cu Inteligenţe Superioare, au fost tot timpul obsedaţi de misiunea de a difuza mesaje primite de la extratereştri sau de a întreprinde activităţi comandate de aceştia, spre binele omenirii, activităţi care de regulă se dovedeau fără noimă.

Mesaje fără finalitate Contactatul **George Van Tassel** a construit, folosind donaţii substanţiale de la admiratori şi pe baza unor instrucţiuni primite de la extratereştri, un „Integratron", o clădire de patru etaje în formă de cupolă, care se presupunea că ar fi capabilă să prelungească viaţa, să producă antigravitaţie sau să facă posibile călătoriile în timp. Din păcate, construcţia nu a fost terminată până în februarie 1978, când autorul ei a murit din cauza vârstei înaintate. Unui alt contactat american, **Reinhold Schmidt**, nişte „fraţi spaţiali", i-au indicat locul unor zăcăminte imense de cristale de cuarţ. În cele din urmă, cuarţul nu a fost găsit, banii primiţi drept credit s-au terminat, iar Schmidt a ajuns la închisoare.

O baterie pentru energia spirituală Taximetristul londonez **George King**, născut la 23 ianuarie 1919 în Wellington (Shropshire, Anglia), a fost probabil primul contactat european. Într-o noapte de mai 1954, el a primit, mental, de la „frăţia cosmică a stăpânilor spaţiului", mesajul că „va deveni purtătorul de cuvânt al unui *Parlament Interplanetar*". În următorii 38 de ani King a primit astfel peste şase sute de mesaje. O bună parte a lor a fost înregistrată pe casete. Mesajele militează între altele împotriva armelor nucleare şi în favoarea întoarcerii la „Legea Cosmică", aşa cum aceasta ne-a fost revelată prin învăţăturile lui Iisus, Buddha sau Krishna. King afirma că aceşti înalţi conducători spirituali ai omenirii continuă să trăiască în alte planete, pot călători, după dorinţă, în orice colţ al Galaxiei, la bordul unor OZN-uri şi ne vizitează chiar şi în prezent, din când în când, pentru creşte şansele de supravieţuire a speciei umane.

King a înfiinţat, în 1956, la Londra Societatea *Aetherius*, mutându-se apoi în Hollywood (California), unde îşi continuă activitatea misionară. Una dintre invenţiile insolite ale lui King este o baterie care se încarcă cu „energie spirituală", degajată de rugăciunile credincioşilor. Bateria este reîncărcată periodic de cei circa 2000 de adepţi iar energia ei este îndreptată spre anumite puncte ale Pământului, pentru înlăturarea sau micşorarea unor nenorociri. *Afirmativ* bateria funcţionează mult mai bine pe culmile munţilor...

Secte sinucigaşe Sectele de adoratori ai OZN-urilor, organizate de „contactaţii psihici", se numără cu sutele, mai ales pe coasta de vest a SUA. Ar fi o dovadă de mărginire să-i catalogăm pe toţi, fără nici o deosebire, (fie şi numai pe şefii lor) drept şarlatani. Fenomenul are rădăcini mult mai adânci şi mult mai grave. Menţionez doar că în martie 1997, 39 de adepţi ai sectei **„Poarta Cerului"** (21 femei şi 18 bărbaţi, inclusiv şefii sectei) s-au sinucis, explicând că „au plecat astfel să întâlnească un OZN care se ascundea în coada cometei Hale-Bopp", prin care se puteau întoarce în „patria lor cosmică". În decembrie 1982, **Laverne Landis**, de 48 de ani, a fost găsită moartă nu departe de *Grand Marais*, Minnesota, în nordul Statelor Unite, aşteptând acolo sosirea unei farfurii zburătoare. Au existat şi alte cazuri asemănătoare, mai mult sau mai puţin grave.

Desigur, aceste cazuri marginale nu numai că nu discreditează cercetarea riguroasă a fenomenului OZN, dar chiar subliniază, o dată în plus, importanţa ei, inclusiv morală.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/23

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Necuvântătoare oraculare

Înzestrarea unor mamifere şi păsări – mai rar reptile sau insecte – cu însuşiri divinatorii reprezintă o practică străveche, izvorâtă din nevoia omului, uneori disperată, de a căuta un sprijin de acest fel de la cele mai apropiate necuvântătoare din orizontul cunoaşterii sale. Practic, subconştientul colectiv manifesta un fel de adoraţie pentru unele animale, punându-şi în ipoteticele lor capacităţi oraculare toate speranţele ieşirii din nebuloasa destinului, poate că din vremurile când omul a învăţat să le domesticească.

Socotim că prima fiinţă cu astfel de calităţi care merită a fi amintită este Oaia Năzdrăvană din „Mioriţa". Mitologia românească a impregnat acestei balade un caracter tragic, înnobilând mioara atât cu calităţi de predicţie, cât şi cu atributul de „executor testamentar" al ciobanului ce urmează a fi sacrificat. Desigur, într-o relaţie spirituală complexă a mediului pastoral, Oaia Năzdrăvană era cel mai adecvat oracol, deşi şi câinele, indispensabil în viaţa izolată şi plină de pericole, putea îndeplini acest rol.

Acelaşi gen de relaţie afectivă i-a legat pe războinicii antici de cal, nepreţuitul vehicul viu sortit să îndure vitregiile conflictelor sângeroase. Consecinţa directă a acestui ataşament reciproc este învestirea cailor cu puteri oraculare speciale, folosite în împrejurări belicoase. Cabalinele erau „consultate" atât de sacerdoţi, cât şi de suverani. Astfel, un exemplu celebru ni-l aduce în prim-plan pe Iulius Cezar; acesta, înainte de a trece Rubiconul şi a face primul pas sfidător spre tron, ar fi „ascultat" sfatul propriilor cai... O superstiţie populară românească spune la rândul ei că naşterea unui cal cu o pată albă la piciorul drept din spate aduce ghinion stăpânului. Aşa să fie?

Deplasându-ne pe continentul asiatic, nu putem să nu remarcăm Berbecul Justiţiar (Xiez-hai) din mitologia chineză. Ataşat înaltului funcţionar regal care împarte dreptatea, Xiez-hai îl ghiceşte pe vinovat şi-l împunge cu unicul său corn. Oamenii au deplină încredere în el şi apelează la puterile lui divinatorii atunci când judecata umană este parazitată de dubii. Xiez-hai are o statură impresionantă şi stârneşte teamă atunci când îşi face apariţia... Ce-ar fi fost dacă, într-o ipotetică prelungire a Mioriţei, Oaia Năzdrăvană ar fi răzbunat moartea stăpânului său? Poate că frumuseţea fatalismului acestei balade ar fi fost mult atenuată.

PAUL IOAN

Arma invizibilă a prezentului

...Un fel de junglă de cabluri şi stâlpi. Aşa arată uneori un peisaj citadin modern – „sacrificiul" pe care îl facem pentru a avea în fiecare zi şi noapte, pe oriunde ne mişcăm sau stăm, televizorul, radioul şi telefonul mobil! Câţiva dintre „zeii" lumii actuale sunt undele electromagnetice. Despre care încă nu ştim cu siguranţă absolută cât sunt de buni sau de răi. Ce ştim însă este că trebuie să ne învăţăm să trăim împreună cu...

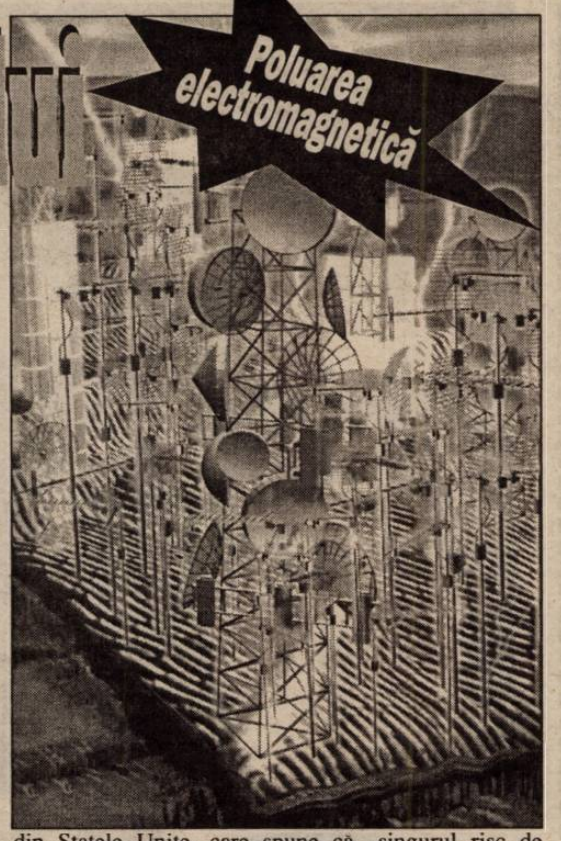

Invazia antenelor

Într-o ţară de dimensiunea Italiei există peste 50 de mii de antene, plasate în peste cinci mii de locuri diferite: de patru ori mai multe decât în Statele Unite! şi mai sunt în curs de montare încă 55000!

Undele electromagnetice există. Cum ştim cu toţii, şi în mod natural (lumina este o astfel de undă), dar apare întrebarea: nu devin cumva prea multe? Şi ce efect pot ele să aibă asupra sănătăţii noastre? Medicii americani par a fi de acord că telefonul mobil poate produce, în caz de abuz, un cancer al urechii; o persoană care s-a îmbolnăvit în acest fel a cerut companiei producătoare daune în valoare de 800 de milioane de dolari. Dovezi clare în acest sens nu există însă – precizează revista „Focus" – deşi în 1984 s-a înregistrat un accident teribil, când undele emise de emiţătorul unui post de radio american au perturbat fatal funcţionarea aparatelor de bord a două avioane militare de tip Tornado, ducând la prăbuşirea acestora... Orice nouă realizare tehnico-ştiinţifică generează aproape imediat şi aplicaţiile sale... „rele". Un simplu aprinzător electronic de gaz, prin descărcarea sa electrică, poate fi folosit pentru anihilarea alarmei unui automobil. Aceasta fără a mai socoti accidentele produse din cauza perturbaţiilor involuntare ale aparaturii electrocasnice, „lovită" de un şoc electromagnetic! Se vorbeşte chiar (şi nu doar în literatura SF) de viitoarea generaţie a armelor electromagnetice: un fascicul intens de unde electromagnetice focalizat într-un anume punct din spaţiu poate scoate din uz o rachetă. Unii amintesc chiar bomba electromagnetică sau viitoarele arme non-letale, cum ar fi pistoalele electromagnetice care au şi o aplicaţie pozitivă, cum ar fi scoaterea unui bolnav dintr-o criză de epilepsie!

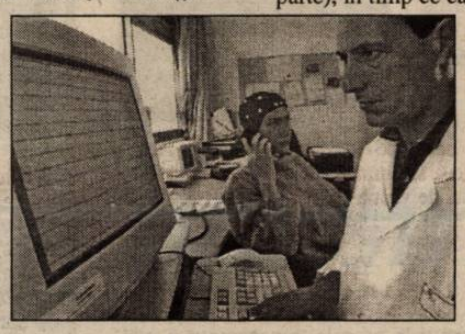

Previziuni pesimiste?

Cea mai teribilă dintre ele – 1,3 milioane de cazuri anuale de leucemie infantilă cauzate de „îmbolnăvirea" electromagnetică. Inclusiv „expunerea" la cei 50 de hertzi generaţi de aparatura electrocasnică, suspectaţi de posibilitatea de inducere a leucemiei infantile. Dar Carlo La Vecchia, profesor de Statistică Medicală la Milano, este ferm: „dacă riscul ar fi real, ar trebui să-l regăsim în datele statistice!" Cercetările sale pe perioada ultimilor 25 de ani nu au putut pune însă în evidenţă nici o legătură relevantă între numărul cazurilor de cancer şi sursele electromagnetice. Dar primul studiu de această natură, efectuat în 1979 de doi cercetători din Denver, SUA, continuă să ridice temeri substanţiale.

Rele? Bune? Inevitabile?

Aşa că se revine la întrebarea fundamentală: cum „sunt" de fapt undele electromagnetice? Unii se tem de ele şi le acuză de cele mai mari rele. Alţii vin cu argumente greu de respins, şi nu doar cele statistice: este vorba de faptul, subliniat de mulţi cercetători, că noi trăim *în permanenţă* în câmpul magnetic static al Pământului, care este de 50 de microTesla (Tesla fiind unitatea de măsură, iar micro însemnând a milioana parte), în timp ce câmpul produs „în casă" de aparatura pe care o folosim este de peste 100 de ori mai mic şi este unul oscilant. De multe ori se pare că unul din răspunsurile corecte este că folosirea surselor electromagnetice este inevitabilă, ceea ce se vede şi din faptul că prea puţini sunt dispuşi să-şi „acuze" telefonul mobil de vreun rău, astăzi, când nu se mai poate concepe viaţa modernă fără el... Aşa că, ţinând seama şi de o concluzie a unui recent raport al Institutului Naţional al Cancerului din Statele Unite, care spune că „singurul risc de moarte care creşte proporţional cu folosirea unui aparat este incidentul de trafic", ne rămâne să ne concentrăm mai curând asupra a ceea ce am putea numi...

Faţa cea bună a undelor

Printre cei care au accentuat cel mai mult această latură se află neurochirurgul George Mason, de la Universitatea Farifax din Virginia. El experimentează utilizarea unui câmp electric pentru stoparea crizelor epileptice.

În acelaşi timp, Massimiliano Cossu utilizează la Milano câmpuri magnetice pentru tratarea cartilagiilor afectate de artroză, cu rezultate apreciate de specialişti ca extrem de încurajatoare.

Veţi spune poate că ne aflăm în situaţia de a lua „jumătatea plină sau jumătatea goală a paharului", acesta fiind oricum plin numai pe jumătate. Poate că aşa este. Dar în măsura în care studiile specialiştilor privind aplicaţiile, natura şi posibilul caracter nociv al radiaţiilor electromagnetice continuă cu cea mai mare seriozitate, poate că a privi pozitiv lucrurile este cea mai recomandabilă atitudine. Totuşi.

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

DESPRE ENERGIE:
Regina furnizoare de kilowaţi

Închei incursiunea în lumea energeticii – parte fundamentală a economiei lumii, în creştere prognozată, de 25%, până în 2020 – cu câteva cuvinte despre inevitabila energie a viitorului apropiat, care va fi energia nucleară. Energie mai ieftină decât toate celelalte forme – mai ales după 2015, când folosirea hidrocarburilor va costa, nu glumă! – infinit mai curată, cu secole în faţă, până la epuizarea rezervelor de uraniu şi categoric mai sigură, în ciuda temerilor pe care accidentul de la Cernobîl le-a strecurat în sufletele noastre. Care vor fi paşii politici în definitivarea reintroducerii energeticii nucleare în viaţa noastră cea de toate zilele? Primul va fi... un pas înapoi, urmare a momentului politic: partidele verzi se pun de-a curmezişul înaintării kilowatului nuclear – în Germania şi ţările scandinave, mai ales – şi se va da satisfacţie mişcării antinucleare prin oprirea centralelor atomice de tip sovietic (gen Kozlodui), adică a câtorva zeci de asemenea monştri nesiguri, întinşi pe un teritoriu uriaş, de la Budapesta până în Extremul Orient. Va rămâne, pe tot acest spaţiu ex-socialist, o singură unitate în funcţiune: Centrala atomo-electrică de la Cernavodă. Construită după un proiect Candu, cu respectarea celor mai draconice măsuri de siguranţă, de către grupuri de profesionişti de primă mână, centrala noastră nucleară este capătul de serie a următoarei generaţii de unităţi atomo-energetice europene. Dezvoltarea: reactorul funcţionând perfect (acoperă 9% din nevoile României), un al doilea reactor se află în construcţie şi va fi gata în anul 2006, pentru cel de-al treilea există propuneri de investiţii, se face marketingul – şi aici eu revin cu o idee mai veche: ce-ar fi dacă am încerca să ajutăm Moldova să obţină un credit internaţional, de circa 800 milioane dolari, prin care să plătească realizarea, la Cernavodă, a Reactorului 3, care, proprietate a micului stat – şi acoperitoare a nevoilor de energie ale basarabenilor – le-ar asigura acestora economia energetică? Teoretic, Cernavodă poate avea şi un Reactor 4 – şi eu văd, spre 2010, centrala completă, dată de la care specialiştii noştri, împreună cu colaboratorii lor italieni şi canadieni îşi pot oferi ştiinţa, know-how-ul, cum se spune, vecinilor de continent, pentru a-i ajuta să-şi treacă energetica pe nuclear.

Reactorul de tip Candu va fi urmat de reactorul... cu bile, în care barele de uraniu vor fi înlocuite de bile de uraniu, învelite în grafit, iar apa din cazanele pentru turbinele care, învârtind rotoarele gigantice produc curent electric, va fi înlocită cu heliu. Gaz care sub presiune se dilată, exact ca aburul din apa încălzită de miezul de foc atomic. Noul tip de reactor a fost probat la Koeberg, în Africa de Sud. Construcţia lui a durat numai doi ani (!), produce 110 MW energie şi este foarte sigur – amănunt important şi atrăgător pentru utilizatorii de mâine. Tschilo Maqueba, director al Departamentului de Mine şi Energie al Africii de Sud, anunţă construirea altor două reactoare în anii următori, pe care specialiştii lor îşi vor „face mâna", urmând să exporte tehnologia, înfiinţând astfel 57000 de locuri de muncă şi anticipând un câştig de 700000000 dolari din construirea a 10 centrale nucleare cu bile de uraniu.

Deci, energetica nucleară nu este moartă şi înmormântată, spune savantul Richard L. Garwin, autorul cărţii „Megawaţi şi megatone" – citez: „ar fi păcat ca această unealtă să fie scoasă din planurile noastre", spune specialistul american, subliniind că toanele politicienilor şi teama de atacuri teroriste nu trebuie să încurce ziua de mâine.

...Teamă pe care marea Chină, probabil, puterea economică nr.1 sau 2 a anilor 2020, nu o are deloc: 22 de centrale nuclearo-electrice sunt în execuţie, în proiect sau în plan, pentru următoarele două decenii, înăuntrul Marelui Zid Chinezesc. Care, la fel ca Marele Zid, vor asigura, pe atunci, independenţa Chinei – din punct de vedere energetic.

Închei spunându-vă că falimentul gigantic al companiei energetice americane ENRON a făcut rău multor americani, dar nu a destabilizat unitatea energetică a lumii. Reţeaua mondială va continua să existe, chiar împărţită în zone cu proprietari particulari – dar va funcţiona ca o reţea unitară şi va fi controlată la sânge de către organisme de stat care nu permit joaca riscantă cu megawaţii şi preţul lor. Energia este scumpă şi, până la apariţia energiei de fuziune – când mici sori pe care îi vom aprinde în centrale ne vor da energie pe săturate – va continua să rămână scumpă, pe măsură ce sporesc aventurile tehnologice ale civilizaţiei omului.

ALEXANDRU MIRONOV

ROBOŢI în lumea lui Darwin

Unde a greşit Descartes?

În al său „Tratat asupra omului", uriaşul filosof francez René Descartes explica natura cu ajutorul noţiunilor de materie, forme şi mişcare. Pentru el, animalele nu sunt altceva decât nişte orologii; doar omul a scăpat acestui univers mecanic, întrucât Dumnezeu l-a dotat cu spirit. Ulterior, compatriotul său Jacques Roger demitiza fiinţa umană (în „Les Science de la vie dans la pensée française du XVIII-e siècle", 1700), afirmând că venele sunt simple conducte, inima e un resort, plămânii sunt nişte suflătoare, muşchii sunt nişte corzi... Cine dintre cei doi avea dreptate?

Facem un salt în timp şi poposim la legendarele laboratoare de cercetări militare de la Los Alamos, SUA (unde a fost gândită, de către o pleiadă de laureaţi Nobel, prima bombă atomică). Aici se desfăşoară din doi în doi ani, la iniţiativa lui Murray Gellman (Nobel fizică), conferinţele interdisciplinare intitulate VIAŢA ARTIFICIALĂ. Unul dintre obiectivele savanţilor (foarte mulţi tineri!) este lărgirea sferei de manifestare a BIONICII (imitarea sistemelor vii în varii tehnologii). Exemplele cele mai la îndemână: sonarul delfinilor, vederea panoramică a muştelor, orientarea în spaţiu a albinelor, stricta diviziune a muncii la furnici, travaliul minuţios al păianjenului, orientarea magnetică a păsărilor migratoare etc. Din punctul nostru de vedere, poate că acea concentrare de creiere ale viitorului ar trebui să se numească Vaucason. De ce tocmai Vaucason?

Dorind parcă să confirme „cinismul" cu care Jacques Roger vorbea despre organele interne ale omului, acest prea timpuriu geniu al automatelor, Jacques Vaucason (1709-1782) avea să creeze trei pseudo-roboţi celebri: Cântăreţul la flaut (1737), Cântăreţul la tobe (1738) şi Raţa (1738). Aceasta din urmă reprezenta triumful îmbinării mecanicii cu anatomia: răţuşca metalică putea bea, mânca seminţe şi avea chiar un mecanism care imita excreţia. Era un automat privit cu un entuziasm debordant de către conaţionalii lui Vaucason, dar... la ce foloseau toate jucăriile lui „însufleţite" ?

Undeva, într-un loc de pe Pământ numit Cerro Paranal, un savant autodidact specializat în inteligenţă artificală pregăteşte un proiect grandios intitulat „Conştiinţa artificială generică" (CAG). Numele său este Chris McKinstry şi de fapt este informaticianul angajat să supravegheze Foarte Marele Telescop Sudic European, plasat la 2600 metri în Anzii Cordilieri (America de Sud) pentru a observa regiunea australă a bolţii cereşti. Visătorul McKinstry nu vrea să creeze o inteligenţă artificială de excepţie, vrea „doar" să confere BUN SIMŢ calculatoarelor şi roboţilor. Din 1994 şi până astăzi, solitarul expert a contactat de la distanţă mari personalităţi ale domeniului, în vederea unor schimburi de informaţii şi/sau colaborări. Între timp, cercetătorii din diverse colţuri ale lumii lucrează intens la o autentică evoluţie darwiniană a speciilor din familia roboţilor. Sihastrul Anzilor este, în consecinţă, un autentic cetăţean al secolului XXI.

Continuându-ne zig-zag-ul nostru temporal, revenim la finele veacului XX. Se realizează acum insecte-robot pentru spionaj aerian, pentru cercetarea vulcanologică, pentru detectarea minelor, pentru curăţarea terenurilor radioactive, pentru culegerea de date de pe Lună, Marte, Jupiter etc. Iată ce nu-şi puteau imagina contemporanii lui Vaucason. Şi, întorcându-ne la Descartes, trebuie să spunem că filosoful care ne-a biciuit conştiinţele cu al său dicton „Gândesc, deci exist" n-a avut dreptate. Iată că pentru anul 2030 – şi anii vor trece repede – se prevăd nanoroboţi (cu dimensiuni comparabile cu cele ale atomilor) care să traverseze creierul uman şi să-i dreagă disfuncţiile, să creeze conexiuni noi punând la treabă puzderia de neuroni nefolosiţi niciodată. Va fi o blasfemie la adresa personalităţii umane, va şifona „spiritul" creaţiei Divine?

Nicidecum. Un bolnav de Parkinson sau Alzheimer recuperat prin astfel de metode (implanturi de cipuri sub formă de pastile sau injectate) nu ar fi decât un triumf al vieţii prin inteligenţa cu care, providenţial, este dotată umanitatea.

Eşecul care a pregătit succesul

Sistemele-expert cu care ar fi trebuit să fie prevăzute puternicele ordinatoare ale anilor '70 au eşuat. Colosalele baze de date au fost, totuşi, prinse nepregătite pentru surprizele trecerii de la viaţa virtuală la cea reală; ele n-au putut răspunde testului lui Alan Turing, lansat în anii '50: *nu mai ştii dacă ai de-a face cu un om sau cu o maşină.* Centralele nucleare, unde eroarea umană poate avea consecinţe cutremurătoare, nu s-au putut dota decât parţial cu sisteme-expert. Şi astfel s-a deschis calea bionicii, a roboţilor.

Exact că-n sistemul de gândire darwinian, roboţii au evoluat creând un spectacol ştiinţific de basm inimaginabil de către pionierul Vaucason. Şi iată că anul 2002 aduce la rampă două categorii de „automate": cele vii şi cele nevii.

Din prima categorie fac parte recent mediatizaţii robo-cobai. Şoricei cu implanturi în creier pot fi dirijaţi de la distanţă pentru a cotrobăi prin ungherele zonelor devastate de cutremure. Telecomanda îi poate ghida de la o distanţă de 500 de metri, iar micuţele mamifere se supun ordinelor cu gândul pavlovian al primirii unei recompense gastronomice la finele misiunii. Este cumva un atac la bioetică, asistăm la umilirea speciilor inferioare nouă? Ne resemnăm constatând că de mult ştiinţa nu prea mai are scrupule, poate de când un război mondial se termină în stil Hiroshima şi Nagasaki.

Robo-concluzie

Zadarnic, spunea cândva Isaac Asimov, roboţii nu vor cunoaşte niciodată ce este dragostea. Umanoizii doldora de fire de plastic şi microcipuri se vor ataşa, probabil, de omul-demiurg, de care va depinde din ce în ce mai puţin. Ne permitem să completăm spusa lui Asimov opinând că atât de controversatul liber arbitru nu va fi niciodată la îndemâna pseudo-fiinţelor confecţionate de noi. Le vom interzice Pomul Cunoaşterii şi Pomul Vieţii şi, spre deosebire de prima pereche biblică, fructul oprit va rămâne intact. În caz contrar, dacă roboţilor de mâine li se va atribui şi sex, nu este exclusă o dihonie între creator şi creaţie.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

LITIAZA BILIARĂ

Mai frecvent, după vârsta de 40 de ani, cu predilecţie femeile, dar în procent mai mic şi bărbaţii suferă de litiază biliară sau colecistită calculoasă. Această suferinţă este o afecţiune a veziculei biliare şi constă în formarea în căile biliare – intra sau extrahepatice – a unor calculi biliari.

În general, bolnavii prezintă o formă asimptomatică, latentă, a maladiei şi numai când boala evoluează simptomele se agravează. În litiaza biliară pot exista calculi diverşi, după natura de constituire a acestora. Pot fi: calculi de colesterină, de bilirubină şi calculi micşti. În formarea acestora sunt incriminate condiţii ereditare, dar şi modul de alimentaţie.

Nu-i mai puţin adevărat că, uneori, îşi aduc contribuţia şi proasta funcţionare a veziculei biliare ori unii factori infecţioşi.

Primele simptome ale bolii sunt şterse, neînsemnate, după care pot deveni zgomotoase, însoţite de dureri, abia perceptibile în hipocondrul drept, precum şi tulburări de tranzit, stările de constipaţie alternând cu cele diareice. Uneori, aceste stări pot fi însoţite de subicter şi febră.

Când boala ia proporţii, simptomele sunt zgomotoase, durerile evidente, calculii migrează şi declanşează contracţii ale veziculei sau ale căilor biliare.

În plus, apar durerile care iradiază în spate şi în umărul drept. După mese se pot declanşa stări de vomă biloase şi temperatură de 37ºC. În cazuri mai rare, boala se poate complica cu perforarea colecistului, peritonită, pancreatită. Diagnosticul rezultă din semnele clinice, ecografie, colecistografie, care pun în evidenţă calculii biliari.

Tratamentul începe cu repaus la pat, precum şi cu aplicarea de comprese calde în regiunea veziculei. Când bolnavul are febră se folosesc comprese reci sau pungi de gheaţă. Regimul alimentar constă din: ceaiuri, sucuri naturale din portocale, grapefruit şi lămâi, iar după primele 2-3 zile, supe de zarzavat şi compoturi îndulcite cu miere. În plus, se vor elimina din alimentaţie condimentele, sosurile, grăsimile, ciocolata, alcoolul, cafeaua şi băuturile.

Dr. VALERIU MANTA

indiscreţii

Concursurile eleganţei

Blondele „made in U.S.A." deschid balul cu dezinvoltură: „La Cannes nu este la fel ca la Oscaruri. Aici nu am probleme cu cei 40 de ani ai mei", mărturiseşte *Sharon Stone*, fără să-şi ascundă bucuria. Membră a juriului, Sharon Stone strălucea de eleganţă: îi aluneca de pe umeri un mantou de vizon (Dior) şi purta un colier de diamante (Chopard). *Rosanna Arquette*, regizoare, purta tot o creaţie Dior, o rochie din tulle roz pal, brodată cu stele de argint.

Paiete, surâsuri cuceritoare, rochii lungi, gen furou, sau fuste scurte au transformat „covorul roşu" de la Cannes într-un veritabil podium al eleganţei. A fost o veritabilă paradă a modei şi a rafinamentului, unde cele mai frumoase femei purtau cele mai frumoase rochii. Imaginile nu pot decât să confirme aceste afirmaţii.

Mamele care nasc băieţi au o speranţă de viaţă mai mică decât cele care nasc fete. Un specialist finlandez, biolog al evoluţiei, a concluzionat, studiind date istorice, că speranţa de viaţă a unei mame este redusă în medie cu 34 de săptămâni pentru fiecare băiat căruia îi dă naştere. În schimb, speranţa de viaţă creşte cu 23 de săptămâni cu fiecare fată pe care o aduce pe lume. Pentru a explica fenomenul, savantul a lansat ipoteza potrivit căreia băieţii necesită mai mult efort fizic din partea mamei, atât înainte cât şi după sarcină, pentru că au o greutate mai mare şi un ritm de creştere mai rapid.

Mai longerive

După 40 de ani

Mai ales după 40 de ani femeile dornice să-şi păstreze intacte frumuseţea, feminitatea, mina tinerească, trebuie să înveţe să anihileze neiertătoarele urme ale anilor. Multe sfaturi în acest sens oferă Nathalie Chasserian-Banas, autoarea unei lucrări cu acest subiect.

Pungile de sub ochi, aspect adesea ereditar, aspresc şi îmbătrânesc trăsăturile feţei. Soluţia recomandată? Dimineaţa şi seara aplicaţi o cremă pentru zona din jurul ochilor, care desumflă şi întinde aceste ţesuturi fragile.

Este bine să păstraţi la frigider produsele cosmetice folosite pentru că temperatura scăzută a acestora, la aplicare, contribuie la tonifierea ţesuturilor.

Obişnuiţi-vă să reactualizaţi machiajul, punându-l în acord cu vârsta. Nu ne machiem la fel la 20 de ani şi la 50.

Preferaţi cremele şi pudra în locul fondului de ten şi a pudrei compacte. Înlocuiţi fardurile de ochi şi creioanele stridente, care dau duritate privirii, cu un creion maron şi eventual, nuanţe delicate. Alegeţi rujuri de buze în nuanţe de roşu, roz sau cărămiziu, uitaţi marourile sidefate care îmbătrânesc. Lăsaţi deoparte, de asemenea, creioanele de buze.

Gâtul trădează mult mai exact vârsta decât obrazul sau corpul. Din acest motiv trebuie să-i acordaţi atenţie sporită. Hidrataţi pielea gâtului folosind dimineaţa şi seara aceeaşi cremă cu care vă îngrijiţi obrazul. Nu uitaţi, pentru a vă menţine mersul elegant, ţineţi capul sus şi spatele drept.

Şi unghiile... îmbătrânesc. Chiar dacă sunt îngrijite impecabil, cele lungi vă trădează. Soluţia? Tăiaţi-le dându-le formă pătrată, piliţi-le şi evitaţi pasta de unghii în nuanţe închise. Preferaţi-le pe cele transparente şi mai discrete.

Mare atenţie la ***alegerea ochelarilor.*** Optaţi pentru monturi invizibile care nu aspresc trăsăturile feţei. Dacă aveţi cearcăne sau pungi în jurul ochilor, alegeţi modele de rame rotunde sau ovale, care vor diminua micile dezavantaje. Dacă preferaţi monturile vizibile, alegeţi rame în culori vii (verde, albastru, roşu) care întineresc, spre deosebire de tonurile întunecate (negru, maron), care îmbătrânesc.

Dosarele frumuseţii

NU UITAŢI PICIOARELE

Mai ales vara se impune să dezgoliţi privirilor, critice sau indulgente, picioare impecabile. Nu vom reveni asupra sfaturilor mai vechi referitoare la îngrijirile curente. Astăzi vă garantăm că puţină gimnastică, un regim uşor, bazat pe legume şi fructe proaspete, creme bune şi câteva raze de soare, în mai puţin de două săptămâni vă pot ajuta să dobândiţi... picioare de vis. Înainte de duş, fricţionaţi picioarele cu un burete de lufă, generând astfel un aflux sangvin benefic. Obişnuiţi-vă, apoi, să încheiaţi duşul cu un jet de apă rece, ultra-tonic, care să se prelingă, uşor, de-a lungul picioarelor. Puteţi folosi creme şi geluri drenante, care îmbunătăţesc circulaţia, atenuează senzaţia de greutate a picioarelor şi tonifică venele. Aplicaţi-le pornind de la călcâie până pe pulpe.

Şi picioarele, ca întregul corp, au nevoie de creme hidratante. Folosiţi zilnic un lapte delicat parfumat, care să intre repede în piele. Dacă aveţi o piele excesiv de uscată, optaţi pentru creme cu un mare procent de uleiuri vegetale. Aplicate pe epiderma umedă, ele vă vor face o piele catifelată, mătăsoasă.

Pasul următor îl reprezintă folosirea gelurilor şi a cremelor autobronzante. Noua generaţie a acestor produse permite obţinerea unei culori omogene în doar o oră de la aplicare. Un alt aliat al dumneavoastră îl reprezintă gimnastica. Fie că începeţi cu exerciţii simple pentru stimularea circulaţiei sangvine, continuaţi cu altele care să activeze musculatura din zona şoldurilor, fie că aveţi în vedere subţierea gleznelor, practicată zilnic, gimnastica vă poate ajută să deveniţi... posesoarea unor picioare de vis.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 23
Valabil până pe data de: 13 IUNIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Adevărat sau fals

Sutien – detector

În următorii trei ani, în spitalele britanice va exista un sutien electronic, capabil să realizeze teste medicale legate de existenţa cancerului la sân.

Sutienul foloseşte curenţi electrici pentru a detecta celulele anormale, potenţial canceroase, din sân. Sistemul de detecţie trimite curent electric de intensitate foarte mică prin sân, identificând astfel celulele anormale, maligne sau nu.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Gastronomice

Din nou cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne oferă câteva „reţete rapide".

SALATA CASEI

100 g şuncă, 100 g salam, 2 bucăţi de ţelină, 1 legătură de verdeaţă, 100 g mazăre, 100 g fasole, 100 g castraveţi acri, 100 g maioneză, 50 g muştar, 100 ml ulei.

Şunca se taie în cuburi mărunte, la fel şi salamul (în loc de salam se poate pune parizer). Legumele se fierb, se lasă să se scurgă şi se pun în acelaşi castron. Ţelina (după ce se răceşte) şi castraveciorii sunt tăiaţi mărunt şi se adaugă la compoziţia din castron. Se amestecă toate împreună cu maioneza, muştarul, uleiul şi verdeaţa tocată mărunt.

SALATĂ ITALIANĂ

2 morcovi, 2 cartofi, 2 legături sparanghel verde, 2 roşii, 3 ouă, 50 g măsline, 100 g mazăre, pătrunjel, sare, piper, fileuri de sardele.

Facultativ: *resturi de friptură rece.*

Morcovii, cartofii, sparanghelul şi mazărea se fierb în apă cu sare. Legumele se taie în cubuleţe şi se adaugă sare, piper şi sos de maioneză (preparat dintr-un ou). Se amestecă bine şi cu resturile de friptură, iar pe deasupra se presară verdeaţa tocată. Cu ouăle răscoapte, tăiate felii, măslinele fără sâmburi şi fileurile de sardele se garnisesţe salata, după gust.

SALATĂ DE MACAROANE

1/2 kg macaroane, 1/4 kg roşii (pentru ornament). 100 g caşcaval, 100 ml ulei, 1 ou, sare.

Pastele făinoase se fierb în apă cu sare şi se clătesc cu apă rece. Se scurg şi se presară deasupra caşcaval ras. Separat se pregăteşte un sos de maioneză, din ou, ulei şi un vârf de cuţit sare. Se acoperă macaroanele cu maioneză. Roşiile tăiate felii sunt folosite pentru ornare.

JUMĂRI CU FICAT

8 ouă, 200 g ficat, 1 linguriţă grăsime, sare.

Ficatul se prăjeşte şi se taie în bucăţi. Separat se bat ouăle. Se amestecă, se adaugă sare şi compoziţia obţinută se pune în tigaia cu coadă, peste grăsimea încinsă. În loc de ficat se poate prepara cu rinichi, bine fierţi şi înăbuşiţi înainte.

GULII UMPLUTE CU CAŞCAVAL

8 gulii, 100 g caşcaval ras, 2 ouă, 4 linguri smântână, 50 g margarină, 2 linguri făină, 1 pahar de lapte, sare.

Guliile se curăţă şi se fierb pe jumătate. Se scobesc cu o linguriţă. Miezul scobit se călesţe cu puţină margarină şi lapte. Se trece prin sită. Pasta se amestecă cu caşcavalul ras, cu ouăle crude şi cu atâta smântână cât să obţinem o cremă. Se sărează şi se umplu guliile. Din margarină, făină şi lapte se prepară un sos alb. Se ia o formă termorezistentă, se toarnă în ea puţin sos alb, se aşază guliile umplute. Peste gulii se toarnă restul de sos alb. Se rumenesc la cuptor.

PETIT-BEURRE

1/4 kg făină, 100 g unt, 150 ml smântână, 200 g zahăr, 2 gălbenuşuri, vanilie, bicarbonat de sodiu,

Smântâna se amestecă cu zahărul, cu 1 linguriţă bicarbonat şi puţină vanilie. Se adaugă gălbenuşurile puse pe rând, untul topit şi făina cât cere compoziţia ca să devină un aluat destul de consistent. Se întinde o foaie apoi ea se taie pătrate, care se vor coace la foc potrivit.

Remedii naturale

ANEMIE

Mierea de albine, 100% naturală, de bună calitate, închisă la culoare, este

foarte bogată în fier şi magneziu, elemente minerale care, aflate în organism sub limita normală, duc la instalarea anemiei. O cură de o lună, în care zilnic se consumă 100-150 g de miere, e binevenită.

VARICE

Durerile, senzaţia de oboseală, de „picioare grele", provocate de varice pot fi combătute prin duşuri scoţiene (apă caldă alternată cu apă rece), după care, pe zonele afectate se aplică alternativ comprese cu frunze zdrobite de varză albă şi cremă pe bază de propolis şi de gălbenele. Tratamentul se efectuează zilnic, timp de două-trei luni.

LIPSĂ DE ENERGIE

Astenia fizică şi psihică prelungită, resimţită după ieşirea din sezonul rece, se poate alunga cu ajutorul unei infuzii preparate dintr-o linguriţă de conuri uscate de hamei peste care se toarnă 250 ml de apă clocotită. Ceaiul se bea în fiecare seară înainte de culcare. Tot seara, se fac băi cu infuzie de levănţică – un pumn de flori la 1 litru de apă clocotită; se lasă la infuzat jumătate de oră, apoi soluţia obţinută se toarnă în apa de baie. Cura durează o lună.

EXCES DE COLESTEROL

Pentru scăderea nivelului colesterolului puteţi apela la un ceai foarte eficient, preparat dintr-un amestec de mai multe plante: 10 g de frunze sau de rădăcini de săpunariţă, 10 g de flori de gălbenele, 20 g de rădăcini de brusture, 20 g de păstăi de fasole, 20 g de vulturică, 25 g de anghinare, 25 g de frunze de creţuscă, 30 g de cozi de cireşe. Cantitatea zilnică de infuzie indicată se prepară din patru linguri de amestec de plante şi patru căni de apă, care se fierb trei minute la foc mic, după care se acoperă şi se lasă 15 minute. Ceaiul obţinut se bea împărţit în două doze, o porţie dimineaţa şi una seara.

Durerea generată de INFARCT

Cauza infarctului miocardic este în majoritatea cazurilor un blocaj al arterei coronare, provocat de un cheag de sânge. Simptomele unui infarct sunt în general tipice şi uşor de recunoscut, senzaţia predominantă fiind cea de durere la nivelul toracelui, sub stern. Cât poate dura această durere şi cât de intensă este?

Tratatele de specialitate evidenţiază faptul că la aproximativ 50% dintre pacienţii-victime ale unui infarct de miocard durerea este foarte severă. La 10% dintre aceştia, durerea este atât de intensă încât devine insuportabilă. La 50% dintre pacienţi, durerea este moderată sau se poate manifesta doar sub forma unui disconfort aproape nedefinit. Dar, la aceste persoane simptomele asociate sunt mult mai importante decât în celelalte cazuri deoarece durerea difuză, greu de localizat, accentuează o senzaţie de angoasă, un fel de frică de moarte, alimentată de starea generală de slăbiciune, de transpiraţii, ameţeli şi palpitaţii. Ei reprezintă cam jumătate din procentul amintit. Cealaltă jumătate e constituită în special din diabetici şi bătrâni; în cazul lor e foarte posibil să nu apară nici un simptom care să semnaleze prezenţa infarctului, acesta fiind descoperit doar la o electrocardiogramă de rutină, efectuată cu totul întâmplător.

Limbajul durerii

◆ Durerea provocată de infarctul de miocard durează de obicei peste 30 de minute, adică, potrivit datelor statistice, între 1-4 ore.

◆ Specialiştii ne asigură că o durere care durează mai puţin de un minut şi care la fiecare repetare a sa nu depăşeşte maximum două minute, nu se datorează unui infarct, în special dacă nu există alte simptome asociate.

◆ Cu atât mai puţin durerea care durează sub 10 secunde, chiar dacă se repetă ca nişte scurte junghiuri, nu se datorează unui atac cardiac.

◆ Durerea care durează între între 1-5 minute, prelungindu-se până la 15 minute poate fi expresia unei crize de angor pectoris (angină pectorală).

◆ Dacă durerea este similară unei dureri anghinoase, cu care unii pacienţi s-au obişnuit, dar se extinde peste 20 de minute chiar şi în condiţii de repaus, trebuie să vă gândiţi serios la posibilitatea unui infarct şi să apelaţi în cel mai scurt timp la ajutor medical specializat.

Aproape 25% dintre persoanele care fac crize repetate de angor pectoris, cu care „s-au obişnuit" într-atât încât consideră că pot să le depăşească singuri de fiecare dată, sunt în pericol ca într-un viitor apropiat să facă un atac cardiac. Printr-un tratament adecvat, actualizat din când în când de cardiolog, acest risc poate fi diminuat.

◆ Diabeticii şi persoanele de peste 70-75 de ani pot avea dureri reduse sau inexistente în cursul unui atac cardiac; se pot simţi slăbiţi sau pot acuza senzaţia de sufocare, fără durere toracică.

Capcane de evitat

Durerea din cursul unui infarct poate apărea gradat pe parcursul unei jumătăţi de oră, mergând spre valori de intensitate crescută, pentru ca la un moment dat să rămână constantă dar intensă pe parcursul mai multor ore. Nu mai prezintă intermitenţe, nu seamănă cu nişte crampe (digestive de exemplu) care apar şi dispar. După 1-4 ore, poate să dispară brusc, ca şi cum n-ar fi existat niciodată, iar persoana în cauză să aibă impresia că se simte foarte bine şi că a trecut printr-o întâmplare oarecare. E posibil ca un timp să nu mai simtă nici un fel de disconfort şi astfel să facă greşeala de a nu se prezenta la medic pentru un consult. Este aşa-zisul infarct „dus pe picioare", care după o vreme îşi spune totuşi cuvântul. De ce, în timpul atacului cardiac, senzaţia de durere a dispărut de la sine? Pentru că durerea încetează atunci când celulele miocardului mor datorită lipsei de oxigen; or, celulele moarte ale muşchiului cardiac nu produc durere.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Goran M. din Târgovişte. *Senzaţiile pe care le descrieţi – „de arsură în capul pieptului, de mâncare care vine înapoi pe gât, de acreală în gură" – pot fi semnele unei disfuncţii denumită boală de reflux gastro-esofagian. Este doar o sugestie, un răspuns la întrebarea pe care ne-o adresaţi, „Ce-ar putea fi?", deoarece*

REFLUX GASTRO-ESOFAGIAN

un diagnostic corect se poate pune doar după un consult medical. Dacă, să presupunem, e vorba de reflux gastro-esofagian, aceasta este o afecţiune digestivă în care sucul gastric şi alimentele refulează din stomac în esofag, cauza fiind închiderea deficitară a sfincterului care separă esofagul de stomac. Disfuncţia poate apărea ca urmare a consumului exagerat de cafea, alcool, alimente condimentate sau acide, mâncăruri prea fierbinţi, băuturi acidulate etc. E de la sine înţeles că prima măsură terapeutică recomandată în asemenea situaţie vizează regimul dietetic (excluderea tuturor acestor factori iritanţi), la care se adaugă şi unele medicamente pe care numai specialistul le poate prescrie.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

DIABETUL de tip 1, ereditar?

Diabetul de tip 1 sau aşa-numitul diabet juvenil, care face ca organismul să-şi distrugă propriile celule producătoare de insulină (de la nivelul pancreasului), ar putea fi o „moştenire nefastă" de la mamă la nou-născut, apreciază cercetătorii de la Universitatea de Medicină Pennsylvania (Statele Unite), potrivit rezultatelor unui studiu, publicate recent în revista „Nature Medicine".

Folosind generaţii succesive de şoareci modificaţi genetic, cercetătorii au ajuns la concluzia că prezenţa anticorpilor cu potenţial distructiv asupra insulinei constituie un parametru deosebit de important în transmiterea bolii. În stadiile incipiente ale diabetului de tip 1, precizează cercetătorii, mulţi bolnavi nu prezintă nici un simptom, nici o complicaţie legată de maladia pe care nici nu ştiu că o au, deşi concentraţia în sânge a anticorpilor anti-insulină este un indicator important, care vorbeşte de diabetul „ascuns". Or, analiza sângelui, prin teste care încă nu sunt suficient puse la punct, ar putea sesiza pericolul declanşării bolii.

◆ Diabetul, în general, se caracterizează prin excesul cronic de zahăr în sânge. ◆ Diabetul de tip 1, întâlnit la vârste fragede, este mult mai puţin frecvent decât diabetul de tip 2, care apare în special la vârsta adultă. ◆ Diabetul juvenil se tratează cu injecţii cu insulină. ◆ Diabetul, sub toate formele lui, afectează peste 150 de milioane de persoane din întreaga lume.

Sensibilizare contra astmului

Pentru lumea medicală, 7 mai s-a identificat cu Ziua mondială a luptei contra astmului. Cele peste 130 de milioane de persoane suferinde de astm din întreaga lume justifică pe deplin îngrijorarea medicilor faţă de proliferarea acestei boli, mai ales că specialiştii estimează că, pe lângă bolnavii declaraţi, există un număr apreciabil de astmatici nediagnosticaţi ca atare. În Franţa de exemplu, una dintre ţările europene deosebit de preocupate de această problemă de sănătate publică, studiile întreprinse recent în rândul populaţiei pariziene au arătat că peste 10% dintre locuitori ar putea fi atinşi de o anumită formă de astm. Mergând aşadar pe ideea că există astmatici nediagnosticaţi, deviza sub care s-au desfăşurat acţiunile internaţionale dedicate astmului a fost: „Şi dacă e astm?", întrebare pe care şi pacienţii, şi medicii ar trebui să şi-o pună mai des. Orice persoană ar trebui să fie informată astfel încât atunci când trece prin crize „inexplicabile" de tuse nocturnă, de bronşite repetate frecvent, de respiraţie şuierătoare, să-şi pună întrebarea: „Să fie vorba de astm?" şi să se prezinte la medic pentru un consult de specialitate.

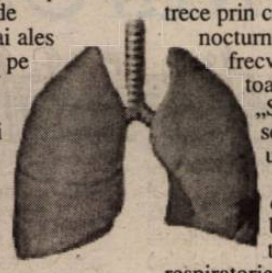

Astmul este o boală cronică inflamatorie a bronhiilor care induce, în timp, o insuficienţă respiratorie cu unele consecinţe mai mult decât nefaste şi adesea ireversibile. Cu cât diagnosticul şi aplicarea unui tratament corect sunt întârziate, cu atât gradul de afectare a bronhiilor este mai mare, iar remediile au mai puţine şanse, susţin oamenii de ştiinţă.

Băiatul meu se uită numai la filme cu violenţă

– În titlul de astăzi al rubricii noastre nu se regăseşte doar o frază din emoţionanta scrisoare căreia îi răspundem, ci este vorba de o adevărată spaimă pe care orice părinte a încercat-o cel puţin într-un moment al vieţii sale. Corespondenta noastră ne spune: ***„Sunt mama unui băiat de 12 ani. (...) Se uită numai la filme cu violenţă. Prietenii lui au aceleaşi gusturi în materie de programe TV şi au tendinţa de a copia comportamentele personajelor din filmele pe care le văd. (...) Este foarte obraznic şi nu ţine cont de ceea ce îi spunem eu şi tatăl lui. (...) Uneori am senzaţia că îl pierd, deşi este încă la o vârstă fragedă."***

– Stimată doamnă, rolul anti-educativ al emisiunilor de televiziune este o problemă a societăţii româneşti şi nu numai. Se pare că şi în Occident părinţii se confruntă cu aceleaşi motive de îngrijorare, şi anume, cum influenţează programele TV comportamentul copiilor, al tinerilor şi în ce măsură ei îşi modifică atitudinea referitoare la viaţă, în urma vizionării anumitor emisiuni.

Eu m-aş întreba, însă, ce apare întâi: o oarecare înclinaţie spre comportamentele violente sau contactul cu astfel de exemple la televizor? Este oare influenţat un copil liniştit, echilibrat, încrezător în sine, de un astfel de film sau video-clip, în aşa măsură încât să-şi schimbe comportamentul sau copilul care priveşte filme „de acţiune", în care predomină violenţa şi care copiază comportamentul eroilor din film, este deja o persoană violentă sau cel puţin îşi doreşte să fie aşa, pentru a-şi lua revanşa faţă de colegii care îl necăjesc, îl desconsideră etc.? Răspunsul este, probabil, mai puţin tranşant, în sensul că o contaminare cu comportamente violente se realizează treptat, chiar sub ochii părinţilor, încă de la vârsta grădiniţei, când copiii privesc desenele animate difuzate astăzi pe toate canalele internaţionale, când intră în contact cu alţi copii în colectivitate, când învaţă să-şi facă singuri dreptate şi să-şi înfrunte „adversarii". Aici, părinţii pot interveni mai uşor, cu şanse mai mari de reuşită şi cu rezultate pozitive pe termen lung. Pe măsură ce copilul înaintează în vârstă, el devine mai greu de „controlat" de către părinţi şi educatori, pentru că personalitatea începe să i se contureze şi acceptă din ce în ce mai greu restricţiile venite din exterior (în genul „nu ai voie să vorbeşti aşa", „nu trebuie să te porţi aşa" etc.) şi nu este de neînţeles, atâta timp cât până atunci, ani de-a rândul, el a învăţat că prin violenţă îşi poate atinge scopurile mai uşor sau că, pur şi simplu, violenţa este un mod de viaţă.

Stimată doamnă, fiul dumneavoastră este la o vârstă destul de înaintată pentru a accepta o atitudine restrictivă din partea părinţilor, de aceea el reacţionează foarte ferm, fiind obraznic sau ignorându-vă pe dumneavoastră şi pe tatăl lui. Nu este însă prea târziu pentru a încerca să vă apropiaţi din nou de el, cu dragoste dar cu fermitate, în ceea ce priveşte limitele pe care doriţi să i le impuneţi, fără să-l judecaţi aspru, dar fiind în acelaşi timp de neclintit. Poate un psiholog v-ar putea ajuta să-l faceţi să înţeleagă pe fiul dumneavoastră că ceea ce vă deranjează este un anumit mod de comportament pe care el îl manifestă câteodată, şi nu persoana lui. Că nu sunteţi împotriva lui sau a prietenilor lui, ci împotriva violenţei pe care ei o aleg drept mod de viaţă. Dacă se va simţi iubit, acceptat, înţeles, îi va fi mai uşor să se schimbe, pentru că violenţa nu este decât o cale aparent mai uşoară pentru rezolvarea unor conflicte interne, legate de inferioritate şi alte probleme inerente vârstei.

Timpul nu este pierdut, dar cu fiecare secundă scursă devine din ce în ce mai preţios!

MIHAELA DOROBANŢU

URSUL POLAR ŞI CEL BRUN

au un strămoş comun

Experţi în zoologie de la Universitatea Alaska au constatat, pe baza unor amănunţite studii genetice, că ursul brun trăitor în unele zone din nord-estul Canadei, inclusiv pe insule izolate, are asemănări uluitoare cu ursul polar. Ambele specii au un strămoş comun, din care s-au despărţit cele două ramuri, acum aproximativ 40 de mii de ani. Nu acelaşi lucru se poate spune despre urşii bruni din Europa şi Asia, care reprezintă alte subramuri.

Dar ce culoare a avut blana acelui strămoş? Se pare că în Oligocen (acum 35-23 milioane de ani), după despărţirea continentelor, condiţiile climatice s-au înăsprit şi s-a produs ceea ce specialiştii numesc „marea ruptură". Multe mamifere au dispărut, neadaptându-se în zonele nordice ale continetului american şi european. Strămoşul ursului brun canadian şi al ursului polar ar fi avut iniţial o culoare închisă, având în vedere clima temperată în care trăise până atunci. În consecinţă, ursul alb a avut nevoie de mai multe milioane de ani pentru a-şi definitiva specia şi el este varietatea cea mai nouă a acestor mamifere.

Nostradamus cel necunoscut

Este nedrept ca despre o personalitate renascentistă precum Nostradamus (1503-1566) să se vorbească numai ca despre un mare vizionar şi profet. Dincolo de ceţoasele sale „Centurii" şi de „Almanahurile" pline de predicţii anuale, savantul din Saint-Rémy-de-Provence a avut o mulţime de activităţi „colaterale", demne de un inventiv om de ştiinţă care se interesoază de cât mai multe domenii practice în sprijinul oamenilor. Nu ne vom referi acum la excepţionalele sale calităţi de medic implicat cu un succes miraculos în vindecarea ciumei (care a lovit sudul Franţei în 1525), ci la unele aspecte mai puţin cunoscute marelui public.

Cine a fost Nostradamus?

Pluteşte o oarecare incertitudine asupra arborelui genealogic al lui Michel de Nostredame. Din unele scrisori şi manuscrise ale sale reiese (pe linie paternală) fie că ar fi un descendent al ducelui Jean de Calabre, fie al lui Charles, conte de Maine şi Provence. Dar istoricii francezi sunt convinşi că el provine dintr-o familie de evrei convertiţi; străbunicul său a fost Arnauton de Valorgue, comerciant de grâne. Fiul acestuia, Guy, şi-a luat numele de Peyrot sau Pierre de Nostredame. La rândul său, acesta a avut nu mai puţin de optsprezece copii, printre care şi Michel (Nostradamus fiind numele latinizat). Prima sa soţie şi cei doi copii născuţi de ea au murit în 1539, la trei ani de la căsătorie. Savantul se recăsătoreşte în 1547 cu tânăra văduvă Ann Ponsard, care a dus pe lume opt copii.

Bustul autorului „Centuriilor", aflat în oraşul său natal, Saint-Rémy

Inventatorul şi omul de afaceri

Un om cu o uriaşă inteligenţă înnăscută, cu o pregătire ştiinţific deosebită, nu se putea să nu se descurce în faţa unor greutăţi legate de o familie atât de numeroasă. Şi-a descoperit un impresionant simţ al afacerilor, legat de câteva hobby-uri ale sale. El s-a specializat în cosmetică, ştiind să transforme părul alb sau negru al doamnelor într-unul blond, fără să dăuneze rădăcinii. Buticul său din Saint-Rémy devenise celebru pentru „licorile" pe care le vindea în acest sens. Tot pentru sexul frumos prepara un fel de fond de ten care albea obrazul şi-i ascundea petele. Apoi, Nostradamus şi-a demonstrat şi talentele sale de cofetar şi expert în conservarea la rece a fructelor şi legumelor. Era specialist şi-n glazuri de zahăr ars, în diverse culori. Inventase, mai ales pentru domni, soluţii de îmbunătăţit calitatea vinurilor, conferindu-le un gust şi un buchet nobil. Mai ştia să prepare un muştar deosebit, după o concepţie proprie.

Şi, nu în ultimul rând, spiritul inventiv şi comercial al maestrului s-a îndreptat şi asupra afrodisiacelor. Avea reţete secrete, bazate pe fructe de mandragora, frunze de verbină, ambră gri, mosc, mirodenii, totul dizolvat într-un vin special. Numit „Filtrul amorului pentru Medeea", afrodisiacul avea o etichetă prin care autorul avertiza că este bun doar pentru cei cu „contract matrimonial, nu pentru amor fraudulos şi libidinoşi"! Nostradamus şi-a imortalizat toate aceste activităţi originale şi profitabile în lucrarea „Traité des fardements et des confitures" (Tratat despre farduri şi dulceţuri), o adevărată enciclopedie a cosmeticii şi a artei cofetarilor din epoca sa.

Neobositul vizionar s-a interesat, în perioada dintre cele două căsătorii, de misterele Egiptului antic. El a făcut o vizită pe platoul piramidelor şi Sfinxului, la Giseh, lângă Cairo. Atât de mult se interesa de civilizaţia egipteană, încât la un moment dat era să fie bănuit de spionaj în favoarea Coroanei franceze... Michel de Nostredame, zis Nostradamus, a fost un impresionant om de spirit şi iniţiativă al secolului XVI, ale cărui profeţii dau bătaie de cap şi astăzi unor împătimiţi ai operei sale principale.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„Cântarea cântărilor", din Biblie direct pe pânză

Pictorul german Friedrich Overbeck (1789-1869) este autorul tabloului „Sulamita şi Maria", o pânză aflată la Noua Pinacotecă din München. Istoria şi semnificaţiile acestei capodopere sunt destul de bizare. Overbeck a creat de fapt o continuare la opera cu acelaşi titlu a prietenului său, Franz Pforr. În 1827, la şaisprezece ani de la moartea lui Pforr, Overbeck reia tema, dar o reintitulează „Italia şi Germania". Pentru a nu stârni confuzie, în spatele italiencii (în stânga) este un peisaj rural tipic peninsulei, iar în spatele nemţoaicei se află un auster aspect dintr-un oraşel german. De ce a considerat necesară Overbeck această schimbare? Se ştie că Sulamita este personajul din „Cântarea Cântărilor", Carte a Vechiului Testament. Dar despre care Maria este vorba? Pforr a reprezentat-o pe îndrăgostita şi marea iubitoare de viaţă, care a fost Sulamita, cu un prunc în braţe, iar pe Maria meditând melancolică asupra unei cărţi. Practic, Pforr a schimbat atributele personajelor sale, fapt care l-a pus în faţa unei dileme pe Friedrich Overbeck. Şi asta, pentru că Maria – Sfânta Fecioară – a fost întotdeauna reprezentată în compania lui Iisus sau a altor personaje din Noul Testament. Tot în această parte a Bibliei mai există Maria din Betania (sora lui Matei) şi Maria Magdalena. Dar şi în Vechiul Testament există o Maria, în varianta ebraică de Miriam, sora lui Moise şi a lui Aaron. Neştiind cum să descurce această enigmă, Overbeck a preferat să atribuie celor două splendide tinere – care par că-şi fac confesiuni reciproce – numele de Italia şi Germania. Ca pictor al epocii romantice, autorul a recurs, totuşi, la formele specifice Renaşterii şi barocului, pentru a accentua căldura sufletească a personajelor sale.

PALEOBOTANICĂ

Florile, un cadou al apelor

Când şi unde au apărut primele plante cu flori, în mediul acvatic sau în cel terestru? Se pare că răspunsurile la aceste întrebări au fost date de fosila unei plante care a trăit acum 125 de milioane de ani, într-un mediu acvatic cu apă dulce – un lac din regiunea nord-estului Chinei. Paleobotanistul american David Dilcher, de la Universitatea Florida, susţine că această plantă reprezintă strămoşul angiospermelor (ale căror ovule sunt complet învelite în seminţe). Este cea mai importantă descoperire din acest domeniu, deşi, după aspectul său, străbunica nuferilor şi a margaretelor nu poate fi încadrată în nici o grupă a plantelor cu flori cunoscute. Cu tulpina de 50 de centimetri, această „bunică" îşi răspândea seminţele în mediul acvatic; o parte reuşind să intre în germinaţie. Este posibil ca un curent al apei să fi dus seminţe şi în apropierea uscatului şi, ulterior, să fi început procesul de adaptare la noile condiţii. Aşa s-a ajuns, spun cercetătorii, la diversitatea floricolă de astăzi a plantelor cu flori care-şi au rădăcinile în pământ.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...gânditorul german Thomas Müntzer (1489-1525) a fost ideolog al Reformei din

Germania? Totodată a fost și unul dintre conducătorii războiului țărănesc german (1524-1525).

◆ ...irmilic era o monedă turcească de aur care a circulat și în Țările Române în prima jumătate a secolului al XIX-lea? Era cunoscută și sub numele grecesc „ecosar".

◆ ...obletele este un pește cu lungimea de 10-15 cm care trăiește în apele din nordul și estul Europei, în țara noastră fiind întâlnit în Dunăre, în Deltă și în bălți? Din solzii săi se extrage „esența de Orient", folosită la fabricarea perlelor artificiale.

◆ ...compozitorul și pianistul austriac Karl Czerny (1791-1857) a fost elev al lui

Beethoven? Devenit un celebru profesor de pian, l-a avut printre elevii săi pe Franz Liszt.

◆ ...cel mai înalt vârf din America de Nord este McKinley (1694 m)? Este situat în Peninsula Alaska.

◆ ...marochinul este o piele de capră tăbăcită vegetal? Se folosește nu doar în marochinărie, ci și în legătoria de cărți.

◆ ...Cheile Zănoagei se află pe valea Ialomiței? Sunt situate în Munții Bucegi, la sud de cabana Bulboci.

◆ ...baobabul este un arbore de dimensiuni gigantice răspândit în Africa tropicală? Tulpina sa poate atinge un diametru de 10 m, are o viață lungă ajungând

la 4000-5000 de ani, iar pulpa moale a fructului său se mai numește „pulpa maimuțelor", fiind foarte apreciată de aceste animale. (I.S.)

Știați că...

Comerțul în antichitate

În urmă cu 4000 de ani, pe vremea imperiului Hitit și a regatelor de la Marea Egee, negustorii foloseau un sistem simplu și eficace de conversie a greutăților. Cum făceau însă comerț, în epoca bronzului, în lipsa unui calculator de buzunar, cum există astăzi? Între anii 2500 și 1000 î.Ch., o întreagă rețea comercială se desfășura între valea Indus, golful Persic, Mesopotamia, Egipt și Mediterana, schimburile făcându-se între lapis-lazuli (o piatră semiprețioasă), aramă,

Cântărirea aurului în Egipt cu o greutate în formă de taur

cositor, aur, ca și mirodenii, merinde sau ceramică. Fie că era vorba de Ur, în Sumer, sau Ugarit, în Fenicia, fiecare oraș-stat avea propriul sistem de greutăți. Dar cum se descurcau negustorii cu aceste diferențe? Și cum erau siguri că nu pierdeau la schimb? Alfredo Mederos, de la Universitatea din Madrid, Spania și Clifford Lamberg-Karlovsky, Universitatea din Harvard, Statele Unite, au arătat recent că cele șapte regate principale din estul bazinului mediteranean – inclusiv Egiptul – făceau comerț între ele grație unui sistem de conversie de o simplitate dezarmantă, fondat pe multiplicări elementare cu cinci și cu doi. Hazard sau concordanță, sistemele de greutăți arătau, de fapt, o anumită convergență. La acea vreme, majoritatea unităților de masă (cu excepția celor din Egipt) comportau trei niveluri de diviziuni: talerul, mina (din gr.mnâ, valorând între 400 și 600 g) și șekelul. Valoarea talerului varia în funcție de regiunea unde era în curs. Astfel, în actualele state Siria și Turcia, el reprezenta 28,2 kg subdivizate în 60 de mina de 470 g. Mina se fracționa în 40 de șekeli hitiți de 11,75 g sau în 50 de șekeli din Ugarit, de 9,4 g fiecare. Șekelul din Ugarit, au precizat cercetătorii menționați, putea fi convertit cu toate celelalte sisteme de greutăți din Orientul Apropiat și Mediterana. Inclusiv cu cel din Egipt, deși foarte diferit, întrucât nu avea decât două diviziuni: debul și kitul. De notat că balanțele epocii erau puțin sensibile la gram. Ele autorizau deci o anumită toleranță în ratele de schimb: astfel, 37,6 g și 38,48 g însemnau aceeași greutate.

ADRIAN LOVIN

Teatrul lui Dionysos

Dacă Grecia Antică este considerată într-un anume fel leagănul culturii universale, acest pământ binecuvântat este sortit să nu piară îngropat în uitare. Oricâte nenorociri s-ar abate asupra lui, oricât praf s-ar așterne pe străvechile monumente, nu se pot șterge din memoria oamenilor urmele lăsate de Aristotel, de Phidias, de Praxitele. Creatori ai tragediei și comediei, vechii greci au înălțat teatre uriașe pentru reprezentațiile cu piesele lui Eschil, Sofocle, Euripide, Aristofan. Datorită faptului că acest gen de spectacole a luat naștere din serbările dionysiace nu este de mirare că unul dintre cele mai frumoase și mai impunătoare teatre ale Atenei s-a numit Teatrul lui Dionysos, zeu venerat de localnici în timpul lui Peisistratis, la mijlocul secolului VI î.Ch. când a fost ridicat edificiul. Acesta slujea drept gazdă festivalului anual de primăvară, unde marii dramaturgi amintiți își prezentau piesele într-o competiție a fru-mosului. Teatrul a fost construit în jurul unei scene circulare pentru orchestră. În mijloc se afla un altar de piatră înconjurat de obiecte de cult închinate zeului. De fapt, întreaga construcție a fost înălțată în apropierea templului închinat acestei divinități atât de iubite, patronând fertilitatea și renașterea naturii, veșnica ei tinerețe.

Primul rând de scaune era alcătuit dintr-un fel de tronuri de piatră elaborate, cu picioare sculptate și având înscrise pe ele numele celor cărora le erau rezervate. Întreaga suprafață deținută de aceste locuri era împodobită cu statui ale câștigătorilor competițiilor artistice sau ale unor oficialități, statui care, din când în când, erau înlocuite cu altele „mai actuale".

Construcția originară din secolul al VI-lea î.Ch. a suferit o serie de modificări și adăugiri de-a lungul timpului, cele mai importante fiind cele ale lui Lycurgus, din secolul al IV-lea î.Ch. Se pare că atunci au fost construite băncile de piatră, astfel încât teatrul să poată primi circa 17000 de spectatori. De asemenea se crede că scena a fost înălțată de Nero în

anul 61, în timp ce loja regală a fost instalată pentru Hadrianus. În timpul ocupației romane teatrul a fost folosit în special pentru luptele de gladiatori. Din nefericire însă, în timpul lui Theodosius, care vedea în toate aceste manifestări ritualuri păgâne, teatrul a fost închis și distrus de trecerea vremii.

Ruinele sale au fost descoperite în 1765 și excavate mai târziu de către arheologul german Wilhelm Dorpfeld conducătorul Institutului Arheologic German din Atena. Cu toate că săpăturile au scos la lumină doar rămășițe ale vestitului teatru de odinioară, acesta rămâne unul dintre cele mai vizitate situri arheologice, oaspeții fiind încântați să poată pătrunde într-un trecut fascinant, încărcat de glorie, să mângâie cu mâna și cu privirea acele tronuri de marmură, așteptând ca pe scena de piatră să apară Hecuba sau Medeea, Antigona sau bătrânul Tirezios.

IRINA STOICA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Parcuri și grădini dispărute

Și acum, dar mai ales cu ceva timp în urmă, când alte metropole europene nu începuseră să se gândească la necesitatea de a asigura un spațiu verde suficient, străinii care veneau în București erau surprinși de... „cât de verde" este orașul. Pentru generațiile de acum o jumătate de veac, fraze duminicale, cum ar fi „mergem la lacuri" sau „mergem să vedem trandafirii la Șosea", erau obișnuite și așteptate cu emoție de copii.

Vedere dinspre Dealul Filaret

–Drept este, stimate domnule ADRIAN MAJURU, că tot ce știam noi, copii mici fiind, erau în primul rând Herăstrăul și Cișmigiul, parcurile cele mai accesibile. Despre altele, cele care fuseseră cândva și nu mai erau, nu prea mai amintea nimeni...

– Bucureștiul a fost un oraș foarte bogat în parcuri și grădini, de fapt pâlcuri de pădure și iazuri înconjurate de oraș. Istoricul unora dintre ele l-am prezentat și noi în acest serial – Cișmigiu, Herăstrău, Carol, Icoanei... Vă invităm în continuare la o excursie prin câteva din parcurile și grădinile dispărute, aflate cândva în ceea ce astăzi reprezintă sectoarele I, V și VI. Dintre ele, amintim: *Grădina Curții Domnești* (sec. 16-17), în zona străzii Covaci, *Grădina Bărăției* (sec. 17), aflată în jurul Bărăției sau, în sec. 18, *Grădina Dudescului*, primul parc englezesc din Valahia, aflată undeva în zona sistematizată a Izvorului. Pe Podul Calicilor s-a aflat *Grădina Laptev*, azi Fabrica de bere Bragadiru, sau mai bine zis ce a mai rămas din ea. O frumoasă grădină a fost cea a *Costișoaii* din suburbia Izvor, în spatele fabricii, pe atunci, Opler și în fața stadionului Onef. Azi, acolo, se află Casa Poporului.

– Am auzit vorbindu-se de o mare grădină în zona Hașdeu...

– Era *Grădina Procopoaia*, „născută" în sec. 19, în urma abandonării unui mare proiect – o gară centrală CFR a Bucureștiului. Ea se afla, într-adevăr, între Podul Elefterie și Podul Izvor, pe locul unde se află astăzi Facultatea de Drept și căminele studențești din jur. Nu departe, pe Dealul Spirii, se afla *Grădina Spirea*, înlocuită în 1770 cu Școala Militară și un cartier extrem de cochet. Astăzi – tot Casa Poporului...

Foarte apreciată în tot secolul 19 a fost *Grădina Scufa*, aflată pe Podul de Pământ, spre Bariera Grozăveștilor, azi Calea Plevnei. În apropierea ei, mai jos, tot pe Podul de Pământ, se afla *Grădina cu Cai*.

– Urmele unor parcuri se văd și în zona foarte vizitată a Dealului Mitropoliei...

– Aici se afla *Grădina „La șapte Nuci"*. Din teritoriul ei, chiar în sec. 19, s-au format alte grădini mai mici, cum ar fi *Pariziana* și *Suzana*, în preajma străzii 11 Iunie, spre Parcul Carol. Nu departe, se afla *Grădina Gramont*, tăiată după 1870 de modernul Bulevard Regina Maria. Centrul grădinii se afla pe actualul rond al acestui bulevard. Aici veneau turcii și se luptau între ei, luptătorii fiind goi și unși cu untdelemn. Foarte apreciată în această parte a orașului a fost *Grădina Belvedere*, aflată cândva între strada *Francmazon*, până dincolo de regia de tutun a statului. Azi, o parte a ei este ocupată de Spitalul Militar, Gara de Nord și alte clădiri.

– Data viitoare, vom continua...

– Cu parcurile și grădinile care au făcut odinioară fala celorlalte trei sectoare ale Capitalei.

MIHAELA DOROBANȚU

Viitorul aparține spațiului

JAPONIA va lansa modelele navetei HOPE-X

După îndelungate discuții cu Laboratoarele Naționale Aeronautice (NAL) și cu Institutul pentru Științe Aeronautice și Spațiale, NASDA (Agenția Spațială Japoneză) a comunicat oficial principalele două obiective pentru construcția de aparate aerospațiale reutilizabile: primul are în vedere conlucrarea cu parteneri externi la realizarea în comun de astfel de vehicule, în special cu destinații comerciale. Cel de al doilea este mai complex – el are în vedere un program de pregătire a realizării unor nave aerospațiale reutilizabile și profitabile și care doar în acest fel ar deveni capabile să atragă investitori interni și externi. Pierderea consecutivă a două lansatoare-rachetă de tip H2 a determinat NASDA să oprească acest program și să se concetreze asupra lansatorului-rachetă H-2A; această restrângere s-a răsfrânt și asupra

programului navetei spațiale japoneze cu echipaj denumită HOPE. Pentru acest din urmă program s-a păstrat doar proiectul de execuție, construcția și zborurile unor aparate la scară, cu rol de demonstratoare pentru noile tehnologii cerute de construirea unor vehicule reutilizabile. Ca urmare, s-a hotărât că vor fi finalizate două modele la scară ale navetei denumite acum HOPE-X (vezi imaginea alăturată), al căror principal rol va fi de a colecta date tehnico-științifice în beneficiul programului de vehicule spațiale reutilizabile. Primul test va avea ca obiectiv să verifice sistemele de navigație și de telecomunicații și va fi efectuat în zona Pacificului de Sud, mai precis în Insulele Christmas (Republica Kiribati); în acest scop va avea loc un zbor al uneia din cele două navete-model HOPE-X, care va decola orizontal și apoi va zbura, ambele fiind posibile datorită unui sistem de propulsie aeroreactiv.

În cel de al doilea zbor-test, alt model HOPE-X, tot la scară, dar cu deosebiri constructive și dimensionale, va fi mai întâi experimentat la viteze mari într-o suflerie aerodinamică, probabil în Franța, iar apoi va fi adus în stratosferă ancorat de un balon stratosferic, după care va fi largat și în final recuperat cu ajutorul unei parașute speciale. O dată recuperat, acest model va permite specialiștilor să verifice materiale, sisteme, echipamente etc. care au funcționat în condițiile spațiului și au suportat și suprasarcini importante la recuperare.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Enigmele civilizaţiei minoice

Originea armelor de luptă

Derivată din cuţitele de la începutul epocii bronzului, sabia a apărut în Europa prin anii 2000 î.Ch., iar prima civilizaţie mediteraneeană care i-a ghicit valoarea în luptă a fost cea minoică. Săbiile din insulă erau diferite, ca formă şi mod de întrebuinţare, atât de cele egiptene ori asiatice contemporane lor, cât şi de cele ulterioare, ale Greciei continentale.

Sabia, dar nu neapărat, „a lui Damocles"

Cretanii, oameni agili, însă nu deosebit de vânjoşi, doreau să-şi ţină la distanţă potrivnicii; se mişcau foarte iute, executând o scrimă complicată, căutând să nu fie atinşi, iar în momentul când atenţia adversarului slăbea, îl străpungeau cu o lovitură bine ţintită. De aceea, săbiile lor erau lungi (1 m), înguste, cu o nervură mediană, tăişurile mai ascuţite la vârf decât în partea de jos şi garda mică. Teaca, tot din bronz, era bogat ornamentată, ca şi mânerele. O sabie descoperită la nivelul primului palat din Mallia are mânerul făcut din calcar placat cu aur şi terminat cu un cristal de stâncă frumos şlefuit. Un alt exemplar, din perioada ultimului palat din Mallia, are pe mâner un relief de aur reprezentând un acrobat, iar garda i se prelungeşte în sus, de-a lungul lamei, asemeni unor coarne de taur. La Phaistos, Cnossos, în morminte şi aşezări din întreaga insulă au fost găsite spade splendid împodobite cu plăci de aur, faianţă, abanos, cedru, fildeş, cu agate sau cristale de stâncă. Specialiştii sunt de acord că aceste arme erau mai robuste, mai rezistente şi mai tăioase decât săbiile de bronz egiptene, hittite, feniciene, aheene şi chiar chineze şi, în orice caz, superioare celor de fier ale dorienilor. (Paradoxal, metalurgia fierului nu izbutea să producă la început obiecte atât de bune ca metalurgia bronzului, care avea o tradiţie de milenii şi prima jumătate a ceea ce numim „epoca fierului" a fost dominată, calitativ, tot de armele şi uneltele de bronz. Fierul prezenta însă un avantaj major: zăcămintele fiind foarte frecvente, iar tehnologia de obţinere relativ simplă, obiectele de fier erau mult mai ieftine decât echivalentele lor din bronz, putând fi produse repede şi în număr mare.)

Scutul înalt, în formă de opt, a fost o invenţie cretană; nici o altă civilizaţie nu l-a preluat, pentru că se potrivea numai modului de luptă amintit. Proteja întreg corpul, de la bărbie până la glezne, iar scobiturile făcute în părţi, la jumătatea sa erau destinate să permită mânuirea lăncii şi a sabiei. Acest tip de pavăză consta dintr-o ramă întărită cu nervuri longitudinale şi transversale, curbându-se spre interior (astfel ca suprafaţa să-l acopere pe purtător ca o carapace), pe care se întindea o piele groasă şi tare. O curea longitudinală, trecută pe deasupra umărului şi un mâner fixat la mijlocul scutului permiteau manevrarea. Arma era incomodă şi greoaie. Trebuia adusă în car şi servea probabil la apărarea de săgeţile, pietrele şi suliţele adversarului, în faza apropierii celor două armate, iar mai apoi, în lupta cu lancea. Când se ajungea la săbii se pare că scutul era abandonat, războinicul punându-şi nădejdea în agilitatea şi iuţeala sa. Tipul de scut contrastează cu spada şi conformaţia anatomică a cretanilor. La început s-a crezut că el a fost conceput tocmai pentru a compensa apariţia săbiei lungi (care împunge), deci a acoperi tot corpul. Dar săbiile minoice erau destul de ascuţite pentru a trece prin pielea de taur a acestor scuturi, care n-ar fi fost decât o povară inutilă şi periculoasă în duelul cu alţi războinici cretani. Explicaţia paradoxului constă în aceea că, probabil, scuturile n-au fost inventate în timpul războaielor dintre regatele din insulă (care, de altfel, au fost doar nişte lupte dinastice, purtate la scară militară redusă), ci mai curând după contactul cu populaţii exterioare numeroase, compuse din indivizi puternici şi care foloseau arcul, praştia şi suliţa.

Scutul, în atac şi-n apărare

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

FANTOMELE vechilor civilizaţii

John Michell, autorul „Spiritului Pământului", este de părere că în multe locuri de pe Terra se află monumente şi pot fi găsite lucruri care au fost construite/realizate pentru scopuri care astăzi ne sunt necunoscute. S-ar putea însă foarte bine, având în vedere numeroasele trăsături comune, ca toate să facă parte dintr-un sistem universal, conceput cu un scop bine definit, care să fi servit ştiinţei fundamentale a acelei civilizaţii arhaice pe care Platon a fost primul care să o numească în mod oficial Atlantida. Ceea ce sugerează Michell este că descoperirea modernă cea mai semnificativă ar putea fi cea a unei misterioase reţele de linii drepte care leagă locuri antice din Marea Britanie şi care are o contraparte în China, Australia, America de Sud, dar şi în alte locuri.

Este de-a dreptul fascinant că într-un articol publicat în revista *Scientific American*, se readuce în atenţie descoperirea, acum peste 20 de ani, de către profesorul de antropologie Fred Wendorf, a unei construcţii izbitor de asemănătoare celei de la Stonehenge, doar că aceasta se află în sudul Africii, în deşertul Namibiei. Mai mult: ea a fost ridicată înaintea piramidelor, premergând cu peste 500 de ani celebra priamidă în trepte!

Ca şi la Stonehenge, şi aici este vorba de fapt de un observator astronomic. Doar că acesta, construcţiile megalitice din Marea Britanie şi construcţii asemănătoare din Europa sunt separate în timp de peste un mileniu! Întrebarea care se impune imediat este: cum de aveau civilizaţiile megalitice de la acea dată cunoştinţe atât de avansate pentru a realiza asemenea construcţii? Când ei erau, să nu uităm, practic, oameni ai epocii de piatră – vânători şi „culegători" de ceea ce le oferea pământul, preocupaţi doar de supravieţuire şi... procreere! Şi totuşi, cum mărturisesc aceste monumente, exista atunci o anume „ordine mondială", extrem de extinsă şi cu o structură atât de complicată, încât depăşeşte orice îndrăzneală a unor modele ştiinţifice pe care le-am putea elabora astăzi pentru a înţelege ce se petrecea atunci.

Şi în cazul acesta, de ce să nu vorbeşti, cum face John Michell, nu numai despre o antică ştiinţă secretă şi dispărută sau despre o geometrie sacră, ci despre o adevărată şi super-sofisticată inginerie preistorică! Noi, cei de astăzi, se pare că trăim efectiv în mijlocul unor ruine ale unui trecut care se întinde peste noi, sub noi, peste tot, dar pe care dimensiunile şi, de ce nu, lipsa noastră de cunoştinţe şi tehnici suficiente, ne fac să nu le sesizăm. De

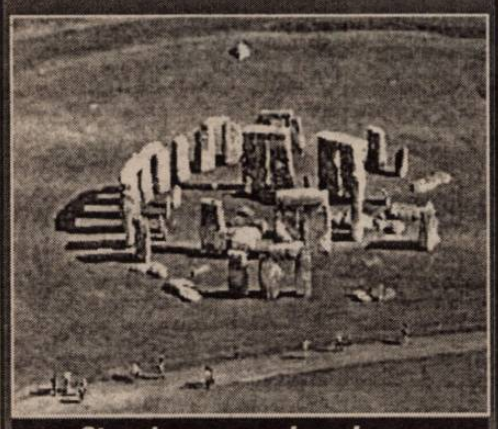

Stonehenge – vedere de sus

aceea, a porni, aşa cum au făcut-o pionieri ca Graham Hancock şi Robert Bauval, pe drumurile fascinante ale studierii legăturilor neaşteptate, ca să nu le spunem stranii, între harta cerului şi construcţiile care din ce în ce mai mult par a ne veni din lumi aflate dincolo de lumea noastră, se poate dovedi o aventură pe cât de fascinantă, pe atât de utilă.

MIHAELA DOROBANŢU

Amprente ale spiritualităţii

Cozia - Biserica Bolniţă

Reprezentativă pentru istoria, cultura şi credinţa noastră, Mănăstirea Cozia apare ca o splendidă ctitorie voievodală, surprinzând prin eleganţa şi perfecţiunea stilului. Biserica mare este înconjurată de o serie de construcţii şi monumente, care îi sporesc frumuseţea şi valoarea istorică. Pot fi amintite în acest sens nu doar chiliile, ci şi fântâna de la nord, purtând numele lui Neagoe Basarab, paraclisul din zid cu hramul „Adormirea", paraclisul brâncovenesc, având hramul „Duminica Tuturor Sfinţilor" şi mai ales Biserica Bolniţă, separată, aflată de partea cealaltă a şoselei.

Înălţată între 1542-1543 de către Petre Voievod (Petru de la Argeş, 1535-1545), zis şi Radu Paisie, fiul lui Radu cel Mare, biserica are hramul „Sfinţii Apostoli". Construcţia a fost realizată în vremea mitropolitului Varlaam şi a egumenului Coziei, Ilarion. Planurile au aparţinut ieromonahului Maxim, maistor-învăţător în zidărie.

Micuţul edificiu reprezintă una dintre dovezile desăvârşitei măiestrii cu care se construia în cărămidă, în Ţara Românească. Ea păstrează în linii generale structura bisericii mari a mănăstirii, dar vădeşte o tendinţă spre verticalitate accentuată şi de silueta zveltă a turlei.

Deosebit de frumos realizat este pridvorul, de plan pătrat şi boltit în semicilindru şi sprijinit pe cinci stâlpi de zidărie. Veritabilă operă de artă, biserica are exterioarele decorate prin alternarea zonelor de cărămizi şi piatră, într-un joc de culori. Firidele lungi şi înguste sunt mărginite de pilaştri iar un brâu de „dinţi de ferăstrău" delimitează registrul foarte îngust de sus, al exteriorului. Pictura, executată de artiştii sud-dunăreni Maxim şi Radoslav şi fiul său David, datează din anul zidirii. Lucrarea a fost realizată sub supravegherea atentă a ispravnicului Stroe, al cărui portret se află pe peretele de nord. Este cel mai complet şi mai bine păstrat ansamblu muntenesc din secolul al XVI-lea. În pridvorul aşezământului este înmormântat egumenul Coziei, Mihail, mort în 1711.

Bolniţa a fost construită împreună cu casele din jur şi a suferit serioase restaurări în anii 1964-65, după cum atestă o placă de marmură instalată pe coridorul ansamblului de clădiri.

Declarată monument istoric, micuţa biserică înfruntă anii invitând drumeţul obosit la câteva clipe de pioasă reculegere.

IRINA STOICA

Sosirea lui „AKÎR ZAMAN"

Satul constănţean Hagieni (Hagilar – „Pădurea albă", în limba tătară) pare situat undeva, în afara timpului. Aici trăieşte cea mai compactă comunitate a tătarilor dobrogeni, cu vechile tradiţii păstrate în memorie, bătrânii vorbind limba strămoşească fără reproş, cu pitorescul, dar mai ales cu lipsurile lor. Am avut aici, în urmă cu câţiva ani, o experienţă care-şi trimite ecourile stranii în timp.

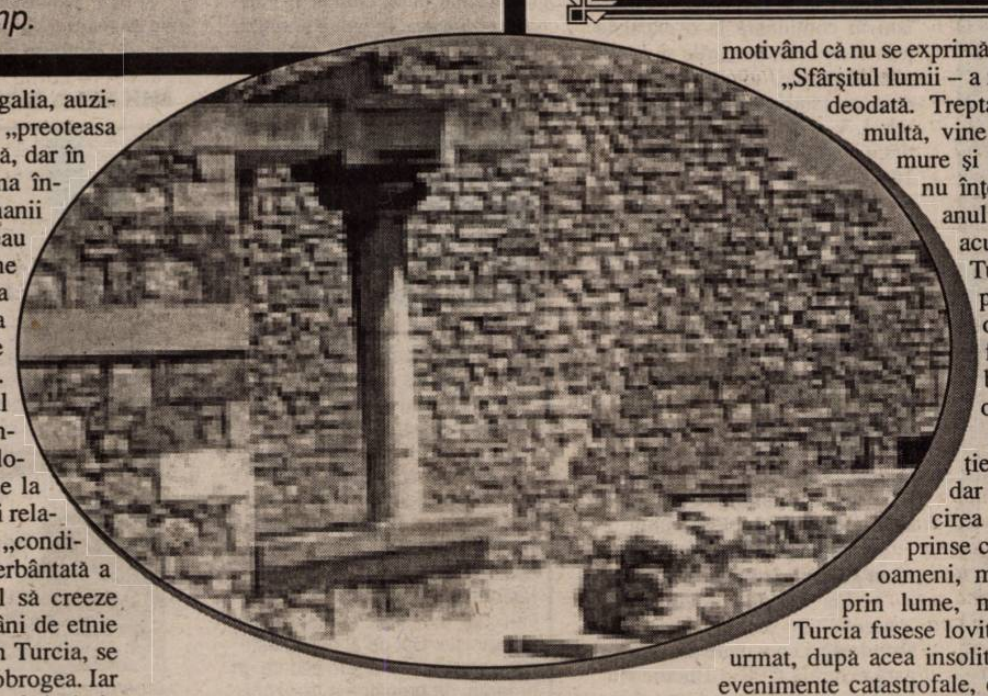

Încă de la geamia din Mangalia, auzisem vorbindu-se despre „preoteasa satului". O femeie bătrână, dar în putere, ce-şi datora faima învăţăturii cu care musulmanii din zonă nu prea se puteau lăuda: citea şi înţelegea bine cărţi religioase în limba arabă, ştia şi ceva latină, dar mai ştia şi să traducă anumite semne, despre care nu putea sau nu voia să vorbească. Cumplitul „Akîr zaman", „Sfârşitul lumii", în limba seminţiei sale, împrăştia parcă un fior de spaimă între localnici: Trecuseră doar câteva luni de la cutremurele devastatoare din Turcia şi relatările despre fenomen, fără îndoială „condimentate" puternic şi de fantezia înfierbântată a povestitorului, nu aveau deloc darul să creeze linişte. Cu atât mai mult, cu cât români de etnie turcă, plecaţi cu zeci de ani înainte în Turcia, se restabileau la vechile domicilii din Dobrogea. Iar „preoteasa" din Hagilar nu părea a profeţi nimic bun.

Muslim Mukatis, Sanié – cum i se mai zicea – nu părea deloc o femeie peste care trecuseră trei sferturi de veac. Nu prea o trăgea inima să vorbească despre cele ştiute de ea, mai ales că primise şi alte asemenea vizite şi întrebările iscoditoare o scoteau din ritmul ei obişnuit de viaţă. Iar când s-a înduplecat să accepte discuţia, vorbele i-au fost rostite cu zgârcenie şi cu ezitare, motivând că nu se exprimă prea bine în româneşte. „Sfârşitul lumii – a zis femeia – nu se face deodată. Treptat, treptat... Vine apă multă, vine căldură multă, cutremure şi alte rele, dar oamenii nu înţeleg, se sperie, zic că anul 2000 e sfârşitul. Nu e acum, mai viază. Acum e Turcia, pe urmă alte ţări, pe urmă America.... În orice caz, sfârşitul se face, că păcătoşii trebuie să moară, dar oamenii buni viază."

Am luat sinistra profeţie ca pe o intuiţie aparte, dar şi cumva ca pe tâlmăcirea simplă a unor zvonuri prinse cine ştie când, de la alţi oameni, mai citiţi, mai umblaţi prin lume, mai plini de fantezie. Turcia fusese lovită de cutremur. Dar au urmat, după acea insolită întâlnire, alte şi alte evenimente catastrofale, de amploare mai mică sau mai mare. Şi a fost, iată, rândul Americii să fie lovită de forţele răului. Să fi grăit, oare, adevăruri greu de înţeles, tătăroaica din Hagilar?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

CURAJUL

vine (şi) printr-o scrisoare

Nenorocirea loveşte pe neaşteptăte şi de cele mai multe ori în modul cel mai nedrept cu putinţă. Şi mai absurd. Marvin Isley, unul din starurile formaţiei americane Isley Brothers, nu a avut un accident mai mult sau mai puţin stupid. Nici din cauza altuia, cu atât mai puţin din cauza lui. Şi totuşi, la doar 46 de ani s-a trezit în faţa anunţului irevocabil al medicilor care i-au spus că i se vor amputa ambele picioare!

Motivul era diabetul de care suferea.

Sentinţa a venit ca un trăznet, şi pentru cunoscutul solist vocal şi basist al formaţiei sale, şi pentru familia sa. Şi, cum o tragedie nu vine niciodată singură, Marvin a mai fost şi victima unui atac care i-a afectat întreaga parte stângă a corpului. Mâna stângă i-a rămas deformată şi deci inutilizabilă.

Câţi în locul său nu ar fi cedat, nu ar fi renunţat la orice luptă, rămânând doar să-şi plângă de unul singur sau numai în familie, durerea. Dar s-a întâmplat ca povestea lui Marvin să fie spusă într-o revistă de largă circulaţie, Enquirer. Rezultatul a fost o adevărată avalanşă de scrisori de încurajare primite de la cititorii revistei! „Mi-aţi luminat întreaga viaţă cu gândurile şi urările voastre de bine!" avea să declare Marvin. Scrisorile trimise inclusiv din Europa şi Asia i-au inspirat nu doar o nouă speranţă, ci şi dorinţa de a lupta. Pe lângă terapia de întreţinere obişnuită, a început să-şi facă şi injecţii cu Botox în mâini. În prezent, el nu mai foloseşte căruciorul – se poate deplasa cu ajutorul cârjelor. Apoi, şi-a găsit o nouă menire: este purtător de cuvânt al Asociaţiei Americane a Diabeticilor şi îşi dedică o mare parte din timp scrierii unei cărţi despre diabetici, despre diabet şi lupta sa cu boala.

„Încerc să povestesc experienţa mea şi dramaticele

modificări prin care am trecut. Sunt recunoscător familiei mele dar şi miilor de cititori care mi-au scris." Lovit de soartă, dar repus pe linia de plutire de solidaritatea şi de căldura umană, Marvin Isley îi binecuvântează pe toţi cei care l-au făcut să trăiască din nou... *(M.D.)*

Ce le trece unora prin minte?

De la Bachus citire, alcoolul – cu toate formele lui ispititoare – a fost un amic controversat al omului. Dar de câte ori amiciţia aceasta a fost prea strânsă (ca să nu spunem deşănţată), pocinoagele s-au ţinut lanţ. Iată-l pe norvegianul M.S., care a fost prins de nu mai puţin de 17 ori băut la volan! Omul nu are un brat şi nici permis de conducere. Justiţia l-a condamnat, în sfârşit, la 15 luni de închisoare şi 5 mii de coroane norvegiene (658 de Euro) amendă. Pe la noi, el ar fi văzut de mult un Soare zăbrelit.

Michel P. din Paris s-a întors acasă de la o tavernă, într-o seară liniştită de iunie. Nu şi-a putut articula propria adresă, aşa că i-a arătat şoferului de taxi paşaportul. Ajuns la imobil, a intrat clătinându-se ca pe puntea Titanicului într-un alt apartament, care avea întâmplător uşa neîncuiată. S-a trântit pe o canapea din sufragerie şi a evadat în vise etilice. Proprietara, care-şi aştepta soţul, nu l-a auzit. Când acesta a ajuns acasă şi a văzut scena, l-a învelit duios pe betiv, apoi a dat divorţ.

Caroline Anelka, o franţuzoaică sahariană (citeşte secetoasă) poate bea, nu numai la necaz, 14 litri de bere în interval de o oră. La un pseudo-concurs desfăşurat ad-hoc într-un bistro din Lyon, un mucalit i-a picurat rom în halbă. Eroina, care era deja la a 8-a halbă, s-a oprit din prestaţie şi a început să spună poezii. Au urmat amintiri uşor dezlânate din copilărie. Când cineva i-a cerut să spună tabla înmulţirii, Caroline a leşinat, depăşită de probleme atât de mărunte. (P.I.)

Fii elegant, dacă dai o spargere!

Pe vremuri, bunicii noştri se purtau elegant în orice împrejurare. Domnii intrau şi într-o cafenea de mâna a doua cu lavalieră şi cravată scurtă de mătase, iar damele, cu coafuri savante prinse-n discrete ace de abanos, aveau mănuşi lungi din piele de căprioară şi când îşi alegeau nasturi sau fermoare, în mercerii... Aşa era odinioară, însă şi-n zilele noastre există nostalgici ai acelei epoci post-victoriene. Ray Morton este unul dintre aceştia. Borfaş de meserie, nu l-ai fi deosebit niciodată de vreun conte scăpătat sau de un funcţionar înalt de bancă. Aşa mergea şi „la lucru", specialitatea lui fiind locuinţele celor care, din trei nopţi, una şi-o petrec pe iahtul personal.

Reşedinţa cuplului Grace şi Daniel Roward, dintr-o suburbie a Londrei, era tot ce şi-ar fi dorit. După mai bine de trei luni de filaj – făcut din mai multe mărci de limuzine, ca să nu bată la ochi – Ray cunoştea îndeajuns de bine programul familiei Roward şi legăturile cu alte familii; singura necunoscută era legată de ceea ce urma să găsească în interiorul spaţios. Vila are două etaje şi cam multe încăperi de scotocit. În consecinţă, estima el, „inspecţia" ar fi necesitat aproape o oră... În ziua „H", Grace şi Daniel erau invitaţi peste noapte la o petrecere în celălalt capăt al Londrei, iar menajera primise liber. Ray pândeşte, apoi intră dezinvolt dezactivând alarma şi folosindu-şi colecţia de pass-partout.

În interior, se opreşte să-şi tragă răsuflarea. În pofida experienţei bogate, tot mai avea emoţii. Admiră interiorul, decorat cu gust şi conformându-se sobrietăţii aristocraţiei engleze. Savurează o lacrimă de whisky dintr-un băruleţ îmbrăcat în oglinzi, apoi trece la treabă cu minuţiozitate. Evaluează ca un expert tot ce-ntâlneşte în cale şi adună în trei săculeţi numai obiecte de mare valoare. Ia şi un Picasso de mici dimensiuni şi, ca să nu lase peretele văduv, atârnă în cuiul respectiv propria-i batistă de borangic (Ray are simţul umorului, să recunoaştem). Dar ce se aude de afară? Zgomot de maşini care parchează, râsete dezlânţuite ale unor dame uşor atinse de şampanie. Ghinionul îl pândea pe borfaş, trebuia să se descurce, altfel...

Grace şi Daniel îşi schimbaseră programul. Petrecerea iniţială se spârsese şi venise la reşedinţa lor o bună parte din prieteni. Plini de bună dispoziţie, proprietarii nu observă că uşa principală nu este încuiată şi că alarma nu funcţionează. În câteva clipe, clinchetele de pahare şi muzica de dans se revarsă în vilă. La un moment dat, Grace zăreşte printre invitaţi un bărbat necunoscut, îmbrăcat la patru ace, care dansează cu Cherry, rivala sa întru frumuseţe. „Sârmanul" şi inteligentul Ray se amestecase printre invitaţi, unica soluţie de a ieşi basma curată. Invidioasă, Grace îşi reface fardul la toaletă, apoi se apropie de necunoscut şi-i spune catifelat dar categoric: „Următorul dans este al meu!" Buimacit, borfaşul elegant se conformează. În timpul blues-ului languros care a urmat, i-a şoptit la ureche curioasei Grace vrute şi nevrute. Iar dama, cucerită de braşoavele lui, nu-l mai lăsa din mână. Ray începuse să transpire abundent, gândindu-se cum să scape de Grace şi să spele putina, chiar şi fără prada ascunsă într-o debara.

Adrenalina spărgătorului a luat-o razna atunci când Grace, încălzită binişor, i-a propus să-i arate colecţia sa de perle, aflată – întâmplător – în dormitor. Ray s-a prefăcut că-i asediat de o migrenă rebelă, dar n-a ţinut. Au început să urce tandru scara interioară; el mergea ca spre eşafod, ea ridicându-şi rochia lungă de seară deasupra gleznelor sculpturale; să nu se împiedice, evident! Bărbatul se şi-vedea în zeghe... Dar Providenţa a fost de partea lui. În vecini a izbucnit salvator un incendiu. Larma i-a cuprins imediat pe toţi petrecăreţii, care au ieşit subit afară din casă. Oftând uşurat, Ray şi-a abandonat prada şi şi-a luat tălpăşiţa, pierzându-se în noaptea care se îngâna deja cu ziua... Grace şi Daniel, după ce s-au dumirit ce se petrecuse la domiciliul lor, n-au mai făcut plângere. Nu le lipsea nici un capăt de aţă. Iar Grace chiar se gândea să ia lecţii de dans de la elegantul intrus, dar ia-l de unde nu-i. Ea păstrează, în taină, batista găsită pe perete. (În imagine, un aspect de pe iahtul soţilor Roward) *(P.I.)*

Dragoste târzie

Gary Foust din Sacramento era un om realizat din punct de vedere material. Împlinise 58 de ani, se retrăsese din armată şi îşi deschisese un atelier de tâmplărie, meserie în care era foarte priceput. Nu se putea plânge de lipsa clienţilor, ci dimpotrivă. Avea suficienţi bani ca să-şi permită tot felul de răsfăţuri dar nimic nu-l satisfăcea, pentru că se simţea copleşit de singurătate. Încercase din răsputeri să-şi găsească femeia potrivită dar nu reuşise, până când... Până când a găsit o adresă de mail. Era una dintre acelea care căuta prieteni prin corespondenţă. Văzuse sute asemenea adrese fără să le dea vreo atenţie, acum însă, nu ştia nici el de ce, s-a trezit că începe să scrie. Se adresa unei doamne de 62 de ani, Nena Limon. Trăia la Tokio, era văduva unui avocat şi mândra mamă a şase copii. Din multimea răvaşelor primite îl selectase pe cel al lui Gary şi au urmat trei ani de corespondenţă din ce în ce mai înflăcărată.

În cele din urmă ea s-a hotărât, şi a venit la el, în Statele Unite, unde trăiesc împreună o fericire deplină. (I.S.)

POMPIERI CONTRA... tarantule

Pompierii din Nancy (Franţa) au trecut la sfârşitul lunii trecute printr-o încercare mai grea decât aşa-zisa „probă de foc". Solicitaţi în plină noapte să se prezinte de urgenţă la un apartament în care proprietarul se afla în mare pericol, ei au descoperit vreo... 65 de tarantule, scorpioni şi şerpi extrem de periculoşi – animalele de companie ale celui care le ceruse ajutorul. În timp ce se ocupa de îngrijirea dragelor lui suflete din casă, uşa unei cuşti a rămas întredeschisă şi un şarpe naja roşu (unul dintre cei mai veninoşi din lume) a ieşit... la plimbare. Simplul contact cu această vieţuitoare e suficient să ucidă în câteva minute tot ce mişcă în jurul său, noaptea devenind şi mai periculos pentru că atunci porneşte la vânătoare! Împotriva veninului provenit din muşcătură nu există nici un remediu.

Pentru o asemenea intervenţie neobişnuită, pompierii au fost nevoiţi să antreneze un întreg dispozitiv de securitate specială: trei familii din apartamentele aflate pe acelaşi palier au fost evacuate, iar ceilalţi locatari avertizaţi să închidă bine toate uşile şi ferestrele, până când se rezolvă cazul cu pricina. Totodată, au contactat telefonic specialişti de la grădinile zoologice din Bâle, Vincennes, Amneville şi chiar din Guyana, pentru a afla cum trebuie să procedeze şi la ce pericole se expun. Îmbrăcaţi în combinezoane ranforsate, au stropit interiorul apartamentului cu zăpadă carbonică, astfel încât temperatura să scadă mult, ceea ce determină şi o diminuare a temperaturii periculosului animal şi implicit o aplatizare a reacţiilor sale. Încolţit, şarpele s-a retras singur către un loc pe care îl ştia... mai călduţ: cuşca sa. Acţiunea s-a încheiat astfel fără incidente tragice, chiar dacă aspectul apartamentului întrecea cu mult imaginile oricărui film de groază. Cobra, varanul, văduva neagră şi celelalte „piese veninoase" ale ciudatei colecţii de animale „de companie" înţepeniseră şi ele în faţa unui asemenea spectacol. (A.P.)

Teatru între cer şi pământ

Scena acestui teatru neobişnuit este formată din cer şi pereţii munţilor. La început, spectacolul se desfăşoară pe sol, apoi încep acrobaţiile deasupra abisului. Trupa, condusă de coregraful Amalia Rudolph, nu se produce decât sub cerul liber, fiecare artist sprijinindu-se doar de un fir. Nici o figură nu poate fi asigurată complet, cei ce o fac riscându-şi viaţa în fiecare moment. Îmbrăcaţi în culori vii, dansatorii au mâinile înălbite de un praf alb şi poartă hamuri şi corzi de alpinist. Ei se apropie de roca El Capitan, din Yasemite National Parks – California, înaltă corzile, după care începe căţărarea „Corzile cu ajutorul cărora se desfăşoară dansul, sunt supuse la astfel de frecări încât adeseori fumegă", precizează indianul Robert Mirabal, membru al echipei artistice. În acest mod, omul, aflat deasupra abisului, şi natura se contopesc într-o perfectă armonie.

Amalia Rudolph, de 36 de ani, conducătoarea acestui impresionant show aerian, mărturiseşte: „Este terbil. Nervii sunt supuşi, la cele mai aspre probe. Ştii că poţi muri în orice moment. Ai vrea să revii la sol, dar creierul strigă: foarte bine! Continuă! Priveşte ce minunăţie!". Acest balet pe verticală a fost numit „candalup", ceea ce înseamnă dans nemuritor. *(A.D.)*

Săptămâna 7 – 13 IUNIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Suedia – Nigeria 11.50 Fotbal: Spania – Portugalia 14.20 Fotbal: Argentina – Anglia 17.15 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Ploaia de stele 22.30 Serial: „Amy" 0.00 Clubul Cupei Mondiale.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.50 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.20 Fotbal: Africa de Sud – Slovenia 11.50 Fotbal: Italia – Croaţia 14.20 Fobal: Brazilia – China 16.30 Ora G 17.00 Teleenciclopedia 20.00 Formula 1 21.00 Jurnal 21.40 Surprize, surprize 0.10 Clubul Cupei Mondiale.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.20 Fotbal: Mexic – Ecuador 11.50 Fotbal: Costa Rica – Turcia 14.20 Fotbal: Japonia – Rusia 16.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Formula 1 22.00 Jurnal 22.45 Concert Smash Hits 0.05 Clubul Cupei Mondiale.

LUNI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Coreea de Sud – SUA 11.50 Fotbal: Tunisia – Belgia 14.20 Fotbal: Portugalia – Polonia 16.30 Konika 17.30 Serial: „Pasiuni" 20.00 Jurnal 20.50 Iartămă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 22.45 51% Europa 23.45 Clubul Cupei Mondiale.

MARŢI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Danemarca – Franţa 11.50 Fotbal: Senegal – Uruguay 14.20 Fotbal: Camerun – Germania 16.30 Konika 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Arabia Saudită – Irlanda (r) 20.00 Jurnal 20.50 Gala Premiilor Naţionale de Televiziune APTR 22.45 Lumea dansului 0.00 Clubul Cupei Mondiale 3.25 Club la Bomba.

MIERCURI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Suedia – Argentina 11.50 Fotbal: Nigeria – Anglia 14.20 Fotbal: Africa de Sud – Spania 16.30 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Slovenia – Paraguay (r) 20.00 Jurnal 20.45 Teatrul Naţional TV prezintă: „Năpasta" de I.L. Caragiale 22.45 Profesioniştii 0.00 Clubul Cupei Mondiale.

JOI 7.30 Strict necesar 9.20 Fotbal: Costa Rica – Brazilia 11.50 Fotbal: Turcia – China 14.20 Fotbal: Mexic – Italia 16.30 Panorama 17.15 Serial: „Pasiuni" 18.00 Fotbal: Ecuador – Croaţia (r) 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Sacrificiul celorlalţi" (partea a II-a) 22.45 Istorie polemică 0.00 Clubul Cupei Mondiale.

KEANU REEVES
PRO TV, vineri, 21.30

acasă

VINERI 7.45 – 12.45 Reluări 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" (ep.1) 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.45 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.45 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Din viaţă 16.00 Serial: „Amor de cătel" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Nord şi Sud" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 23.20 Serial: „Jake şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Prinţesa Tenko" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Al zecelea regat" (ultimul ep.) 16.30 Petrecerea 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Eco Moda" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Mariu" 20.50 Serial: „Intrusa" 21.40 Serial: „Iubire fără păcat".

LUNI 7.45 – 13.40 Reluări 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MARŢI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MIERCURI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

JOI 7.45 – 12.45 Reluări 13.40 Serial: „Micuţele doamne" 15.30 Serial: „Dreptul la viaţă" 16.30 Serial: „Maria Belen" 17.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 18.30 Serial: „Betty cea urâtă" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Taina din adâncuri" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.55 Serial: „Dragoste şi putere".

MICHELLE PFEIFFER
PRIMA sâmbătă, 20.00

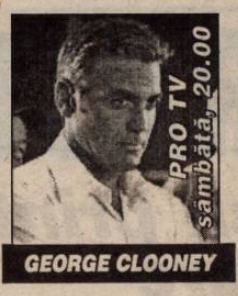

GEORGE CLOONEY
PRO TV sâmbătă, 20.00

MEG RYAN
ANTENA 1, miercuri, 20.00

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 14.00 Film: „Setea" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Râdeţi cu oameni ca noi! 21.30 Film: „Johnny Mnemonic" (SUA, 1995). Cu: Keanu Reeves, Ice-T 23.45 Zero 0.30 Film: „Ochiul indiscret" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.30 Serial: „Prizonier în lumea femeilor" (ep.1) 12.00 „O altfel de lume" 12.30 Serial: „Vărul din străinătate" 13.00 Serial: „Katie Joplin" 13.30 Film: „Umbra îngerului" (Canada, 1988) 15.00 Serial: „Buffy – spaima vampirilor" 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Săptămâna nebunilor" (România, 1971) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Batman şi Robin" (SUA, 1997). Cu: Arnold Schwarzenegger, George Clooney 22.30 Serial: „Ally McBeal" 0.00 Serial: „La limita imposibilului" (ultimul ep.) 1.00 Film: „Cazul Kitty Dodds" (SUA, 1993) 3.00 Serial: „Dă-mi iubirea ta!".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.00 Serial: „Lupul din campus" 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Serial: „Rătăciţi printre fete" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Duminica la ora 13.00 15.00 Film: „Stăpâna cerului" (SUA, 1997) 17.45 Lanţul slăbiciunilor 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Obsesia" (SUA, 1995). Cu: Al Pacino, Robert De Niro, Val Kilmer 23.15 Film: „Teroare în serie" (SUA, 1988). Cu: Chuck Norris.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv 10.15 Lanţul slăbiciunilor (r) 13.00 Serial: „Detectiv în oraşul îngerilor" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.30 Ca$$a Loco 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Răsturnare de situaţie" (SUA, 1998) 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.15 Film: „Strategii extreme" (SUA, 1991).

MARŢI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 Serial: „Detectiv în oraşul îngerilor" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ringul cruzimii" (coprod., 1995) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Ultimul Don" (SUA, 1997) 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.00 Film: „Cleopatra" (SUA, 1999, partea I). Cu: Billy Zane, Timothy Dalton.

MIERCURI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 Serial: „Detectiv în oraşul îngerilor" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Cursă diabolică" (SUA, 1994) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Răpirea" (SUA, 1987) 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 2.00 Film: „Cleopatra" (partea a II-a).

JOI 8.00 Ştirile ProTv 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 13.00 Serial: „Detectiv în oraşul îngerilor" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Joc diabolic" (SUA, 1998) 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Tinereţe veşnică" (SUA, 1995) 1.15 Serial: „Secolul 20 – în spatele istoriei" (ep.1) 2.00 Film: „Johnny 2.0" (SUA, 1997).

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Croazieră cu peripeţii" (SUA, 1997). Cu: Jack Lemmon, Walter Matthau 22.00 Loto Zodiac.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Să fii sănătos! 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 Filmul şi televiziunea 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Poliţia în acţiune 20.00 Film: „O zi minunată" (SUA, 1996). Cu: Michelle Pfeiffer, George Clooney 22.00 Film: „Musca 2" (SUA, 1989).

DUMINICĂ 7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Tibanu' pescuieşte şi vânează 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 wwwprimatv 12.30 Serial: „Patrula aeriană" 14.00 Film: „Vara trecută" 15.30 Ce-i în frigider? 17.00 Copiii spun lucruri trăsnite 18.00 Focus 19.00 Camera de gardă 20.00 Film: „Viaţa unui campion" (Canada, 1986). Cu: Nicolas Cage 22.00 Film: „Visele devin realitate" (SUA, 1989).

LUNI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Vânătorul de recompense" (SUA, 1993). Cu: Lorenzo Lamas 22.00 Film: „Vânătoarea comorilor" (SUA, 1999). Cu: Tia Carrere 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „Secretul lui Bachus" (România, 1984) 22.00 Film: „Vânătoarea comorilor" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Petrecerea burlacilor" (SUA, 1984). Cu: Tom Hanks 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Zid 14.00 Desene animate 15.30 Serial: „Luna sălbatică" 16.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Prietene şi rivale" 20.00 Film: „La revedere, America!" (SUA, 1997) 22.00 În faţa presei 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Aleen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Televiziunea, dragostea mea! 16.30 Camera de gardă 17.00 Primul pas 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 D'ale lu' Mitică 22.30 Film: „Experimentul Philadelphia II" (SUA, 1993) 0.10 Remix.

SÂMBĂTĂ 7.00 Serial: „În mijlocul furtunii" (r) 11.00 Lumea lui Chit-Chit 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.40 Arta apărării 14.10 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.35 Serial: „Andromeda" 17.20 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.35 Serial: „Familia şi legea" 19.25 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Volei: România – Ucraina 21.30 Serial: „Bine, dragă!" 22.05 Serial: „Ce ales" 22.55 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Flipper şi Lopaka" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone" 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Documentar 15.05 Charlot boxer 16.40 Serial: „Andromeda" 17.25 Serial: „Viaţa la 15 ani" 18.00 Atlas 18.40 Serial: „Familia şi legea" 19.30 Serial: „Un bărbat de succes" 20.00 Film: „Preţul banilor" (Italia) 21.40 Serial: „Bine, dragă!" 22.05 Film: „Sex şi moarte" (Anglia, 1999).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.00 Destine 17.30 Răscruci 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Palete 20.30 Serial: „Zona crepusculară" 21.00 Puls 2002 21.30 Reforma pe bani mărunţi 22.00 Teatru: „...sub clar de Lună".

MARŢI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.05 Tribuna partidelor parlamentare 17.35 E dreptul, tău! 18.30 Telejurnal 19.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Ecaterina Teodoroiu" (România, 1979) 23.20 Cauza şi defectul.

MIERCURI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 17.35 Mit şi istorie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" (ep.1) 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Film: „Zile fericite" (Rusia, 1991) 23.00 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 9.30 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 10.05 Dimineţile unui bărbat cuminte 14.00 Desene animate 15.20 Toţi, împreună 16.35 Club-art 17.35 Afaceri la cheie 18.30 Telejurnal 19.00 Serial: „Anne, roşcata guralivă" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 22.25 Film: „Împotriva sorţii" (Italia, 1996).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 19.50 Film: „Efecte secundare" (SUA, 1991) 22.00 Paparazzi 23.30 Film: „Sanctuarul" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Paparazzi (r) 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Realităţile vieţii" 13.30 Serial: „V.I.P." 14.30 Film: „Vacanţă cu crime şi spioni" (SUA, 1987) 16.15 Film: „Iarna bobocilor" (România, 1977) 18.00 Poveşti de alinat copiii 19.00 Observator 20.00 Film: „Prieten şi duşman" (SUA, 1997). Cu: Harrison Ford, Brad Pitt 22.00 Film: „Deziluzii" (SUA, 1991) 0.00 Film: „Spectacolul merge mai departe" (SUA, 1945).

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Îngerii păzitori" 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Misiune imposibilă" 12.00 Serial: „Roswell" 13.00 Serial: „V.I.P." 14.00 Film: „Aladin" (SUA, 1986). Cu: Bud Spencer 16.00 Film: „Brigada diavolului" (SUA, 1968) 18.30 7 zile 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.30 Film: „Pericol în adâncuri" (SUA, 1997) 2.00 Serial: „Zile din viaţa noastră".

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 9.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 11.00 Film: „Misiune imposibilă" (r) 13.15 Academia vedetelor (r) 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „Spionii în vacanţă" (SUA, 1993). Cu: Kathleen Turner 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Un campion în dizgraţie" (SUA, 1993) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Dorinţa de libertate" (SUA, 1988) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „I.Q." (SUA, 1994). Cu: Tim Robbins, Meg Ryan, Walter Matthau 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Amprenta morţii" (SUA, 1994) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Te voi iubi mereu" 13.15 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Ispita" 17.20 Serial: „Soledad" 19.00 Observator 20.00 Film: „B.D. în acţiune" (România, 1970) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Planuri dejucate" (1995) 2.30 Serial: „Zile din viaţa noastră".

BUD SPENCER
ANTENA 1, duminică, 14.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.50 Videoclipuri 11.00 Tentaţii (r) 15.00 Film (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Rămânerea" (România) 22.00 Concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Videoclipuri 12.30 Cinetour 13.00 Sport 7 14.00 Film (r) 16.00 Club abc 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert de muzică populară 20.30 Film: „Sania albastră" (România, 1984) 23.30 Sinteza zilei.

DUMINICĂ 7.50 Videoclipuri 13.30 Documentar 14.00 Film (r) 16.00 Cântece populare 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film: „Tată de duminică" (România, 1975) 22.15 Loto – Pariu Trio.

LUNI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 Reportaj 7 abc (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Amintiri din copilărie" (România, 1965) 22.10 Concert (r) 23.35 Sinteza zilei.

MARŢI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 17.00 As show (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Concert simfonic 20.30 Film 23.30 Sinteza zilei.

MIERCURI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Adela" (România, 1984) 23.30 Sinteza zilei.

JOI 7.50 Videoclipuri 12.00 Documentar (r) 15.00 Film (r) 16.35 Documentar (r) 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 20.30 Film 22.00 Loto – Joker – Pariu Trio 22.15 Jazz.

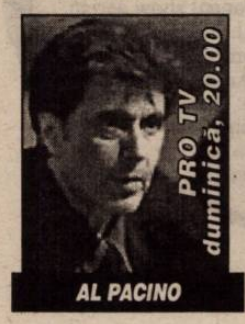

AL PACINO
PRO TV duminică, 20.00

WALTER MATTHAU
PRIMA vineri, 20.00

HARRISON FORD
ANTENA 1 sâmbătă, 20.00

LORENZO LAMAS
PRIMA luni, 20.00

Cannes ediția 55

Sărbătoare a bătrânului continent

Roman Polanski – întoarcerea fiului risipitor, răsplătit cu „Palme d'Or"

Roman Polanski este marele câștigător al celei de-a 55-a ediții a Festivalului. Filmul său, „Le Pianiste" s-a numărat de la bun început printre favoriții din acest an, fără să fie însă cel mai răsfățat. Dar în cele din urmă sinceritatea, emoția, umanismul și nu în ultimul rând ecourile autobiografice ale filmului lui Polanski au avut efect maxim asupra celor nouă membri ai juriu-lui, care l-au încununat cu trofeul cel mare.

Coproducție franco-poloneză, filmul se inspiră din povestea adevărată a unui strălucit pianist evreu polonez, Wladislaw Szpilman (Adrian Brody) care scapă de coșmarul deportării și se refugiază într-un ghetou din Varșovia, unde împărtășește însă un alt fel de suferință, cea a oamenilor care supraviețuiesc aici. Umilințe, luptă, disperare. Reușește să se rupă și de acest „lagăr" și să se refugieze printre ruinele capitalei. Din nou foamete, execuții, cadavre... Paradoxal, acolo, un ofițer german, căpitanul Wilm Hosenfeld (Thomas Kretschmann) îl ajută să supraviețuiască. Mai are de partea sa muzica, aceasta îi alină sufletul, făcându-l să mai uite de suferințe și să scape de fiecare dată din ghearele morții, spre deosebire de toți ceilalți membri ai familiei sale, pe care îi pierde pe rând. Pentru a realiza acest film de factură clasică, după unii critici chiar academică, Polanski a reconstituit ghetoul, precum și un cartier sărac din Varșovia, în studiourile germane din Babelsberg.

Interesant este că, în urmă cu câțiva ani, Steven Spielberg îi propusese lui Polanski să turneze împreună „Lista lui Schindler", filmul multioscarizat. Dar realizatorul de origine poloneză care trăiește când în Franța, când în Germania sau Polonia sau Belgia..., l-a refuzat pe Spielberg sub pretextul că acțiunea filmului care urma să fie făcut trebuia să se desfășoare la Cracovia, pe locurile în care chiar el, copil fiind, cunoscuse atrocitățile războiului. La vremea respectivă, această rememorare a trecutului i s-a părut insuportabilă: născut din părinți polonezi, trăise în ghetoul din Cracovia, asistase la deportarea tatălui său și își pierduse mama în holocaust. Dar iată că acum Roman Polanski a realizat „Pianistul", găsind forța interioară de a-i împrumuta personajului său multe din detaliile propriei biografii. Persoana reală, Szpilman, a cărui viață a stat la baza filmului, a decedat la vârsta de 88 de ani, în iulie 2000. Potrivit mărturisirilor sale, Polanski a ales să adapteze cinematografic povestea lui Szpilman tocmai datorită forței de supraviețuire a acestui om, care i-a permis abordarea unei viziuni optimiste asupra destinului.

Cineastul încununat anul acesta cu „Palme d'Or" a revenit la Cannes după 16 ani de absență. Ultimul film cu care se prezentase la acest festival fusese „Piranții". Până acum, mai participase la șase ediții ale Festivalului de la Cannes, de trei ori în calitate de regizor („MacBeth" – 1972, „Locatarul" – 1976 și „Piranții" – 1986), dar nu fusese niciodată recompensat cu un „Palme d'Or".

Iubit de francezi, dar mai puțin de americani

Sărbătoarea de la Cannes s-a încheiat și, în ciuda succesului repurtat, Roman Polanski are de trecut, în viitorul apropiat, un hop important, hotărât fiind să-și rezolve în sfârșit o problemă mai veche din existența sa, adică să se ducă în Statele Unite pentru a fi... judecat. Pentru ce? De peste 25 de ani, justiția americană are pe rol un proces al cărui... protagonist este cineastul Roman Polanski, acuzat că a întreținut relații sexuale cu o adolescentă în vârstă de 13 ani. Era în 1977, când a fost arestat la domiciliul prietenului său, Jack Nicholson, împotriva sa invocându-se șase capete de acuzare, printre care și violul. Polanski a recunoscut atunci că a întreținut relații sexuale cu o minoră și, profitând de repunerea în libertate pe perioada procesului, a fugit în Franța, înainte de pronunțarea sentinței. De atunci s-a temut întodeauna să mai calce pe tărâm american.

În lumea filmului, înainte de a fi considerat un cineast, Polanski a fost privit ca „un caz". Cu destul cinism, s-a spus adesea despre el că are complexul evreului care își exhibă suferințele, tupeul emigrantului care se simte bine peste tot și nicăieri, viciile tipice bărbatului mic de statură care vrea să subjuge femei înalte și frumoase, lipsa de pudoare a voyer-ului. Toate aceste trăsături se propagă, indiferent de alchimia creației, în filmele sale. Ce-i drept, anticonformismul, plăcerea de a răsturna valorile unanim recunoscute, pentru a șoca, au stat la baza unei opere în care momentele de genialitate au alternat cu banalitatea, profunzimea cu superficialitatea, normalitatea cu paranoia, fantezia cu platitudinea. Personalitatea lui complicată a stârnit în general sentimente contradictorii: antipatie și compătimire, admirație și reprobare... Dar, indiferent de părerile unora sau altora, Polanski rămâne autorul unor filme celebre cum ar fi: „Cuțitul în apă" (1962), „Fundătura" (1966 – premiat la Berlin cu Ursul de aur), „Chinatown" (1974), „Tess" (1979 – Premiul Cesar) la care acum se adaugă, la loc de cinste, „Pianistul".

Pierce Brosnan, un James Bond ultra-răsfățat

Pierce Brosnan a fost unul dintre eroii principali ai festivalului: francezii i-au acordat onoarea de a prezida prima mare sărbătoare din suita organizată în cadrul ediției din acest an: aniversarea a 40 de ani de aventuri ale lui James Bond, pusă la cale de MTV. Ceremonia a avut loc la extravagantul „Palais-bulles", reședința creatorului de modă Pierre Cardin. Situată la Theoule-sur-Mer, o mică localitate în apropiere de Cannes, aceasta este o construcție fascinantă, cu care nu numai proprietarul, ci și francezii se mândresc în general, pentru că este unică în lume, compusă fiind dintr-o juxtapunere de spații de locuit în formă de bule, imaginată de arhitectul Antti Lovag și materializată pe parcursul a șapte ani, între 1986 și 1993. Celebra gazdă s-a transformat în ghid pentru cei peste 1500 de invitați „pe sprânceană", cărora le-a oferit prilejul să admire și „piesa de rezistență" a reședinței, o încăpere cu un design de excepție, construită după planul realizat chiar de Pierre Cardin. Iluminată cu raze-laser și un păienjeniș de proiectoare, imaginea ansamblului ineditei locuințe a avut un efect copleșitor asupra lui... James Bond care a declarat extaziat că i-ar plăcea să trăiască într-o asemenea casă.

Măgulit, Pierre Cardin a spus: „Această casă pare într-adevăr a fi concepută pentru Agentul 007. I se potrivește foarte mult. James Bond este un personaj plin de senzualitate, de eleganță și nebunie. În ce mă privește, nu pierd nici una dintre aventurile lui cinematografice."

Pe parcusul întregii „nopți James Bond", pe unele dintre hublourile clădirii cu bule, au fost proiectate pricipalele filme dedicate Agentului 007, retrospectiva începând cu pelicula din 1962.

Omagiu lui Jaques Tati

Cea de-a 55-a ediție a Festivalului de la Cannes s-a desfășurat sub semnul omagial Jaques Tati, regizor și actor francez a cărui creație a intrat în istoria cinematografiei la capitolul „unicate", personalitatea cineastului fiind considerată singulară în familia marilor comici ai ecranului. Tati (1909-1982) este cel care a demonstrat într-un mod strălucit că umorul poate fi folosit cu discreție și rafinament și că exagerarea agresivă, generatoare de hohote viscerale de râs, nu este singura modalitate de a face comedie. Gagurile sale sunt extrase din realitatea cotidiană și au efemeritatea clipei, riscând să treacă uneori neobservate de spectatorul mai puțin avizat. Tema principală a operei sale este poezia vieții, amenințată de constrângeri, rutină, ordine, mecanizare. În acest univers, domnul Hulot (personaj interpretat de însuși Tati) are aerul ultimului om de pe Pământ.

Cu prilejul festivalului, universitarul englez David Bellos a lansat o biografie a cineastului, iar Marc Dondey, în colaborare cu fiica lui Tati – Sophie Tatischeff, decedată în 2001 –, a oferit participanților un album de fotografii ale fostului regizor. În plus, la inițiativa societății „Les Films de Mon Oncle" (nume ce evocă filmul lui Tati din 1958 „Mon Oncle", premiat cu un Oscar la categoria filmelor străine și cu Premiul special al juriului la Cannes), o nouă versiune, restaurată, a lung-metrajului din 1967, „Playtime", a fost proiectată inițial în sala „Grand auditorium Lumière", apoi, ca spectacol gratuit, în aer liber, pe plajă, pentru marele public.

David Lynch: „J'aime la France"

În calitate de președinte al juriului actualei ediții a Festivalului de la Cannes, cineastul american David Lynch s-a bucurat de mare admirație și prețuire din partea gazdelor care, prin intermediul ministrului culturii Jean-Jacques Aillagon, i-au decernat medalia de cavaler al Legiunii de onoare. „Nu numai datorită onoarei care mi s-a făcut simt nevoia să spun că iubesc Franța, ci pur și simplu pentru că asta este realitatea", a declarat realizatorul celebrelor producții „Sailor și Lula" („Palme d'Or" 1990) și „Mulholland Drive". „În Franța, într-adevăr, găsești cei mai mari admiratori și protectori ai artei din lume", a mai adăugat regizorul.

Cronica unui scandal anunțat – „Irreversible"

Conform obiceiului din lumea filmului, cea de-a 55-a ediție a Festivalului de la Cannes nu putea să nu adopte ca ingredient al „rețetei succesului"... o sămânță de scandal. În acest scop, „onoarea" a căzut pe capul filmului tânărului regizor francez Gaspar Noé, „Irreversible". Pentru a stârni cât mai mult interesul în jurul acestei producții, organizatorii au programat-o inițial pentru vizionare la miezul nopții, spectatorii fiind formați exclusiv din oameni de presă și critici de film. De ce atâta precauție? Pentru că filmul se anunța a fi extrem de violent, apt să clatine din rădăcini sensibilitatea spectatorului obișnuit.

„Irreversible" este al treilea film semnat de Gaspar Noé (după scurt-metrajul „Carne" -1991 și lung-metrajul „Singur împotriva tuturor" – 1998), înscris însă printre primele patru producții din cele 22, intrate în competiția pentru premiile de la Cannes. Povestea lui pornește de la violul unei femei (Monica Bellucci) într-un pasaj subteran, urmat de dorința de răzbunare a logodnicului acesteia (Vincent Cassel) și a fostului său prieten (Albert Dupontel), care pornesc o hăituire înverșunată împotriva violatorului. Ce-i drept, scenariul se hrănește din secvențe de o violență aproape insuportabilă, cum ar fi cea a violului. Față în față cu asemenea scene, reacția publicului specializat, apoi a celui obișnuit a fost aproape identică: zeci de oameni, fie ei gazetari sau oameni de rând, au simțit nevoia să părăsească sala de proiecție. Iar cei care au suportat să urmărească povestea până la capăt au manifestat atitudini contradictorii, unii au aplaudat frenetic în timp ce alții s-au întrecut în fluierături dezaprobatoare. La ieșirea din sală, unii gazetari, critici sau spectatori de rând au declarat că polemica filmului este exagerată și că nu-i înțeleg pe cei care s-au ocupat de selecția pentru titlurile intrate în competiție. Clarificarea la această derută a venit din partea lui Gilles Jacob, unul dintre reprezentanții comitetului de selecție: „Nu-mi place ceea ce se spune despre violență în opera lui Gaspar Noé, nici ceea ce se arată, dar îmi place maniera în care o spune și o arată, care aduce un element nou ca realizare". Filmul este interzis copiilor și adolescenților sub 16 ani.

În vârstă de 38 de ani, Gaspar Noé are deja eticheta unui cineast care deranjează prin opera sa derulată sub semnul celei mai negre disperări, amestecată cu violența extremă. Totuși, primele sale două creații au fost încununate la edițiile precedente ale Festivalului de la Cannes cu premii ale criticii.

Premii acordate cu o întârziere de 63 de ani

Organizatorii galei din acest an au avut ideea de a readuce în memoria participanților și în atenția unui juriu special șapte dintre filmele selecționate pentru prima ediție a Festivalului de la Cannes, prevăzută să aibă loc în 1939, anulată însă din cauza războiului. Întorcându-se în timp, juriul, prezidat de academicianul Jean d'Ormesson și compus din directori de festivaluri și istorici, a dat verdictul atribuind primul premiu... fictiv „Palme d'Or" westernului „Pacific Express", realizat de marele cineast Cecil B. DeMille. A acordat totodată o mențiune pentru „două speranțe feminine" cărora le-a prezis un viitor strălucit; e vorba de Judy Garland în „Vrăjitorul din Oz" și Michele Morgan în „Legea Nordului".

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Mihaela Opran:

TEHNICILE MENTALE

ajută în cele mai grave boli

Cu câteva luni în urmă, la un spital bucureştean unde se fac operaţii pe creier, trei pacienţi s-au aflat în situaţii oarecum insolite. Diagnosticele lor indicau stări extrem de grave: o tumoră cerebrală malignă recidivată (pacient de 28 de ani), un craniofaringiom (46 ani) şi un accident cerebral cu hematom operat (74 ani). Pe fondul unei stări postoperatorii până la comă prelungită a bolnavilor, terapeuta *Mihaela OPRAN* a lucrat, prin tehnici mentale, vreme de mai multe ore pe zi, reuşind să-i readucă pe cei trei bărbaţi la un stadiu favorabil evoluţiei spre vindecare. Nu a fost un caz singular, dar l-am menţionat pentru problematica dificilă şi pentru faptul că s-a lucrat simultan, într-un mediu unde – trebuie spus deschis – suferinţa extremă şi chiar moartea reprezintă elemente comune, ceea ce pentru aplicarea tratamentelor bioenergetice constituie impedimente majore.

De la pseudolifting, la cancer

Mihaela Opran beneficiază de câteva elemente ce i-au jalonat viaţa în mod decisiv, orientând-o către practicarea terapiilor complementare. Deşi nu vorbeşte despre acestea la modul explicit, noi le vom aminti aici, fără alte comentarii colaterale: descendenţa din vechea familie Ştirbei; faptul că bunicul din partea mamei a fost preot, ceea ce a adus-o mereu aproape de Divinitate; opţiunea pentru urmarea, la facultate, a limbilor orientale, ulterior apropiindu-se de binecunoscutul Sergiu Al. George. Pentru domeniul în care activează, ea parcurge permanent lucrările care apar (la fel cum ar trebui să se întâmple – nu-i aşa? – şi cu toate cadrele medicale), nu doar în legătură cu tehnicile pe care ea le abordează, ci şi cele cu un rol în terapiile de orice fel, cum sunt psihologia sau religia.

Metodele aplicate sunt, în primul rând, tehnicile mentale, terapiile cu ajutorul cristalelor, aromelor şi muzicii, psihoterapia şi masajul terapeutic. Practic, poate trata afecţiuni foarte complexe: „de la întinderea pielii (pseudolifting), combinată cu stabilirea unor regimuri alimentare şi de viaţă specifice, până la bolnavii grav. Nu vorbesc despre boală, pentru că nu există aşa ceva, eu tratez pacienţi. Chiar dacă unii nu sunt conştienţi de afecţiunile lor ori nu cred în bioterapie, de exemplu, se poate lucra pe ei. Desigur, şansele cresc foarte mult dacă suferindul vrea să se vindece, crede în aceasta şi cooperează, cum se spune. În privinţa modului de

lucru, cel mai frecvent apelez la intrările în alfa, ceea ce înseamnă o semitransă. Astfel, mă concentrez în stare de relaxare şi primesc comunicări despre ceea ce trebuie să fac în folosul bolnavului. Trebuie precizat în mod special că lucrul în acest fel e precedat obligatoriu de invocarea lui Iisus în fiecare pacient, în vederea eliminării energiilor negative sau malefice."

Lucrarea energiilor pozitive

Pentru orice individ şi în special pentru suferinzi este necesară înţelegerea modului de acţiune al bolii şi al tratamentului. La baza ambelor lucrări stă acea permanentă vibraţie a celulelor vii, stabilită ştiinţific. Este însuşi temeiul vieţii iar cea mai mică dizarmonie a acestor vibraţii generează starea de boală, mai rapid sau mai lent, mai curând sau mai târziu. Se-nţelege astfel că este perfect posibil ca o persoană dotată cu capacităţi extrasenzoriale să „vadă" într-un corp afecţiuni încă nemanifestate prin simptomele de la nivelul corpului fizic (durere, slăbiciune, febră etc.) ori ca „lucrul cu palma" să fi fost autentificat prin metode ştiinţifice – aşa cum arătam într-un număr anterior al publicaţiei noastre. Esenţial este însă cine şi în ce scop lucrează asupra amintitei dizarmonii; căci, dacă există indivizi ineficienţi din acest punct de vedere, cei mai periculoşi sunt cei ce manipulează energii negative sau malefice, cu efecte inimaginabil de grave.

Mihaela Opran atrage atenţia şi asupra propagării vibraţiilor negative la persoanele din jur, care preiau – unii mai uşor, alţii mai greu sau deloc – atitudinile negative şi vibraţiile bolii. La polul opus, se află rugăciunea, sinonimă cu intrarea pe vibraţie înaltă. În cazul relaţiilor interumane, cele mai expuse sunt persoanele mai apropiate afectiv (dacă bolnavul e un părinte sau un copil, se preia mai uşor vibraţia bolii). Din aceleaşi considerente, e bine să nu se doarmă în acelaşi pat cu bolnavul, la fel cum nu e bine ca nepoţii să doarmă împreună cu bunicii, chiar dacă aceştia sunt sănătoşi (copilul preia vibraţiile mai joase şi invers). Această din urmă situaţie se poate proba printr-o constatare elementară: de pildă, o bunică foarte iubitoare cu nepotul, dar răutăcioasă şi nervoasă faţă de ceilalţi, îi va transmite copilului aceeaşi stare negativă, aparent inexplicabilă. De aceea, nu întâmplător se recomandă ca fiecare copil să aibă patul cu aşternutul lui, cana, farfuria, prosopul etc., de care să nu se folosească şi altcineva. În ce priveşte abordarea prin tehnicile mentale a ceea ce numim în mod curent „boală", despre acest aspect de primă importanţă vom vorbi în numărul viitor al publicaţiei noastre.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

Icterul şi... ştiucile. O metodă bizară de vindecare a bolnavilor de icter (hepatită) consta în procurarea prealabilă a unui lighean de alamă (galben), astfel lustruit încât să arate ca o oglindă. Între timp, se aduceau şi trei ştiuci vii, ţinute în apă rece şi curată. Bolnavul stătea aplecat deasupra ligheanului şi cineva îi aducea o ştiucă pe care acesta să o poată privi drept în ochi. După un timp, se zice că ştiuca „se îngălbenea ca şofranul" şi murea. La fel se proceda şi cu celelalte două ştiuci, după care bolnavul era vindecat. În lipsa ştiucilor, se putea folosi şi o mreană, în condiţii similare. Condiţia era ca, ulterior, peştele să fie îngropat imediat, căci devenea extrem de veninos.

Paiul de leuştean. Această plantă nelipsită din bucătăria românească are şi numeroase virtuţi terapeutice. O tulpină goală în interior se folosea ca un pai, în bolile de gât, pentru băutul laptelui cald, îndulcit cu miere. Leuşteanul pisat pus la tălpi alunga durerile de cap, iar macerat în oţet, era foarte bun pentru frecţii. În boli digestive (gaze, spasme, atonii), iarăşi are efect pozitiv, iar ca diuretic duce la dezintoxicarea organismului, descongestionând ficatul şi rinichii. Se mai folosea în cazuri de tifos şi febră tifoidă, ca expectorant, iar la femei avea mare eficienţă în atonii ale uterului, însoţite de amenoree şi nevroze.

STELIAN FULGA - terapeutul român din Tibet

«Tratamentul meu realizează dezintoxicarea organismului într-o singură zi – condiţie obligatorie în vindecarea oricăror afecţiuni.»

După 4 ani petrecuţi între călugării-terapeuţi din Tibet, Stelian Fulga a obţinut rezultate pozitive în zeci de mii de cazuri, folosind doar tratamente naturale. Dintre acestea, nu au apărut efectele dorite în cancerul osos, psoriazis, scleroza în plăci şi cazurile de cancer foarte grave. În rest – spune el – *„dacă bolnavul mai poate cără în mână 5 kilograme, îl pot face să-şi revină".*

Preparatul pentru cura de dezintoxicare se bazează pe un extract din Arborele de Camerun (cel mai puternic laxativ cunoscut), ulei obţinut din seminţe de struguri (ajută la drenarea bilei, a ficatului şi a rinichilor) şi ulei de seminţe de in (regenerarea celulei hepatice şi protejarea mucoasei intestinale). *Într-o singură zi, organismul se curăţă de toxine, dispar problemele digestive şi cele biliare, durerile de cap, constipaţia.*

Boli vindecate: stomatologice, digestive, hepatobiliare, respiratorii, afecţiuni ale aparatului genital, ale rinichilor, ORL, endocrine, reumatice, metabolice, neuropsihice, cardiace, acnee, tumori benigne, diverse forme de cancer.

Pentru aplicarea tratamentelor, terapeutul Stelian Fulga le recomandă pacienţilor o dietă specifică nu numai bolii, ci şi grupei de sânge a fiecăruia, motiv pentru care cei ce apelează la preparatele sale sunt rugaţi să comunice şi *grupa sangvină a bolnavului.*

Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefon 01/255.02.91. Dar cum acesta este ocupat foarte mult timp, pot trimite o scrisoare – pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – Bucureşti, Şos. Mihai Bravu nr. 227, corp 1, apart. 2, sector 3 (la casă, în vecinătatea staţiei de metrou Piaţa Muncii). În cel mult 7-8 zile, pacienţii vor primi colet cu preparatele pentru cura de dezintoxicare (200.000 lei) sau un tratament complex suficient pentru patru luni (include şi cura de dezintoxicare – 500.000 lei); plata se face ramburs, la primirea coletului.

UN REMEDIU PE ZI

Tratament anticancer: preventiv, zilnic, câte cinci – treizeci de sâmburi de caise consumaţi pe rând; aceştia conţin vitamina B17 (LETRIL), care este o combinaţie a două molecule de glucoză: benzaldehidă şi acid cianhidric, numită amigdalină iar în medicină este cunoscută sub numele de nitrilozidă. Nu se găseşte în drojdia de bere dar se găseşte în sâmburi de mere, cireşe, piersici, prune, nectarine.

Pleoape umflate, piele sângerândă: cataplasme cu felii subţiri de cartofi roşii, unse cu amestec în proporţii egale din ulei de măsline şi miere de albine.

Astenie de primăvară: o banană, 30 g polen, miere de albine pentru a le încorpora; dimineaţa şi seara câte un pahar cu suc de morcov.

Curăţirea sângelui: rădăcină şi frunze de păpădie – 250 g, într-un litru de apă filtrată, macerate timp de zece ore, consumate cu aproximativ 15 minute înainte de masă. Durata minimă a curei trebuie să fie de cel puţin nouă zile.

Picioare grele, umflate, dureri: 3 litri apă, 3 linguri sare de bucătărie se încălzesc şi se fac băi călduţe; se şterg picioarele, se ung cu o felie de lămâie sau cu suc de lămâie.

Antianemic: 2 linguri grâu încolţit, 1 lingură de polen, 1 gălbenuş, 1 linguriţă pulbere din coajă de ou uscată, 1 lingură de miere de albine. Amestecul se face păstos, jumătate din el se consumă dimineaţa cu lapte, restul se consumă în cursul zilei. Tratamentul durează atâtea zile câte sunt necesare până la restabilirea completă a subiectului.

Tuse rebelă: 1 kg ceapă tăiată cu tot cu coajă, 1 litru de apă, se fierbe până lichidul scade la un sfert de litru. Într-o cratiţă se pun zahăr şi floare de tei, se arde puţin apoi se stinge cu ceaiul de ceapă şi se fierbe până se topeşte zahărul. Se ia câte o linguriţă la fiecare oră.

Leucoreea: spălări cu macerat de pătrunjel.

Dr. Sc. DOINA-ELENA MANOLEA

Nocivitatea, cu noi la masă:

MARGARINA ŞI GRĂSIMILE HIDROGENE

Un produs sintetic comercializat din abundenţă pe piaţa alimentelor este *margarina* – născocire a unui francez care a studiat posibilitatea obţinerii unui surogat de unt accesibil unei mase mari de oameni, pentru care preţul untului era prea mare. Numai că în acest surogat nu mai există nici urmă de vitamina A şi vitamina D, aflate din belşug în unt. Noile mărci de

margarină sunt îmbogăţite cu vitamine, dar vitamine artificiale. Şi această inovaţie alimentară contribuie, încetul cu încetul, la deteriorarea stării de sănătate a consumatorilor fideli.

Grăsimile hidrogene sunt şi ele responsabile de favorizarea afecţiunilor aparatului cardio-vascular. Grăsimile hidrogene cuprind toată gama de grăsimi şi de uleiuri folosite pentru reducerea timpului de coacere a produselor de patiserie, cofetărie şi brutărie. O altă sursă a grăsimilor hidrogenate o găsim la cele mai apreciate sortimente de îngheţată. Procesul sofisticat al hidrogenării previne râncezirea grăsimilor, în special a uleiurilor vegetale, dar distruge tocmai acizii graşi esenţiali, atât de necesari dezvoltării sănătoase a organismului uman. *(Dr. Sc. D.-E.M.)*

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU